I 2491

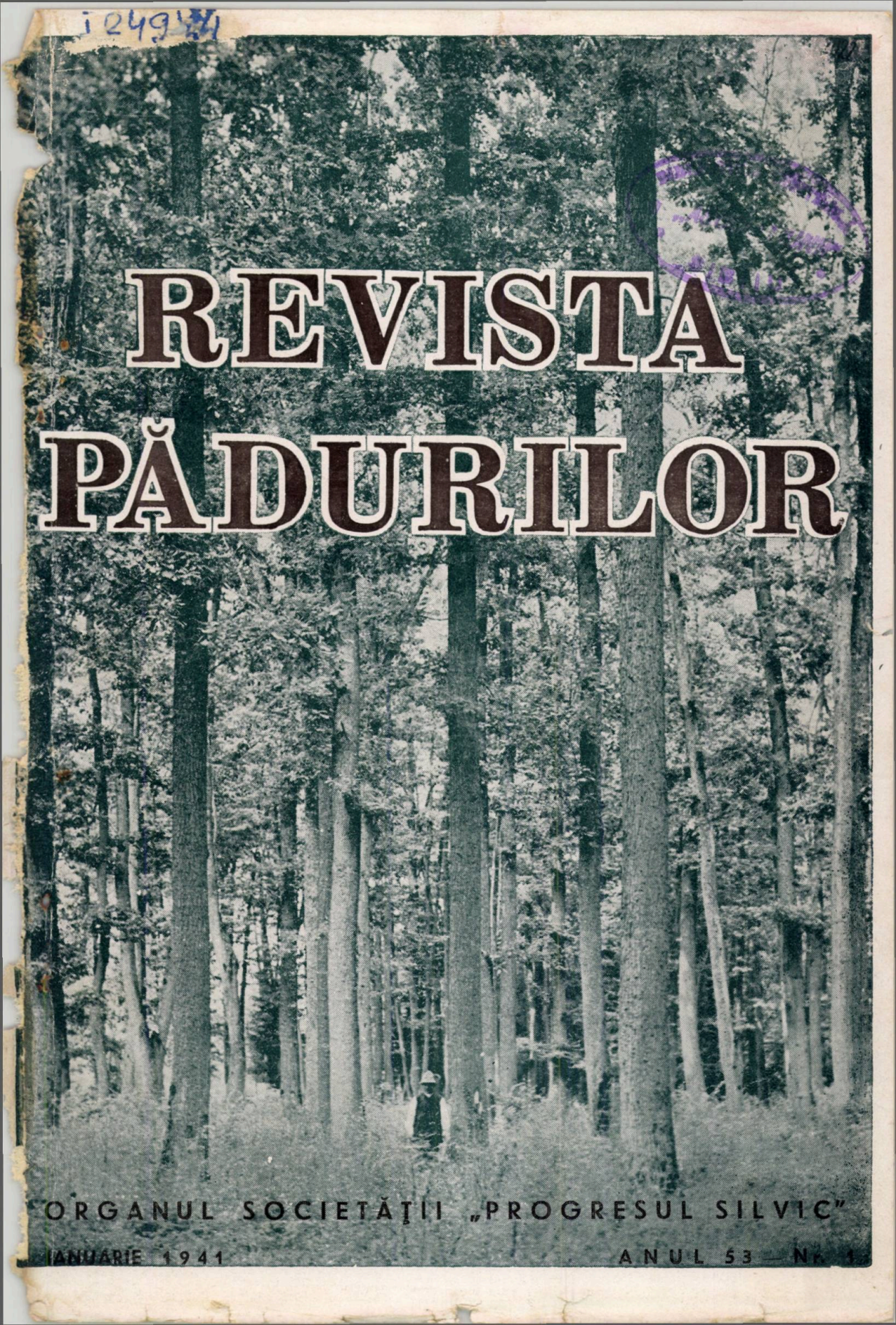

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

IANUARIE 1941 ANUL 53 — Nr. 1

1990

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53, Nr. 1 — IANUARIE 1941

97

- IUL. 2005

SUMARUL:

Studii:

Titus Petrescu: Teoria erorilor și verificarea ei asupra fenomenelor silvice (IV) 1

Comentarii — Insemnări:

S. Pașcovschi: Efectele inundațiilor din 1940 în câmpia Banatului — — 6
Ar. Coman: Contribuțiuni la flora Maramureșului (V—VI) — — — — 13
M. Petcuț: Greșeli de care trebue să ne ferim — — — — — — — 19

Cronica internă (pag. 23), *Cronica externă* (pag. 33), *Cronica piscicolă* (pag. 37), *Cărți* (pag. 39), *Reviste* (pag. 42), *Informațiuni* (pag. 48), *Soc. Progresul Silvic* (pag. 52), *Publicațiuni* (pag. 61).

SOMMAIRE:

Études:

La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers (IV) — — — Titus Petrescu

Commentaires:

Les effets des inondations de 1940 dans la plaine de Banat — S. Paşcovschi
Contributions à l'étude de la flore de Maramureş (V—VI) — — Ar. Coman
Erreurs qu'il faut éviter M. Petcuţ

Chronique (intérieure, extérieure et piscicole) — *Livres* — *Revue des revues* — *Nouvelles* — *Soc. Progresul-Silvic* — *Publications.*

INHALT:

Abhandlungen:

Die Fehlertheorie und ihre Anwendungen an die forstlichen Phänomenen (IV) — — Titus Petrescu

Mitteilungen:

Die Überschwemmungen vom Jahre 1940 in der Banater Tiefebene — — — — S. Pascovschi
Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureş-Bezirkes — Ar. Coman
Fehler die man umgehen soll — — — M. Petcuţ

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein „Progresul-Silvic".

I 24944

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 53 — Nr. 1/1941

S T U D I I

TEORIA ERORILOR ŞI VERIFICAREA EI ASUPRA FENOMENELOR SILVICE

de Ing. TITUS PETRESCU (Coşava).

IV.

OMOGENITATEA ARBORETELOR DIN PUNCTUL DE VEDERE AL SUPRAFEŢELOR TERIERE.

Am arătat în articolele anterioare legile după cari se repartizează, volumul lemnos şi diametrul mediu pe suprafaţa ocupată de un arboret din pădurile ocolului silvic Bozovici.

In continuare voiu studia variaţia suprafeţelor teriere totale depe suprafaţa aceluiaş arboret.

Pentru aceasta recurg tot la tabloul Nr. 1 [1]) (col. 3, pag. 434) în care sunt trecute suprafeţele teriere totale ale celor 107 locuri de încercare studiate anterior.

Faţă de valoarea mediei totale, a suprafeţelor teriere, a celor 107 locuri de încercare, care este de:

$$\Sigma (S_m \times n) : n = 705{,}358 : 107 = 6{,}6 \text{ mp}$$

grupăm în clase, la intervale egale de $\pm$ 1,7 mp toate cele 107 suprafeţe teriere.

Rezultatul acestor grupări îl trecem în tabloul Nr. 1 (col. 1, 2 şi 3).

După această operaţie calculăm suprafaţa terieră medie pe fiecare clasă în parte (Tabloul Nr. 1 col. 4). Diferenţa dintre suprafaţa terieră medie pe clase şi suprafaţa terieră me-

1) In Revista Pădurilor Nr. 6/1940, pag. 433.

39818

TABLOUL Nr. 1.

1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
Interval	n.	S.	Sm.	ε	Interval	n.	S	Sm.	ε
	Nr.	mp	mp	mp		Nr.	mp	mp	mp
0—1,5	1	1.192				1	6.700		
	1	1.192	1.192	—5.408		1	6.747		
						1	6.781		
	1	2.101				1	6.932		
1,5—3,2	1	2.123				1	6.935		
	1	2.750				1	6.986		
	3	6.974	2.325	—4.275		1	7 034		
	1	3.572				1	7.239		
	1	3.632				1	7 270		
	1	3.707				1	7.277		
	1	3.799				1	7.316		
	1	3.805				1	7.374		
	1	3.857				1	7.415		
	1	4.080				1	7.469		
	1	4.091				1	7.491		
	1	4.148				1	7.543		
3,2—4,9	1	4.149			6,6—8,3	1	7.578		
	1	4.153				1	7.586		
	1	4.523				1	7.501		
	1	4.782				1	7 606		
	1	4 840				1	7.624		
	1	4.870				1	7.673		
	1	4.897				1	7.705		
	16	66.905	4.181	—2.419		1	7.747		
						1	7.767		
	1	4.911				1	7.9 8		
	1	5.068				1	8.010		
	1	5.074				1	8.025		
	1	5.085				1	8.031		
	1	5.229				1	8.033		
	1	5.311				1	8.103		
	1	5.321				1	8.199		
	1	5.349				1	8.205		
	1	5.46				1	8.281		
	1	5.483				1	8.288		
	1	5 485							
	1	5.547				35	264619	7.560	+0,960
	1	5.582				1	8.403		
	1	5.632				1	8.516		
	1	5.660				1	8.599		
	1	5.691				1	8.666		
	1	5.706				1	8.725		
4,9—6,6	1	5.958				1	8.789		
	1	6.065				1	8.919		
	1	6.149			8,3—10,0	1	9.005		
	1	6.182				1	9. 08		
	1	6.186				1	9.306		
	1	6.190				1	9.361		
	1	6.283				1	9.460		
	1	6.284				1	9.881		
	1	6.333				13	116738	8.979	+2.379
	1	6.357				1	10.008		
	1	6.374				1	10 684		
	1	6 381				1	11.300		
	1	6.418			10—11,7	1	11.520		
	1	6.430				4	43 512	10.878	+4.278
	1	6.452							
	1	6.512							
	1	6.569							
	1	6.594							
	35	205418	5.866	—0.784					

die totală este eroarea ϵ a clasei respective (tabloul Nr. 1 col. 5).

Recapitulând (în tabloul Nr. 2 col. 1, 2, 3 şi 4) rezultatele obţinute până acum avem numărul şi mărimea erorilor respective pe clase de diametre.

TABLOUL Nr. 2.

1		2	3	4		5	6
Interval		n	Sm.	ϵ		ϵ^2	$\lvert\epsilon\epsilon\rvert = n\epsilon^2$
Faţă de origina veche	Faţă de origina nouă			+	—		
		Nr.	mp.	mp.	mp	mp.	mp.
0,—1,5	<5,1	1	1,'92	—	5,408	29,27	29,27
1,5—3,2	5,1—3,4	3	2,325	—	4,?75	18,13	54,39
3,2—4 9	3,4—1,7	16	4,181	—	2,419	5,85	93,60
4,9—6,6	1,7—0	35	5,866	—	0,784	0,53	18,55
6,6—8,3	0, —1,7	35	7,560	0,960	—	0,92	32,20
8,3—10,0	1,7—3,4	13	8,979	2,379	—	5,47	71,11
10,0—11,7	3,4—5,1	4	10,878	4,278	—	18,32	73,28
Total . . .		107	—	—	—	—	372,40

Procedând ca în cazurile anterioare avem (col. 5 şi 6) valorile lui ϵ^2 şi $\Sigma\lvert\epsilon\epsilon\rvert$

Şi deci valoarea erorii mijlocii este:

$$\epsilon_m = \sqrt{\frac{\Sigma\lvert\epsilon\epsilon\rvert}{n-1}} = \sqrt{\frac{372,4}{107-1}} = 1,87 \text{ mp}$$

şi a erorii probabile:

$\eta = 0.67449 \times \epsilon_m = 0.67449 \times 1,87 = 1,25$ mp

şi K=1,70 mp

iar valoarea raportului:

$$\frac{K}{\eta} = \frac{1,70}{1,25} = 1,36.$$

Pentru celelalte valori ale lui K se înmulţeşte acest raport cu 2 şi 3 şi se obţine tabloul Nr. 3 (col. 1 şi 2).

Din table [1]) prin interpolare se obţine valoarea probabilităţii normale p (col. 3) şi prin diferenţe succesive se obţine probabilitatea elementară $\triangle$p (col. 4).

1) Revista Pădurilor Nr. 6/1940, tabolul Nr. 4, pag. 439.

TABLOUL Nr. 3.

1	2	3	4	5	6	7	
K	$\frac{K}{r_1}$	P	$\triangle p$	$107 \times \triangle p$	n	Dif. +	Dif. −
0	0 00	0.00000	-	68.59	--	—	—
1,7	1,36	0 64102	0.64102	31.25	70	—	1,41
3,4	2,72	0 93 344	0.29242	6.53	29	2.25	—
5,1	4,08	0.9940.9	0.06065	0,63	7	—	0.47
<5.1	∞	1 00000	0.00591	—	1	—	0 37
Total .	—	—	1.00000	107.00	107	—	-

Procedând ca în trecut avem numărul teoretic al erorilor (col. 5) şi făcând diferenţele cu numărul real al erorilor (col. 6) observăm că nepotrivirile sunt neglijabile.

* * *

Pentru a aplica procedeul grafic, centralizăm numărul erorilor (tabloul Nr. 4, col. 1 şi 2) şi calculăm probabilitatea reală (col. 3) trecând alături şi probabilitatea elementară teoretică $\triangle p$. (din tabloul 3, col. 4).

TABLOUL Nr. 4.

1	2			3	
Interval	Numărul erorilor			Probabilitatea	
	+	−	Total	reală	teoretică
0 —1,7	35	35	70	70 : 107 = 0.654 0	0.64102
1,7—3,4	13	16	29	29 : 107 = 0.27103	0.29242
3,4—5,1	4	3	7	7 : 107 = 0.06542	0.06065
5,1— ∞	—	1	1	1 : 107 = 0.0093	0.00591
Total . . .	52	55	107	107 : 107 = 1.00000	1.00000

Reprezentând grafic obţinem diagramele de mai jos.

Din diagrame se observă şi grafic concordanţa care există între teorie şi realitate. Nepotrivirea între teorie şi realitate fiind numai de 2‰.

* * *

In acelaş mod se pot studia şi celelalte elemente ale arboretului menţionat mai sus [1]), ca repartizarea numărului arbori-

1) Revista Pădurilor nr. 6/1940, tabloul Nr. 1, pag. 434.

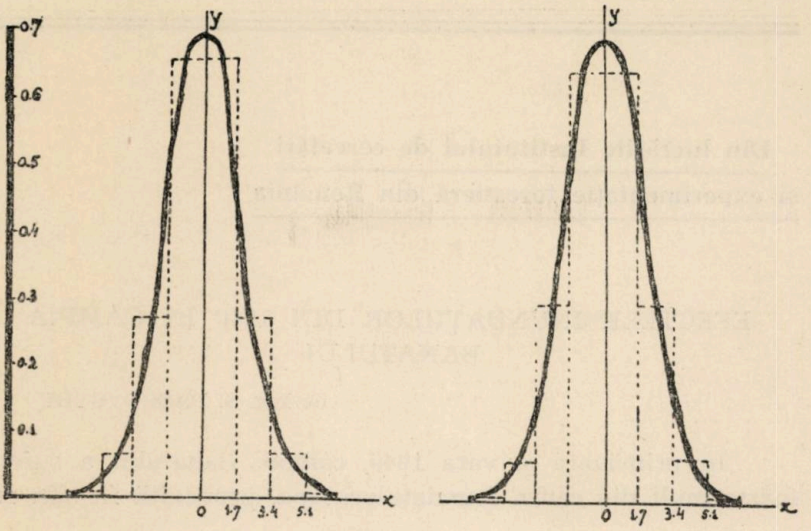

Curba reală Curba teoretică

lor din locul de încercare; repartizarea suprafeţelor teriere medii ca şi repartizarea volumului arborilor medii, a căror distribuţie faţă de media lor, este tot sub formă de clopot, dar nepotrivirea între calculul teoretic şi realitate este mai mare, ajungând până la 10‰.

Pentru acest motiv nu am mai găsit util să redăm calculul repartizării acestor elemente ale arboretului studiat mai sus, mărginindu-ne la cele trei elemente fundamentale: diametru mediu, suprafaţă terieră totală şi volumul total.

La toate aceste cazuri cari sunt destul de variate şi independente între ele, s'a verificat legea lui Gauss, care a fost stabilită în mod teoretic, independent de natura fenomenelor la cari se aplică.

La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers.

Die Fehlertheorie und ihre Anwendungen an die forstlichen Phänomenen.

(IV)

Ein letzter Artikel einer Reihenfolge, inder der Verfasser den Beweis brachte, dass die Verteilung der Bestandeselemente dem Gaus'schen Gesetz gehorcht.

Untersucht wurden: die Stammzahl (H. 3, 1940), die Baummasse (H. 6, 1940), der Stammdurchmesser (H. 11, 1940) und nun die Grundflächer der Bestände.

COMENTARII — INSEMNĂRI

Din lucrările Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră din România

EFECTELE INUNDAŢIILOR DIN 1940 ÎN CÂMPIA BANATULUI

de Ing. S. PAŞCOVSCHI

In primăvara şi vara 1940, câmpia Banatului a suferit foarte mult din cauza inundaţiilor. Apa, provenită fie din re-

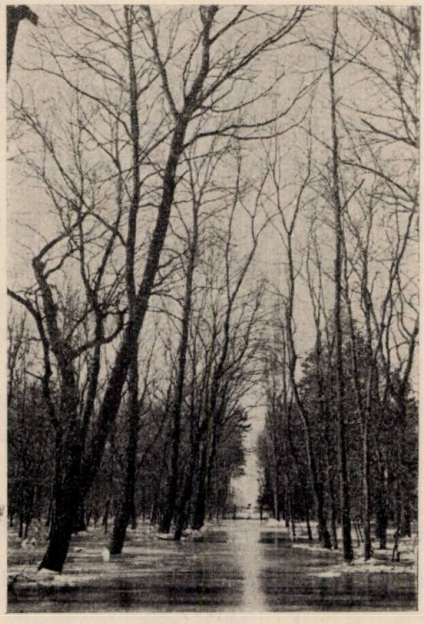

Fig. 1. — Parcul şcolii silvice Casa Verde după inundaţie şi ger. (17 Martie 1940).

vărsarea râurilor şi pâraielor, fie din topirea zăpezilor pe loc, a acoperit suprafeţe întinse şi pe alocuri a stagnat luni de zile dearândul. Au fost astfel inundate multe porţiuni de teren, pe

care în anii normali nici nu se pomenea de așa ceva. Ca o curiozitate pot nota de ex. că încă în luna Iunie am umblat cu barca pe un lac întins de mai multe hectare, format pe niște terenuri arabile; sub apă, adâncă de 80—100 cm, se vedeau la fund rădăcinile și resturile tulpinilor de porumb, care fusese cultivat în anul trecut.

Pădurea Casa Verde dela marginea Timișoarei a fost și ea inundată în câteva rânduri. In partea de S și V a pădurii

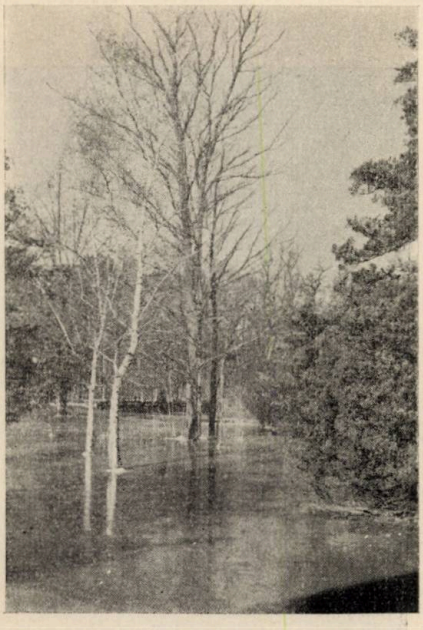

Fig. 2. — Parcul școlii silvice Casa Verde, după inundație și ger. (17 Martie 1940).

aceste inundații au fost provocate de revărsarea pârâului Behela, care o traversează pe aici având un curs destul de întortochiat. Din luna Ianuarie chiar Behela a ieșit din maluri în câteva puncte, acoperind cu apă suprafețe mici de pădure. Cum însă pe atunci domnea un frig aspru, alternând cu perioade prea scurte de dezgheț, aceste mici inundații nu s'au întins mai departe. La mijlocul lunii Martie în schimb, după o perioadă de timp mai cald, a început topirea zăpezii peste tot, apele pârâului s'au umflat puternic și s'au revărsat prin pădure. In apropierea Școlii Silvice, unde Behela curge azi

printr'un canal artificial, apele au trecut peste dig, au intrat în albia veche, deobiceiu uscată, şi apoi s'au revărsat chiar în parcul Şcolii, prin care trece această albie veche. Cu această ocazie au fost inundate şi curtea Şcolii şi chiar o parte din clădiri, timp de câteva zile. Interesul este că după inundarea Şcolii a venit un ger destul de puternic şi totul a îngheţat. Era un aspect destul de curios să vezi stratul continuu de ghiaţă, lucind sub razele soarelui puternic de primăvară şi reflectând tot felul de arbori şi arbuşti exotici, pe care numai în

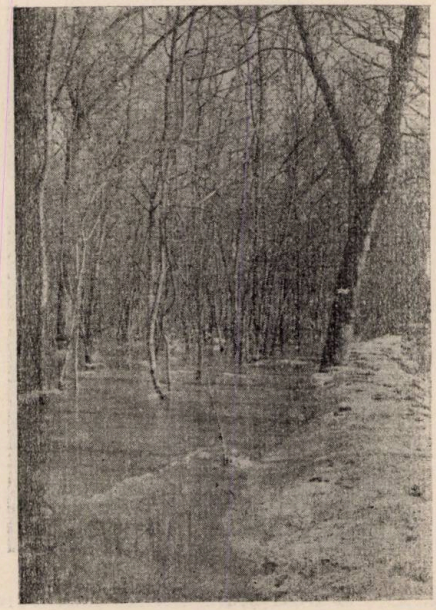

Fig. 3. — Apele revărsate în pădurea Casa Verde.
(Martie 1940).

terenuri inundabile nu eram obişnuiţi să-i vedem. Apele însă s'au retras de aici destul de repede. Au rămas inundate numai porţiuni mai joase din pădure şi albia veche. Aici apele au stagnat până la a doua inundaţie, care a avut loc la începutul lunii Iunie. Behela s'a revărsat din nou şi a inundat iarăşi porţiuni întinse de pădure. Şcoala a fost scutită de data aceasta, numai porţiunile mai joase din parc au ajuns sub apă. Imi reamintesc aspectul dezolant ce-l avea parcul inundat, cu băltoace de apă printre iarba înaltă, cu aerul îmbâcsit de ceaţa

fină, ce se ridica din toată părțile (ca la munte după ploaie), și cu roiuri nesfârșite de țânțari, care te înconjurau imediat ce intrai acolo. Această a doua inundație a fost foarte păgubitoare pentru vânat, mai ales fazani. Trebuie să fi distrus multe cuiburi și familii de pui mici. Am văzut fazanițe care nu mai aveau decât 1—2 pui după ele; dar nici aceștia desigur n'au supraviețuit după ce s'au bălăcit atâta prin apa rece.

Fig. 4. — Albia veche a pârâului Behela umplută de apele revărsate. (Martie 1940).

Și de data aceasta apele s'au retras repede, rămânând inundate numai părțile mai joase, fără scurgere. Cum restul verii a fost destul de ploios, apa a persistat aici în câteva săptămâni, apoi a dispărut. Arboretele, care au stat în apă, pare să nu fi suferit de loc; cel puțin n'am putut observa pe aici nici un arbore sau arbust uscat (aceste arborete sunt compuse din stejar, frasin, ulm, jugastru, cu subarboret de alun, sânger, corn, păducel). In parcul Școlii s'au uscat câteva tufe de soc (Sambucus nigra L.), care creșteau chiar în albia veche a pârâului.

In colţul NE al pădurii inundaţiile s'au produs în urma topirii zăpezilor. Au început tot pe la mijlocul lunii Martie. Apa a acoperit toate depresiunile şi scursorile, stagnând pe alocuri un timp foarte îndelungat. Astfel depresiunile mici din parcelele 37 şi 40 au rămas sub apă până la mijlocul lunii August, şi abia la începutul lui Septembrie se poate spune că s'au uscat complect. Pe o vâlcea mică, care traversează parcelele 36 şi 37 apa deasemenea a persistat până la sfârşitul lui Iulie, pe când în anii normali aceasta este uscată dela începutul verii.

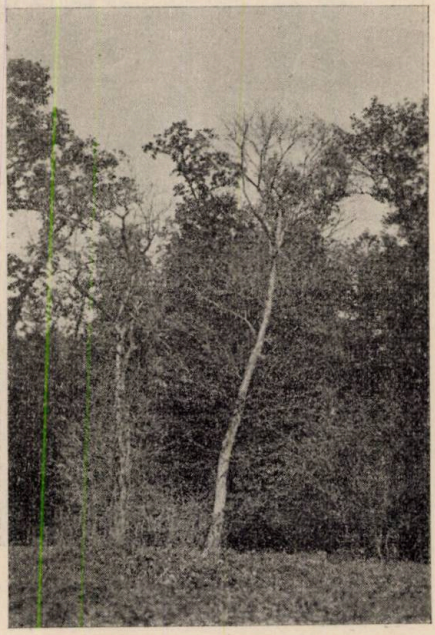

Fig. 5. — Grup de jugaştri uscaţi din pricina inundaţiilor. Pădurea Casa Verde, parcela 37. (August 1940).

Depresiunea din parcela 40 este acoperită cu un pâlc de plop tremurător tânăr din drajoni, care s'au întins aici dintr'un grup de arbori ceva mai mari din apropiere. Printre drajonii de plop se mai găsesc câţiva puieţi de frasin. Apa a acoperit numai partea de jos a tulpinilor, cca 10—20 cm. Până la 14 Iulie n'am observat nimic suspect, dar la aceasta dată am remarcat că frunzele de plop încep să îngălbenească şi să se răsucească, iar la 21 Iulie se vedea lămurit că aproape toţi

drajonii se usucă. In mijlocul lunii August erau uscați cu desăvârșire, chiar și scoarța era complect uscată. Curios însă este că ici-colo a rămas câte un drajon perfect sănătos, cu frunze verzi, până la retragerea apelor; aceste exemplare sunt sănătoase și acum, și par să fi ieșit foarte bine din toată aventura. Nici puieții de frasin n'au pățit nimic.

In parcela 37 apa s'a întins pe o suprafață mult mai mare, acoperită cu pădure bătrână de stejar, în amestec cu ceva ulm și jugastru și cu un subarboret bogat de diverși arbuști. Cum aici apa era adâncă, n'am putut intra înăuntru și să urmăresc continuu ce se petrece. La 16 Iulie, când am putut pătrunde

Fig. 6. — Puieți de jugastru uscați din pricina inundațiilor. Pădurea Casa Verde, parcela 37. (August 1940).

puțin în interiorul porțiunii inundate, am constatat că mulți arbuști mărunți de păducel, porumbar, lemn câinesc, sunt uscați complect; la fel puieții de jugastru (nuieliș). Exemplarele mari de jugastru, de cca 7—8 m înălțime și până la 25 cm diametru terier, aveau la acea dată frunzele ușor îngălbenite, dar n'așI fi putut încă spune nimic precis. La 21 Iulie însă au fost galbene deabinelea și atunci am fost sigur că se vor usca. Intr'adevăr până la mijlocul lui August aceste câteva exemplare s'au și uscat. In August am mai găsit și puieții de ulm uscați. Curios s'a comportat cornul: la 16·VII multe tufe au avut frunzele îngălbenite sau înroșite, pe alocuri chiar ofilite în parte, încât eram convins că se vor usca pe capete; dar au

rămas în această stare până la retragerea apelor şi nu s'a uscat nici una. Stejarul nu s'a resimţit de loc, nici ulmul bătrân.

Uscarea păducelului şi porumbarului am mai observat-o pe malurile unor băltoace din apropierea pădurii, unde la fel apa s'a uscat la un nivel neobişnuit.

In fine un fenomen interesant l-am observat într'o vâlcea mică din parcela 36; am menţionat mai sus că acolo apa a persistat până la sfârşitul lunii Iulie. Puieţii de plop tremurător, care cresc în număr mare în această vâlcea, au început să piardă frunzele aproximativ odată cu drajonii din parcela 40. Am crezut că se vor usca. In Septembrie nu mai aveau frunze de loc; dar încercând scoarţa cu briceagul am găsit-o verde şi sănătoasă, iar mugurii erau formaţi în condiţiuni normale; deci e prea probabil că la primăvară (1941) vor reveni.

Acestea sunt efectele revărsărilor excepţionale de ape din 1940 în pădurea Casa Verde. Am crezut interesant să le public aici, putând contribui în oarecare măsură la stabilirea gradului de rezistenţă a diferitelor esenţe în contra inundaţiilor.

Die Ueberschwemmumgen vom Jahre 1940 in der Banater Tiefebene.

Les effets des inondations de 1940 dans la plaine de Banat.

L'année 1940 a été particulièrement umide. Aussi plusieurs régions de Roumanie ont eu beaucoup à souffrir à cause des inondations répétées et prolongées.

L'auteur a poursuivi les effets de ces inondations dans la forêt Casa-Verde près de Timişoara. En quelques parcelles les suivantes éspèces se sont ressenties: l'orme champêtre, l'érable, les drageons de peuplier tremble, les aubépines, le prunellier et le bois gentil.

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA MARAMUREȘULUI

de Ing. ARTUR COMAN
Vișeul de Jos

V.

Vaccinium vitis idaea L. (Merișorul). In Maramureș e comun, găsindu-se în toate părțile. Totuși din punct de vedere geobotanic e interesant căci limita din jos a ariei sale e cu mult mai joasă pe la noi, de cât se știe. In Ruscova pe moșia lui Șehovici vis-a-vis cu kilometru 7 de pe șoseaua Ruscova—Poieni, pe deal, spre Hecica la exp. W., alt. 531 m, se găsește foarte mult. Solul e slab, cu mulți licheni acoperit. In jur e pădure de fag diseminat cu gorun și stejar, și cu alte foioase. In Vișeul de jos se găsește pe lanul Podinace. Exp. N. Alt. 470 m. Cât a existat pădurea de ștejar și gorun, s'a găsit acolo din abundență. Cum s'a tăiat pădurea și locul s'a dat agriculturei, a dispărut și el în cea mai mare parte. Astăzi numai la marginea corcurilor de tufă să găsesc câteva exemplare.

In comuna Bistra pe Poderei să găsește din abundență. Exp. S. Alt. 375 m. Poderei sunt poduri întinse și mocirloase. Merișorul nu crește propriu zis în mocirlă. El s'a refugiat pe locuri puțin mai înalte sau pe mușuroaie, cu un cuvânt se află acolo unde efectul mocirlei nu se simte. Din această cauză găsim lângă merișor, Alnus incana L. și glutinosa L., Salix aurita L. și câte un Quercus robur L.

Țin să precizez că în Maramureș nu am văzut Vaccinum myrtillus L. cu limită așa coborîtă. Până acum se credea că aria afinelor (V. myrtillus) e mai joasă de cât a merișorului.

Juniperus communis L. Ca întregire la „Contribuțiuni la Flora Maramureșului" (IV) în Rev. Pădurilor, pagina

570, adaug următoarele: In comuna Repedea în lanul Vancic la Exp. N—W am găsit un exemplar de ienuper înalt de 1,6 m. Mai în sus, am văzut un alt exemplar de 1,5 m. înălţime şi 7 alţii cu talie mai mică. In jos de lanul Fantov, am aflat, 6 bucăţi mai mici. In lanul Fantov au fost 5 bucăţi dintre care unul avea aproape 2 m. înălţime. Ultimul a fost la Exp. W. Alt. 744 m.

VI.

Festuca supina Schur. ssp. hirticulmis Schott et Ky. cu tulpină pubescentă. Se găseşte pe toţi munţii; aşa de ex.: Piatra-Rea din hotarul comunei Borşa, cu exp. N. şi alt. 1735 m. Farcău hotarul comunei Poienile de sub Munte, la exp. S. şi Alt. 1915 m.

Festuca apennina De Not. Până în prezent, numai un exemplar am găsit pe Pietrusu-Mare din Borşa la Ezer cu alt. 1881 m. exp. N.

Festuca pumila Vill. Se găseşte foarte sporadic pe munţii cei mai înalţi ai Maramureşului. In herbar am un exemplar depe Pietrosul-Mare, pe exp. S. şi alt. 2300 m.

Agropyron caninum (L) R. et Sch. Interesant e faptul că această plantă am găsit-o în regiune muntoasă — în pădure de molid — de sub Aria Zimbrului din Borşa, pe sol calcaros, la exp. N. şi 1203 m. alt. lângă un Ribes alpinum L.

Pycreus flavescens (L) Rchb. Până în prezent, în regiunea noastră numai în Vişeul de mijloc am găsit-o în valea lui Ciuban, la exp. E. şi 617 m. alt.

Elymus europaeus L. Plantă comună în pădure de fag sau amestecată cu brad. Cel mai înalt punct unde am văzut-o a fost pe muntele Greben din Vişeul de sus, la exp. S., alt. 1317 m. Pe muntele Obnuş în hotarul comunei Repedea se găseşte la exp. W., alt. 1156 m.

Eriophorum latifolium Hoppe. Pătrunde sus pe munţi. Cel mai înalt punct a fost pe muntele Puzdrea-Borşăneacă, unde am recoltat-o la exp. W., alt. 1751 m.

Blysmus compressus (L) Panz. Se găseşte pe Zănoaga Pietrosului Mare din Borşa pe păşunea alpină la exp. W., alt. 1531 m. In staţiunea aceasta înaltă, planta e mai mică şi stolonii sunt mai scurţi.

Carex atrata L. ssp. dubia Gaud. Varietatea aceasta se află pe mulţi munţi ai Maramureşului în exemplare puţine. Se poate vedea de departe, având statură înaltă. Cel mai înalt exemplar — pe care-l am în herbar — e de 61 cm. recoltat de pe Pietrosu-Mare din Borşa deasupra Ezerului la exp. W., alt. 1937 m.

Carex strigosa Huds. Un rogoz rar la noi, cu stoloni Până în prezent l-am recoltat numai la Bistra sub Tocarnia, la exp. S., alt. 707 m. pe loc cu mult humus şi puţin umed.

Carex Oederi Retz. Punctul cel mai înalt unde am mai găsit acest rogoz comun, a fost muntele Paltiniş din Borşa pe păşunea alpină, la exp. E., alt. 1357 m.

Carex lepidocarpa Tausch. Spicul masculin cu peduncul lung. Să găseşte la Baia-Borşa lângă comună, la exp. N—W. şi alt. 757 m.

Juncus atratus Krock. Posed în herbarul meu două exemplare, la cari spiculeţele s'au transformat în foliole frunzale. Pe acesta l'am găsit în Vişeul de jos valea Morii, la exp. W., alt. 510 m.

Juncus filiformis L. ssp. transilvanicus Schur. Această subspecie e rară în Maramureş. Până în prezent am găsit-o la exp. S, alt. 551 m.

Juncus castaneus Sm. In Maramureş numai pe munţii Borşei l-am văzut. Cel mai înalt punct a fost pe Cimpoieş din Borşa, la exp. E, alt. 1683 m.

Luzula silvatica (Huds) Gaud. In masă mare am găsit-o pe muntele Muşcheta din Borşa, la exp. N, alt. 1838 m. Bine înţeles, la această altitudine planta devine cu mult mai mică ca ceea din regiunea păduroasă. Era împreună cu: Sesleria Bielzii Schur., Cardamine pratensis L. ssp. crassifolia (Pour) O. E. Schultz., Gentiana Kochiana Perr et Song., Gentiana punctata L., Potentilla Crantzii (Cr) Beck., Salix retusa L. ssp. Kitaibeliana Willd., Salix reticulata L., iar pe marginea stâncilor Lloydia serotina (L) Rchb., Cortusa Matthioli L.

Silene armeria L. Această floare frumoasă am descoperit-o la Baia-Borşa lângă apa Cizla pe prund lângă Silene rupestris L. şi Euphrasia Kerneri Wetts. Exp. S şi alt. 746 m.

Ranunculus dentatus (Baumg) Simk. In regiunea subalpină în multe locuri se pot găsi exemplare cu flori aproape pline, adică în loc de 5 petale au mai multe, devenind câteodată

aproape în forma celei cultivată în grădini. Aşa, am găsit-o în Obcioara din Vişeul de sus, la exp. N şi alt. 710.

Sisymbrium sophia L. Planta aceasta comună în munţi pătrunde până la com. Moisei, deci până la poalele Pietrosului-Mare. Aici în comună şi lângă comună se găseşte din abundenţă, însă nu creşte aşa de mare şi cu atâtea ramuri ca de exemplu la Sighet. Alt. 575 m.

Sinapis arvensis L. Staţiunea cea mai de sus unde am găsit din planta aceasta comună a fost Pietrosul-Mare din Borşa pe Preluci, la exp. N, alt. 1689 m.

Reseda lutea L. Pătrunde sus pe văile din Borşa. Se găseşte pe prundurile de lângă apa Vişeului până la Birţi şi pe Cizla până la Baia-Borşa. La exp. S, alt. 788 m.

Saxifraga adscendens L. ssp. ramosissima (Schur) Simk. Plantă comună, cu multe ramuri laterale chiar de la tulpină. Se găseşte pe complexul de munţi din Borşa: Pietrosul-Mare—Cimpoieş—Stiol.

Fragaria collina Ehrh. Fructul nu se desface de loc de receptacul. In Maramureş e rară. Până în prezent am văzut-o numai la Borşa în lanul Ştubeie. Cu exp. S, alt. 690 m. Aici, multe exemplare au lăstari.

Potentilla thuringiaca Bernh. Pe apa Vişeului nu se găseşte decât dela comuna Bistra în jos. Alt. 370 m.

Oenothera biennis L. Pe prundurile de lângă apa Vişeului e comună din jos de comuna Vişeul de sus. Ultimul exemplar l-am descoperit urcând pe Pietrosul-Mare pe valea Pietrasei, la exp. N, alt. 773 m.

Pirola rotundifolia L. ssp. arenaria Scheele cu sepale late. Se găseşte pe Pietrosu-mare din Borşa la Turnu-Roşu, cu exp. N, alt. 1717 m.

Pirola minor L. La noi pătrunde sus pe munte. Am găsit-o pe Pietrosu-Mare din Borşa deasupra Ezerului, la exp. N, alt. 1987 m.

Lysimachia nummularia L. forma longipedunculata (Op) Dom. Se deosebeşte mult de planta tipică. Lamina vine ascuţită la vârf şi are formă ovală, în timp ce planta tipică e rotundă la vârf. Sepalele caliciului sunt ca în figura anexă. Am descoperit-o în hotarul comunei Vişeul de sus în valea Boului din sus, la exp. N, alt. 620 m.

Armeria elongata (Hoffm) Koch. Această raritate

am mai descoperit-o încă în Poienile de sub Munte în lanul Straturi, la exp. S, alt. 588 m. Al treilea loc unde am văzut-o în Maramureş e în Borşa pe Cizla sub dealul Bălan, la exp. W, alt. 751 m. E interesant că planta aaceasta am găsit-o până în prezent numai pe prunduri prefăcute în fâneţe.

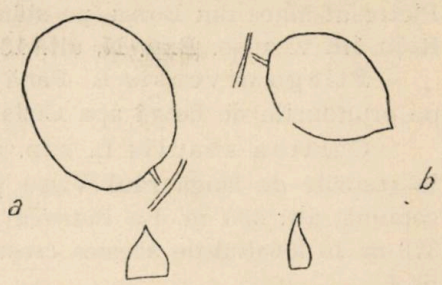

Lysimachia nummularia L.
a) Forma tipică.
b) Forma Longipedunculata (Op.) Dom.

Menyanthes trifoliata L. Până în prezent am aflat-o numai pe Puzdrea-Borşenească într'o mocirlă; acolo este abundentă. Exp. W, alt. 1740.

Vinca minor. L. Punctul cel mai înalt unde am descoperit-o, a fost în Vişeul de sus sub vârful Plaiului de sub Zănoagă, la exp. E, alt. 1198 m. Aici este abundentă. Nicăieri nu am văzut-o în alt loc de sub regiunea alpină, până în prezent.

Ajuga genevensis L. Cu flori roşii. Se găseşte de multe ori. E interesant că bracteele de lângă flori sunt tot roşii. Cel mai înalt punct unde am recoltat-o e în Moisei Păltiniş, la exp. S, alt. 937 m.

Scrophularia Scopolii Hoppe. E comună pe Pietrosu-Mare din Borşa exp. N, alt. 1711 m. Picioru-Moşului.

Melampyrum bihariense A. Kern. Se găseşte şi pe şesurile de lângă râul Vişeu. In herbarul meu am câteva exemplare recoltate în comuna Vişeul de mijloc în şanţul cu apă de lângă C. F. Alt. 470 m. Aici creşte cu ramuri puţine. Când înfloreşte cotyledoanele lipsesc.

Pedicularis Hacquetii Graf. Pe munţi să găseşte ici şi colea diseminat. Foarte abundent este pe Farcău din Poienile de sub Munte şi Petriceaua din Repedea. Punctul cel mai jos unde am găsit-o a fost în hotarul comunei Vişeul de sus, fundul văii Borcutului, la exp. N—W şi alt. 736.

Dipsacus laciniatus L. Pe apa Vişeului e rar. Se găseşte de la Ruscova în jos pe şesuri. Alt. 423 m.

Asperula odorata L. cu tulpină ramificată. In hotarul comunei Vişeul de sus la Gurguiata, cu exp. S, alt. 956 m. am găsit 3 exemplare din care una de 2 ori ramificată.

Galium pumilum Murr. Până în prezent numai pe Pietrosul-Mare din Borșa, pe stâncile calcaroase de pe Turnu-Roșu am văzut-o. Exp. N, alt. 1801.

Filago arvensis L. Până la Baia-Borșa se poate găsi pe prundurile de lângă apa Cizla. Exp. văii S, alt. 771 m.

Carlina acaulis L. ssp. alpina Jacq. Coboară până la șesurile de lângă râul Vișeu și Iza. In Săliște până lângă comună, alt. 438 m. La Petrova pe apa Vișeului până la alt. 373 m. In localitățile acestea crește împreună cu Carlina acaulis L.

Saussurea Porcii Degen. Din raritatea aceasta am găsit numai un exemplar înalt de 64 cm. în com. Borșa lanul Cercănel. Alt. 1171 m. exp. E.

Serratula tinctoria L. ssp. pinnata (Kit) Petterm. cu toate frunzele fidate. Am văzut-o numai în hotarul comunei Ieud pe Muncelași, la exp. N, alt. 859 m. Aici se găsește abundent. Cel mai înalt exemplar pe care îl posed în herbar e de 55 cm. în timp ce forma tipică Seratula tinctoria L. este cu mult mai înaltă.

Lactuca perennis L. Această lăptucă interesantă cu flori albastre am găsit-o în hotarul Sighetului pe Dobăieș lângă o carieră, la exp. S—E și alt. 281 m.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes
(IV—V)

Nouvelles données sur la flore de Maramureș, région septentrionale qui jusqu'à l'arbitrage de Wien a appartenu à la Roumanie.

GREȘELI DE CARI TREBUE SĂ NE FERIM

de M. PETCUȚ

Se întâmplă uneori că, din diferite cauze — lipsă de lucrători sau de fonduri — pueți nerepicați de molid în vârstă de trei ani, destinați să fie plantați ca atare, să rămână — în aceași stare în pepinieră și în al IV-lea și chiar în al V-lea an.

Se mai întâmplă — și acestea poate sunt cazurile cele mai frequente — ca pueți de molid în vârstă de doi ani, destinați să fie repicați, să rămână mai departe în pepinieră fără să fie nici repicați și nici răriți.

Desigur că astfel de întâmplări, în condițiuni normale și într'o gospodărie forestieră înaintată, nici nu poate fi puse în discuție; acolo însă unde tăerile rase se practică încă pe suprafețe întinse, ele mai pot să survină chiar și în condițiuni normale, în cazul când trecerea de la iarnă la vară se face prea brusc și timpul de plantat e prea scurt.

In gospodăriile din urmă aceste exemplare sunt însă o urmare aproape logică când din cauze anormale — stări de războiu sau de criză — ducem lipsa de lucrători, de personal de conducere sau de fonduri.

Astfel de cazuri au fost foarte numeroase în gospodăria noastră forestieră, în timpul și câțiva ani după războiul mondial.

In fața unor astfel de situații se pune problema: ce trebue să facem cu acești pueți — îi plantăm, respectiv îi repicăm sau îi asvârlim?

Răspunsul la această întrebare nu este ușor de dat, fiindcă, de o parte, avem riscul unei nereușite sau al unei foarte slabe reușite, iar de alta, stă pierderea sumelor întrebuințate cu producerea acestor pueți.

In cazurile pe care le cunosc eu s'a ales calea folosirei acestor pueți.

Fiindcă și în prezent ne găsim în vremuri apropiate de acelea din și de după războiul mondial — lipsă de lucrători, lipsă de personal de conducere, condițiuni cărora poate să le urmeze și o lipsă de fonduri — credem, că nu este lipsit de interes, să vedem care au fost rezultatele, la care s'a ajuns prin întrebuințarea acestor pueți.

Iată unul din aceste cazuri:

In anii 1926 și 1927, când posibilitățile bugetare au îngăduit reluarea lucrărilor de împădurire pe o scară mai mare, Ocolul silvic „Lucăcești" din Direcția Silvică „Bacău", avea, în pepiniere, un număr apreciabil de pueți de molid nerepicați în vârstă de 4 ani.

Spre a nu se pierde sumele cheltuite cu producerea pueților de care s'a vorbit mai sus și din dorința de a se împăduri cu un moment mai devreme suprafețele restante, destul de întinse, s'a hotărît plantarea acestor pueți. S'au plantat, în acești doi ani, patru parchete de câte 28 ha. folosindu-se, în medie, 4000 pueți la hectar.

Rezultatele obținute în aceste plantațiuni n'au fost de loc strălucite. Iată ce notam în carnetul meu, în vara anului 1927, despre lucrările efectuate în anul 1926:

— reușita foarte slabă — din pueții rămași încă în viață, puțini au șanse să rămână sănătoși până la maturitate;

— fusul pueților este prea lung și deșirat în raport cu grosimea pueților iar coronamentul este alcătuit din câteva ramuri înghesuite la vârf și lipite de fus, din care cauză, mare parte din ei au, în jurul tulpinei, găuri alungite în direcția vântului dominant;

— mulți dintre pueți, atât dintre cei neprinși cât și dintre cei încă în viață, sunt descojiți sau au coaja arsă și crăpată în părțile bătute de soare pe lungimea pe care tulpina e lipsită de ramuri;

— rădăcinile acestor pueți sunt și ele înghesuite și foarte puțin desvoltate.

Aceasta fiind starea în care se găseau plantațiunile și pueții după un an dela plantare, reușita slabă pe care o constatam și cred pe deplin justificată și îndoiala pe care o expri-

mam atunci cu privire la viitorul puieţilor încă în viaţă la data constatării.

La reuşita slabă a plantaţiunilor credem că a contribuit, în primul rând, sistemul radicelar foarte puţin desvoltat al pueţilor; după un an de la plantare aceste rădăcini, cum se vede din fotografia alăturată, se găsesc aproape în starea în care au fost plantate. Pe de altă parte, dezechilibrul între tulpină şi rădăcină a avut ca urmare un alt dezechilibru între apa pierdută de puet prin evaporare şi capacitatea de absorbţie a rădăcinilor. Lungimea disproporţionată a fusului faţă de diametru n'a rămas nici ea fără urmări asupra prinderii; pueţii având prea puţină stabilitate au fost mişcaţi de vânt la cea mai mică adiere — o dovedesc găurile din jurul multora dintre pueţi.

Sănătatea pueţilor care, în ciuda tuturor greutăţilor amintite mai sus, vor rămâne în viaţă, va fi pusă în primejdie de pârliturile de scoarţă care vor fi centrele de plecare ale bolilor cryptogamice, creind, pentru mai târziu, şi medii foarte prielnice pentru atacurile de insecte.

Concluzii pentru viitor:

1. In primul rând, va trebui să acţionăm de aşa natură, ca pueţii care nu vor putea să fie întrebuinţaţi la scopul pentru care fuseseră destinaţi, să nu fie lăsaţi să devină neutilizabili; mijloacele restrânse de care vom dispune să fie folosite în acest scop.

a) Pueţii destinaţi repicajelor să fie răriţi în straturi spre a fi pregătiţi ca să poată fi ulterior plantaţi nerepicaţi.

b) Pueții nerepicați, destinați să fie plantați ca atare sau chiar cei nerepicați care nu vor putea fi plantați la vreme, vor fi și ei răriți, în vederea folosirii ca pueți de talie mare.

2. Pueții deveniți neapți spre a fi plantați care totuși nu vor putea avea întrebuințările descrise sub punctul a și b, nu vor mai fi întrebuințați la plantațiuni și în nici un caz la plantațiuni destinate să producă arborete de viitor.

Fehler die man umgehen soll.

Erreurs qu'il faut éviter.

Dans les plantations effectuées sur les surfaces exploitées à blanc étec, on a utilisé quelquefois des plants d'épicéa non répiqués âgés de 3 ans et même plus.

Dans une parcelle située dans une région montagneuse de Moldavie, où on a effectué une telle plantation, l'auteur constate des mauvais résultats.

CRONICA

INTERNĂ

Anul forestier 1940.

Ţara şi neamul românesc au trăit în anul 1940 momente grele. Graniţele, întregite cu atâtea jertfe abia cu 22 de ani în urmă, s'au prăbuşit. Sute de mii de Români au apucat drumul pribegiei părăsindu-şi avutul, pentru a-şi căuta în ţara liberă siguranţa şi mângâierea, pe când alte milioane de Români au căzut din nou sub jug străin.

Evenimentele din 1940 sunt prea importante pentru neamul nostru şi prea hotărîtoare pentru organizarea economică a ţării, ca să nu ne oprim puţin asupra lor.

La începutul anului războiul deslănţuit în Europa părea că se îndepărtase de graniţele noastre. Peste trupul Poloniei, Germania şi Rusia se legaseră să trăiască în bună vecinătate. Şi în timp ce Germania se pregătia să înfrunte pe adversarii săi în Apus, Rusia, angajată într'un războiu cu Finlanda, era preocupată de organizarea spaţiului din jurul Balticei. In acest timp la hotarele ţării noastre sute de mii de Români luaţi dela gospodăriile lor stăteau de strajă.

Dar liniştea aparentă dela graniţele ţării nu ţinu mult. Incă în iarnă Finlanda ceru pace. In Mai, Italia, care părea că s'ar opune unei extinderi a câmpului de luptă, intră în războiu alături de Germania, iar Franţa e zdrobită. Eram singuri. Rusia se foloseşte de această situaţie şi printr'un ultimatum ne smulge, la 28 Iunie, Basarabia şi Bucovina de Nord. Se încearcă apoi o apropiere de Germania şi Italia. Totuşi desmembrarea ţării nu s'a mai putut evita. In August cedarea Dobrogei de Sud era hotărîtă; iar în prima jumătate a lunei Septembrie Ungaria, pe baza arbitrajului dela Viena ocupă aproape jumătate din Ardeal.

Inchizând durerea în suflet, întreg poporul român a primit lovitura încrezător într'o apropiată victorie a dreptăţii. Dar din această durere a isbucnit totuşi o reacţiune, în urma căreia, în ziua de 6 Septembrie, Regele Carol II a fost nevoit să abdice, şi să lase locul M. S. Regelui Mihai I. La cârma ţării s'au instalat oameni pe cari trecutul lor de luptă şi de jertfe pentru binele patriei îi impuneau în aceste vremuri grele: Generalul Ion Antonescu şi mişcarea legionară.

O nouă epocă începe.

Economia forestieră, ca şi întreaga economie a ţării, poartă pecetea vremurilor grele prin care am trecut. Concentrările masive şi

îndelungate au sustras dela muncă cea mai mare parte din lucrătorii de pădure şi din animalele de transport, ceeace a provocat mai întâi o stagnare a lucrărilor de exploatare din iarna 1939/40 şi apoi greutăţi neobişnuite în executarea celorlalte lucrări forestiere din timpul anului. Din exploatările care trebuia să se facă în iarnă, nici 50% nu s'au executat până în primăvară. Deficitul de producţie şi consumul mărit, pe de o parte din cauza unei ierni neobişnuit de grele şi de lungi, iar pe de alta a nevoilor sporite ale armatei, au dus la epuizarea în mare parte a rezervelor de lemn de foc. Astfel grija pentru aprovizionarea cu lemn de foc pentru iarna viitoare a devenit una din preocupările de seamă nu numai a administraţiilor silvice, dar chiar a guvernului.

Măsurile de rigoare nu au întârziat. Incă din Ianuarie s'a dispus desconcentrarea întregului personal silvic, iar mai târziu, simţindu-se nevoia unor măsuri mai cuprinzătoare, s'a ajuns la Decretul Lege din 28 Iunie 1940, conţinând măsurile excepţionale în vederea satisfacerii nevoilor populaţiunii şi a autorităţilor cu lemn de foc în cursul anului 1940/41.

Acest Decret aduce proprietarilor de păduri o serie de înlesniri, în vederea grăbirii exploatărilor şi pentru a uşura scoaterea lemnului din pădure. Printre altele, Decretul admite, contrar legilor în vigoare, vânzarea prin bună învoială a lemnului de foc din pădurile comunale, composesorale, ale obştiilor şi mânăstirilor; apoi exploatarea, din pădurile amenajate, a trei posibilităţi în decursul anului; tăierea fără studiu de transformare a pădurilor destinate să fie transformate în păşune, precum şi ca posibilitatea anuală să se poată realiza în orice pădure a proprietarului, în curs de exploatare, dacă eventual materialul din parchetul anual ar fi greu de scos.

Consiliul de Miniştri ocupându-se de problema lemnului de foc, pentru a asigura personalul de conducere necesar pe teren şi a evidenţia seriozitatea situaţiei, limitează numărul inspectorilor de control şi hotărăşte ca activitatea desfăşurată pe teren de către organele silvice să fie considerată ca serviciu prestat în interesul apărării naţionale, iar abaterile şi neregulile de orice natură, ce s'ar constata în sarcina lor şi a tuturor organelor ce activează în întreprinderile forestiere, să se pedepsească după codul justiţiei militare.

Ca o întregire a acestor măsuri, Marele Stat Major a elaborat apoi norme speciale cu privire la desconcentrarea lucrătorilor şi căruşilor necesari întreprinderilor forestiere şi la mobilizarea lor pentru lucru.

Administraţiile silvice de Stat au fost acelea asupra cărora le-a căzut în primul rând sarcina de a contribui la soluţionarea problemei lemnului de foc.

Direcţia Silvică din Ministerul de Domenii, prin organele sale exterioare, a avut să supravegheze aplicarea tuturor dispoziţiunilor şi să dea aprobările de exploatare în cadrul lor.

In acelaş sens Casa Pădurilor a încheiat o convenţie, prin care se obligă să furnizeze până la sfârşitul anului, tuturor instituţiilor

publice — afară de acelea cu buget propriu — lemnele de foc de care vor avea nevoe.

Inginerii silvici s'au dovedit încă odată la înălțimea chemării lor. Prin spiritul lor de abnegație și prin munca lor neprecupețită s'a ajuns ca până la sfârșitul anului 1940 să se poată exploata nu numai cantitatea de lemne de foc socotită necesară până la 1 Aprilie 1941, dar să se realizeze chiar anumite rezerve. Totuși din spirit de prevedere, și pentru aprovizionarea din vreme a Dobrogei, s'a încheiat o convenție cu Bulgaria pentru furnizarea a 10.000 vagoane de lemne de foc.

Pentru a se asigura libertatea de acțiune de care avea nevoe, Casa Pădurilor, care figura la început ca Direcție Comercială a Pădurilor în cadrul Ministerului de Domenii, așa cum o situase legea de organizare a Ministerului din 1939, a fost transformată prin Decretul Lege dela 28 Iunie, amintit mai sus, din nou în Administrația Casei Pădurilor Statului, adică a revenit la forma sa dinainte, conducându-se, până la apariția unei noui legi de organizare, după regulamentul Casei Pădurilor din 1935.

Deasemenea pentru a se intensifica asistența tehnică silvică la pădurile aparținând comunelor, composesoratelor și obștiilor de moșneni, Serviciul Pădurilor Persoanelor Juridice a fost transformat în Direcția Pădurilor Persoanelor Juridice.

Prin revenirea Casei Pădurilor la forma sa de organizare verificată în decursul timpului, necesitatea unei libertăți cât mai largi a administrației silvice, susținută de multă vreme de inginerii silvici, capătă o strălucită confirmare. Acest lucru este întărit apoi, când, în Octombrie, Consiliul Tehnic al Pădurilor, care fusese și el desființat prin legea de organizare din 1939 și încadrat în Consiliul Tehnic al Ministerului de Domenii, a fost reînființat sub forma sa cea veche, cu toate atribuțiunile ce le avea înainte de desființarea sa.

In ordine politică, pornindu-se dela situația specială în care ne găsiam, s'a creeat pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Comisiunea permanentă a lemnului, având ca scop dirijarea economiei lemnului și a organizării, coordonării și controlului producției, circulației și consumului de lemn, atât în interiorul țării, cât și cu privire la schimburile cu străinătatea. In cadrul acestei Comisiuni s'a înființat apoi pe lângă Direcția Silvică din Minister un Serviciu al Lemnului, ca organ de aplicare a dispozițiunilor Comisiunii și în acelaș timp organ de conducere a politicei lemnului.

Situațiile politice excepționale imprimă fără îndoială economiei un caracter deosebit. Crize, ca cea ivită în anul trecut în materie de lemn de foc, pot lua naștere adesea în asemenea împrejurări. Ele sunt însă fenomene trecătoare, peste care, prin măsuri potrivite, se trece relativ usor, fără ca structura economică a țării să fie atinsă. Cu totul altfel stau lucrurile când intervin modificări de granițe, cum a fost cazul la noi în 1940. Iată dece pierderile teritoriale suferite de România în acest an prezintă nu numai din punct de vedere național, dar și din punct de vedere economic cel mai dureros eveniment al anului.

Prin micşorarea ţării patrimoniul forestier naţional a pierdut peste 1.900.000 de hectare de pădure, repartizate astfel:

199.460 ha în Basarabia
186.806 „ „ Bucovina de Nord
106.923 „ „ Dobrogea de Sud
1.403.839 „ „ Transilvania ocupată.

Dacă Basarabia şi Cadrilaterul, avizate în mare parte la producţia lemnoasă din celelalte părţi ale ţării, nu pot determina decât schimbări în raporturile economice interne, Transilvania ocupată, în schimb, bogată în păduri şi cu o industrie forestieră bine desvoltată, poate să influenţeze adânc raporturile noastre comerciale cu ţările vecine şi în primul rând cu Ungaria. In împrejurările de astăzi însă, când războiul din Mediterană împiedică aproape întreg exportul nostru de lemn pe mare, când însuşi exportul pe uscat a suferit în urma evenimentelor din Septembrie, din cauza greutăţilor de trafic feroviar, când, drept consecinţă, peste 200.000 mc de material lemnos pentru export aşteaptă în porturile Galaţi şi Constanţa, iar depozitele fabricilor de cherestea sunt pline, se înţelege că influenţa pierderilor teritoriale suferite prin ciuntirea ţării, nu a putut fi simţită în adevărata ei valoare în domeniul economiei forestiere şi a lemnului. Asupra acestui subiect s'a discutat dealtfel până acum prea puţin. Faptul are justificarea lui: pierderea o socotim numai temporară; astăzi nu putem concepe o restabilire a situaţiei economice fără o reîntregire a ţării în graniţele ei firești.

Un fapt economic cu răsunet ceva mai îndepărtat îl constitue şi confiscarea în favoarea Statului a pădurilor şi fabricilor de cherestea evreeşti, prin Decretul-Lege din 10.XI.1940. Datorită lui Statul va intra în posesia unui număr de peste 50.000 de hectare de pădure şi a unui număr însemnat de fabrici de cherestea.

Un eveniment, care închide în el ceva din atmosfera vremurilor prin care trecem, este cedarea spre exploatare societăţii forestiere germane „Silvarum", pe timp de 30 de ani, a pădurilor din ocoalele silvice Râşca şi Pipirig din judeţul Neamţ, în suprafaţă de aproape 35.000 de hectare, în virtutea convenţiei economice româno-germane.

Trebue să menţionăm deasemenea, pentru importanţa lor naţională şi socială, întinsa campanie de împăduriri din primăvară, în zonele de apărare naţională, pentru care Direcţia Silvică a cheltuit suma impunătoare de 31.000.000 lei, precum şi inaugurarea casei pentru lucrătorii de pădure, din ocolul silvic Carol I. Casa aceasta, o realizare a Institutului de Cercetări, nu constitue, desigur, decât un început. Atitudinea luată de Casa Pădurilor cu privire la chestiunea adăposturilor pentru lucrători este promiţătoare. Este vorba aici nu numai de o datorie naţională şi socială, ci de interesul gospodăriei forestiere însăşi.

Adăogând la cele de mai sus faptele petrecute în legătură cu Administraţia Fondului Bisericesc din Bucovina, cea mai mare proprietară de păduri, după stat, din ţară, îmbrăţişăm prin aceasta întreaga viaţă forestieră practică.

Administraţia Fondului Bisericesc a trecut anul acesta prin grele încercări. Părăsind la Cernăuţi aproape întreaga arhivă, a trebuit să-şi organizeze birourile, în condiţiuni mult mai modeste, în Vatra Dornei. In urma ocupaţiei ruseşti, pădurile dela Nord de râul Suceava au fost pierdute. Din fericire însă marea majoritate a pădurilor sale se află în partea neocupată a Bucovinei.

In anul 1940 Fondul Bisericesc primeşte o nouă lege de organizare. Prin aceasta se institue ca organ suprem de conducere o eforie compusă din 5 membri, din care face pare cel puţin un inginer silvic. Viitorul va arăta, dacă noua organizare va putea feri pădurile acestei instituţii, mai mult decât s'a putut face până acum, de interese străine.

Celelalte instituţiuni forestiere, luptând cu împrejurările vitrege, îşi urmează cu stăruinţă drumul trasat în trecut.

Institutul de Cercetări şi Experimentaţie forestieră şi-a desvoltat cadrele prin înfiinţarea unui laborator de climatologie forestieră şi a unui oficiu de cadastru, topografie şi fotogrametrie forestieră. Ca rezultat al activităţii sale, publică, afară de articolele din Revista Pădurilor, volumul V din Analele Institutului, precum şi câteva broşuri cu caracter informativ şi de popularizare: Dare de seamă asupra boalelor de importanţă economică semnalate în pădurile ţării în anii 1934—1938, de Prof. C. Georgescu; Cunoştinţe practice despre industria şi comerţul cherestelei, de Prof. D. A. Sburlan, Plopul, foloasele şi cultura lui, de A. Rădulescu.

Invăţământul silvic superior şi-a complectat personalul didactic, prin numirea unui titular la conferinţa de Politică şi Administraţie forestieră. Studenţii însă au avut un an greu, fiind nevoiţi să-şi împartă timpul între şcoală şi îndatoririle militare.

In Invăţământul silvic inferior s'a petrecut mutarea şcoalei de brigadieri dela Gurghiu, la Târgovişte.

Societatea Progresul Silvic îşi urmează linia trasată de cei peste 50 de ani de activitate ai săi. Ţinându-se în permanent contact cu problemele care interesează economia şi viaţa forestieră a ţării, a contribuit pe cât i-a stat în putere la rezolvarea lor. O dovedeşte în special Adunarea Generală, în care s'a căutat să se găsească soluţii practice pentru promovarea economiei forestiere particulare şi pentru adaptarea economiei silvice, la starea de război. Pentru a veni cât mai repede în ajutor personalului silvic inferior a continuat, deşi în condiţii mult mai grele, lucrările pentru amenajarea casei de sănătate dela Amara.

Un domeniu în care Societatea s'a ridicat hotărît la înălţimea anilor trecuţi a fost acela al publicaţiilor. Ea a editat anul acesta două lucrări de bază pentru practica şi ştiinţa silvică, şi anume: Instalaţii de transport pentru exploatări forestiere, de Prof. D. A. Sburlan, un volum de peste 300 de pagini, şi Protecţia Pădurilor, de Dr. Gr. Eliescu, de 275 de pagini. Revista Pădurilor a continuat să apară regulat, publicând, ca şi în trecut, articole variate, din toate

domeniile ştiinţei şi practicei silvice. Totuşi din cauza colaborării mai reţinute a membrilor, cari a trebuit să facă faţă unor îndatoriri către ţară mult mai grele decât altădată, numărul de pagini cu care încheie (830) este simţitor mai mic decât cel din anul precedent.

Adunarea generală a societăţii s'a desfăşurat într'un cadru mai redus, potrivit împrejurărilor. Cu această ocazie a fost ales membru de onoare al societăţii d-l prof. G. Ionescu-Sisești, pe atunci Ministru de Domenii, pentru adânca înţelegere şi sprijinul dat totdeauna cauzei pădurilor.

Cercul de studii forestiere organizat în cadrul societăţii a început şi el, pentru aceleaşi motive, abia în Februarie. Cele 8 lucrări discutate au fost la timp rezumate în paginile acestei reviste.

Ca manifestări din afara societăţii Progresul Silvic şi a celorlalte instituţii, menţionăm pe cele din domeniul publicaţiilor. Dintre periodice, „Viaţa Forestieră" şi-a continuat apariţia în mod regulat, menţinându-se pe aceeaşi linie din anii trecuţi. Revista „Cuvânt Forestier" îşi încetează apariţia în luna Octombrie, pentru a da posibilitatea inginerilor silvici din mişcarea legionară să se grupeze în jurul unei noui reviste, „Pădurea Românească", expresie a ideilor după care silvicultura românească să se călăuzează în statul legionar. Primul număr al revistei a apărut la 8 Noembrie.

Literatura de specialitate se îmbogăţeşte cu câteva lucrări, dintre care citãm: Table de cubaj pentru arborii doborîţi şi materialul lemnos din fabricele de cherestea, de Ing. I. Lungu şi Ing. N. D. Chiriacescu; Arborii şi pădurile, de M. Petcuţ şi D. A. Sburlan, o carte de popularizare publicată în biblioteca „Cartea Satului" editată de Fundaţia regală culturală „Regele Mihai I"; Istoria vânătoarei şi a dreptului de vânătoare, de Prof. G. Nedici, un impunător volum, căruia critica de specialitate i-a adresat cuvinte elogioase; apoi Bonifica integrale, de Gr. Vasilescu.

In limba germană şi franceză apar lucrările prezentate de câţiva colegi, ingineri silvici, ca teze de doctorat la universităţile din străinătate: Beiträge zu einer Meteorologie des Bodens, de T. Bălănică, Zuwachsverhältnisse im Mittelwald, de I Vlad, Contribution à l'étude des propriétés mécaniques du bois en fonction de sa structure, de Gh. Pană, precum şi studiul D-lui G. Toma, Kronenuntersuchungen in langfristigen Kiefern-durchforstungsflächen, publicat în revista Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen.

Legăturile cu străinătatea au fost şi ele în anul trecut mai puţin întense decât până acum. Evenimentele internaţionale au paralizat orice colaborare între state pe tărâm ştiinţific. Numai Cercul Internaţional de Silvicultură (C. I. S.) a ţinut două şedinţe, la care România a fost reprezentată prin delegatul său permanent, D-l prof. M. Drăcea. La studii în străinătate nu a mai plecat nimeni. Cei cari au fost dintre inginerii silvici s'au întors, după ce misiunea lor a fost îndeplinită.

Cu acestea încheiem şirul evenimentelor petrecute în 1940 în legătură cu viaţa şi ideia forestieră. A fost un an greu, în care grija faţă de nevoile momentului a împiedicat avântul spre mari realizări. Prăbuşirea hotarelor, plânsul Românilor rămaşi pradă furtunilor, ne cheamă să strângem rândurile, să fim gata pentru ziua cea mare, când iarăşi ne vom putea uni într'o Românie Mare, pe care să ne legăm că o vom face mai tare şi mai frumoasă decât cea care a fost.

N. Rucăreanu

„Cuvânt forestier" şi-a încetat apariţia.

Cu patru ani în urmă, la Ianuarie 1937, o nouă revistă: „Cuvânt forestier" şi-a făcut apariţia în câmpul activităţii forestiere. „Fără să încalce domeniul şi nici să imite modul de prezentare al publicaţiilor forestiere deja existente" (Revista Pădurilor şi Viaţa Forestieră) noua revistă, cu apariţie bilunară, dorind „să contribue... la cunoaşterea... avuţiei forestiere... şi la propăşirea meseriei de silvicultor" se anunţa mai mult o foaie de informare în toate problemele forestiere centrale şi de contact. O foaie adresată în special breslaşilor, dorind în acelaşi timp să vadă „strângându-se în jurul ei şi alţii, cari activează în câmpul producţiei forestiere: proprietari de păduri, industriaşi şi comercianţi de lemne, vânători şi iubitori de natură...". Pentru a fi ieftină şi citită de cât mai mulţi, deci şi de cei cari în preocupările lor „n'au timp" de citit articole mai lungi, noua revistă şi-a propus să fie: sobră, concisă şi cuviincioasă. In chestiunile profesionale, a urmărit „să realizeze o cât mai perfectă armonie între diversele organe de conducere şi de execuţie din branşa noastră". A vrut ca „pe cale paşnică să obţină îndulcirea raporturilor ierarhice, să repare nedreptăţi şi să potolească amărăciunile inerente serviciului...". Deci „camaraderie, disciplină, spirit de înţelegere, modestie, bună credinţă şi dorinţa de progres" iată năzuinţele nouei reviste.

Cu colaboratori din ce în ce mai numeroşi, prestând o muncă dezinteresată „fără să servească nimănui de trambulină" — şi susţinându-se numai din abonamente — fără să ceară sau să accepte subvenţii oficiale — revista a apărut timp de aproape patru ani.

Cu numărul din Octombrie 1940, Cuvânt Forestier anunţă cetitorilor săi că încetează de a mai apare. Nu pentru faptul că nu ar fi mai putut duce mai departe sarcina ce şi-a impus, ci pentru cu tot alt motiv. O aflăm dintr'un articol publicat în ultimul număr din Octombrie, unde se arată că în noua orânduire a Statului — urmare a actului de la 6 Septembrie 1940 — se va acorda ţelurilor urmărite de Cuvânt forestier „o largă înţelegere". Atunci „prin mijloace mai ample şi metode de lucru mai perfecţionate" noua orânduire „va transforma mai repede în realitate", ceeace Cuvânt Forestier „întrezărea ca posibil de realizat într'un îndepărtat viitor". Deaceea Cuvânt Forestier a socotit

să cedeze steagul nouei reviste „Pădurea Românească" care, editată într'un anumit spirit, „va fi o şi mai bună şi mai promptă călăuză a cetitorilor noştri".

In ce măsură a putut, în cei patru ani de apariţie, Cuvânt Forestier să-şi îndeplinească misiunea ce şi-a propus, cetitorii pot să judece singuri.

● **Casa de adăpost şi instruire pentru muncitorii de pădure de la Vultureşti.**

Intr'o poiană din pădurea Bătieşti (valea Mâzgana) situată în cuprinsul teritorial al comunei Vultureşti din jud. Muscel, s'a inaugurat în ziua de 15 Decembrie 1940 prima casă destinată pentru adăpostul şi instruirea muncitorilor de pădure.

Iniţiativa a fost luată de către Institutul nostru de cercetări forestiere, care a cheltuit 478.000 lei. In plus trebue adăogată valoarea materialului lemnos cedat gratuit de Casa Pădurilor Statului. Această casă este prevăzută cu dormitor, sală de mâncare, spălător, cancelarie, post de ajutor medical şi magazie.

Se ştie că de muncitorii care muncesc la pădure guvernanţii de până ieri nu s'au îngrijit până acum, deşi din salariul lor li s'a reţinut cotele respective prevăzute de legile de asigurare socială.

Muncind din greu în pădurile depărtate de sate, ei nu au acolo pentru odihnă decât colibe şi bordee mizerabile. Această muncă, care cere un mare efort, nu a avut şi nu are cel puţin avantajul de a fi bine plătită.

Aşezând munca la temelia nouei Românii, va trebui să avem în vedere şi muncitorii de pădure care, după cum se ştie, sunt toţi de origină românească. Deci, grija de ei, cu atât mai mult se impune.

Dar casa de la Vultureşti este sortită să aibă şi un alt rost: acela de a fi un loc de instruire pentru muncitorul de pădure. S'a spus: „Nu este suficient să muncim, ci trebue să ştim să muncim". Cu un efort minim să obţii un lucru maxim şi de cea mai bună calitate. Aceasta cere scule din cele mai indicate şi mai bune. Casa dela Vultureşti va fi deci şi un şantier de experimentare pentru secţia respectivă din Institutul nostru de cercetări silvice. Citâm şi noi ceeace s'a arătat că se urmăreşte în această direcţie. S'a spus cu prilejul inaugurării că în această casă se vor pune în aplicare şi se vor căuta cele mai bune procedee pentru:

a) un omenos adăpost al muncitorului de pădure;

b) o muncă mai chibzuită şi unelte mai perfecţionate;

c) ridicarea cantităţii şi calităţii produsului muncii pe zi şi pentru un preţ mai ridicat al acestei munci;

d) o hrană mai bună;

e) o îmbrăcăminte şi încălţăminte specială a muncitorului de pădure;

f) o mai bună cunoaştere a meşteşugului şi o înălţare a sufletului

muncitorului, astfel ca să-l facem şi pe el părtaş la construirea nouei Românii.

In ce priveşte această din urmă latură, citäm un pasaj din cuvântarea camaradului Tr. Heroiu: „Muncitorul de pădure de mâine, viguros, bine înzestrat cu unelte şi mai ales bine plătit şi îngrijit, trebue să pună umărul cu nădejde la ridicarea familiei, la ridicarea neamului Pentru aceasta el trebue prefăcut. In primul rând va trebui să-i preschimbăm poziţia lui faţă de neam. Conştiinţa lui trebue să fie clară, anume că şi acolo sus pe vârf de munte sau prin văgăuni, departe de sat şi izolat, lucrează pentru o altă zidire a ţării sale. Că din toporul lui trebue să răsară: clădire nouă, iar nu ruină; ordine, nu haos; belşug, sănătate şi frumuseţe pentru el şi ţara lui, iar nu pentru străini şi înstrăinaţi".

La inaugurare a luat parte d-l ing. N. Smărăndescu, secretar general al Ministerului de agricultură şi domenii, d-l G. Ghiţea, secretar general al Ministerului muncii şi ocrotirii sociale, însoţiţi de şefii tuturor administraţiilor silvice din Bucureşti, reprezentanţi ai direcţiilor silvice, delegaţi dela şcolile silvice de toate gradele, ocoalele silvice, delegaţii de muncitori, şefii autorităţilor locale, etc..

Cu acest prilej au cuvântat D-nii: N. Smărăndescu, G. Ghiţea, Tr. Heroiu, Ing. Aurel Constantinescu şi Paul Gălăşeanu, prefectul judeţului Muscel.

Odată cu inaugurarea acestei case, s'a sfinţit şi troiţa ridicată în aceiaşi poiană, în memoria inginerilor silvici: Gh. Clime, Dem. Popescu-Coculescu şi Victor Slăvescu sortită să stea de strajă la temelia acestui început de zidire nouă.

● **Exploatări anticipate pentru coajă de tanin.**

Revista noastră în numărul din Martie 1940 a pus în discuţie problema extractelor tanante.

Lăsând cititorului să recerceteze în total constatările şi propunerile făcute cu acel prilej, noi ne mărginim aci să reamintim că s'a întrevăzut atunci şi probabilitatea imposibilităţii de aprovizionare a industriilor de pielărie cu extractele tanante ce ne veniau din alte ţări. Acel moment nu a întârziat să sosească.

Din această cauză Ministerul de Agricultură şi Domenii s'a văzut pus în situaţia de a da o decizie prin care se autorizä exploatarea parchetelor ce vin în rând de exploatare în anul 1941/1942. Se precizează că este vorba de pădurile tratate în crâng simplu având stejar în proporţie de 80%, precum şi cele de molid tratate în codru. Exploatarea se poate face, în acest scop, până la 15 Iunie 1941 pentru crângurile de stejar şi în tot cursul verii anului 1941 pentru pădurile de molid.

(A se vedea Mon. Of. Nr. 20 din 27.I.1941).

● **Operaţiuni culturale excepţionale.**

In acelaşi timp, în vederea satisfacerii nevoilor rurale cu lemn mărunt destinat pentru foc, sau pentru araci sau prăjini, Ministerul a în-

cuviinţat practicarea operaţiunilor culturale — în vederea ameliorării şi accelerării creşterii arboretelor — la pădurile cari nu au încă studii de amenajare sau chiar la acelea cari, având asemenea studii, nu au prevăzute asemenea operaţiuni. Aceste operaţiuni se încuviinţează numai pentru anul 1940/41 şi numai dacă organele silvice superioare constată că lucrarea culturală este necesară. Suprafaţa ce se va putea parcurge nu trebue să depăşească 1/30-a parte din suprafaţa pădurilor tratate în codru sau 1/10 parte pentru cele de crâng. Numai în cazul necesităţii dovedite suprafaţa va putea fi mărită la 1/20-a parte pentru codru şi 1/5-a parte pentru crâng.

Decizia precizează şi ceeace trebue scos cu aceste operaţiuni pentru a nu lăsa loc la interpretări exagerate: „se va urmări atât realizarea elementelor eliminate în mod natural, ca arbori uscaţi, complet dominaţi şi copleşiţi, cum şi cei cu vârfurile rupte, ale căror coronamente nu se mai pot reface, cum şi elementele ce împiedică o raţională cultură ca: arborii prea rău conformaţi, vicioşi, deperisanţi şi de specii moi".

Insfârşit, prin decizie se mai ia o garanţie, anume ca după extracţiuni consistenţa arboretului să nu coboare sub 0,8. Aceasta înseamnează că operaţiunile mai sus prevăzute nu se pot practica decât în arborete cu consistenţă plină.

Aprobarea actelor de constatarea necesităţii operaţiunilor menţionate a fost dată Direcţiei Silvice pentru toate pădurile afară de cele ale Statului. Pentru acestea din urmă aprobarea se dă de Casa Pădurilor.

T. H. Crivăţ

S'a pus sub tipar la Imprimeriile Statului, în editură proprie, o nouă ediţie a „Agendei forestiere" a d-lor prof. V. N. Stinghe şi prof. D. A. Sburlan, în întregime revăzută şi considerabil mărită.

Apariţia va avea loc în primăvara anului 1941.

Intrebuinţarea deşeurilor de lemn.

La laboratoarele de technologia lemnului din Madison, Wis., s'a pus la punct şi s'a patentat o metodă pentru transformarea rumeguşului de ferestrău şi a altor deşeuri de lemn într'o materie plastică comerciabilă.

Rumeguşul îşi datoreşte calităţile plastice ligninei, substanţa organică care cimentează şi întăreşte fibrele de celuloză la toţi arborii şi la toate pantele.

Lignina pură formează o materie fragilă care necesită un material fibros pentru a o întări. Lemnul însuşi furnizează această fibră sub formă de celuloză. Lemnele cu care s'au făcut experimentările la Madison — paltin, stejar, hickory — conţin 20—30% lignină. Câteva încercări făcute cu lemn de răşinoase indică posibilităţi asemănătoare.

Metoda ultimă la care s'a ajuns insistă în a amesteca rumeguşul cu o cantitate egală de apă şi anilină 20% din greutatea sa. Totul pus într'un vas metalic şi ţinut sub presiune de vapori de 160 pounds ≅72 kg timp de 3 ore. Se spală apoi de excesul de anilină şi materii solubile, şi produsul e gata pentru modelaj numai cu apă.

Produsul final are aparenţa ebonitului. Poate fi îndoit pe un cilindru, tăiat cu ferăstrăul, găurit cu burghiul. Se fac din el, mici articole, ca scrumiere, nasturi şi obiecte mai importante: cutii de radio, vase de masă, dubluri pentru pereţi şi pentru parchete.

(După „Journal of Forestry", pg. 558).

Th. B.

Academia germană de Ştiinţe forestiere „Hermann Göring".

In zilele de 5—7 Sept. a. c., Academia germană de Ştiinţe forestiere „Hermann Göring" a ţinut, în Salzburg, prima sa seziune ştiinţifică. Seziunea a fost precedată de şedinţele Senatului şi Curatoriu-lui Academiei, în zilele de 3 şi 4 Sept.

Despre această înaltă instituţie, menită să stimuleze creaţia ştiinţifică din domeniul forestier şi să ridice prestigiul ştiinţei forestiere germane — şi aşa destul de ridicat — s'a mai vorbit în cuprinsul acestei „Cronici externe" (a se vedea Rev. Pădurilor, 1939, pag. 689/90, Nr. 62).

Dela luarea fiinţei legale până acum, s'a lucrat la organizarea sa (constituirea Senatului, a Curatoriu-lui, fixarea membrilor obişnuiţi şi corespondenţi).

Insemnătatea acestei prime seziuni a fost subliniată printr'o participaţie, nu numai a membrilor Academiei, dar şi a autorităţilor şi a diferitelor personalităţi din Partid. Amintim, astfel, despre participarea D-lui Generalforstmeister Alpers, ca reprezentant al Reichsmarschal-ului Hermann Göring.

Preşedintele Academiei, Profesorul Baader, a ţinut o conferinţă de introducere, vorbind despre: „Ideia de academie în ştiinţa forestieră". I-au urmat alte conferinţe şi anume: 1) Profesor Dr. V. Dieterich, despre: „Impărţirea îndatoririlor dintre pădurea de Stat şi cea particulară, din punctul de vedere al ridicării susţinute a productivităţii agriculturii şi silviculturii"; 2) Profesor Dr. J. Köstler, despre: „Cercetări asupra problemei împăduririi ţinutului Lüneburger Heide"; 3) Ministerialdirigent Eberts: „Temeiuri pentru proectul unei legi forestiere a Reich-ului"; 4) Profesor Dr. E. Aichinger: „Despre putinţa de schimbare a factorilor staţionali în ecologia arborilor, arbuştilor şi buruienilor noastre"; 5) Profesor Dr. Dengler: „Raport asupra rezultatelor încercărilor sale de încrucişare între stejar şi gorun, ca şi între laricele european şi japonez; 6) Profesor Dr. Huber: „Intocmirea unei Cronologii în Europa mijlocie bazată pe inelul lemnos anual"; 7) Forstmeister Dr. A. Schenck: „Pădure naturală sau pădurea celei mai mari productivităţi"; 8) Prof. Dr. Albert: „Aninul negru ca specie-pioner în împădurirea locurilor părăginite şi ca specie de amestec şi de cultură pentru însănătoşirea pământurilor de pădure devastate"; 9) Profesor Dr. K. Vanselow: „Despre desvoltarea tablelor de producţiune"; 10) Profesor Dr. Zwölfer: „Principii asupra valorii de otrăvire a substanţelor insecticide de combatere şi însemnătatea ei pentru prăfuirea pădurii"; 11) Profesor Dr. J. Schubert: „Dependenţa fazei de înfrunzire şi înflorire de temperatură"; 12) Profesor Dr. Geiger: „Despre clima staţională a puezimei".

Bogatele şi variatele şedinţe ale primei seziuni, au fost încheiate prin cuvântul Preşedintelui Profesor Dr. Baader, care a exprimat adânca sa credinţă în viitorul strălucit al ştiinţei forestiere germane.

Pentru noi, prezintă o deosebită şi mai apropiată însemnătate ideia de organizare unitară a economiei forestiere în cuprinsul economiei europene. Astfel, D-l Eberts, Ministerialdirigent-Berlin, a formulat următoarele trei căi pentru acoperirea pe termen indefinit de îndelungat a nevoilor de lemnărie ale poporului german: 1. Creşterea productivităţii economiei forestiere germane; 2. Folosirea unei esenţiale părţi a prisosului de lemn al ţărilor europene prin creiarea de mari spaţii politic-economice; 3. Creiarea şi explotarea unui mare imperiu colonial forestier al Germaniei.

(După D. D. Forstw. 1940, pag. 697 şi 721). (145).

Dela Centrul internaţional de Silvicultură — Berlin.

Cu toate greutăţile împrejurărilor, C. I. S.-ul îşi duce înainte, cu hotărîre, o existenţă viguroasă. Cercul de participaţiune al feluritelor ţări în compunerea sa a încercat, de curând, o nouă creştere, prin ade-

ziunea și a Norvegiei. Ca delegat în Comitet, a fost numit D-l Consilier de Stat Opsahl.

— D-l Profesor J. Köstler, Directorul C. I. S.-ului, a făcut, în Decembrie 1940, o călătorie de studii în Finlanda. Cu acest prilej, D-sa a ținut o conferință la Societatea de Științe forestiere a Finlandei, vorbind despre „Probleme forestiere de viitor". Conferința a găsit un puternic ecou în presa și în cercurile specialiștilor.

(146)

Săptămâna pădurii în Suedia.

Obiceiul acesta al organizării unei săptămâni a pădurii, cu scopul de a lămuri poporul asupra rosturilor pădurii, nu este ceva nou. Despre acest lucru a venit vorba și în cuprinsul acestei cronici externe (R. P., 1939, pag. 1041, Nr. 88).

Suedia a păşit, deasemenea, la organizarea unei astfel de săptămâni, potrivit împrejurărilor sale specifice. In timpul acesteia, luarea aminte a opiniei publice a fost concentrală, prin toate mijloacele, asupra problemelor actuale din economia forestieră și din industria lemnului. S'a stăruit, în deosebi, asupra însemnătății pădurii pentru economia națională, dat fiind că lemnul ocupă 50% din exportul țării. Imprejurările economiei suedeze impun neapărata păstrare a exportului de lemnărie. Spre acest sfârșit a fost emisă, pe primăvară, o lege privind tăeri obligatorii. Intrarea în vigoare a legii se va face numai la caz de nevoie. O problemă care a reținut, deasemenea, mult atenția opiniei publice a fost nevoia unei mai bune conlucrări dintre economia forestieră și industria lemnului.

(După Z. f. Wfw., VII, 867). (147).

Plopul preocupă și pe Ruși.

In cuprinsul acestei cronici externe, a mai venit vorba de străduințele ce se desfășoară în unele țări străine pentru îmbunătățirea plopului, ca arbore de cultură forestieră rapidă și rentabilă (A se vedea R. P., 1940, pag. 105 și 676, nr. 105 și 127).

Iată, că și silvicultorii ruși se preocupă de acest lucru, și încă, cu multă râvnă.

Laboratorul de Selecțiune al Institutului de Cercetări forestiere al Uniunii a reușit să creieze un foarte interesant hibrid, prin încrucișarea plopului piramidal de Turchestan (Plopul Bolean), cu plopul argintiu nordic.

Plopul de Turchestan se deosebește, între altele, printr'o foarte frumoasă înfățișare. Este socotit, pentru aceasta, drept cel mai frumos arbore al Asiei mijlocii, fiind folosit ca arbore de plantat străzile în orașe și șoselele. Apoi, se mai deosebește prin aceia că are o creștere foarte grăbită și prin producția mare de lemn de lucru. La atâtea bune însușiri, are, însă, și o parte slabă: nu rezistă la geruri.

Prin încrucișarea lui cu plopul argintiu nordic, s'a reușit să i se

păstreze bunele însuşiri şi să i se îmbunătăţească partea cea slabă. Intr'adevăr, noul hibrid creşte tot atât de repede şi e tot atât de frumos ca şi părintele său din Turchestan. Deosebit de acestea, a moştenit dela celălalt părinte din Nord rezistenţa la geruri, încât poate să vegeteze foarte bine în regiunile geroase ale Rusiei.

In prezent este folosit în mare măsură la „înverzirea" Moscovei şi altor oraşe.

(După Z. f. Wfw., VII, 867). (148)

Ilie C. Demetrescu

FUNDAŢIA CULTURALĂ „REGELE MIHAI I"

Cartea Satului Nr. 40

M. PETCUŢ şi D. SBURLAN:

Arborii şi pădurile

1940. Bucureşti, M. O. Imprimeria Naţională

240 pagini, cu numeroase desene şi figuri; 30 Lei.

PISCICOLĂ

Institutul de pescărie şi piscicultură.

Incă din începuturile moderne ale ţării noastre, problemele piscicole ridicate de Dunăre cu zona ei inundabilă au preocupat pe oamenii noştri de ştiinţă. Cu timpul o serie de laboratorii şi staţiuni au luat naştere pe lângă Administraţiile de Stat sau Catedrele universitare. Astfel Paridul îşi organizează un Serviciu de hidrobiologie şi piscicultură în Bucureşti, apoi un laborator la Tulcea pentru studiul Deltei şi un Institut bioceanografic la Constanţa.

Institutele de cercetări pendinte de Ministerul de agricultură şi domenii la rândul lor şi-au organizat fiecare câte o secţie sau subsecţie. In afară de toate acestea o staţiune la Agigea, apare ca anexă a Facultăţii de Ştiinţe din Iaşi.

Ministerul de agricultură şi domenii în sarcina căruia se găseşte gospodărirea patrimoniului piscicol al ţării, constată însă că organizaţiile ştiinţifice ale administraţiilor şi institutelor pendinte de el, „lucrează disparat, fără un program unitar" şi că lucrările întreprinse de ele de multe ori nu urmăresc „soluţionarea unor probleme economice, limitându-se la studierea unor probleme de ştiinţă pură". De aceea, cu scopul de a le pune „în slujba economiei ţării" s'a hotărît centralizarea lor. In felul acesta a luat naştere noul Institut de pescărie şi piscicultură.

El centralizează astfel: Serviciul de hidrobiologie şi piscicultură dela Parid, Secţia de piscicultură dela Institutul Naţional Zootehnic, Subsecţia de piscicultură dela Institutul Naţional Agronomic, precum şi Serviciul de pescuit în apele de munte din Direcţia vânătoarei. Institutul este dotat apoi cu: eleşteul fermei Moara-Domnească care a aparţinut de Icar, staţiunile de piscicultură dela Făgăraş şi Tarcău care au aparţinut de Institutul Naţional Zootehnic, eleşteul dela Nucet-Dâmboviţa, Institutul bioceanografic dela Constanţa şi Laboratorul de pescărie dela Tulcea, aparţinând de Parid.

Din Rev. Vânătorilor (Nr. 1/941 pag. 25), aflăm că Institutul va avea următoarele secţiuni: hydrobiologie, piscicultură, pescuit, ichtiopatologie, industrializare şi hidrotehnie. Ca Servicii va mai dispune de: aquarii şi muzeu, publicaţii, îndrumare şi administraţie. Ca staţiuni experimentale va avea: staţiunea de cercetări piscicole a Deltei Dunării cu sediul la Tulcea, staţiunea de piscicultură dela Nucet, staţiunea de piscicultură Moara-Domnească, Staţiunile de piscicultură dela Făgăraş şi Tarcău, staţiunea de cercetări a Mării Negre cu sediul la Constanţa.

Sediul provizoriu al Institutului este în localul Institutului Național Zootehnic.

In legătură cu trecerea la noul Institut a „Serviciului de pescuit în apele de munte din Direcția vânătoarei și a pescuitului în apele de munte“ ne îngăduim să ne oprim asupra interpretării care trebue dată pasajului respectiv din decretul-lege. Anume nu poate fi vorba de trecerea întregului „Serviciu“, cu toate atribuțiile lui administrative, întrucât Institutul nu trebue și nu poate să administreze bunuri, în afară de cele strict necesare pentru cercetări. Institutul nu poate lua deci dela Direcția vânătoarei și pescuitului în apele de munte, decât p r e o c u p ă r i l e științifice pe care eventual le va fi avut aceasta, precum și eventualele instrumente de care ar fi dispus în acest scop. Ca și pe viitor administrarea apelor de munte din întreaga țară trebue să rămână în sarcina Direcției vânătoarei și pescuitului în apele de munte.

Cu această precizare, noi urăm noului Institut, spor la muncă.

Buletinul pisciculturii românești.

Până acum scrierile de natură piscicolă găseau ospitalitate în Publicațiile diferitelor Instituții academice sau ale Institutelor de cercetări aparținând de Ministerul de agricultură și domenii. In plus asemenea studii și preocupări, mai aflam și în revistele cinegetice, care deveneau astfel și piscicole, sau în cele ale altor specialități. Astfel citäm: Carpații, Revista Vânătorilor, Revista Pădurilor, Revista Zootehnică și revistele agricole. Nu trebue să scăpăm din vedere revista de piscicultură (azi dispărută) pe care a scos-o cândva d-l Daia:

La sfârșitul anului 1940, Asociația piscicultorilor din România a hotărît să scoată o revistă specială pe care o intitulează: „Buletinul Pisciculturii Românești“. Scopul ei ar fi: „de a lămuri problemele științifice, economice și financiare privitoare la această ramură de producție agricolă, a le desbate și a face cunoscute nu numai în cercurile mai largi cari pot îndruma, conlucra sau ajuta desvoltarea pisciculturei românești“.

Buletinul va apare trimestrial și se va trimite gratuit: membrilor Asociației piscicultorilor din România, Societăților de pescuit, Inspectorilor și subinspectorilor județeni de pescuit, cooperativelor de pescuit, grupărilor de pescari recunoscute și piscicultorilor. Instituțiilor științifice se va trimete în schimb.

Sediul Asociației este în str. Puișor 22 la d-l Dr. Ion Pitiș unul din cele 3 persoane care formează comitetul de redacție al revistei.

Noi ne-am bucurat și ne bucurăm de orice publicație apărută în ogorul științei și practicei, unde este foarte mult de lucru și chiar de desțelenit. Deci, ani mulți nouei reviste, cu atingerea țelurilor propuse.

At. Haralamb

RECENZII

CĂRȚI

VIKTOR DIETERICH, Prof. Dr.:
Forstliche Betriebswirtschaftslehre, Ein Lehr- und Handbuch. Erster Band : *Die wissenschaftliche Grundlegung.*
Berlin: Paul Parey, 1939. 431 + XIV pag., cu 60 fig. în text. Prețul: 22,80 RM (legată).

In ultimii 10—15 ani, se vorbește, din ce în ce mai stăruitor, în Germania, despre o nouă disciplină în complexul științelor forestiere, despre așa zisa: „Forstliche Betriebswirtschaftslehre", cea ce ar veni pe românește: „Știința exploatațiunilor forestiere" sau „Știința gospodăriilor forestiere". Aceasta își propune să prezinte, într'un tot sistematic, cunoștințele privitoare la fața privată a economiei forestiere. Multe dintre cunoștințele respective eram obișnuiți să le întâlnim în Estimația și Statica forestieră, în Amenajament, în Administrația forestieră, etc. Știința, de care vorbim, își propune să le privească unitar și să le împlinească prin adoptarea a o mulțime de alte cunoștințe din tărâmul științelor economice și adaptarea lor la firea deosebită a economiei forestiere private.

Literatura de specialitate, chiar și cea mai veche, ne oferă multe studii parțiale cari pot fi așezate în câmpul acestei noui discipline. O lucrare, însă, de îmbrățișare sistematică, în adevăratul înțeles al cuvântului, ne lipsea până în acești din urmă zece ani. Datorăm Profesorului Gerhard Reinhold, cunoscut și cetitorilor noștri [1]), o primă încercare de acest fel. Lucrarea D-sale : „Grundriss der forstlichen Betriebswirtschaftslehre" [2]), publicată în 1931, de editura Paul Parey, nu a satisfăcut cercurile specialiștilor. I s'a imputat, anume, că privește lucrurile din punctul de vedere unilateral al așa zisei Bodenreinertragslehre, ceace nu mai poate mulțumi cerințele timpului nostru.

Lucrarea care ne preocupă în cele de față, este croită pe temeiuri deosebit de largi. Potrivit planului propus, aceasta este împărțită în două. Partea dintâi privește latura teoretică, iar cea de a doua, latura aplicată. Avem sub ochi volumul întâi: „Die wissenschaftliche Grundlegung" [3]), care constituie partea dintâi a întregei lucrări. Din partea

---

1) Un articol al D-sale: „Noui căi ale științei și practicei politico-forestiere pentru ridicarea productivității economiei forestiere", a fost publicat de revista „Viața Forestieră", 1938, pag. 51—53 și 97—102.

2) Sau, întoarsă pe românește : „Principii de exploatațiuni forestiere" ori și mai bine: „Temeiuri de gospodării forestiere".

3) Ar veni pe românește: „Temeinicirea științifică".

a doua, a apărut, deasemenea, un volum : „Waldwertschätzung“ [4]). Este în curs de tipărire încă un volum sau, poate, chiar două, privind: Determinarea efectului gospodăriei și Hotărîrea țelului gospodăriei (Erfolgsrechnung, Zielsetzung).

Partea teoretică ne pregătește pe larg pentru mai buna înțelegere a celei aplicate. Materia sa este așezată în două părți principale: „Die gedankliche Einführung“ (Introducere mintală) și „Die ermittelnde (erfahrungswissenschaftliche) Grundlagenarbeit“ (Lucrul de descoperire științifică al temeiurilor). Autorul se ocupă, mai întâi, cu lămurirea „Noțiunilor celor mai însemnate“ pentru obiectul lucrării sale: Pădurea în înțelesul economic și natural; economie; producțiune, productivitate; grad de productivitate ; economie-tehnică; exploatațiune — gospodărie forestieră; continuitate; unitate economică; întreprindere; capital, etc. Trece, apoi, autorul la hotărnicirea: Țelurile de cercetare științifică ale disciplinei respective și raporturile sale cu celelalte discipline din complexul științelor forestiere. Partea aceasta de introducere mintală este încheiată printr'o frumoasă expunere asupra metodelor, dogmaticei și literaturii corespunzătoare disciplinei respective. Autorul ne dă, aicea, măsura vastelor sale cunoștințe în materie de economie în general; de economie forestieră, în special, ca și adânca sa pătrundere a lucrurilor. Indelunga și intensa sa activitate redacțională la publicația „Forstliche Wochenschrift Silva“, ca și lucrarea sa dăscălicească au fost, fără îndoială, împrejurări foarte prielnice pentru aceasta.

In cea de a doua parte principală a lucrării, care este și cea mai cuprinzătoare (peste 360 pag.), sunt tratate două chestiuni: A. Specificul și condiționarea economică a exploatațiunilor forestiere (Sistematica gospodăriilor forestiere) și B. Condițiunile și indicatorul efectului gospodăresc evidențiat prin analiza rezultatelor. Desvoltarea acestor chestiuni se sprijină pe un neobișnuit de cuprinzător material statistic și pe exemplele luate din viața practică. Textul și cifrele sunt întregite cu ajutorul a o mulțime de diagrame. Autorul a fost pus și sub acest raport în condițiuni foarte prielnice. Vreme îndelungată, din prima parte a carierii sale, a funcționat ca referent și agent de inspecție în administrații forestiere de Stat. Chipul cum sunt tratate chestiunile amintite fac dovada că autorul a știut să vadă și să deosebească lucrurile poate ca nimeni altul în specialitatea sa.

Parcurgerea lucrării, nu este tocmai ușoară, din pricina nuanțelor fine și a deosebirilor de o logică foarte ascuțită. Sforțarea cetitorului va fi, totuși, răsplătită cu prisosință. Înțelegerea noastră obișnuită despre cheltuieli, venituri, capital, valoare în gospodăria forestieră va lua, pur și simplu,o altă formă.

Imprejurările și preocupările noastre ne împiedică de a intra într'o mai aprofundată analiză a lucrării Prof. Dieterich. Am voi, numai, să relevăm două din însușirile fundamentale ale chipului de lucru al autorului. Lucrările similare de până acuma sunt construite pe metoda deductivă. Date fiind condițiunile foarte complicate și schimbătoare dela loc la loc ale economiei și producțiunii forestiere, metoda respectivă duce la rezultate, foarte fru-

4) Sau pe românește: „Prețuirea pădurii“.

moase, altfel, din punct de vedere logic, — dar deslipite de realitate. Inarmat cu temeinice cunoştinţe teoretice, autorul a folosit într'un chip neîntrecut bogata experienţă a înaintatelor gospodării şi administraţii forestiere germane. Urmarea dreaptă a metodei inductive constituie una dintre însuşirile fundamentale ale lucrării Profesorului Dieterich. O a doua însuşire constă în aceia de a nu se fi închis în spatele unei delimitări unilaterale pentru disciplina respectivă. Ori de câte ori nevoia o cere şi se oferă prilejul, Dieterich face interesante şi luminoase incursiuni împlinitoare de înţeles în câmpul disciplinelor învecinate: silvicultură, dendrometrie şi creşteri, amenajament, administraţie, etc. Capacitatea noastră slabă de înţelegere ne sileşte la specializare şi distingeri unilaterale. Este, însă, bine să ni se aducă aminte de acest lucru, din când în când, şi să ni se păstreze câmp de vedere clar şi către lumea şi cunoştinţele învecinate. Viaţa reală este tot întreg, iar nu frânturi unilaterale.

Lucrarea Prof. Dieterich încoronează, într'o formă strălucită, o îndelungată şi neobişnuit de bogată preocupare cu probleme practice şi teoretice din câmpul noii discipline a Exploataţiunilor forestiere [5]). Nenorocul autorului a fost de a fi prezentat cetitorilor fructul pilduitoarei sale munci într'o vreme când lumea are alte preocupări şi îndatoriri. Atunci, însă, când zeul James îşi va fi întors faţa sa cea bună către noi, se va putea vedea mai lămurit ce îndreptar admirabil a pus profesorul Dieterich la îndemâna silvicultorului luminat şi de înaltă perspectivă profesională. Dorim, din tot sufletul, ca şi dintre silvicultorii români, cât mai mulţi să poată folosi această comoară de învăţătură aleasă.

Ilie C. Demetrescu

---

5) A se vedea şi cele câteva pagini închinate Profesorului Dieterich, cu prilejul împlinirii vârstei de 60 de ani. (Revista Pădurilor, 1940, pag. 387/389. Cronica externă Nr. Nr. 117).

Pentru a primi revista regulat şi la timp, vă rugăm anunţaţi-ne imediat schimbările de adresă.

JOURNAL OF FORESTRY.

July, 1939, Nr. 7.

Editorial:
Omul uitat din silvicultură.

Un scurt articol cu considerații istorice-critice, asupra desvoltării ec. forestiere în U. S. A.

Există o controversă în accepția acestui cuvânt („omul uitat") și e greu ca lumea să cadă de acord asupra sensului mai precis al lui. In general, e vorba însă despre toți necunoscuții sau uitații pionieri ai profesiunii de silvicultor cari, însuflețiți de un nobil idealism și indiferent de pregătirea lor academică, au activat în instituții particulare și de stat, pregătind standarul atins azi de economia forestieră în Statele Unite. Parte din greutățile de altă dată sunt acum înlăturate, opinia publică pregătită, informată azi despre profesiunea de silvicultor, acordă creditul necesar străduințelor din acest domeniu, încât multul care a mai rămas de înfăptuit poate fi baza unei noui ere de progres în economia forestieră.

Vincent W. Bousquet și John G. Miles:
Așa cum vedem noi problema.

E vorba despre posibilitățile de plasament a tinerilor silvicultori și despre viitorul instituțiilor forestiere particulare. In fond, o contribuție la rezolvarea problemei șomajului în domeniul silvic.

J. G. Geddes și A. G. Erikson:
Utilizarea foarfecelor acționate cu două mâini în elagajul artificial.

In continuarea unui alt articol publicat în Journal of Forestry din 1938, în care se dădeau rezultatele experimentării diferitelor instrumente și metode de elagaj, se arată de data aceasta, în rezumat, rezultatele și opiniunile altor cercetări în acest domeniu cu privire la foarfecele acționat cu două mâini.

Richard Delaney.
Grădinăritul costă mai puțin.

In Statele Unite se face din ce în ce mai simțită tendința pentru o practică silvică mai conservatoare. Intre metodele întrebuințate, grădinăritul pare a-și fi creiat o opiniune favorabilă. Autorul redă în articolul său rezultatele obținute cu această metodă în Menominee Indian Reservation.

Warren F. Hale:
Pădurile orășenești în New Hampshire.

Câteva orașe din New Hampshire posedă păduri de vreo sută și cinci-

zeci de ani, adică de pe vremea Revoluției. Aceste păduri au fost bine gospodărite, au furnizat materiale lemnoase necesare populației și au dat orașelor venituri însemnate. Faptul acesta face pe autor să recomande celor interesați vizitarea acestor păduri mai înainte de a vedea tocmai în Germania o administrație model pentru asemenea gospodării.

J. Alfred Hall:
Folosirea deșeurilor și a materialului inapt pentru cherestea.

O critică a actualului sistem de valorificare a produselor pădurilor în U. S. A. Se recomandă o mai bună folosire a lemnului de dimensiuni mici și a deșeurilor, prin fabricarea de alcool, celuloză, textile, zahăr, etc., arătându-se în concluzie că silvicultorii trebue să producă, totuși, lemn de lucru cât mai mult.

J. F. Campbell:
Combaterea incendiilor în păduri cu ajutorul avionului.

Autorul, pe baza practicei dobândite în combaterea incendiilor cu ajutorul avionului, descrie în acest articol posibilitățile și limitele întrebuințării acestei metode. Un istoric al acestei probleme și organizarea echipelor și serviciului fac parte din acest studiu.

William L. Hall:
Conducerea unui arboret de Pinus echînata Mill. și Pinus taeda L. în Arkansas.

Pentru diferite motive, nu pare că există o înclinație în lumea silvicultorilor pentru investiții în proprietăți forestiere. Explicația s'ar găsi în pericolele de incendiu, insecte, ciuperci care amenință pădurea și numai puțin în sarcinele grele fiscale. In ciuda acestor temeri, autorul a achiziționat în Arkansas circa 400 ha pădure, pe care le gospodărește singur și unde a făcut câteva studii, ale căror concluzii le înfățișează în articolul acesta.

W. P. Stockwell:
Selecțiunea preembrionară a pinilor.

Un studiu amănunțit de genetică.

S. J. Hall:
Locul pădurilor destinate aprovizionărilor navale în amenajament.

Pădurile furnizoare de diferite materiale șantierelor navale ocupă o suprafață de circa 20 mil. ha, unde își găsesc de lucru mii de muncitori. O amenajare a acestor păduri trebue să aibă în vedere și producerea de lemn de lucru nu numai de terepentină pentru a asigura o continuitate de venituri și plasament pentru mâna de lucru.

C. Edward Behre:
Oportunitatea pentru practica forestieră a combaterii lui Lymantria dispar în pădurile din Massachusetts.

Studiu de protecția pădurilor.

A. A. Brown și Wilfred S. Davis:
O metodă pentru măsurarea pericolului incendiului în pădurile din regiunea Munților Stâncoși.

Pagubele cauzate de încendii în pădurile din America, au condus pe

silvicultori la studii foarte amănunţite asupra cauzelor şi condiţiunilor în care se produc aceste incendii. In general, atenţia este îndreptată asupra cantităţii şi caracteristicilor matrialului inflamabil, asupra factorilor predominanţi cauzatori de incendii, asupra condiţiilor în care se produce arderea. Se studiază astfel iuţeala vântului, temperatura, umiditatea atmosferică şi a materialului, precipitaţiile, etc., clasificându-se, în funcţie de aceste facturi, pericolele de incendiu în cinci categorii: stare latentă, joasă, moderată, înaltă, extremă. Corespunzător fiecărei clase este stabilit un procent, rezultat din calculul factorilor menţionaţi, valabil, natural, numai pentru anumite regiuni.

Leon S. Minckler:

Studiile şi problemele de Genetică în Silvicultură.

în întregime pentrucă: 1) priveşte chestiunea istoric, ştiinţific şi practic; 2) se referă de aproape toată literatura europeană şi americană 3) are la sfârşit o indicaţie bibliografică preţioasă şi în fine 4) e scurt (circa 22.000 litere).

In treacăt nu uită autorul să spună pe şleau adevărul asupra atenţiei prea reduse pe care silvicultorii americani au dat-o până acum acestei probleme.

G. D. Fox şi G. W. Kruse:

O tablă de producţie pentru arborete bine închise de Picea marina în N. E. Minnesota.

Picea mariana (pe numele ei american black spruce) e o esenţă mult răspândită în Minnesota de N E şi una din cele mai importante răşinoase în N E St. Unite şi Canada. Ocupă staţiunile puţin drenate sau chiar băltoase. Incendiile catastrofale din regiunile ocupate de această specie au împiedicat în ultimii 200 de ani ridicarea masivelor la vârste şi dimensiuni mari şi de aceea nici nu prea s'au ocupat silvicultorii de ea. In ultimul timp, s'a redactat o tablă de producţie şi pentru aceste esenţe, lucru care se descrie în acest articol.

R. R. Reynolds:

Operaţiuni culturale în pădurile de Pinus echinata şi P. taeda L.

Se arată pe baza experienţelor făcute că operaţiunile culturale în pădurile de P. echinata şi P. taeda sunt rentabile şi că deci pot fi practicate şi de către instituţiile particulare pe baze pur comerciale.

Henry Bull:

Pinus loblolly în raport cu bumbacul: o comparaţie în ce priveşte producţia de celuloză pe an şi unitatea de suprafaţă.

In industriile care utilizează sau fabrică celuloza s'a produs în ultimii ani o mare schimbare prin folosirea lemnului de celuloză în locul bumbacului. Autorul arată că pe solurile din Arkansas, mijlocii din punct de vedere calitativ pentru bumbac, Pinus loblolly produce la ha de 4, 5 ori mai mult decât bumbacul; discută pe scurt şi costul de producţie şi pieţele de desfacere.

Benson H. Paul:

Contragerea lemnului de Quercus alba în funcţie de poziţia pe care o ocupă în trunchiu.

Se arată că lemnul aproape de centru şi de baza trunchiului se contrage mai mult în arborii mai bătrâni decât în cei mai tineri.

F. I. Righter:

O metodă simplă pentru facerea testelor de germinaţie cu polen fin.

In cadrul studiilor de genetică, de dată recentă în Statele Unite, se încearcă o metodă simplă, rapidă şi exactă pentru determinarea viabilităţilor polenului.

* * *

La *„Articole scurte şi note"* reţinem însemnările lui *E. G. Roberts* asupra unui subiect care interesează: „Adâncimea solului şi creşterea în înălţime a salcâmului". Autorul a făcut 528 de sondagii de sol şi 1032 măsurători de înălţime şi conchide că salcâmul nu este o esenţă pentru soluri sărace. Un fermier care ar vrea să crească salcâm pentru a produce stâlpi de telegraf îşi va atinge scopul numai dacă va planta salcâmul pe cele mai bune terenuri ale lui. In special în staţiunile unde e pericol de insecte (locust borer=Cyllene Robiniae), salcâmul trebue plantat pe soluri profunde întrucât cei cu creşterea înceată (pe soluri superficiale) sunt mai susceptibili de a fi atacaţi.

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 12/1940.

Contribution à la culture du mélèze dans le haut Jura. (6 pag.).

Contribuţie la cultura laricelui în partea superioară a Munţilor Jura.

Problema laricelui şi mai ales a laricelui introdus în staţiuni unde nu a existat a fost expusă într'o serie de studii şi articole publicate în revistele forestiere europene. Aceastâ problemă continuă să ofere încă multe necunoscute.

Autorul publică o serie de observaţiuni făcute asupra lucrărilor de împădurire cu această specie, în Jura. In general el se comportă mai bine pe povârnişuri şi mai ales pe morene glaciare sub 1100 m alt., în particular pe platourile cari se etajează între vârfurile cele mai înalte ale acestei culme de munţi.

H. Tanner:
L'armée et le service forestier.
Armata şi serviciul forestier. (7 pag.).

Se continuă şi termină publicarea conferinţei cu acest subiect, ţinută la Societatea forestieră elveţiană.

F. de Metz-Noblat:
La production forestière en France.
Producţia forestieră în Franţa. (1 p.).

Printr'o lege din 13 August 1940 şi un decret din 21 Oct. 1940 s'au luat importante măsuri pentru organizarea producţiei forestiere în Franţa, în vederea unei mai bune utilizări a resurselor.

Rob. Ch. Gut.:
A la limite de la végétation forestière sur la Dôle. (3 pag.).

La limita vegetației forestiere în regiunea Dôle (Jura).

Maximum de altitudine 1680 m. Pe versantul nordic pe un ha, arboret rărit și pipernicit de molid, între 1630 și 1665 m alt. Câteva exemplare ajung până pe creastă. Cel mai superior masiv de molid din Jura.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft 10 (Juli 1940).

Köstler, Prof. Or., Dr., Direktor der Internationalen Forstzentrale:
Die Internationale Forstzentrale.

Centrul internațional de Silvicultură.

Inceputurile acestei noi instituțiuni cată a fi văzute în Secțiunea forestieră a Institutului internațional de Agricultură din Roma, creiată în 1930. Dar afară de aceasta, Institutul dela Roma s'a preocupat și mai înainte de probleme ale economiei forestiere internaționale. Amintim, astfel, organizarea „primului Congres internațional de Silvicultură" din 1926, la Roma. Cu prilejul celui de ala 2-lea Congres internațional de Silvicultură ținut în 1936 la Budapesta s'a cerut cu stăruință creiarea unei instituțiuni forestiere internaționale mai individualizată. După multe tratative, s'a ajuns ca să se inaugureze festiv la 11 Mai 1937 Centrul respectiv, cu sediul la Berlin. Cu toate împrejurările grele, prin care trecem, Centrul funcționează, fiind sprijinit de delegația celor 18 state aderente. Din partea Reich-ului, Centrul se bucură de un foarte serios concurs material și moral. De curând, a fost votată o lege prin care i se acordă drepturi de exteritorialitate, atât instituției, cât și delegaților străini. Președinte al Centrului este Baronul Waldbott; Vicepreședinte, Secretarul de Stat Generalforstmeister Alpers, iar Director Prof. J. Köstler. In organizarea Centrului, intră un secretariat și 3 secțiuni: I. S.: Pădurea; II. S.: Tehnica forestieră; III. S.: Economia forestieră.

Ni se mai dau, în articol, câteva date asupra: Scopului și publicațiunilor și Buget, colaboratori, instalațiuni.

Ilie C. Demetrescu, Ing., Dr.:
Naturschutzbestrebungen in Rumänien.

Străduințe de apărare a naturii în România.

Condițiunile orografice și staționale foarte variate ale pământului românesc, au dat naștere unei flore și faune relativ foarte bogate și schimbătoare pe spații restrânse.

Intinderea culturilor agricole, desvoltarea circulațiunii și defrișerile masive de păduri au adus vătămări grele formelor de viață animală și vegetală originală. Totuși, România este, încă, departe de stadiul de artificializare a naturii, ce se întâlnesc în țările de veche cultură din Occident.

Statul român desfășoară o lucrare serioasă de apărare a naturii, mai întâi, prin legile forestiere, cinegetice, piscicole, miniere și de turism.

Contribuţiunile acestora, care sunt însă pornite din anumite puncte de vedere particulare, sunt întregite prin dispoziţiunile legii pentru protecţia naturii din 1930 şi 1933.

Autorul expune principiile legislaţiei respective şi arată ce s'a putut realiza, până în 1939, prin lucrarea Comisiei Monumentelor Naturii.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Ni se împărtăşesc multe date interesante asupra stărilor şi faptelor din diferite părţi ale lumii.

Ilie C. Dem.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC".

Dr. GR. ELIESCU:

Protecţia pădurilor

Bucureşti, Tip. „Bucovina"; 275 pagini.

Preţul 270 lei. Membrii Societăţii au reducere adresându-se la Societate.

INFORMAŢIUNI

— Comitetul de Direcţie al Soc. Progresul Silvic, pe anul 1941, a fost constituit astfel:

Vice-preşedinţi, d-nii: V. N. Stinghe şi N. Smărăndescu;

Secretar general, d-l C. Emanoil;

Casier, d-l Marin Rădulescu;

Secretari, d-nii: At. Haralamb şi N. Ghelmeziu.

— Comitetul de Redacţie al Revistei Pădurilor a fost alcătuit astfel:

Redactor şef (ales de adunarea g-rală) d-l prof. V. N. Stinghe.

Membrii desemnaţi de Consiliu, d-nii: D. A. Sburlan, Ilie C. Demetrescu, Gr. Eliescu şi N. Ghelmeziu.

— In şedinţa dela 17.I.1941 a secţiei de Botanică dela Academia de ştiinţe din România, s'au prezentat şi următoarele comunicări:

1. Ing. At. Haralamb: Pinul silvestru din Cheile Argeşului.

2. P. Cretzoiu: Două specii noui de licheni.

— Prin dec. min. nr. 33254 din 17 Dec. 1940, d-l ing. N. Smărăndescu se primeşte în Corpul tehnic silvic, pe data de 18 Febr. 1937, în gradul de ing. silvic stagiar, cadrul particular. (Mon. Of. 302/940).

— D-l G. Năstăsescu ing. cons. silvic a fost detaşat pe lângă Preşedinţia Consiliului de Miniştri, pentru controlul executării ordinelor date de Preşedinţie şi a măsurilor luate de Consiliul de Miniştri, referitoare la Ministerul agriculturii şi domeniilor (partea privitoare la păduri). Mon. Of. 13/941, pag. 205.

— D-l Alex. S. Georgescu ing. şef silvic dela Fondul bisericesc ortodox din Bucovina a fost transferat la Serviciul silvic judeţean Covurlui, în locul d-lui Gh. Palade, ing. silvic care trece la Fondul Bisericesc. (Mon. Of. 12/941).

— D-l V. Mârza ing. insp. g-ral silvic a fost repartizat a face serviciul la Direcţia pădurilor persoanelor juridice. (Mon. Of. 12/941).

— D-l Ing. insp. g-ral I. Stănescu a fost însărcinat cu conducerea Inspectoratului de regim silvic Craiova.

— D-l Ing. I. D. Rusu a fost transferat din Direcţia pădurilor pers. juridice la Inspectoratul regimului silvic Constanţa.

— D-l Ing. D. Hartia a fost transferat dela Direcţia comercială a pădurilor la Inspectoratul de regim silvic Constanţa.

— D-l Ioan Dobrescu inginer subinsp. silvic a fost transferat la Inspectoratul de regim silvic Bucureşti, cu atribuţiuni de inspector de control. (Mon. Of. 302/1940).

— D-l Diaconescu Caton, ing. subinsp. silvic a fost transferat ca şef al Serviciului silvic judeţean Bihor (Mon. Of. 2/1941).

— D-l Pele Sabin ing. subinsp. silvic a fost transferat la Inspectoratul de regim silvic Timişoara. (Mon. Of. 2/1941).

— D-l Popovici Iosif ing. şef silvic a fost transferat la Ocolul silvic Călăţele jud. Turda-Cluj. (Mon. Of. 2/1941).

— Prin decizia ministerială No. 1145 din 14 Ianuarie 1941, avându-se în vedere dispoziţiunile prevăzute de legea de organizare a ministerului agriculturii şi domeniilor, cum şi ale codului funcţionarilor publici „Regele Mihai I" şi lucrarea dela jr. Nr. 925 din 1941, s'a instituit la Ministerul agriculturii şi domeniilor pe data de 14 Ianuarie o comisiune pentru reorganizarea pădurilor compusă din d-nii: ing. N. Smărăndescu, secretar general; ing. consilier A. Nedelcovici, director C. A. P. S.; ing. consilier D. Grozescu, directorul Direcţiei silvice; ing. consilier I. Zeicu, directorul Direcţiei pădurilor persoanelor juridice; ing. Traian Heroiu, subdirectorul I. C. E. F.-ului; ing. Narcis Economu, membru în Consiliul tehnic; prof. Gh. Nedici, în calitate de jurist şi profesor de drept forestier.

— „Ogorul Românesc" organul de propagandă şi popularizare al Ministerului de agricultură şi domenii şi-a încetat apariţia la 31 Dec. 1940, după doi ani de activitate.

— In Mon. Of. Nr. 10 din 13.I.1941 a apărut decizia ministerială care indică persoanele diferitelor autorităţi pendinte de Minister, îndreptăţite să dea notele calificative funcţionarilor.

— In Mon. Of. Nr. 17 din 21.I.1941 au apărut deciziile de avansare ale unor brigadieri silvici şi pădurari din serviciul Direcţiei silvice şi a Direcţiei Pădurilor Persoanelor Juridice.

In acelaşi număr al Mon. Of. s'a publicat decizia prin care se prelungeşte angajarea pe exerciţiul 1940/41 a unor conductori, brigadieri şi pădurari.

— Prin dec. min. Nr. 60 din 4.I. 1941 (Mon. Of. Nr. 8/1941) se primesc în corpul tehnic silvic, cadru de Stat, următorii ingineri silvici stagiari:

1) Dancu N. Gh. din Casa Pădurilor, pe data de 17.IX.1940;

2) Petreanu A. P. Eugen, din Casa Pădurilor, pe data de 28.VI.1940.

— D-l Ţurţuman Şt., ing. subinsp. silvic a fost transferat din Casa Pădurilor Statului (Direcţia silvică Iaşi) la Inspectoratul de regim silvic Iaşi. (Mon. Of. Nr. 7/1941).

— S'au angajat pe 1 Aprilie 1940 următorii ingineri silvici:

1. Kerschnig Otmar, la Inspectoratul Alba-Iulia;

2. Belinschi Paul, la Insp. Bucureşti;

3. Comes Titus, la Serv. silvic judeţean Dâmboviţa.

(Mon. Of. nr. 17 din 21.I.1941).

— S'a revenit asupra punerii în disponibilitate a d-lui Mihai T. Vasile inginer silvic. D-sa a fost repartizat să funcţioneze la Serviciul silvic Braşov. (Mon. Of. nr. 18 din 22 Ian. 1941).

— Prin decizia min. nr. 82721 din 5 Dec. 1940 (Mon. Of. 302), următorii ingineri silvici rămaşi în teritoriul cedat Ungariei, sunt consideraţi demisionaţi:

1) Romanovschi Dionisie, ing. subinsp. silvic dela Dir. Lugoj;

2) Bruno Peter, ing. şef silvic dela Ocolul Gilău;

3) Duca Leonid ing. silvic dela Ocolul Tulgheş;

4) Balog Desideriu, ing. silvic dela Ocolul Ţugureşti;

5) Pop Ladislau, ing. cons. silvic din Centrala C.A.P.S.;

6) Anderco Vasile, ing. şef silvic dela Ocolul Firiza de jos.

— Următorii ingineri silvici rămaşi în teritoriul cedat U.R.S.S. se consideră puşi în disponibilitate (Mon. Of. 3/1941):

1) Diordiţa Gh. ing. subinsp. silvic dela Inspectoratul silvic Chişinău;

2) Arhanghelschi Leonid, ing. silvic dela Serviciul silvic judeţean Orhei;

3) Zaclinschi Iuliu, ing. insp. silvic dela Inspectoratul silvic Cernăuţi;

4) Malarschi Victor ing. şef silvic dela Serv. silvic judeţean Cahul.

CINEGETICE

— D-l Alex. Greavu ing. silvic a fost transferat la Direcţia vânătoarei şi pisciculturei în apele de munte. (Mon. Of. 2/1941).

— D-l Ing. Pascu Dobrescu, şeful Ocolului de regim silvic Giurgiu a fost delegat, în mod provizoriu, cu conducerea Inspectoratului de vânătoare al jud. Vlaşca.

— D-l Şt. Costescu ing. insp. g-ral silvic din Direcţia Vânătoarei a fost pus în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie.

— Ministerul agriculturii a autorizat până la 1 Martie 1941, vânătoarea cocoşilor de fazani, în vederea proporţionărei sexelor.

Autorizaţiunile se dau la cerere de către Direcţia economiei vânatului şi numai acelora cari fac dovada, prin avizul inspectoratului judeţean de vânătoare, că au colonizat şi ocrotesc fazani.

— Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi, că Ministerul Agriculturii şi Domeniilor Direcţiunea Vânătoarei arendează dreptul de vânătoare depe terenurile din hotarul comunelor mai jos notate:

1) Com. Chioara, jud. Ialomiţa, în suprafaţă de 5186 ha. Preţ de estimaţie lei 2.600 anual.

2) Com. Uzun, jud. Vlaşca, în suprafaţă de 1984 ha. Preţ de estimaţie lei 5.000 anual.

3) Com. Valea Danuiui jud. Argeş, în suprafaţă de 1092 ha. Preţ de estimaţie 900 lei anual.

4) Terenul fostei comune Mierlari, care aparţine azi de com. Jilava jud. Ilfov. Suprafaţa 120 ha. Preţ de estimaţie 1.000 lei anual.

Amatorii vor depune oferte închise timbrate şi sigilate până la data de 20 Februarie 1941, la Direcţiunea Vânătoarei, Strada Polonă Nr. 8, Bucureşti.

Pe plicul închis, se va specifica: „Ofertă închisă pentru terenul comunei . . . . judeţul . . . .

Deschiderea ofertelor va avea loc, în ziua de 20 Februarie 1941, ora 12.

— Prin jurn. Cons. Min. Nr. 2377 din 3.XII.1940 publicat în Mon. Of. Nr. 297 din 17.XII.1940, s'a aprobat prelungirea ocrotirii cu încă cinci ani a ouălor de acvilă (Acquila chrysaetos) şi de corb (Corvus corax. Ca atare culegerea şi distrugerea ouălor acestor pasări este oprită. Contravenienţii se pedepsesc potrivit dispoziţiunilor legii pentru protecţia Monumentelor naturii.

Procesele de contravenţie se trimit Biroului Central al Comisiei Monumentelor Naturii, Şos. Kisselef Nr. 55, Bucureşti, care se îngrijeşte de trimiterea lor în justiţie.

DIVERSE

— Uzinele „Margina-Reşiţa" şi Distileriile de Lemn Unite, S. A. R. din Bucureşti au fost autorizate să exporte în Germania cantitatea de 1000 tone cărbune de lemn (mangal). (Mon. Of. 12/941).

— Agenţia Rador anunţă din Helsinky (ziarul Universul 17.I.1941) că în scurt timp vor începe să funcţioneze, la Culu şi Pori, două fabrici pentru extragerea zahărului din lemn, după formula d-rului Wourinen.

Procesul chimic pentru extragerea zahărului se face pe baza acţiunii bioxidului de sulf asupra ţesutului lemnos.

Din punct de vedere economic, metoda s'ar fi dovedit a fi cea mai avantajoasă.

Pentru extragerea zahărului se întrebuinţează bradul (?) şi plopul, esenţe pe care Finlanda le posedă cu prisosinţă.

CĂRŢI NOI:

I. MOLDOVANU-JUNIOR:

Polemici vânătoreşti

1940, Tip. Bucovina, 25 pagini.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 12
Şedinţa Consiliului de administraţie de la 24.VII.1940

Prezenţi d-nii: Al. Butoi, M. Drăcea, At. Haralamb, G. Minescu, Gh. Năstăsescu, V. Priboianu, D. Sburlan.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri şedinţa Consiliului nu s'a putut ţine.

Preşedinte, (ss) M. DRĂCEA

p. Secretar General, (ss) *At. Haralamb*

PROCES-VERBAL No. 13
Şedinţa Consiliului de Administraţie din 29 Iulie 1940

Prezenţi D-nii: Butoi Al., Bunescu C. M., Drăcea M., Florescu M. P., Grozescu D., Haralamb At., Minescu G., Năstăsescu G., Nedelcovici Ath., Priboianu N. V., Sburlan D., Zeicu Ion,

Asistă D-nii: N. N. Caragea şi C. Emanoil.

Deschizând şedinţa, D-l Preşedinte M. Drăcea anunţă încetarea din viaţă a unui alt camarad şi membru al Societăţii: I. Nistor Văleanu. Făcea parte din promoţia XIII dela Brăneşti, din epoca de început de secol când şcoala de silvicultură începuse să-şi recruteze elevi buni. Din regiune muntoasă, cel dispărut dintre noi a îmbrăţişat cu mult avânt meseria de silvicultor. In şcoală a fost un elev sârguincios şi meritos.

Cariera şi-o face în serviciul particular funcţionând mulţi ani la Soc. de Exploatări Forestiere „Carpatina" dela Brezoi (Valea Lotrului).

La înmormântare Societatea a fost reprezentată prin D-l Ing. cons. silvic M. P. Florescu.

D-l M. P. Florescu, relevă consiliului, parte din activitatea celui dispărut, pe tărâmul realizărilor forestiere. Sub conducerea lui, Carpatina a făcut lucrări de împădurire pe 8500 ha, cari au costat 27.600.000 lei.

Intrându-se în ordinea de zi:

1. Consiliul adoptă provesul-verbal No. 6 din 9 Aprilie a. c., No. 7 din 14 Mai a. c., No. 8 din 4 Iunie a. c., No. 9 din 11 Iunie a. c., No. 10 din 25 Iuniei a. c. şi No. 11 din 4 Iulie a. c.

Deasemenea Consiliul ratifică procesul verbal Nr. 5 din 29 Iulie 1940 al Comitetului de Direcţie.

Consiliul este informat că textele procesului verbal No. 11 din 4 Iulie 1940 şi apelul Societăţii pentru ajutorarea refugiaţilor, cu prilejul publicării lor în „Revista Pădurilor“, au fost cenzurate.

D-l Preşedinte M. Drăcea arată apoi că lucrările Societăţii merg greu, întrucât atât funcţionarii săi administrativi, cât şi o parte din membrii din Consiliu cari au diverse delegaţiuni, sunt mobilizaţi, iar cei ce au rămas sunt foarte ocupaţi. Pentru a se putea remedia situaţia Comitetul de Direcţie a hotărît:

a) Să angajeze o funcţionară în locul rămas liber prin demisia D-lui Adjudeanu.

b) D-l Haralamb Ath. să se ocupe cu chestiunile de secretariat ale Consiliului.

c) D-l Butoi să îndeplinească atribuţiile de cassier pe timpul cât D-l M. Rădulescu este concentrat, şi în plus să se ocupe şi de lucrările de contabilitate care erau în sarcina D-lui N. Paia.

d) D-l Tr. Heroiu, să ia asupră-şi şi lucrările de administraţie ale D-lui N. Paia şi în plus să aibă în pază, bună starea localului din Bucureşti.

e) In ce priveşte Editura şi cărţile tipărite, se însărcinează D-l Heroiu să le depoziteze şi sigileze.

Consiliul aprobă toate aceste măsuri.

Se hotărăşte deasemenea să se prezinte Consiliului, într'o şedinţă viitoare, o situaţie a bugetului (încasări şi plăţi) pentru o eventuală rectificare, mai ales că între timp au survenit cheltueli mari neprevăzute, iar încasările, din cauza evenimentelor, merg slab.

2. Consolidări la Vila dela Govora.

D-l N. Caragea, membru în Comisia Vilei, invitat special la Consiliu, citeşte un referat întocmit de Comisie, asupra situaţiei vilei. Se constată existenţa unor alunecări de terenuri cari, dacă nu se iau măsuri, pot pune în pericol vila.

După discuţiuni ample asupra cauzelor acelor fenomene şi asupra celor mai indicate şi mai ieftine lucrări de consolidare la care au luat parte D-nii: M. Drăcea, Dem. Grozescu, N. Caragea, D. Sburlan, M. Năstăsescu, V. Priboianu, C. Emanoil şi Ath. Haralamb,

Consiliul hotărăşte:

1. Aprobă propunerile şi devizul de lucrări făcute prin referatul citit al Comisiei Govora.

2. Faţă cu importanţa şi urgenţa lucrărilor se vor face în bugetul Societăţii virimentele posibile pentru a avea fondurile băneşti necesare începerii şi executării lucrărilor de consolidare, fără de care existenţa vilei este periclitată.

3. Consiliul roagă Comisia Govora să facă urgent şi lucrările cu caracter juridic pentru a se clarifica raporturile dintre Societate şi comuna Govora (ca proprietară a drumului) care străbate proprietatea Societăţii. Aceste raporturi juridice, tot în vederea lucrărilor de consolidare. Ştiinţele culese în această privinţă se vor aduce în faţa Con-

siliului, spre a se face demersurile necesare. Comisiunea, eventual, va aranja un avocat.

D-l Președinte M. Drăcea arată că este nevoie să stea la fața locului un om devotat Societății, ca să se ocupe în deaproape de lucrările de consolidare. Roagă pe D-l N. Caragea să ia asupră-și această sarcină. Consiliul roagă să ia asupra-și pe timp de o lună efectuarea acestei lucrări.

Consiliul exprimă mulțumiri Comisiei Govora, care a depus o muncă deosebită pentru a face o lucrare de o mare importanță pentru vilă.

3. Vila dela Carmen Sylva.

Comitetul de Direcție a dat D-lui Butoi depline puteri în legătură cu administrarea și eventual evacuarea totală sau parțială a mobilierului.

D-l M. Minescu crede că nu sunt motive de evacuare.

4. Căminul din București.

In urma măsurilor luate, Căminul se prezintă mai bine. Se face acum o curățire generală.

Potrivit, dispozițiilor în vigoare, Societatea a amenajat în regie proprie, o parte din subsol, pentru apărarea pasivă.

5. Vila dela Govora.

Contractul cu arendașul restaurantului vilei dela Govora s'a modificat. Se dă pe prețul de 5.000 lei (cinci mii), cu începere dela 20 Iulie a. c. Consiliul aprobă.

D-l N. Caragea dă referințe asupra impozitelor ce trebuesc plătite pentru vila dela Govora. Impozitul pe clădiri trebue plătit chiar dacă vila este închisă; impozitul profesional nu se percepe dacă vila este închisă.

Consiliul ia act.

D-l N. Caragea este rugat să ia asupra-și și administrarea vilei pentru sezonul în curs, precum și punerea în ordine a inventarului.

6. Lichidarea materialelor rămase dela construcția Sanatoriului dela Amara.

D-l C. Emanoil, învitat special în Consiliul, în numele Comisiei Amara, dă referințe asupra stadiului în care se găsește construcția, și asupra cheltuelilor făcute până acuma și cele necesare, pentru definitivare. S'a cheltuit circa 1.100.000 lei, mai este nevoie de aproximativ 1.000.000 lei. Citește apoi referatul întocmit privind materialele de construcție rămase.

Consiliul aprobă propunerile făcute în legătură cu depozitarea și desfacerea materialelor rămase.

In ce privește fondurile, Consiliul urmează să găsească soluțiile cele mai indicate.

7. Ajutorarea Basarabenilor și Bucovinenilor refugiați.

D-l Președinte arată sensul apelului făcut de Societate împreună cu capii de autorități. Societatea trebue să-și dovedească existența și în momentele grele prin care trece Corpul. Fiecare din noi trebue să subscriem pentru alinarea suferințelor celor ce s'au refugiat în cele mai

grele condiţiuni. Consiliul ratifică apelul şi roagă capii de autorităţi să dea concursul pentru strângerea fondurilor.

8. Diverse — Administrative.

Cererea de ajutor a D-nei Maria Mătăsaru soţia fostului paznic al vilei dela Govora se repartizează D-lui D. Grozescu şi N. Caragea cari sunt rugaţi s'o examineze şi să facă propuneri.

D-l preşedinte citeşte scrisoarea de mulţumire a d-lui Dr. Fn. Müller ataşat forestier al Germaniei pe lângă Legaţia din Bucureşti, ales membru corespondent al Societăţii, prin care se mai arată că va căuta să colaboreze la atingerea scopurilor Societăţii. Consiliul ia act.

D-l Preşedinte ridică apoi chestiunea lipsurilor dela şedinţele Consiliului, a unora din membrii din Consiliu. Face apel la toţi să caute să răspundă convocărilor ce se fac. Se hotărăşte ca şedinţele să se ţină la cel puţin 2 săptămâni interval una de alta, Luni seara, făcându-se convocarea din timp.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, şedinţa se ridică la ora 24.

Preşedinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) *I. Zeicu*

PROCES-VERBAL Nr. 14
Şedinţa de la 12 Septembrie 1940

Prezenţi d-nii: C. M. Bunescu, M. Drăcea, At. Haralamb, Horia Lazăr, V. Priboianu, D. Sburlan, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu, I. Zeicu.

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui prof. M. Drăcea.

Luând cuvântul, d-l preşedinte spune următoarele:

Ne-am întrunit în această şedinţă să însemnăm în analele Societăţii noastre câteva fapte mari: unele triste, altele de natură să ne umple sufletul de bucurie.

Dureroasă este pentru noi hotărîrea dată la Viena de a se rupe din trupul ţării o parte din Transilvania. Ardealul înseamnă pentru noi Românii: luptă, martiri, luminători. Durerea despărţirii de fraţii noştri este copleşitor de mare. Cu toată această lovitură, noi suntem datori să mărturisim aci încrederea în destinul neamului nostru. Să credem în permanenţa unităţii sufleteşti a neamului românesc. Să năzuim spre refacerea ţării noastre.

Deasemenea, împrejurări vitrege ne-a obligat să cedăm Bulgariei, Cadrilaterul. Şi această desmembrare este pentru noi la fel de dureroasă.

E bine să se ştie că în timpul cât acest colţ de pământ a făcut parte din ţara noastră, geniul creator al naţiei noastre a ştiut să se imprime în toate domeniile de activitate. Noi ca forestieri am pus ordine şi am îndrumat spre propăşire pădurile Cadrilaterului.

Azi avem un nou rege.

Un rege care a trăit între noi pădurarii, în pădure, care a purtat joagărul şi toporul şi care a plantat.

Ii exprimăm iubirea noastră, credinţă şi devotament şi afirmăm încrederea în viitorul ţării, condusă de regele Mihai I.

Regele Mihai I va apăra și pădurile.

M. Sa Regina Mamă Elena a revenit printre noi. Prezența sa în țară sporește încrederea în zile mai bune ce vor veni pentru neamul nostru.

Conducerea Statului o are bravul general Ion Antonescu. D-sa este chemat să readucă nădejdea și încrederea în sufletele românești și ca ocrotitor al tuturor ramurilor de activitate, să introducă o eră de prosperitate în viața țării.

Noi, ca cetățeni și ca ingineri silvici, să ne exprimăm tot devotamentul și să mărturisim că vom fi cameni de ordine pentru noua rânduială a Statului.

Consiliul hotărăște să se trimită telegrame de omagii.

Nemaifiind nimic la ordinea de zi, ședința se ridică.

Președinte, (ss) M. DRĂCEA

Secretar General, (ss) *I. Zeicu*

PROCES-VERBAL No. 15
Ședința dela 28 Octombrie 1940

Prezenți D-nii: Butoi Al., Demetrescu C. I., Florescu P. M., Grozescu D., Haralamb At., Ionescu Andrei, Lazăr Horia, Năstăsescu Gh., Nedelcovici At., Rădulescu Marin, Rodoteatu St., Sburlan D., Stinghe V., Zeicu Ion.

Ședința se deschide la ora 21 sub președinția d-lui Vice-Președinte V. N. Stinghe.

D-sa citește demisia D-lui prof. M. Drăcea dela președinția Societății „Progresul Silvic“.

Consiliul de Administrație ia act de această demisie și constată că aparține Adunării Generale să hotărască asupra ei. Consiliul a exprimat D-lui prof. M. Drăcea gratitudinea sa pentru munca asiduă depusă în vederea atingerii scopurilor urmărite de Societate.

Deoarece numai Adunarea Generală este îndreptățită să hotărască asupra demisiei D-lui prof. M. Drăcea dela președinția Societății, Consiliul decide să se înglobeze în corpul procesului verbal, textul demisiei D-lui președinte, care este următorul:

Onorat Consiliu,

In două rânduri Adunarea generală a Societății noastre „Progresul Silvic“, prin aclamații și unanimitate mi-a încredințat mandatul de Președinte în vremuri grele și de prefaceri.

Din liniile mari pe cari a evoluat Societatea noastră, putem deslușì acum, între altele, trei.

In primul rând, după încetarea „Domniilor streine“ față de cari am tot respectul, trebuia instaurat și desăvârșit înăuntrul Societății principiul conducerii proprii, principiu plin de primejdii în începutul în-

făptuirii sale — priviţi istoria tuturor popoarelor şi în deosebi dramatica istorie a poporului nostru — dar care principiu, el singur odată instaurat definitiv poate face popoarele şi grupările sociale tari şi stăpâne pe propriul lor destin.

Având intuiţia viitorului şi a greutăţilor, am năzuit ca această evoluţie să se facă pe o linie dreaptă, să scoată la suprafaţă valorile reale fără pasiuni, fără pierderi de forţe, cari în orice picătură a lor ne sunt aşa de necesare pe alte câmpuri de luptă.

In al doilea rând Societatea noastră trebuia să-şi urmeze un program moştenit de la înaintaşi, măreţ prin preciziunea şi forma lui lapidară, prin nobleţa şi altruismul său, prin simţul solidarităţii sociale între generaţii.

Şi în această privinţă Societatea noastră a lucrat consecvent, tăcut şi metodic în vremuri în cari duşmanii eterni ai ideii forestiere: capitalismul, demagogia, falsa democraţie şi politicianismul îşi dau ultima dată mâna spre a lovi în apărătorii pădurilor. Dar Societatea cu tactul impus de împrejurări, dârz şi tăcut şi-a urmat calea sa, îndepărtând loviturile.

In deosebi, în această ultimă ordine de idei, Societatea prin toţi membrii săi şi în deosebi prin acei soldaţi necunoscuţi, depărtaţi şi izolaţi, a lucrat la instaurarea şi desăvârşirea unui alt principiu: înscăunarea radicală, totală şi definitivă a neamului nostru în drepturile sale şi în cea ce priveşte pădurile şi folosirea raţională a acestora.

O singură metodă am socotit eficientă în această privinţă: pregătirea metodică a poporului fără de care elementele străine nu sunt îndepărtate, ci numai se schimbă luptându-se peste capetele noastre, angajându-ne chiar în luptă unii contra altora.

Aceasta este calea pe care am înţeles să o urmez în această privinţă.

Aceasta pentru trecut.

Azi, o nouă întocmire socială, mişcarea legionară, cu abnegaţie şi cu jertfă de sine ia în mâna sa viguroasă îndrumarea neamului nostru.

Nu este în căderea mea să judec cu cât s'a apropiat Societatea noastră de idealurile sale cât timp am fost preşedintele ei. Dar am intuiţia că nici o altă Societate în ţara românească nu a anticipat atât de mult asupra viitorului şi nu este mai bine încadrată în noua întocmire socială.

Azi, când o mare parte din duşmanii ideii forestiere pier; azi când Societatea poate fi mai tare ca oricând pe destinele sale, socotesc că a venit momentul să trec altor mâni conducerea.

Am convingerea că pe drumul pe care am mers şi voi merge şi în viitor, vom fi întotdeauna alături, în năzuinţa noastră spre acelaş ideal.

Ca atare, vă rog să luaţi act de demisiunea mea din Preşedinţia Societăţii noastre şi să binevoiţi a o prezenta adunării generale, acelei adunări generale care prin prezenţii cât şi prin absenţii săi înfăţişează aşa de precis ce voeşte, ce poate şi ce năzueşte în adevăr Corpul Silvic.

Iar Domniilor Voastre iubiţi camarazi de lucru, ca şi tuturor foştilor mei colaboratori în Consiliul de administraţie, cum şi fiecărui

membru al Societăţii noastre în parte, vă mulţumesc pentru o colaborare, în care fiecare în felul său am convingerea că nu a năzuit decât un singur lucru: „Progresul silvic".

Marin D. Drăcea

*

D-l Ilie Demetrescu cere să se cheme, cu anticipaţie, în sânul Consiliului, D-nii C. Emanoil, Tr. Heroiu şi N. Ghelmeziu, aleşi de Adunarea Generală din vara acestui an, cari în mod obişnuit ar fi trebuit să intre în Consiliu la 1 Ianuarie 1941. Statutele ne îndreptăţesc să facem o astfel de chemare.

D-l prof. V. N. Stinghe, relevând schimbările profunde produse în structura Statului, arată că este bine venită propunerea D-lui Ilie Demetrescu, cei trei noui aleşi de Adunarea Generală fiind legionari.

Consiliul aprobă propunerea şi roagă pe D-nii C. Emanoil, Tr. Heroiu şi N. Ghelmeziu, să vie în Consiliu cu anticipaţie să colaboreze la lucrări.

D-l Anastase Nedelcovici prezintă demisia din Consiliul de Administraaţie a D-lui C. Bunescu, care în mod normal urma să iasă din Consiliu la 1 Ianuarie 1941. Consiliul mulţumeşte D-lui C. M. Bunescu pentru munca depusă şi serviciile aduse Societăţii.

Ca urmare D-l C. Emanoil urmează să intre de drept în Consiliu dela data demisiei D-lui C. M. Bunescu.

D-nii Andrei Ionescu, M. P. Florescu şi Dem. Grozescu dau relaţiuni asupra noului program de lucru al CAPIR-ului. în ce priveşte raporturile cu mişcarea legionară.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, şedinţa se ridică la ora 22.

p. Preşedinte, (ss) V. N. STINGHE

Secretar General, (ss) *I. Zeicu*

PROCES-VERBAL Nr. 16

Şedinţa din 17 Decembrie 1940.

Prezenţi D-nii: Al. Butoi, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. Sburlan, V. N. Stinghe, I. Zeicu.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia D-lui Prof. V. N. Stinghe, vicepreşedinte.

Ordinea de zi:

Cooptări în Consiliul de Administraţie.

Diverse — Administrative.

Comunicări.

Se citesc procesele verbale Nr. 12, 13, 14, 15 ale şedinţelor din 24 Iulie, 29 Iulie, 12 Septembrie şi din 28 Octombrie 1940 şi se aprobă.

Deasemenea se citesc procesele verbale ale Comitetului de Direcţie No. 6 din 22 Oct., No. 7 din 13 Noembrie, No. 8 din 12 Decembrie 1940 şi se ratifică.

1. — Se citeşte demisia din Consiliu a D-lui C. Alimănişteanu. Consiliul ia act de această demisie şi aduce mulţumiri D-lui Alimănişteanu pentru serviciile aduse Societăţii. In locul D-sale Consiliul coopteză pe D-l Ing. N. Smărăndescu, secretar general al Ministerului Agric. şi Domeniilor.

2. — Se citeşte demisia D-lui Ing. Eug. Vâlceanu, care fiind prea ocupat şi lipsind des din Bucureşti nu poate lua parte la lucrările Consiliului. Consiliul ia act şi mulţumeşte D-lui Vâlceanu pentru activitatea depusă. Mandatul d-sale expirând la 1 Ianuarie 1941, locul urmează să fie ocupat cu anticipaţie de D-l Tr. Heroiu ales de adunarea generală din 1940.

3. — In legătură cu distrugerea acoperişului localului Societăţii prin căderea calcanului localului Soc. de gaz şi electricitate cu ocazia cutremurului, Consiliul roagă Casa Pădurilor să ne acorde în vederea unei eventuale acţiuni în justiţie, asistenţă prin contenciosul său.

4. — Se aprobă funcţionarilor Societăţii, cu prilejul sărbătorilor, o gratificaţie egală cu salariul pe una lună, socotit jumătate gratificaţie şi jumătate ca completare a salariilor cari trebuiau să fie majorate de la 1 August 1940.

5. — Se acordă o gratificaţie de 3.100 lei personalului notat în referatul casieriei Jr. No.

6. — Se informează Consiliul că, Comisariatul general al refugiaţilor a aprobat ca suma de circa 500.000 lei colectată de Societate printre membrii Corpului silvic să se distribue de Societatea Progresul Silvic. Se hotărăşte ca din acest fond să se ajute refugiaţii din toate teritoriile cedate.

O comisie compusă din D-nii C. Emanoil şi Tr. Heroiu urmează să întocmească o fişă, care va fi trimisă tuturor celor ce vor să solicite ajutor. Termenul pentru complectarea acestei fişe se fixează până la 18 Ianuarie 1941.

7. — Se hotărăşte ca Societatea să subscrie la Ajutorul Legionar suma de zece mii lei.

8. — Se aprobă suma de 12.000 lei drept recompensă celor ce au scris, în anul 1940, articole de popularizare şi propagandă silvică.

9. — Se admit următorii noui membri în Societate: Doamna Aurora Gruescu, D-nii: M. Bobei, Romeo Râşcanu, Gh. Dascălu şi Gh. N. Dancu.

10. — Se remarcă absenţa continuă şi nemotivată dela şedinţe a unora dintre membrii Consiliului. Se hotărăşte să se aplice prevederile statutare, după ce vor fi întrebaţi cei vizaţi, dacă înţeleg ca pe viitor să vie la şedinţele Consiliului.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, şedinţa se ridică la orele 22, anunţându-se o nouă şedinţă pentru ziua de 23 Dec. 1940.

p. Preşedinte,
(ss) *V. N. Stinghe*

Secretar General,
(ss) *I. Zeicu*

PROCES VERBAL No. 17.
Şedinţa din 23 Decembrie 1940

Prezenţi D-nii: Demetrescu C. I., Emanoil C., Florescu P. M., Georgescu P. C., Ghelmeziu N., Heroiu Tr., Lazăr H., Minescu G., Priboianu N. V., Sburlan D., Smărăndescu N., Stinghe N. V., Zeicu Ion.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia D-lui Prof. V. N. Stinghe, vicepreşedinte.

D-l Stinghe salută prezentarea la şedinţele Consiliului a D-lui Ing. Smărăndescu şi a celorlalţi membri cooptaţi şi invitaţi.

D-l M. P. Florescu salută, deasemenea, pe D-l Ing. Smărăndescu, arătând în puţine cuvinte lupta şi străduinţele Societăţii noastre până la cucerirea actualei poziţii materiale şi morale.

D-l Smărăndescu mulţumeşte pentru cooptarea sa în Consiliu şi pentru bunele cuvinte cu care este întâmpinat. Făgăduieşte tot concursul pentru bunul mers al Societăţii, în calitatea d-sale oficială şi de membru al mişcării legionare.

D-l Consilier C. P. Georgescu îşi oferă locul D-sale din Consiliu pentru a înlesni întinerirea Consiliului. Faţă de meritele deosebite pe care şi le-a creiat ca vechiu şi distins membru a Societăţii şi al Consiliului, D-l Georgescu este rugat să revină asupra demisiei şi să continue a ajuta Consiliul cu sfatul D-sale competent. Demisia nu e luată în considerare.

D-nii C. P. Georgescu şi Minescu justifică neprezentarea la şedinţele Consiliului prin neprimirea regulată a invitaţiilor. Consiliul ia notă de motivarea absenţelor D-lor Consilieri prezenţi şi invită Secretariatul Societăţii să depună toată vigilenţa la înmânarea convocărilor.

Şedinţa viitoare de constituire a biroului Consiliului se fixează pentru Joi 9 Ianuarie 1941 la orele 19½. Secretariatul Societăţii va îngriji ca pe lângă invitaţiile de participare către D-nii Consilieri, să se alăture şi bilanţul anului trecut, ca şi proectul de buget pentru 1941.

Şedinţa se ridică la orele 20¼.

p. Preşedinte, (ss) V. N. STINGHE.

Secretar General, (ss) *I. Zeicu*

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Vaidei şi Tomnatic, judeţul Hunedoara, proprietatea Comunei Vaidei, în suprafaţă de 663 Ha. 2200 mp. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluţia 30 ani şi o serie de codru aflată în perioada de aşteptare. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ungureni, judeţul Bacău, proprietatea Ştefan St. Şendrea, în suprafaţă de 526 Ha 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurei Comunale Bazoş, Judeţul Timiş Torontal, proprietatea Comunei Bazoş, în suprafaţă de 421 Ha 6000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 105 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurei Bălăceana, judeţul Suceava, proprietatea Obştei de pădure Bălăceana, în suprafaţă de 316 Ha 6600 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Grădiştea şi Greotiş, judeţul Braşov, proprietatea Comunei Moeciul de Jos, în suprafaţă de 302 Ha 2019 mp., grupată cu o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani şi una serie de protecţie tratată în codru grădinărit. Revizuirea după 20 ani.

f) Revizuirea amenajamentului pădurei Fondul Bazilitan din Blaj, judeţul Târnava Mică, proprietatea Fondului Bazilitan din Blaj, în suprafaţă de 213 Ha 6200 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 40 şi 26 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Voroveni Huluba, judeţul Muşcel, proprietatea Maria Gr. V. Alexiu, în suprafaţă de 86 Ha 5500 mp.

Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

h) Amenajamentul pădurii Composesorale Suştiu, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial Suştiu, în suprafaţă de 54 Ha 4800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 7 Ianuarie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*

No. 215/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Mavrodin, judeţul Teleorman, proprietatea Anghel Capră, în suprafaţă de 431 Ha 9600 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 20 şi 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatarea pădurei Chiojdeni lotul III, judeţul R.-Sărat, proprietatea Constanţa M. Pascal, în suprafaţă de 372 Ha 7100 mp. Regim si tratament Codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii, Drăgoi, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Statului dată în folosinţa Episcopiei Romano-Catolice din Timişoara, în suprafaţă de 300 Ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Găvănelul, judeţul Prahova, proprietatea moştenitorilor G. A. Bals şi alţii, în suprafaţă de 116 Ha 2000 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 15 şi 3 ani şi una serie de agrement cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea la finele revoluţiei pentru fiecare serie.

e) Amenajamentul pădurii Plăviceni, judeţul Olt, proprietatea Eforiei Bisericei Creţulescu din Bucuresti, în suprafaţă de 420 Ha. 8000 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 10 şi 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Brânoveanca şi Zăvoiul Braniştea, judeţul Prahova, proprietatea C. Turnescu, în suprafaţă de 364 Ha 6500 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 20 şi 6 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii urbariale Ferice, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Ferice, în suprafaţă de 77 Ha 5900 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Stei, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Steiu, în suprafaţă de 48 Ha 3300 mp. Regim si tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Sub Piscul Priporului ş. a., judeţul Buzău, proprietatea Eufrosina Varlam ş. a., în suprafaţă de 32 Ha 5000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciurila, judeţul Mehedinţi, proprietatea Dumitru Dăncău, în suprafaţă de 18 Ha 8400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 7 Ianuarie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*

No. 214/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Noaghea ş. a., judeţul Braşov, proprietatea Composesoratului urbarial Sohodel, în suprafaţă de 744 Ha 7328 mp., constituind două serii de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani şi

una serie de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Şotânga-Fotineaica, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Polizu Dragomirescu ş. a., în suprafaţă de 97 Ha 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Băduleasa jud. Dâmboviţa proprietatea C. Fărtăşescu în suprafaţă de 50,4200 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Nogadia, judeţul Dâmboviţa. proprietatea Ştefan Stirbulescu, în suprafaţă de 18 Ha 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

e) Amenajamentul pădurii urbariale Hotărel, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial din Hotărel, în suprafaţă de 31 Ha 3600 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani pentru crâng şi 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 17 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*

No. 33237/940.

---

a) Amenajamentul pădurei comunale Bicaciu, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Bicaciu, în suprafaţă de 106 Ha 4400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 35 ani pentru elementul crâng şi 70 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Hârsa lotul II, judeţul Prahova, proprietatea Margareta Dănescu ş. a., în suprafaţă de 92 Ha 978 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dos, judeţul Alba, proprietatea Popa Filon şi soţia, în suprafaţă de 13 Ha 3300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*

No. 32257/940.

---

a) Amenajamentul pentru refacerea pădurei Crângul. judeţul Buzău, proprietatea Oraşului Buzău, în suprafaţă totală de 199 Ha 400 mp. Se propune refacerea prin împăduriri artificiale în termen de 20 ani. Revizuirea după 20 ani. Pentru porţiunile propuse la defrişare se va întocmi studiu de defrişare separat.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Mare Păuleasca, judeţul Argeş, proprietatea G. Duţescu, în suprafaţă de 167 Ha 5800 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ceraşul, judeţul Prahova, proprietatea Simona Burcă şi altul în suprafaţă de 141 Ha 2030 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Jariştea, judeţul Prahova, proprietatea Moşten. Manole Bonciu, în suprafaţă de 58 Ha 7754 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani

e) Amenajamentul pădurii Pârneşti, judeţul Arad, proprietatea Comunei Pârneşti, în suprafaţă de 54 Ha 900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*

No. 31888/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Opritura Făgetului Mestecăniş, judeţul Alba, proprietatea Bisericei Unitare din Remetea, în suprafaţă de 241 Ha 5900 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 80 ani; o serie de crâng cu rezerve şi revoluţia 30 ani precum şi o serie de protecţie tratată în codru grădinărit şi exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Căstrişoara Gioaga şi Zăvoiul, judeţul Muscel, proprietatea C. Crăsnaru, în suprafaţă de 240 Ha 4300 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Călceasca Şipotul Lipianului, judeţul Muscel, proprietatea Elena şi C. Ştefănescu, în suprafaţă de 20 Ha 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*

---

a) Amenajamentul pădurii Sălişte, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Sălişte, în suprafaţă de 2169 Ha 5100 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani; două serii de codru cu tăeri rase şi revoluţia 100 ani şi o serie de protecţie tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*

No. 31892/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I 24945

2020

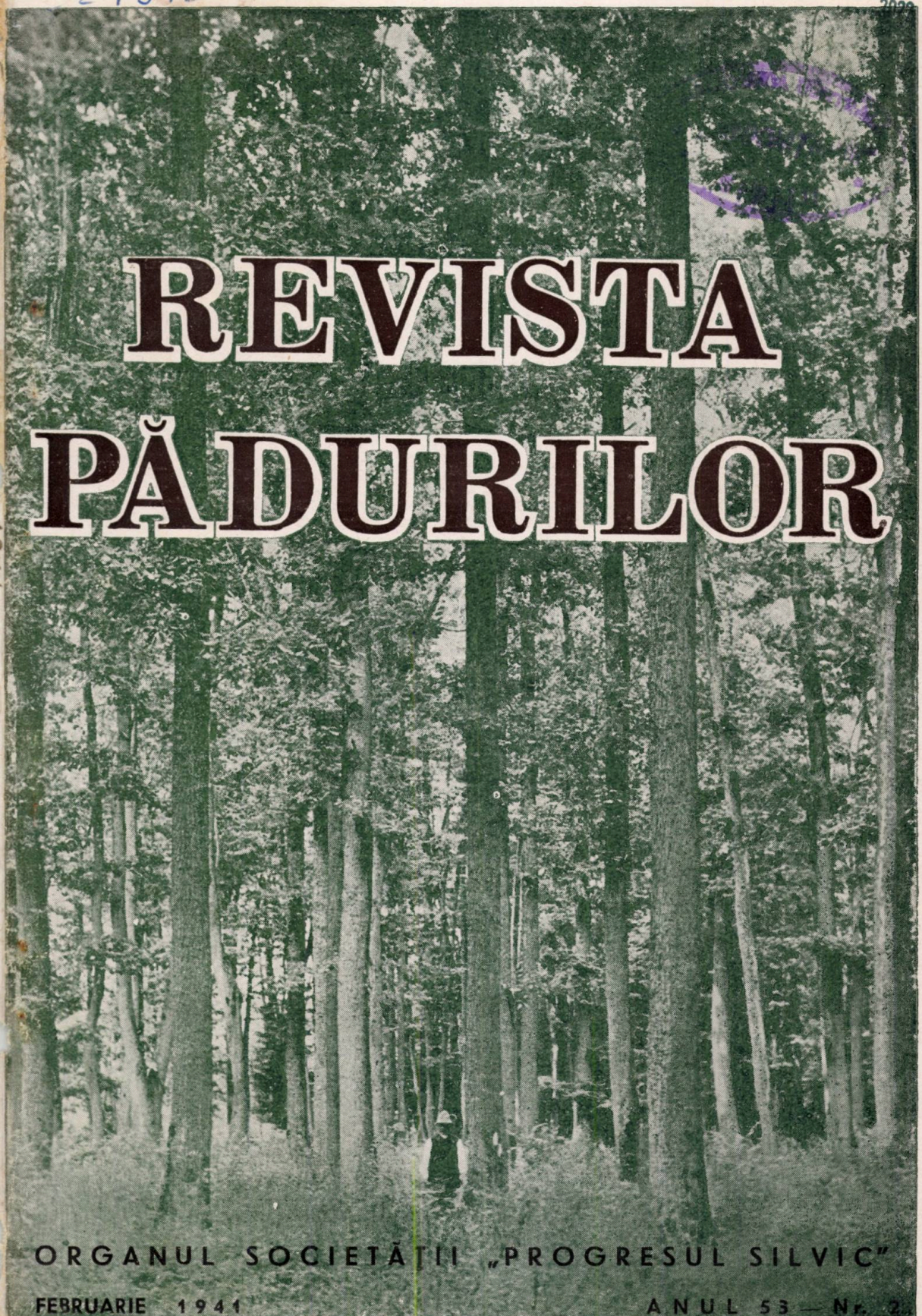

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FEBRUARIE 1941 ANUL 53 — Nr. 2

1990

97

- IUL. 2005

IAN 2014

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53, Nr. 2. FEBRUARIE 1941

SUMARUL:

Studii:

Paul Cretzoiu: Distribuția geografică generală a plantelor lemnoase din România — — — — — — — — — — — — — — — 65

Comentarii — Insemnări:

N. Rucăreanu: Exploatabilitate și revoluție — — — — — — — — 70
S. Pașcovschi: Uscarea frunzelor din cauza secetei — — — — — — 82
I. Filipovici: Un proect de mașină pentru desariparea semințelor forestiere 85
At. Haralamb: Două locuri cu Sarothamnus scoparius (L) Wimm. în Transilvania — — — — — — — — — — — — — — — 87
N. Constantinescu: Corylus colurna în Oltenia — — — — — — — 89

Vânătoare și pescuit:

E. Pokorny: Câinii de vânătoare ai silvicultorului — — — — — — 91

Cronica internă (p. 95). *Cronica externă* (p. 97). *Recenzii, cărți* (p. 101) *reviste* (p. 106). *Informații* (p. 113). *C.E.A.C.S.* (p. 115). *Soc. Progresul Silvic, procese-verbale* (p. 116). *Publicațiuni* (p. 121).

SOMMAIRE

Études:

Distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie — — — Paul Cretzoiu

Commentaires:

Exploitabilité et révolution — — — N. Rucăreanu
La chute des feuilles causée par la sécheresse — — — S. Paşcovschi
Projet d'une machine à désailer les semences forestières. I. Filipovici
Deux endroits, non cités jusqu'à présent, en Transylvanie, où se trouve Sarothamnus scoparius (L) Wimm. At. Haralamb
Corylus colurna en Olténie — — — N. Constantinescu

Chasse et pisciculture:

Les chiens de chasse du forestier — — E. Pokorny

Chronique (intérieure, extérieure), — Les livres — Revue des revues — Nouvelles — C. E. A. C. S. — Société Progresul Silvic.

INHALT

Abhandlungen:

Die rumänischen Holzpflanzen in Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung. Paul Cretzoiu

Mitteilungen:

Hiebsreife und Umtriebszeit — — N. Rucăreanu
Von der Dürre verursachte Blätteraustrocknung — — S. Paşcovschi
Entwurf einer Entflügelungsmaschine für Forstsamen — I. Filipovici
Zwei noch nicht angeführte Orte mit Sarothamnus scoparius (L) Wimm. in Transilvanien — At. Haralamb
Corylus colurna in Oltenien — — — N. Constantinescu

Jagdwirtschaft — Fischerei:

Die Jagdhunde des Forstmannes — — E. Pokorny

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — Nachrichten — C.E.A.C.S. — Verein Progresul Silvic.

124995

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

S T U D I I

DISTRIBUŢIA GEOGRAFICĂ GENERALĂ A PLANTELOR LEMNOASE DIN ROMÂNIA

de PAUL CRETZOIU

III.

In continuarea celor publicate anterior [1]), dăm în cele ce urmează hărţile cu distribuţia geografică a încă trei specii lemnoase din flora ţării noastre: Abies alba, Fagus silvatica şi Hedera helix.

9. Abies alba Mill. — Mattfeld, I., Die europaeischen und mediterranen Abies-Arten, in „Pflanzenareale" I, Heft 2, Karte 15, Jena 1926.

In România Abies alba Mill. ocupă o zonă destul de întinsă în întreg lanţul carpatic şi în munţii Apuseni, ca o prelungire a arealului său central-european.

In Europa, arealul bradului alb, oglindeşte, în afară de câteva insule izolate (Pyrinei, Franţa centrală, Normandia şi Corsica), aproape întocmai lanţurile muntoase din Europa centrală şi meridională: Alpi, Jura, Vosgi, Schwarzwald, peste Germania centrală, Polonia, Carpaţii orientali şi meridionali, lăsând un gol în şesul Dunării, Tisei şi Savei; spre Sud coboară în peninsula Balcanică până în Macedonia şi Rodopi, iar prin Apenini coboară până în Calabaria. (Fig. 9).

Bradul alb e un element central-european-montan. In regiunile limitei sale septentrionale, părăseşte munţii, pe când spre limitele sale meridionale ocupă dimpotrivă zonele mai înalte din munţi (Pyrinei, Apenini, Balcani).

---

1) Partea I-a în Revista Pădurilor 1939, Nr. 11, pp. 897—902 şi partea II-a în Revista Pădurilor 1940, Nr. 3, pp. 152—155.

39819

Abies alba Mill. e singura specie a genului Abies în flora țării noastre; cele 40 specii ale genului sunt răspândite în Europa centrală și mediteraniană, în Asia centrală și Asia orientală temperată, în regiunea pacifică a Americii de Nord, și în fine o specie se află și în Mexico și Guatemala.

10. Fagus silvatica L. — Lämmermayr, L., Fagus silvatica L., Rotbuche, in „Pflanzenareale" I, Heft 2, Karte 17, Jena 1926.

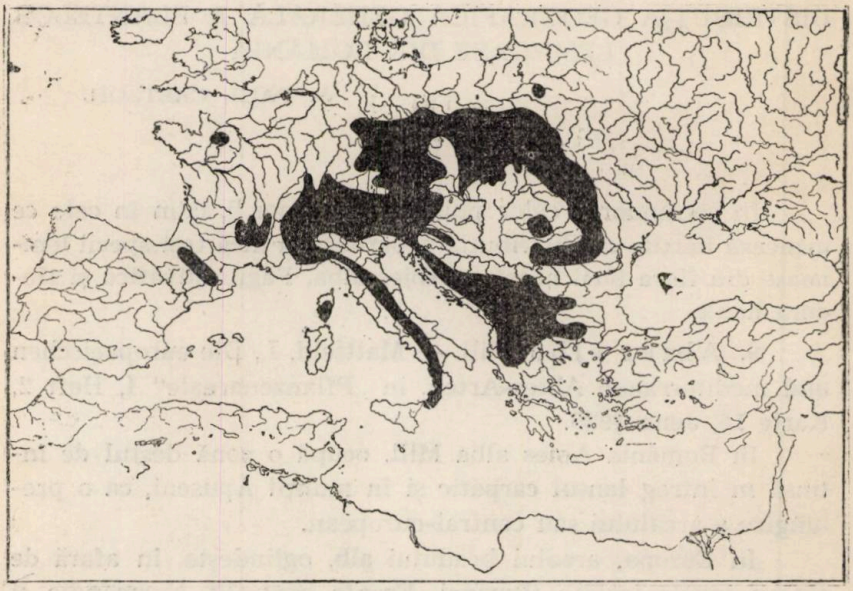

Fig. 9. — Abies alba Mill.

In România fagul are o largă răspândire în întreg lanțul carpatic, cu excepția zonei alpine, coborând și în regiunea dealurilor; limita nordestică ajunge aproape de Nistru în Basarabia de Nord, iar in Muntenia se află și într'o insulă izolată la Snagov-Țigănești; izolat de restul arealului său îl găsim în Nordul Dobrogei și în Estul Cadrilaterului.

Limita de Nord a fagului în Europa atinge 60° lat. N., în Scandinavia, trece cam la aceași latitudine prin Anglia evitând Irlanda, înglobează în arealul său întreaga Europă centrală și vestică afară de Portugalia și Spania centrală meridională, de unde începe limita sa Sudică prin Europa meridională:

Alpi, Apenini, Corsica, Nordul Siciliei, Grecia cu excepția Peloponesului; de aci începe limita orientală înaintând spre Nord prin Bulgaria, Dobrogea, Basarabia, Podolia și Volhinia spre Marea Baltică. Prezență izolată în Est e insula din Sudul Crimeii. (Fig. 10).

Fagus silvatica L. e o specie de climat oceanic, cu limita estică condiționată strict climaticeşte, cea meridională în parte condiționată edafic, iar cea nordică pare a fi numai istorică (rezultată numai în timpurile mai noi, în urma intervenției omului).

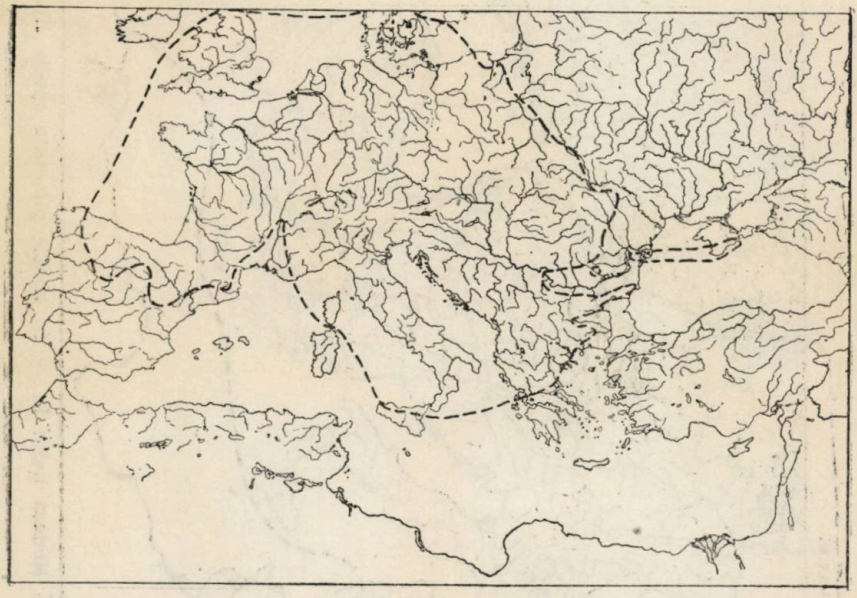

Fig. 10. — Fagussilvatica L.

Cea de a doua specie a genului Fagus din flora țării, anume Fagus orientalis Lipsky, a fost tratată în partea I-a (harta 1).

11. Hedera helix L. — L. Lämmermayr, Die Gattung Hedera L., in „Die Pflanzenareale" 2, Heft 7, Karte 66, Jena 1930.

In România, Hedera helix L. se află cam în tot cuprinsul țării, cu excepția regiunilor subalpine și alpine.

Arealul său cuprinde întreaga Europă afară de Rusia

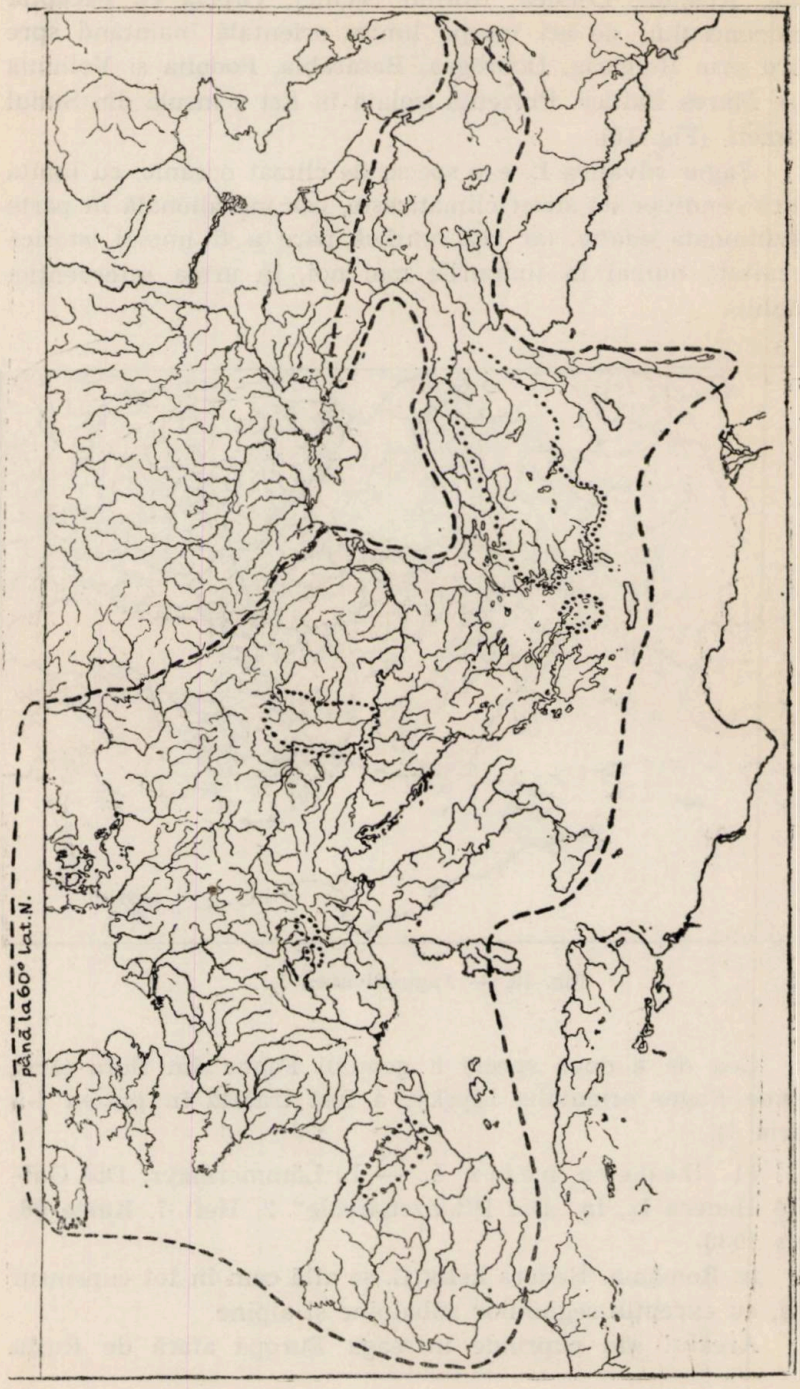

Fig. 11. — Hedera helix L. — In zonele punctate specia lipseşte.

europeană, din Nord dela Bergen, insulele Britanice, Franţa, peninsula Iberică, Baleare, Sardinia, Corsica, Sicilia, Italia, Grecia, Creta, Nordul şi Vestul Asiei mici, Cyprul, Caucaz, Armenia şi peste Palestina până în Nord-vestul Arabiei unde atinge punctul cel mai meridional. (Fig. 11).

In cuprinsul acestui areal aflăm câteva goluri mai importante: Pirineii, Alpii, câmpia ungară, Cicladele şi centrul Asiei Minore.

Hedera helix L. e un element oceanic al florei noastre; aceasta se vede şi din faptul că spre limita sa estică dinspre Rusia nici nu mai fructifică, iar în ţările Baltice şi spre limita sa nordică nici nu mai ajunge la înflorire. Limita estică a acestei specii e conformă de altfel cu linia care separă vestul Europei bogat în precipitaţiuni (60—130 cm medie) de estul mai sărac în precipitaţiuni (media 20—60 cm).

Genul Hedera L. cuprinde 9 specii proprii Europei şi Asiei; din acestea trei specii sunt europene şi vestasiatice (H. helix L., H. poëtarum Bert. şi H. canariensis Willd.), iar restul în Asia între 20 şi 40° lat. N. şi din Kashmir până în Japonia.

Die rumänischen Holzpflanzen im Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung.

Distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie.

Dans le présent travail, il s'agit de la distribution géographique des suivantes plantes ligneuses de la flore roumaine: Fagus sylvatica L., Abies alba Mill., et Hedera helix L.

COMENTARII — INSEMNĂRI

EXPLOATABILITATE ŞI REVOLUŢIE

de Ing. Dr. N. RUCĂREANU

In amenajarea pădurilor cu tăieri localizate revoluţia constitue baza organizării în timp şi un element hotărîtor pentru organizarea economică în general. De aceea de judiciozitatea cu care ea este stabilită atârnă în bună parte rezultatele gospodăriei.

Dar pentru o gospodărie forestieră organizată după principiul permanenţei şi al raportului susţinut, în care deci exploatarea unui arboret implică regenerarea lui, revoluţia nu este decât timpul mediu stabilit pentru o serie de exploatare, în care urmează să fie exploatate succesiv toate arboretele acesteia la vârsta exploatabilităţii lor. De unde rezultă că o judicioasă stabilire a revoluţiei este condiţionată de exactitatea cu care se determină vârsta exploatabilităţii diferitelor arborete, în raport cu scopul urmărit de gospodărie. Intre lungimea revoluţiei şi scopul gospodăriei nu există un raport direct. Ea este influenţată de acest scop numai în măsura în care el îşi găseşte expresia în vârsta exploatabilităţii arboretelor. Iată de ce şi diferitele concepţii economice aplicate la gospodăria forestieră influenţează în mod direct exploatabilitatea, nu revoluţia, cum lasă să se înţeleagă o parte din literatura de specialitate.

Intr'adevăr, atitudinea adoptată de diferiţi autori în această privinţă a fost diferită. Pe când şcoala franceză, de pildă, priveşte lucrurile sub raportul lor adevărat, cea germană se lipseşte aproape complect de studiul exploatabilităţii, privind totul numai prin prizma revoluţiei. De fapt ceeace şcoala germană a înţeles prin revoluţie, într'un timp când gândirea economică forestieră era stăpânită de teoria rentei solului, era toc-

mai ceeace înțelegem noi prin vârsta (termenul) exploatabilității. Căci după această teorie fiecare arboret trebue să fie privit individual, tratat ca atare și exploatat în momentul în care efectul său financiar este maxim; iar revoluția este „timpul cuprins între întemeierea și exploatarea împreunată cu o nouă regenerare a unui arboret“ [1]). Pentru concepția de azi, după care pădurea (seria) este privită ca o unitate economică, care trebue să producă venituri permanente și cât mai susținute, definiția aceasta este lipsită de sens. Aplicată la o serie de exploatare ar rezulta, că aceasta ar fi compusă din arborete cu revoluții diferite, întrucât ele nefiind identice, efectul financiar se realizează pentru fiecare în alt moment [2]). Acest moment este desigur termenul exploatabilității. Totuși amenajamentul german continuă să insereze cercetările ce se fac cu privire la exploatabilități în capitolul revoluției.

La noi, amenajamentul, urmând calea indicată de Francezi, dă o atenție deosebită studiului exploatabilității, rezervând și revoluției partea ce i se cuvine. Estimația și Rentabilitatea, în schimb, bazate în special pe principiile economice ale rentei solului, pretind să determine „revoluția arboretelor“, când în fond e vorba de termenul exploatabilității lor. In practică, estimația găsește calea să rezolve problema revoluției, în limitele exactității permise de premizele metodei, prin cercetări întreprinse în arborete crescute în condițiuni variate de vegetație. Mai nesigură se prezintă situația în amenajament.

Aproape orice plan de amenajament (prin care înțeleg partea scrisă întreagă, numită în mod curent „amenajament“), conține un capitol privitor la exploatabilitate și altul privitor la revoluție. Dar din felul cum se stabilesc acestea, se desprinde de cele mai multe ori o complectă lipsă de înțelegere atât în ceeace privește noțiunea de exploatabilitate, cât și cu privire la raportul dintre vârsta exploatabilității și revoluție. In locul cercetărilor reale se aduc de fiecare dată, pentru justificarea stabilirii acestor două baze de amenajare, tot felul de

1) „...der Zeitraum, welcher von der Begründung eines Bestandes bis zu seiner mit Wiederverjüngung verknüpften Ernte verstreicht“. Judeich, Die Forsteinrichtung, ed. 7, pag. 72.

2) A se vedea și Chr. Wagner, Lehrbuch der theoretischen Forsteinrichtung, pag. 16.

argumente, multe fără nici o legătură cu ideea urmărită, altele vagi, ceeace dă întregei lucrări un caracter arbitrar.

Citez dintr'un plan de amenajament:

Exploatabilitatea. Având în vedere dispoziţiile art. 2 şi 3 din codul silvic, în ceeace priveşte continuitatea tăierilor, condiţiunile de exploatare, asigurarea regenerării pădurii cu specii de valoare proprii regiunei, producerea lemnului de construcţie, având în vedere şi instrucţiunile Ministeriale date în acest scop, având în vedere speciile ce formează pădurea, şi care în cazul de faţă este molidul, având în vedere circumstanţele fizice, ca regiune muntoasă cu clima aspră, ţinând seama şi de starea de vegetaţie a arboretelor, luând în considerare şi interesele proprietarului de pădure care este un composesorat, ţinând seama de venitul anual ce trebue să-l aibă proprietarul dela această pădure, am admis ca exploatabilitatea să fie o exploatabilitate economică, arborii ajungând astfel dimensiuni care asigură cele mai multe întrebuinţări.

Revoluţia normală. Având în vedere natura proprietarului, care fiind un composesorat, are tot interesul menţinerii pădurei şi pe viitor, având în vedere exploatabilitatea economică ce am admis pentru a obţine din această pădure material necesar pentru cele mai multe întrebuinţări, având în vedere regimul ce l-am ales precum şi metoda de tratament, regimul codrului cerând implicit revoluţii mai mari, ţinând seama de natura esenţei ce predomină pădurea şi care este molidul, care pentru a ajunge să ne dea ceeace dorim are nevoie de o viaţă mai lungă, ţinând seama şi de starea actuală a pădurei, de clase de vârstă, care nu sunt egale, am admis pentru această pădure o revoluţie normală de 100 ani.

Ca să putem judeca mai bine valoarea argumentelor de mai sus, să precizăm mai întâi ce se înţelege prin exploatabilitate.

Cei mai mulţi autori, care s'au ocupat până acum cu această chestiune, au evitat să dea o definiţie, iar cele care s'au dat au nevoie, cred, de unele complectări. D-l prof. V. Stinghe înţelege prin exploatabilitate „calitatea de a fi exploatabil a unui arbore sau a unui arboret" [3]), iar L. Pardé scrie în tratatul său de amenajament: „L'exploitabilité est la qualité d'un peuplement — ou d'un arbre — qui est exploitable" [4]). In altă parte însă Pardé înţelege prin exploatabilitate „starea unui arbore sau a unui arboret exploatabil" [5]). După Chr. Wagner

3) Amenajarea pădurilor, 1939, pag. 11.

4) Traité pratique d'aménagement des forêts, 1930, pag. 16.

5) Op. cit. p. 57. A se vedea şi L. Tassy, L'aménagement des forêts, Ed. III, 1887, pag 65.

exploatabilitatea (Hiebsreife, Haubarkeit) este „starea de împlinire a scopului gospodăriei prin diferitele obiecte economice — arbori sau arborete“ [6]).

A fi exploatabil nu este un atribut al arborelui sau arboretului; nu ţine de fiinţa lor. A fi exploatabil devine o calitate numai în raport cu pretenţiile noastre şi numai din momentul când socotim că aşteptările noastre au fost împlinite. Exploatabilitatea, prin urmare, este legată de o anumită stare a arborilor sau arboretelor. Faptul acesta a fost evidenţiat desigur şi de autorii de mai sus, dar nu toţi l-au exprimat prin definiţie. Dar exploatabilitatea nu poate fi însăşi starea obiectelor, cum pretinde Pardé; starea aceasta constitue numai elementul în raport cu care ea se apreciază. Din definiţiile de mai sus, mai complectă mi se pare aceea a lui Wagner. Starea de care vorbeşte el este concepută în abstract.

Păstrând termenul de calitate, definiţia s'ar putea complecta astfel: exploatabilitatea este calitatea de a fi exploatabil a unui arbore sau a unui arboret ajuns în starea la care scopul urmărit prin menţinerea lor a fost atins.

In măsura în care starea aceasta este o funcţie a vârstei, se poate vorbi de vârsta sau termenul exploatabilităţii. Acesta este cazul la arboretele regulate; nu însă şi la arborii din codru grădinărit.

Vârsta exploatabilităţii variază în raport cu cerinţele noastre şi cu felul de desvoltare al arboretelor. Pentru acelaşi scop ea va fi mai mare la o clasă de fertilitate inferioară; iar pentru arboretele crescute în condiţii staţionale identice, vârsta aceasta diferă după constituţia lor.

Dacă un proprietar ar vrea (scop) să-şi gospodărească pădurea sa în vederea obţinerii unei cât mai mari cantităţi de lemn de cherestea, exploatabilitatea arboretelor acestei păduri s'ar judeca în raport cu acest scop. In cazul de faţă ea este calitatea de a fi exploatabile recunoscută arboretelor în momentul în care starea lor asigură proprietarului cea mai mare cantitate din sortimentul de cherestea cel mai căutat. Dacă se cunoaşte vârsta respectivă pentru diferite arborete crescute în condiţiuni

6) „Der Zustand der Erfüllung des (ökonomischen) Wirtschaftszwecks durch die einzelnen Wirtschaftsobjekte — Bäume oder Bestände“. Chr. Wagner, op. cit., p. 14.

de vegetație variate, se poate determina ca un termen mediu al acestei vârste, revoluția. Vârsta exploatabilității se stabilește prin cercetări și observațiuni directe în arborete. In cazul nostru se studiază variația procentuală a sortimentelor: în funcție de vârstă pentru arboretele crescute în condițiuni staționale identice și în funcție de clasa de fertilitate pentru arborete de aceeași vârstă dar crescute în condițiuni staționale diferite. Raportul cel mai favorabil dintre sortimente socotit în raport cu cel de cherestea indică exploatabilitatea, iar vârsta corespunzătoare, termenul exploatabilității.

Se înțelege că cercetările vor fi dirijate, în fiecare caz în parte, după scopul urmărit. Dar pentrucă o cercetare unilaterală poate duce adesea la rezultate care să fie în desacord cu principiul productivității sau al rentabilității, un amenajament serios va studia chestiunea exploatabilității și a revoluției pe cât posibil ținând seama de mai multe elemente. In această privință instrucțiunile provizorii pentru executarea amenajamentelor în pădurile din Prusia [7]) prevăd în afară de studiul variației sortimentelor, cercetarea desvoltării diametrului arborelui mediu în raport cu vârsta, stabilirea prețului sortimentului mediu pentru ultimele clase de vârstă, stabilirea producției totale și a producției la exploatabilitate pe hectar, în materie și valoare la diferite vârste, a valorii răriturilor pe hectar, stabilirea creșterii în valoare în decursul unui deceniu, și a variației rentei pădurii. Toate acestea pot da indicații prețioase asupra oportunității lăsării arboretelor în picioare peste o anumită vârstă. Dacă totuși condițiile pădurii, starea claselor de vârstă sau anumite considerente privitoare la ordinea în timp și în spațiu ar face ca revoluția să fie stabilită mai lungă sau mai scurtă decât indică vârsta exploatabilității, această abatere trebue să fie justificată în planurile de amenajament, după cum trebue să fie justificată și documentată însăși stabilirea termenului exploatabilității. Dacă acest lucru nu se poate face, e bine să se spună și să se motiveze dece; să se arate care a fost criteriul de judecare al acestor elemente. Altfel înșiruirea de argumente fără nici o valoare poate fi interpretată cel puțin ca un semn al superficialității, dacă nu mai rău.

7) A se vedea: Vorläufige Richtlinien für die weitere Durchführung der Forsteinrichtungsarbeiten in den Preussischen Staatsforsten, Reichsministerialblatt der Forstverwaltung Ausgabe C., Nr. 15, 1938, pag. 100—101.

Revenim acum la citatul de mai sus.

Exploatabilitatea „admisă" este cea economică. Calificarea aceasta ar trebui să rezulte din precizarea scopului gospodăriei: obținerea de material propriu pentru cele mai multe întrebuințări. Orice justificare în această privință este inutilă. Dar amenajistul pare a nu fi înțeles acest lucru, întrucât s'a simțit obligat să justifice exploatabilitatea cu o mulțime de argumente, iar scopul apare ca o concluzie. In schimb, nu se ocupă tocmai de ceeace trebuia să constitue rostul acestui capitol, de vârsta exploatabilității. In loc să se fi arătat ce anume întrebuințări se pot da lemnului din pădure, care sunt sortimentele cele mai căutate și când, la ce grosimi, la ce vârstă, se realizează un raport optim, din punct de vedere al necesităților și al posibilităților de desfacere, între diferitele sortimente; în loc să se fi studiat — dacă s'ar fi stabilit că valoarea de întrebuințare crește cu grosimea arborilor — până la ce vârstă pot fi conduse arboretele fără a se nesocoti principiul productivității sau al rentabilității, se invoacă articolele 2 și 3 din codul silvic, prin care se prevede obligativitatea întocmirii amenajamentelor pentru pădurile supuse regimului silvic, rostul acestora și măsuri pentru asigurarea regenerărilor; apoi se face apel la anumite instrucțiuni ministeriale, la specie, la circumstanțele fizice, la forma juridică a proprietarului, etc., care pot cel mult justifica scopul, dar nu ne pot da nici o lămurire cu privire la termenul exploatabilității (sau la diametrul mediu corespunzător), care trebuia să reiasă de aici.

Acelaș lucru se poate spune despre revoluție. Pe ce baze s'a fixat termenul de 100 ani? Căci de vreme ce revoluția este un compromis între vârsta medie a exploatabilității arboretelor și necesitățile organizării în timp și spațiu, — într'o pădure normal constituită fiind egală cu însăși această vârstă — este evident, că întrucât termenul exploatabilității este necunoscut, orice alt argument invocat pentru justificarea cifrei „admise", este de prisos. Admiterea nu poate fi decât arbitrară.

Din cele discutate până aici s'a putut desprinde un lucru: că prin simpla enunțare a felului exploatabilității nu se spune nimic asupra vârstei la care ea se realizează, ci se precizează doar criteriul care se are în vedere la stabilirea acesteia. Astfel, când se spune, de exemplu, că pentru o pădure s'a adoptat exploatabilitatea financiară, se înțelege numai că vârsta se va sta-

bili în raport cu valoarea maximă de producţie a solului, calculată cu ajutorul formulei lui Faustmann, pe baza unui procent fixat mai dinainte.

Dintre diferitele criterii care pot fi avute în vedere, unele sunt mai precise, altele mai vagi. Şi cum de gradul de precizie se leagă greutăţi mai mari sau mai mici, la determinarea vârstei exploatabilităţii şi a revoluţiei, se impune să se dea termenilor şi definiţiilor, din acest punct de vedere, o deosebită atenţie. Dar pentrucă tocmai în acest domeniu se observă oarecari desorientări, mă opresc puţin asupra lor.

Exploatabilităţile a căror vârstă se determină prin calcul [a celei mai mari producţii lemnoase (absolută), a celei mai mari rente a solului (financiară), a celei mai mari rente forestiere], sunt clare şi nu lasă nici o posibilitate de interpretare. Precizia cu care se stabileşte epoca respectivă depinde numai de exactitatea elementelor de calcul. De altfel importanţa unei exploatabilităţi pentru amenajament, dacă se poate vorbi de aşa ceva, nu o dă precizia cu care se poate stabili această epocă, ci măsura în care criteriul ales satisface principiile ce stau la baza gospodăriei. Apoi, faptul că exploatabilitatea nu se realizează la un moment bine determinat nu trebue considerat numai ca un desavantaj; el constitue, din contră, pentru gospodărie un foarte mare avantaj. Datorită lui cultivatorul este liber, ca fără pierderi, să poată exploata un arboret, în limitele unui interval de timp oarecare, dând întâietate acelora la care necesitatea de tăiere şi regenerare este mai urgentă.

Celelalte feluri de exploatabilitate [fizică, industrială, (tehnică), economică], la care vârsta se determină mai mult prin observaţie, sunt considerate mai puţin precise şi deci mai puţin importante pentru amenajament. Este adevărat că atâta vreme cât gospodăria forestieră constitue o organizare de producţie, valoarea economică a anumitor criterii care stau la baza exploatabilităţii fizice şi tehnice, întrucât ele nu respectă punctul de vedere economic, poate fi discutată. Aceasta însă nu înseamnă că unele din ele nu pot fi luate uneori cu folos ca bază de organizare. In ceeace priveşte lipsa de precizie, o cercetare mai amănunţită a chestiunii dovedeşte, că în realitate situaţia e mai puţin gravă decât poate apărea la prima vedere.

Exploatabilitatea fizică este o noţiune încă nesigură. Unii consideră drept criteriu pentru aprecierea ei limita

longevităţii arborilor, alţii maturitatea arboretelor, adică epoca la care se pot regenera singure din sămânţă în bune condiţiuni, etc. Desigur că, aşa privită chestiunea, termenul la care se realizează este atât de neprecis, încât pe baza lui nu se poate clădi nimic temeinic. In practică însă, amenajistul care ar fi nevoit să adopte acest fel de exploatabilitate va trebui să fie, fără îndoială, lămurit despre ce anume este vorba. In felul acesta precizia termenului exploatabilităţii creşte. La crâng, de exemplu, epoca la care puterea de a se regenera din lăstari începe să scadă poate fi determinată cu destulă aproximaţie; şi tot aşa epoca maturităţii arboretelor de codru. In ceeace priveşte longevitatea arborilor, ea nici nu poate reprezenta un scop propriu zis, nici din punct de vedere economic, nici din punct de vedere cultural. De aceea nici nu poate constitui baza unei exploatabilităţi.

Dacă observăm însă că toate criteriile care au fost considerate de unii sau de alţii pentru indicarea exploatabilităţii fizice sunt de natură fiziologică, nesiguranţa dispare, de îndată ce în loc să privim exploatabilitatea aceasta ca una singură, cu un criteriu bine determinat, o considerăm, aşa cum este, o noţiune complexă, a cărei caracteristică nu o formează nici numai epoca maturităţii, nici numai începutul descreşterii puterii de lăstărire, sau alt moment asemănător, ci în general un fenomen fiziologic. In felul acesta, după fenomenul considerat, putem avea mai multe exploatabilităţi fizice. Dacă e vorba de facultatea de a produce sămânţă a unui arboret, aşa ca regenerarea naturală să fie asigurată, avem de a face cu exploatabilitatea (fizică a) maturităţii; dacă este vorba de epoca la care puterea de lăstărire începe să descrească, avem de a face cu exploatabilitatea (fizică a) puterii de lăstărire, etc. Astfel pusă chestiunea noţiunea exploatabilităţii fizice (sau fiziologice) câştigă în precizie. Se cere numai, ca ori de câte ori se face uz de ea, să se arate ce anume fenomen a fost considerat drept criteriu de apreciere.

Exploatabilitatea tehnică (industrială), nu este nici ea considerată mai precisă decât cea fizică. Cauza este aceeaşi; nici aici nu e vorba de un singur criteriu, ci de o sumă de criterii, a căror notă comună o constitue accentul ce se pune pe o anumită întrebuinţare a lemnului, precum şi faptul că ele au în vedere în primul rând interesul consumatorului. După de-

finiţie, exploatabilitatea tehnică se realizează când un arboret poate da cantitatea maximă de material lemnos propriu pentru o anumită întrebuinţare. Se înţelege că valoarea de întrebuinţare este considerată în raport cu dimensiunile arborilor, nu cu cantitatea de materie lemnoasă. E vorba de cazurile în care arborii pentru a fi folosiţi trebue să aibă anumite dimensiuni. Lemnul de foc este prin urmare exclus.

Ideia exploatabilităţii tehnice datează încă din timpul când, din lipsa mijloacelor de transport, cultura pădurilor era obligată să se adapteze strict necesităţilor locale [8]). Ea îşi găseşte şi astăzi o justă aplicare la pădurile aservite unor întreprinderi industriale. In cazul acesta însă exploatabilitatea tehnică se poate aprecia cu destulă precizie. Pentru înlăturarea îndoielilor, în vorbire trebue să se specifice şi aici condiţia specială care se are în vedere la determinarea vârstei. Exploatabilitatea (tehnică) a producţiei parilor de mină, a producţiei lemnului de celuloză sau lemnului de cherestea, etc., se realizează la epoci relativ uşor de determinat.

Pentrucă e vorba de păduri aservite în general unor întreprinderi industriale, termenul de „exploatabilitate tehnică", pe care-l socotesc cu totul nepotrivit, ar putea fi înlocuit cu acela de exploatabilitate i n d u s t r i a l ă.

Noţiunea cea mai vagă însă mi se pare aceea a e x p l o a t a b i l i t ă ţ i i e c o n o m i c e s a u s o c i a l e, întrucât lasă loc la interpretări. Insuşi numele de economic nu este prea fericit, căci caracterul acesta nu este specific numai acestui fel de exploatabilitate, ci tuturor, în măsura în care fiecare ţine seama de satisfacerea unor necesităţi. Dacă, după cele ce se vor arăta, se va mai socoti necesară menţinerea acestei noţiuni, întrucât ea se sprijină pe ideea satisfacerii cât mai complecte a necesităţilor sociale, cu privire la materialul lemnos, ar fi bine ca cel puţin termenul „economic" să fie evitat şi păstrat acela de exploatabilitate socială, pe care de altfel amenajamentul îl şi indică.

După definiţie, exploatabilitatea aceasta s'ar realiza în momentul în care materialul lemnos obţinut este propriu pentru cele mai multe întrebuinţări. Criteriul este fără îndoială neclar. Rămâne în orice caz la latitudinea celui care îl va

8) Endres M., Lehrbuch der Waldwertrechnung und Forststatik, 3. Aufl., Berlin, 1918, pag. 277.

adopta, să considere numărul întrebuințărilor în raport cu piața locală sau cu cea generală. Dacă nu se are în vedere un anumit sortiment, este sigur că cele mai multe întrebuințări le au arborii cei mai groși. Dar în acest caz, până când se pot lăsa arborii în pădure? Dacă pentru fixarea unei limite se va avea în vedere încetinirea creșterii (scăderea ei sub un anumit procent), sau începutul de degradare a arboretelor, începutul procesului de putrezire, criteriul hotărîtor este un fenomen fizic; am avea de a face mai degrabă cu o exploatabilitate fizică. Iar dacă s'ar lua drept criteriu valoarea maximă de vânzare a unui arboret, s'ar putea ajunge la o micșorare a veniturilor pădurii, întrucât dela un moment dat creșterea în valoare ar putea fi atât de mică (fără ca arboretul să fi atins valoarea maximă) încât nu ar mai putea acoperi nici cheltuelile ce se fac pentru întreținerea pădurii. Un astfel de criteriu nu ar putea fi adoptat în nici un caz de un proprietar care ar avea în vedere și venitul personal. Exploatabilitatea economică sau socială, prin urmare, nu are un criteriu caracteristic și bine definit. Noțiunea devine astfel inutilă.

In cele de mai sus am căutat să precizez anumite lucruri cu privire la exploatabilități și revoluție, atât în vederea unei exacte înțelegeri a noțiunilor, cât și pentru aplicarea lor corectă în practică. Am arătat care este raportul dintre exploatabilitate și revoluție, modul de determinare a lor și în cele din urmă am arătat cum se pot înlătura inconvenientele legate de lipsa de precizie a termenilor de exploatabilitate fizică, tehnică și economică.

Ca o concluzie a celor discutate în urmă rezultă următoarea clasificare a exploatabilităților, în raport cu criteriile de determinare a vârstei lor.

I. Criterii fiziologice.

1. Exploatabilități fizice.

a) exploatabilitatea maturității.

b) exploatabilitatea corespunzătoare scăderii puterii de lăstărire.

c) exploatabilitatea corespunzătoare începutului de degradare a arboretelor, etc.

II. Criterii economice.

A. Element determinant interesul consumatorului.

1. Exploatabilităţi industriale (tehnice).
   a) exploatabilitatea producţiei de pari de mină.
   b) exploatabilitatea producţiei maxime de lemn pentru celuloză,
   c) exploatabilitatea producţiei maxime de lemn de cherestea.
   d) exploatabilitatea producţiei maxime de araci de vie, etc.

B. Element determinant interesul proprietarului:

1. Exploatabilitatea producţiei medii maxime în cantitate (absolută).
2. Exploatabilitatea rentei maxime forestiere.
3. Exploatabilitatea rentei maxime a solului (financiară).

In practică, pentru determinarea vârstei exploatabilităţii, însă, nu este hotărîtor numai un singur criteriu. Amenajistul va trebui să ţină seama de cât mai multe elemente, pentru ca opera pe care o săvârşeşte să satisfacă în mod cât mai perfect multiplele interese legate de existenţa pădurii.

Exploitabilité et révolution.

Hiebsreife und Umtriebszeit.

Die zwischen Hiebsreife (Haubarkeit) und Umtriebszeit bestehende Beziehung ersieht man deutlich aus der Definition: *Die Umtriebszeit ist der durchschnittliche, für eine Betriebsklasse festgestellte Zeitraum, in dem alle Bestände nacheinander in ihrem Haubarkeitsalter zur Nutzung kommen sollen.* Die Umtriebszeit ist also eine Funktion des Hiebsreifealters. Sie ist nur mittelbar von Wirtschaftszielen beeinflusst, soweit diese das Hiebsreifealter bestimmen. Dieses Verhältnis scheint in der deutschen Literatur, im Gegensatz zu der französischen nicht genug betont zu sein, da man hier im allgemeinen die Umtriebszeit als direkte Funktion des Wirtschaftsziels, bezw, der verschiedenen Wirtschartsauffassungen behandelt.

Verfasser versucht die Begriffe klar zu machen. Er behauptet, dass viele Autoren, die sich mit dieser Sache befasst haben, eine Begriffsbestimmung für die Hiebsreife vermieden haben, und dass bei den bestehenden, Ergänzungen nötig wären. So kommt er zur folgenden Definition: Die Haubarkeit ist die Eigenschaft haubar zu sein eines Baumes oder Bestandes, in dem Zustand, in welchem der durch ihre Beibehaltung verfolgte Wirtschaftszweck erfüllt ist.

Durch die einfache Erwähnung einer Art der Hiebsreife, z. B. der finanziellen Hiebsreife, wird über das Alter keinen Aufschluss gegeben; lediglich das Kriterium wird dadurch betont, das man bei ihrer Feststellung im Auge hat. Wenn man sagt, für einen Wald wurde die finanzielle Hiebsreife angenommen, so versteht man dadurch nichts anderes, als dass das entsprechende Alter im Vergleich zu dem höchsten Bodenwert festgestellt wird, berechnet nach der Faustmann'schen Formel, bei einem bestimmten Zinsfuss. Aber nicht alle Kriterien sind durch die einfache Erwähnung der Art der Hiebsreife so deutlich ausgedrücht wie dieses. So weisen die physische, und die technische Haubarkeit, wie auch der französischen Begriff der ökonomischen Haubarkeit auf kein eindeutiges Moment hin. Man ist noch nicht im klaren, ob im Falle der physischen Hiebsreife, z. B., die natürliche Lebensdauer der Bäume, die Fähigkeit der Bestände sich in guten Bedingungen zu verjüngen, oder ein anderes Merkmal als Kriterium für die Feststellung des Haubarkeitsalters betrachten soll. Und ebenso ist es mit den anderen zwei Begriffen.

Es werden darauf Vorschläge gemacht zur Beseitigung dieser Unsicherheit.

Zum Schluss erfolgt eine Einteilung der Hiebsreifearten nach den kennzeichnenden Merkmalen. Eine erste Gruppe bilden die physischen Hiebsreifearten (physiologische Kriterien); die zweite, *die* ökonomischen Charakters, unter denen die industriellen (Technischen), bei welchen des Verbrauchers Interesse den bestimmenden Faktor ausmacht, und dann alle andere, für welche des Besitzers Interesse bestimmend ist, als zwei Untergruppen erscheinen

Din lucrările Institutului de cercetări și experimentație forestieră din România

USCAREA FRUNZELOR DIN CAUZA SECETEI

de Ing. S. PAȘCOVSCHI

In legătură cu constatările D-lui Prof. C. Georescu („Dare de seamă asupra boalelor de importanță economică semnalate în pădurile țării în anii 1934—1938" pag. 9—12, și „O adaptațiune a speciilor lemnoase mărginașe stepei pentru a rezista secetelor îndelungate", Rev. Pădurilor, 1928, pag. 107), asupra ofilirii și uscării frunzelor la arbori din cauza secetei, vreau să comunic în cele de mai jos câteva observațiuni făcute de mine asupra acestui fenomen.

Este un fapt cunoscut că în pădurile noastre de câmpie părul pădureț (Pirus communis L.) în mod regulat își pierde frunzișul în a doua jumătate a verii, ca rezultat al căldurilor mari și al secetei; în regiunile mai înalte, din contra, frunzele persistă până toamna târziu, la fel cu celelalte esențe. Un drum prin pădurile dela Brănești sau Comana în luna August arată foarte lămurit acest lucru: toți perii sunt desgoliți de frunze, par'că ar fi uscați. Această reducere a aparatului foliaceu are desigur menirea să micșoreze transpirația, care n'ar mai putea fi recompensată din rezervele sărăcite în apă ale solului.

Consecințe mai interesante ale secetei de vară am observat mai de mult în antestepa din Sudul Basarabiei, anume în pădurea Ciobruciu din jud. Tighina. In Iulie-August 1928, când am lucrat pe acolo, domnea o secetă puternică. Câteva specii lemnoase s'au resimțit. La unele am observat chiar căderea frunzelor, ca și la păr pădureț. La arțarul tătăresc (Acer tataricum L.) frunzele întâiu se înroșiau toate odată pe în-

treaga tufă, apoi se uscau deasemenea toate odată. La migdalul pitic (Prunus nana Stokes) şi păducel (Crataegus monogyna Jacq.) din contră se uscau numai o parte din frunze; fiecare ramură îşi păstra un număr destul de mare, peste 1/2; la prima din aceste specii înainte de a se usca frunzele deasemenea se înroşiau puternic. Vişinul pitic (Prunus fruticosa Pall.) şi-a păstrat numai câte un smoc de frunze în vârful ramurilor, iar cele mai dela bază toate erau uscate şi cădeau; tulpinile apăreau pe jumătate desgolite.

Alte specii n'au pierdut din frunziş, totuşi se vedea că şi asupra lor seceta a avut influenţă. Scumpia (Cotinus coggygria L.) în general rezistă bine, dar la câteva exemplare am observat înroşirea prea timpurie a frunzişului.

La stejari (Quercus robur L. şi Q. lanuginosa Lam.) n'am văzut să cadă vre'o frunză. Se vedea totuşi un început de uscare datorit desigur pierderii de apă din ţesuturi: frunzele se scofălciau şi suprafaţa lor se acoperia cu riduri. Cred că tot secetei se datora lipsa desăvârşită a lujerilor de vară la stejari; n'am văzut nici un exemplar, care să fi dat al doilea rând de lujeri. Majoritatea nici lujerii de primăvară nu-i aveau prea desvoltaţi, abia de 1—3 cm, prea rar de 5—10 cm.

Pe lângă speciile spontane menţionate mai sus, erau în această pădure foarte multe plantaţii, mai ales de frasin. Acesta în general vegeta foarte prost. Se zicea că s'a făcut greşala de a se cultiva frasin din seminţe culese în lunca apropiată a Nistrului, unde această specie creşte în abundenţă. Provenit dintr'un mediu atât de diferit frasinul plantat a dat greş. Se vedea că între altele suferea mult şi de secetă, anume i se usca şi lui frunzişul. Dar era o deosebire bătătoare la ochi între el şi speciile spontane. La acestea din urmă uscarea frunzelor avea acelaş aspect ca şi uscarea normală de toamnă, doar că era prea timpurie. La frasin se vedea cu totul altceva: frunzele lui verzi şi pline de sevă odată se ofiliau, exact aşa cum se ofilesc florile de grădină, dacă nu sunt udate la timp. Aceste frunze ofilite atârnau în smocuri fără viaţă pe lujeri, dar nu se uscau definitiv, nu-şi schimbau nici culoarea. Se vedea ime-

diat că este o plantă neobişnuită cu condiţiunile locale şi suferind din cauza lor. La speciile spontane din contra era vorba de o adaptare la climă şi planta nu se resimţea prea mult în urma pierderii frunzişului.

La chute des feuilles causée par la sécheresse.

Von der Dürre verursachte Blätteraustrocknung.

In der rumänischen Ebene fallen die Blätter des Birnbaumes regelmässig in der zweiten Sommerhälfte ab, eine Erscheinung, die die Transpiration vermindern soll. Bei grösserer Dürre verlieren aber während des Sommers auch andere Holzarten ihre Blätter. So wurde 1928 in Süd-Bessarabien Laubabfall bemerkt bei Acer tataricum L., Prunus nana Stokes, Crataegus monogyna Jacq., und Prunus fruticosa Pall. Bei anderen Holzarten, wie Cotinus coggygria L., Quercus robur L., Q. lanuginosa Lam., Fraxinus excelsior (nicht standortsmässig) liess die Dürre verschiedene Verwelkungserscheinungen beobachten.

UN PROECT DE MAȘINĂ PENTRU DESARIPAREA SEMINȚELOR FORESTIERE

de Ing. I. FILIPOVICI

Există multe procedee pentru separarea seminței de glumela care o înconjoară; unele simple și la îndemâna oricui, altele mai sistematice, cu cari sunt înzestrate stațiunile de recoltarea și comercializarea semințelor.

O mașină sistematică trebue să aibă următoarele însușiri:

a) Să cureţe bine seminţele.

b) Să nu vătăme germinația.

c) Să selecţioneze seminţele desaripate.

Natural că economicul, în executarea lucrării, joacă un rol important.

Prin procedeul de față, am tins la realizarea cât mai deplină a ideilor expuse.

Din desenul alăturat se poate vedea construcția și modul de funcționare al mașinii.

Desariparea semințelor, care se pun în coșul din partea de sus a mașinii, se face prin frecarea periilor metalice fixate pe cei doi cilindrii, cu periile fixe din jurul lor, în urma învârtirii cilindrilor în sensurile arătate în figură. Periile se aleg prin încercări.

Invârtirea cilindrilor se face manual, prin intermediul unui angrenaj cu roți dințate și al unei curele.

Semințele cu pleavă cad dintre perii într'un ciur așezat orizontal, care are o mișcare de dute-vino cu ajutorul unei pârghii prinsă la una din roțile angrenajului.

Separarea semințelor de pleavă se face în acest ciur datorită unui curent de aer produs de învârtirea a 4 aripi așezate

pe un fus în partea inferioară a maşinii, angrenat cu arborele motor printr'o roată dinţată.

Selecţionarea se face în felul următor: seminţele uscate fiind mai uşoare sunt împinse uşor de curentul de aer spre marginea ciurului şi cad pe o scândură înclinată, care le conduce dedesubtul maşinii. Sămânţa bună este condusă pe o altă scândură în partea dindărăt a maşinii.

Prin procedeul acesta de desaripare sămânţa nu se udă, astfel că puterea de germinaţie nu are de suferit.

Projet d'un maschine à désailer les semences forestières.

Entwurf einer Entflügelungsmaschine für Forstsamen.

UN SISTEM DE MAŞINĂ PENTRU DEZARIPAT SEMINȚE DE MOLID

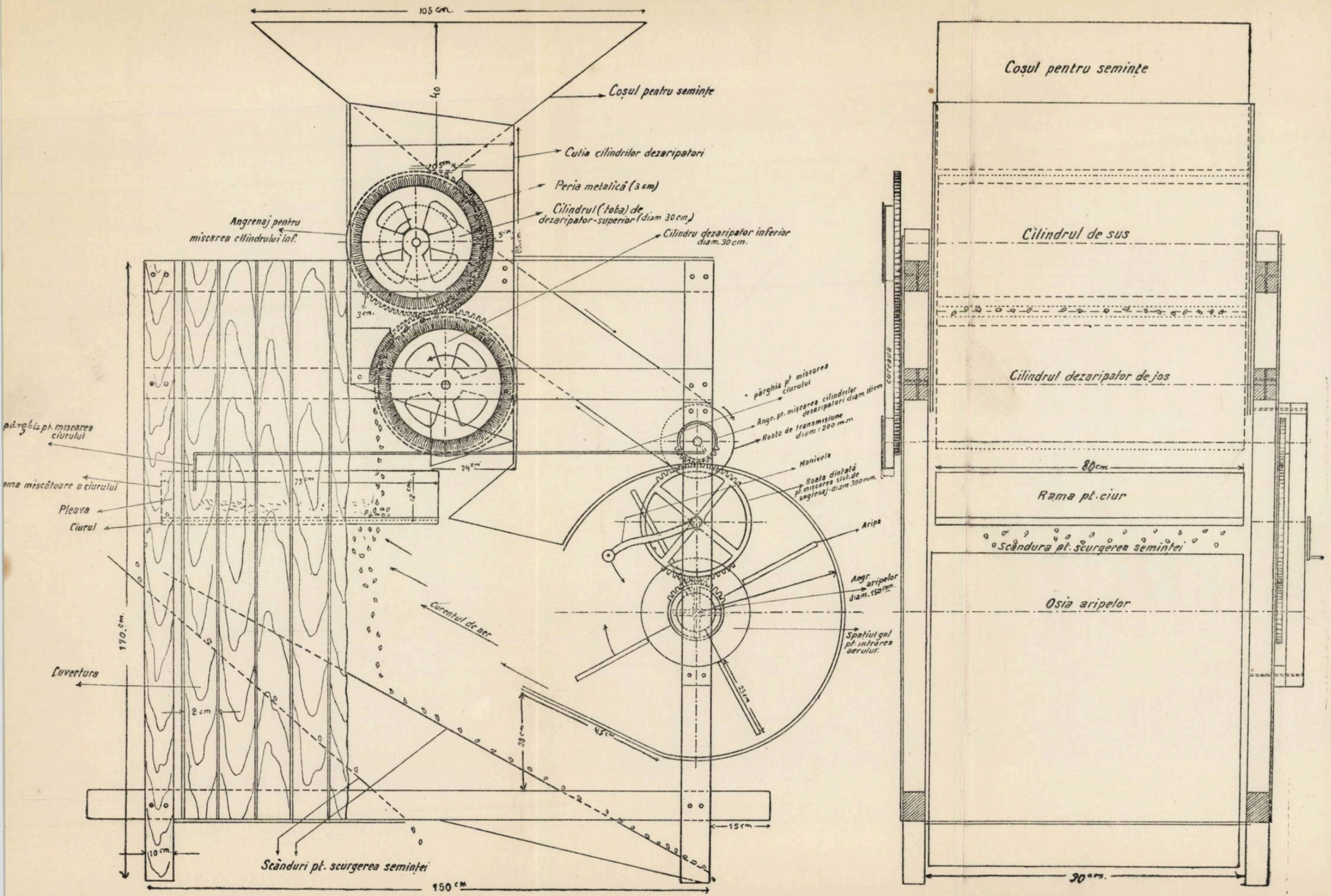

Inginer J. Filipovici

Vedere laterală

Vedere din față

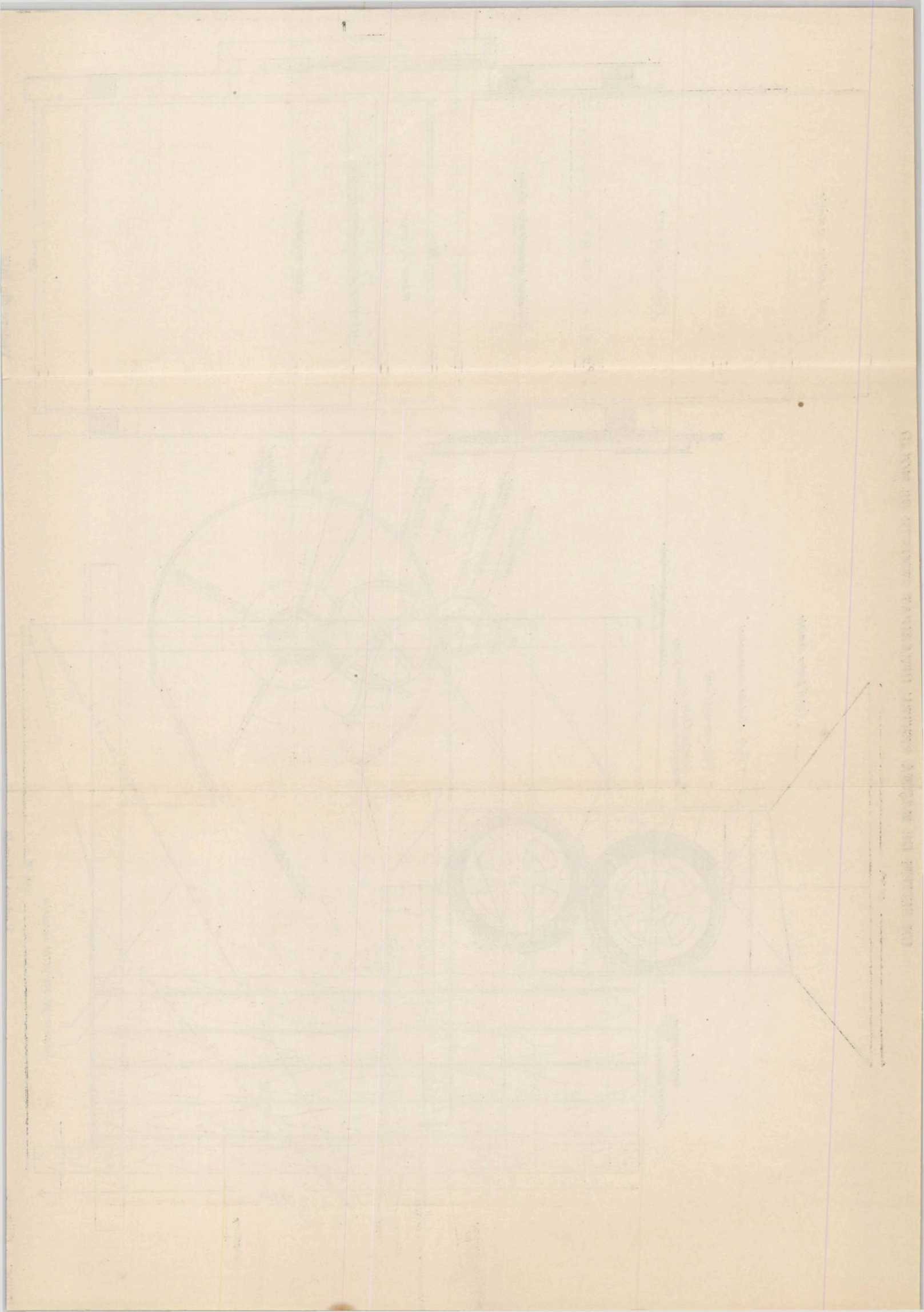

DOUĂ LOCURI CU SAROTHAMNUS SCOPARIUS (L.) WIMM. ÎN TRANSILVANIA

de At. M. HARALAMB

Determinaţi de unele dispoziţiuni privind nevoia extinderii acestei specii la noi în ţară, cu scopuri cinegetice, în 1935 am publicat un articol [1]), în care, în afară de caracterele de determinare, arătam răspândirea lui la noi şi aiurea. Constatam cu acel prilej că Sarothamnus scoparius este o specie sud-vest europeană (legată de climatul atlantic), la noi atingând limita sa sud-estică. In ce priveşte densitatea lui de răspândire în România, arătam că în literatură s'au semnalat doar trei locuri (şi acestea cu origină nesigură): a) Cosmeşti lângă Tecuci; b) sub Piatra Corbului lângă Braşov; c) în Valea Gâldei (jud. Alba). Adăogam apoi că d-l I. Prodan o citează, vag însă, „în Vechiul Regat, Transilvania şi în părţile nord-vestice" [2]).

A urmat după aceea o altă contribuţie în legătură cu prezenţa acestei specii în Banat [3]), în care se arată că acolo se găseşte „în multe locuri" pe teritoriul proprietatea Societăţii Reşiţa, mai cu seamă pe izlazuri şi poieni mai sărace, ca de pildă în hotarele comunelor Biniş, Forotic, etc. Se stăruie însă asupra a două staţiuni mai importante, unde este instalată „într'o măsură bătătoare la ochi": a) La locul numit Bocşiţa pe izlazul comunei Bocşa Română, întinzându-se pe mai multe hectare; b) în Valea Nerei la locul numit Faţa Luncii pe cel puţin 10 ha din izlazul comunei Slatina-Nera.

Autorul precizează însă că peste tot Sarothamnus a fost introdus; pentru cele două puncte mai de seamă indică şi anii: în primul loc prin 1865 cu scopuri cinegetice, iar în al doilea loc prin 1883—1884.

In afară de aceste semnalări, nu am cunoştinţă să se fi mai publicat ceva în această privinţă. Doar în ediţia a II-a din 1939, D-l I. Prodan, în Flora sa (pag. 508) aduce o oarecare modificare textului pri-

---

1) At. Haralamb şi P. Cretzoiu: Lămuriri asupra răspândirii şi culturii lui Sarothamnus scoparius (L.) Wimm.

2) I. Prodan: Flora pentru determinarea şi descrierea plantelor ce cresc în România. Ed. I, 1923; pag. 609.

3) F. Pall: Sarothamnus scoparius (L.) Wimm. în jud. Caraş. Rev. Păd., 1936, pag. 142—146.

vitor la Sarothamnus scoparius: „In Vechiul Regat, Transilvania în Sălaj la Crasna și Șimleul-Silvaniei; jud. Arad (Șoborșin) și în părțile nord-vestice, cultivat pentru iepuri".

*

In cele de mai jos vom cita două locuri unde am întâlnit această specie, ambele în Transilvania.

1. La Baia-Mare. Se găsește în partea de Sud a orașului, lângă fabrica Phoenix, de o parte și de alta a liniei de cale ferată care duce dela gara Tăuții de Sus spre Firiza și anume în partea de Sud a șoselei Baia Mare-Baia Sprie. Planta este instalată în special dealungul unei viroage, care nu are apă decât atunci când plouă. Albia acestei scurgeri este pietroasă. Terenul din jur este orizontal, din care cauză e puțin apătos. Planta se găsește sub formă de tufișuri, împreună cu bogați rugi de mure. In apropiere: spre Est, sunt terenuri agricole și primele case ale satului Tăuții de Sus; spre Vest, terenuri virane printre casele mărginașe ale orașului Baia-Mare. Cine poate ști dacă este spontan, evadat dintr'o cultură sau chiar resturile unei culturi speciale?

L-am văzut la 10 Aprilie 1939; nu era înfrunzit și nici semne nu prezenta.

2. In județul Ciuc, pe linia ferată care duce dela Ciceu (Petru Rareș) la Ghimeș, anume în apropiere de gara Ciumani — imediat după trecerea marelui pod (unde se lucra o variantă de cale ferată). Am văzut câteva exemplare (la 30 August 1940) la poalele unei coaste de deal, unde mai dăinuiau încă resturile unei păduri brăcuite.

Deux endroits, non cités jusqu'à présent, en Transylvanie, où se trouve Sarothamnus scoparius (L.) Wimm.

Zwei noch nicht angeführten Orte mit Sarothamnus Scoparius (L.) Wimm., in Transilvanien.

CORYLUS COLURNA ÎN OLTENIA

de Ing. NAE CONSTANTINESCU

Prezența alunului turcesc (Corylus colurna) în Oltenia a fost semnalată până acum, după cunoștințele noastre, numai în pădurile dela Nord și Vest de Tr. Severin, în aceeași regiune unde se găsește și Syringa vulgaris și Carpinus duinensis, protejate contra crivățului de lanțul Carpaților.

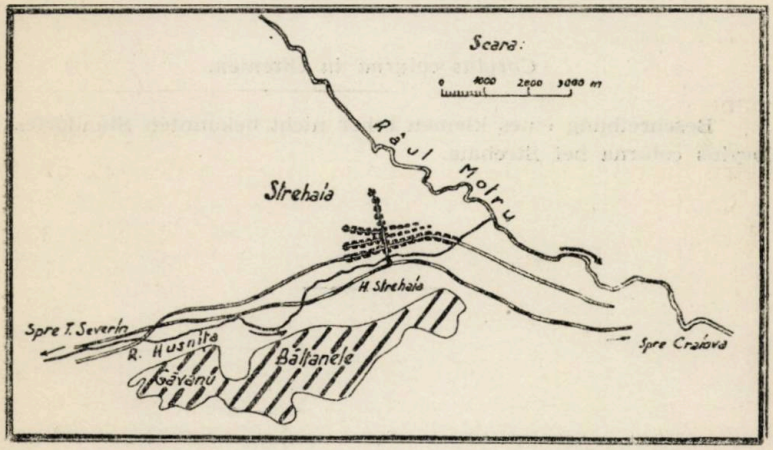

Planul de situație al pădurii Găvanul.

In vara anului 1940 am găsit această specie aproape de centrul Olteniei, departe de stațiunea unde fusese semnalată până acum. Punctul unde am descoperit-o se găsește în pădurea Găvanele, proprietatea Statului, pe malul drept al văii Hușnița, în raza ocolului silvic Strehaia.

In acelaș punct se întâlnesc diseminate pe câteva mii de metrii pătrați, mai multe exemplare dintre care unul, cel mai

bătrân, a fost tăiat acum 20—25 ani. Din tulpina sa au dat mai mulţi lăstari, cari acum au diametru de 15—20 cm. şi înălţimi de 16—18 m. Celelalte exemplare sunt din sămânţă, n'au fost tăiate niciodată şi au 4—8 m. înălţime.

Terenul unde se găseşte alunul turcesc are expoziţia generală nordică, dar este puternic frământat, prezentând numeroase şi mari găuri, numite găvane, care modifică expoziţia generală. Intr'unul din aceste găvane bine adăpostit contra crivăţului rece din timpul ernii, se găseşte alunul turcesc.

Altitudinea acestui loc este de 260 m.

Arboretul, în mijlocul căruia este diseminat, este caracterizat prin prezenţa unui foarte mare număr de specii: gorun, cer, carpin, tei, paltin, jugastru, plop tremurător, fag şi numeroşi arbuşti.

Corylus colurna en Olténie.

Corylus colurna in Oltenien.

Beschreibung eines kleinen biher nicht bekannten Standortes von Corylus colurna bei Strehaia.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

CÂINII DE VÂNĂTOARE AI SILVICULTORULUI

de Ing. E. POKORNY

Valoarea economică a vânatului din România în graniţele ei actuale, a fost apreciată la suma de 201.713.400 lei. Această sumă se referă numai la carnea şi blănile recoltate într'un an. Dar veniturile şi valorile puse în circulaţie provenite din diverse taxe şi diferite industrii speciale ca industria armelor, echipajul, etc.?

Nu punem în socoteală valorile neexprimabile în cifre ca cele etice şi estetice ale vânatului, nici nu ne referim la adevărul că în angrenajul naturei orice fiinţă are dreptul la existenţă şi rostul ei bine definit de predestinaţie.

Important este apoi faptul că vânatul bine cultivat poate forma în timp de război o rezervă de carne care nu consumă stocurile de nutreţ necesare întreţinerii animalelor domestice, ci se mulţumeşte în majoritatea cazurilor cu nutreţ inaccesibil sau neapt pentru consumaţia vitelor.

In timpurile de astăzi când fiecare ţară se străduieşte a folosi bunurile existente în cele mai bune condiţiuni economice, suntem datori ca administratori ai unui bun obştesc foarte important, să folosim toate produsele lui, deci şi stocurile de vânat care uneori sunt privite ca cifră neglijabilă.

Pentru exploatarea acestui produs al pădurii, fără pierderi şi în condiţiuni umane (căci avem deaface cu vietăţi) nu ne putem lipsi de câinele de vânătoare, ajutorul credincios şi indispensabil vânătorului corect.

In cercurile vânătorilor diletanţi sau fără un pic de dragoste pentru făpturile naturei, se neagă necesitatea câinelui, justificând această părere prin tirul excepţional de eficace al armelor noastre moderne. Tirul armelor depinde însă de o mul-

time de circumstanţe cunoscute şi necunoscute; este deci ceva nesigur şi datoria vânătorului uman este de a reduce cât de mult aceşti factori nesiguri, folosind arme bune, trăgând la distanţe normale şi întrebuinţând acolo unde n'a reuşit să doboare vânatul, ajutorul firesc în forma câinelui de vânătoare.

In rândurile următoare vom semnala câteva rase de câini cu cari s'ar putea exercita vânătoarea în condiţiuni demne pregătirei noastre profesionale şi cu pierderi minimale pentru economia naţională.

Dintre rasele cele mai comune şi crescute în special de silvicultori sau vânători, vom descrie numai rasele: prepelicar german, baset-copoi şi limier bavarez.

1) Prepelicarul german. Acest câine inteligent şi cu multiple însuşiri vânătoreşti a fost şi va rămâne cel mai îndrăgit câine al silvicultorului sau vânătorului profesionist, care nu-şi poate permite întreţinerea unei haite de câini specialişti. Câinele acesta se poate folosi cu bun succes la câmp, baltă şi la pădure. Noi avem nevoie de un câine cu însuşirile câinelui de pădure, să stârnească vânatul din desişuri, să urmărească dâra de sânge, să aporteze vânatul mic, să apere stăpânul în caz de pericol etc.

Prepelicarul german oferă aceste posibilităţi deoarece mulţi crescători şi dresori au prăsit tocmai în această direcţie, obţinând rezultate foarte bune. Vom alege deci un câine care arată însuşirile specificate mai sus. Dintre varietăţile prepelicarului german, recomandăm în special pe cel cu păr dur sau ţepos, fiind cel mai rezistent faţă de intemperiile atmosferice şi suportă condiţiunile cele mai grele de lucru.

Culoarea câinelui este de mare importanţă, căci aceasta trebue să se adapteze complect mediului în care lucrează. De aceea sunt de preferat culorile amestecate ca de exemplu: castaniu cu pete cenuşii.

Prepelicarul german este cel mai potrivit câine pentru terenurile situate în regiunile şese sau în regiunea dealurilor populate cu vânat mic. Având o întrebuinţare aproape universală, reclamă însă un timp relativ mai lung pentru dresarea lui complectă.

2) Basetul-copoi. Acest câine foarte răspândit în ţinuturile muntoase ale Austriei şi Bavariei, se prăseşte mai ales de vânători profesionişti sau silvicultori, fiind cel mai po-

trivit pentru terenurile de vânătoare accidentate şi populate cu vânat ca de pildă epuri, vulpi, mistreţi.

Basetul-copoi stârneşte vânatul din râpile cele mai prăpăstioase şi din desişurile cele mai spinoase, urmăreşte vânatul rănit pe dâra de sânge, scoate vulpea din vizuină, aportează destul de bine, se poate dresa uşor la mistreţ; cu un cuvânt este câinele ideal pentru coclaurile noastre carpatine. La toate acestea se mai adaugă calitatea că nu reclamă un dresaj complicat, executând aproape totul din ereditate.

Din cauza conformaţiei corpului nu prezintă dezavantajul copoiului care mână vânatul stârnit la depărtări mari, neliniştind toată pădurea, ci caută să îndrepte cu orice preţ vânatul stârnit spre stăpân.

3) Limierul bavarez. Prepelicarul german şi basetul-copoi sunt câini cu însuşiri vânătoreşti universale, limierul însă este specialist.

Câinele acesta se întrebuinţează în ţinuturi cu vânat nobil la urmărirea cerbului rănit pe dâra de sânge până ce-l găseşte. Urmărirea aceasta a vânatului rănit se face ţinând câinele legat de o curea specială sau lăsându-l să caute liber. Din cele două varietăţi de limieri: hanoveran şi bavarez, — recomandăm pentru terenurile noastre accidentate pe cel bavarez, obişnuit să caute liber vânatul rănit retrăgându-se de multe ori pe locuri unde vânătorul nu poate pătrunde ţinând câinele de curea.

Dresajul acestui câine nu reclamă prea mult timp, lucrând mai mult pe baza însuşirilor ereditare; are însă nevoie de ocazii dese de lucru.

In general, un limier bun trebue să fie ascultător, să meargă liniştit legat de curea, să deosebească urma vânatului rănit de cel sănătos, să nu părăsească locul unde l-a lăsat vânătorul până ce nu-l cheamă, să urmărească sigur dâra de sânge şi să nu doboare vânatul rănit.

Intreţinerea acestui specialist este justificată numai în terenuri bogate în vânat nobil. Dealtfel, în cazuri mai rare şi mai simple urmărirea cerbului rănit se poate face şi cu basetul-copoi sau prepelicarul.

Credem însă că suprafaţa pădurilor noastre carpatine unde vânatul nobil ar putea trăi în perfectă concordanţă cu ce-

rinţele silvice, este încă destul de mare, oferind limierul ocazii dese de lucru.

*

In rândurile de mai sus am schiţat însuşirile raselor de câini mai potrivite pentru personalul silvic care într'un viitor apropiat, datorită noilor împrejurări, se va putea ocupa şi de această ramură a activităţii pădurăreşti, ocrotind şi exploatând vânatul în condiţiunile absolute ale vânătoarei corecte spre binele gospodăriei naţionale.

Les chiens de chasse du forestier.

Die Jagdhunde des Forstmannes.

Es wird die Eigenart von drei Jagdhundrassen beschrieben, die für den Forstmann besonders angezeigt wären: des deutschen Vorstehhundes, des Dachshundes, und des Bayerischen Schweisshundes.

CRONICA

INTERNĂ

UN ÎNCEPUT LĂUDABIL

Cu ocazia unor încercări pe care I.C.E.F.-ul le făcea în 1937, am vizitat în primăvara acelui an, ocolul silvic Slobozia. Acest ocol este condus din anul 1929 de d-l Inginer C. Călinescu.

Pădurile ce alcătuesc Ocolul Slobozia se găsesc în plin Bărăgan. Aci, condițiunile de vegetație pentru pădure nu sunt prea favorabile. Din această cauză multe din pădurile naturale, în decursul vremurilor au trebuit să dispară și multe din ele au fost reclamate de agricultură. Din pădurile naturale de odinioară au mai rămas puține. Dintre acestea multe sunt degradate așa de rău că a trebuit să fie complect refăcute, în ultimile decenii. Pentru refacere, de teama exproprierii, organele de conducere ale ocolului au folosit aproape numai salcâmul. Astfel se explică dece procentul salcâmului se ridică la 60% în compunerea pădurilor Ocolului Slobozia.

Plecând dela constatarea că salcâmul începând din a doua revoluție crește mai prost din cauza epuizării solului, conducerea actuală a ocolului, abătându-se dela cele apucate de la înaintași, a hotărît să se întoarcă înapoi spre stejar. O problemă de mare importanță în cultura stejarului o constitue amestecul speciilor ajutătoare ce sunt necesare ca să crească așa fel încât lemnul să fie de calitate superioară.

Pătruns de greutățile pe care le prezintă cultura stejarului, d-l Călinescu n'a adoptat o formulă oarecare luată din literatura forestieră, după care trebuia să se facă substituirea salcâmului, ci a crezut că este mai bine să facă câteva încercări în mic.

După condițiile locale d-sa și-a propus a întemeia câteva arborete mici de 2—4 ha fiecare. Alegerea speciilor s'a făcut ținând seamă de această situație locală. Pentru partea de luncă a Ialomiței s'a ales stejarul și frasinul ca specii principale, iar ca ajutătoare, jugastrul, arțarul, etc. Pentru partea de câmpie — mai uscată — s'au prevăzut specii mai de uscăciune. Nu pot intra în amănuntele de compunere ale acestor mici arborete, din lipsă de spațiu.

Această preocupare pentru găsirea unui tip de arboret cât mai potrivit pentru situația de acolo, locală, trebuie să devină o dogmă pentru toată lumea. Tendințele de astăzi ale silviculturii se accentuiază tot mai mult în a ține seamă de cele spuse mai sus. Amintim aici, descoperirea

raselor forestiere pentru a confirma tendinţele de azi. Când se va cunoaşte mai bine, ce însemnează pentru silvicultură rasele forestiere, vom înţelege ce greşeli mari s'au făcut în trecut când se aducea sămânţa din ţări străine, sămânţă care s'ar fi găsit la noi în suficientă cantitate.

Exemplul dela Slobozia merită să fie imitat de toate ocoalele care au de rezolvat probleme de asemenea natură. In acest fel se pot evita o mulţime de greşeli care în economia silvică, având în vedere timpul îndelungat, sunt aşa de costisitoare. Mai bine să se înceapă lucrul cu 10—20 ani mai târziu, pe plan mare, decât să se adopte o soluţie aplicată aiurea fără ca să fie mai înainte verificată într'un fel oarecare.

Anton V. Rădulescu

● **Intensificarea culturilor cu plante de nutreţ.**

Creşterea vitelor este o veche ramură de bogăţie a ţării româneşti. Ca ţară agricolă, ea continuă să rămână pe planul principal al activităţii poporului nostru rural. Oficialitatea, la rându-i, îi acordă toată atenţiunea.

Până acum însă, ea a intrat direct în conflict cu economia forestieră, datorită practicării intensive a păşunatului vitelor în păduri, obiceiu vechi înrădăcinat la noi.

Poziţia noastră, a forestierilor, dârz protivnică, şi acţiunea de lămurire asupra pagubelor ce aduce pădurii această practică înapoiată, acţiune de ani de zile dusă de noi pe planuri multiple, — au condus la o schimbare de atitudine, cel puţin a organelor diriguitoare, care şi ele până acum, chiar dacă erau oarecum convinse de pacostea păşunatului în păduri, cedau an de an presiunilor şi jelaniilor.

In ultimii ani păşunatul în pădure a fost progresiv restrâns.

In acelaş timp, în acţiunea de lămurire, se arăta calea cea adevărată de urmat în viitor în ce priveşte creşterea vitelor: stabulaţie cât mai multă şi suprafeţe mari cultivate cu plante de nutreţ.

Astfel, am putut lua anual cunoştinţă de atenţiunea cât mai mare ce se acordă extinderii plantelor de nutreţ de către organele respective din Ministerul de Agricultură şi Domenii.

Acum, din ziare, aflăm că în planul agricol actual întocmit pentru 10 ani, extinderea culturii plantelor de nutreţ ocupă un loc de seamă. Pentru anul în curs s'ar fi procurat: 440.000 kg sămânţă de borceag de primăvară, 60.000 kg de lucernă, 40.000 kg de sfeclă de nutreţ, 2.000 kg de ghizdeiu.

Aşa cum am mai scris şi cu alte împrejurări, noi ca silvicultori trebue să sprijinim acţiunea întreprinsă: cu vorba şi cu fapta. Cu vorba, îndemnând lumea să cultive plante de nutreţ. Cu fapta, cultivând noi înşine şi subalternii noştri, ca prin exemplu să determinăm mai uşor şi pe cei ce încă se mai îndoiesc.

At. Har.

● **Dela Centrul internaţional de Silvicultură.**

Aşa cum s'a mai arătat şi în cronicile precedente, C. I. S.-ul îşi completează neîncetat organizarea, cu toate greutăţile vremurilor de faţă. Numărul membrilor alcătuitori ai noii instituţii forestiere internaţionale este în creştere. De curând, a aderat şi Turcia, numind ca delegat în Comitetul Centrului pe D-l Rahni Bük, Directorul general al Administraţiei forestiere.

(După comunicări oficiale). (149)

● **In căutarea unei specii de ulm mai viguroase.**

Se ştie că ulmul comun a suferit de o gravă epidemie în acești din urmă zece ani, fiind decimat mai peste tot. La noi, s'a vorbit în ultimul timp despre ulmul de Turchestan, care ar avea calitatea de a fi imun faţă de epidemia amintită. Institutul nostru de Cercetări şi Experimentaţie forestieră a şi făcut semănături în pepinieră cu această specie şi-i urmăreşte vegetaţia în condiţiunile noastre de câmpie.

In legătură cu problema aceasta, ne vine ştirea că şi Italienii au preocupări asemănătoare. Institutul Staţiunii regale de Patologie vegetală din Roma s'a ocupat de specia Ulmus Buisman, de origină spaniolă. S'a stabilit că acesta este imun faţă de epidemia ulmului, având şi o creştere remarcabilă. Frunzele sale sunt mai mari decât acelea ale ulmului comun şi pot fi folosite ca nutreţ pentru vite. Pentru aceste motive, ştirea respectivă merită luarea aminte.

(In parte, după Z. f. Wfw., VIII, 69). (150)

● **Incadrarea producţiunii de lemn a Guvernământului general polonez în spaţiul economic german.**

Avem la îndemână o pildă de organizare şi dirijare unitară a economiei forestiere dintr'un ţinut în vederea atingerii unui ţel mai înalt: întărirea economiei de război a unei mari şi puternice naţiuni.

Cea mai mare greutate în lucrarea propusă a venit din partea pădurilor particulare, mai întâi, prin firea lucrurilor: diversitatea condiţiunilor ţelurilor şi a capacităţii de gospodărire. La aceasta se adaugă proporţia ridicată a acestui fel de proprietate: cam 3/4 din suprafaţa pădurilor ţării sunt în mâna proprietarilor particulari.

Punctul de plecare al lucrului a fost întocmirea unui plan unitar

de reorganizare, îmbrăţişător al tuturor problemelor privind economia forestieră, economia lemnului, transportul lemnului şi formaţia preţului.

In capul inspecţiunilor forestiere regionale, având întinderi cam de 40—50.000 ha pădure, au fost puşi funcţionari germani. Pentru exploatarea şi valorificarea produselor au fost folosite firme germane de încredere. Lucrătorii de pădure au fost înzestraţi cu scule potrivite şi îngrijiţi cu plată în bani şi în natură potrivit împrejurărilor. Pentru transportul lemnului s'a introdus serviciul obligatoriu al deţinătorilor de vite de tracţiune, prin statornicirea unei anumite capacităţi normale de transport. Au fost folosite raţional deasemenea toate celelalte mijloace de transport.

Exploatările de lemn au fost orânduite în funcţiune de nevoile economiei de război şi de nevoile de reconstrucţie ale ţării. In anul 1940, au fost nevoi deosebit de imperioase în materie de lemn de mină (Silezia superioară), lemn de construcţie şi de cherestea pentru nevoile războiului şi al ţării, ca şi lemn de traverse pentru refacerea căilor ferate deteriorate de război.

A fost luată în considerare şi exploatare intensivă a feluritelor produse forestiere accesorii: colofoniu, terpentină, tanin, coaje de tăbăcit. S'a dat atenţiune şi vânatului, care a suferit foarte mult din pricina unei ierni grele.

(După Z. f. Wfw., VIII, pag. 67). (151)

Vânătoarea în Statele Unite ale Americei.

Suntem obişnuiţi să vedem în americani numai mari întreprinzători, mari industriaşi, cu alte cuvinte, oameni de afaceri, feriţi de mentalitatea, în multe privinţe, romantică şi tradiţionalistă a europeanului. Pe măsură, însă, ce „lumea nouă" se aşează, se redeşteaptă instinctele, sentimentele şi mentalitatea omului de pretutindenea. Că şi americanul începe să devină mai altfel de cum suntem noi europenii obişnuiţi să-l vedem, ne-o dovedeşte şi mişcarea viguroasă care se manifestă în ultimul timp pentru vânat şi pescuit. Potrivit stărilor actuale, se cheltuiesc peste un bilion de dolari anual de către vânători şi pescari pentru cumpărarea de arme, alte obiecte de înarmare, pentru sportul tragerii la ţintă, al pescuitului şi pentru permisele de vânătoare. Cifra indicată este pur şi simplu de necrezut.

In 1939, instituţia Biological Survey a condus lucrarea de recensământ a vânatului mare, fiind ajutată de toate organizaţiunile vânătoreşti din Statele Unite. Ţelul unei astfel de lucrări, foarte costisitoare şi anevoioasă, este de a da o sigură orientare asupra tendinţelor de creştere sau de reducere a capitalului vânatului. Rezultatul a fost că acel vânat numără aproape 6 milioane indivizi, repartizaţi pe 15 specii şi că se află în îmbucurătoare creştere, în părţile orientale şi occidentale de mijloc ale Ţării.

Cerbul cu coada albă (White — tailed deer — Odocoileus virginianus) era socotit acum câteva decnii drept o mare raritate în Pennsylvania. Astăzi, s'au găsit acolo 773.000 bucăţi. In Statul Michigan, s'au

aflat peste un milion de indivizi din această specie de vânat, cu o creştere de 25.000 de bucăţi faţă de anul 1938. In total, ar fi în U.S.A. 3.453.000 bucăţi, cea mai mare parte revenind statelor Michigan, Wisconsin, Minnesota, Pennsylvania, New-York şi Maine.

Ursul cenuşiu (Grizzly bear — Ursus cinereus) era privit, în 1909, de către naturalistul Thomson, ca fiind pe cale de stingere. Prevederea nu s'a împlinit. După aprecierile actuale, s'ar afla peste 1.000 de bucăţi în pădurile izolate din Montana, Colorado şi Wyoming. Pentru apărarea sa împotriva distrugerilor şi strâmtorărilor civilizaţiei noastre, au fost luate măsuri drastice pe cale de lege.

Ursul negru (Black bear — Ursus americanus), manifestă pretutindenea o viguroasă tendinţă de înmulţire şi cu deosebire în California, Oregon, Missouri. In total, s'ar afla astăzi, cam. 100.000 indivizi în U. S. A.

Bizonul american (American buffalo — Bos bison), socotit ca aproape stins, se întremează, totuşi datorită măsurilor energice de apărare. Un însemnat număr de indivizi se află în grădini zoologice şi în ţinuturi de protecţie (monumente ale naturii). In stare liberă, se vorbeşte de o turmă, numărând cam 400 de indivizi, în Montana. In Alasca se semnalează, deasemenea, prezenţa însemnată a bizonului.

Cerbul canadian (Elk — Cervus canadensis) se află deasemenea în viguroasă înmulţire. Naturalistul Thomson aprecia-se, acum 25 de ani, numărul acestei specii la 46.000 bucăţi pentru întreaga America de Nord. Recensământul actual a dat că numai în Statele Unite, s'ar afla 228.000 de bucăţi.

Caribu (Woodland Caribou: Rangifer caribou), o specie de ren de pădure, trăia altădată în turme nesfârşite între Atlantic şi Pacific. Astăzi, mai vieţuiesc numai 16 indivizi, dintre cari, 12 se află într'o rezervaţiune din Minnesota şi 4 în pădurile naţionale din Washington.

Elanul american (Moose — Alces alces subsp.) se află ca şi precedentul, într'o situaţie periclitată. Datorită măsurilor de apărare din partea autorităţilor, numărul indivizilor acestei specii se ridică, astăzi la cca. 16.000, din care, 7.000 bucăţi se fală numai în Wyoming şi 3.000 în Minnesota.

Oaia sălbatică (Rocky Mountain Bighorn sheep — Ovis canadensis), numără, astăzi, cam 11.000 de indivizi, aflându-se, totuşi, în descreştere. Imparte aceiaş soartă cu capra sălbatică, exceptând Statul Washington. Pricina s'ar datora grelelor condiţiuni de hrănire din timpul iernii. Pentru preîntâmpinarea stingerii acestor specii de vânat, sunt proectate măsuri de apărare serioase din partea instituţiei Biological Survey şi a Administraţiei forestiere (Forest Service).

Antilopele statelor occidentale, altădată pe cale de stingere, manifestă o înviorare serioasă. Numărătoarea arată, astăzi, cam 186.000 bucăţi.

Cerbul catâr (Mule deer — Odocoileus hemionus), aflat numai în părţile occidentale, numără cam 1½ milioane de indivizi.

Cerbul cu coadă neagră (Black-tailed deer — Odocoileus columbianus) trăeşte în California, Oregon şi Washington. Din totalul de 370.000 indivizi, 264.000 bucăţi revin Californiei.

In afara măsurilor de apărare a vânatului naţional, s'a căutat şi introducerea vânatului exotic. In această privinţă, se citează încetăţenirea mistreţului. Nişte vânători pasionaţi din Tennessee au pus în libertate, acum vre-o 50 de ani mistreţi europeni. Aceştia au găsit condiţiuni favorabile de desvoltare, s'au înmulţit şi s'au încrucişat cu porci de casă sălbăticiţi, dând naştere la o rasă de mistreţi proprie. Astăzi trăiesc în părţile muntoase din Tennesse şi Carolina de Nord. Din Tennessee au fost introduşi în Mississippi, New-Hampshire şi California.

(După Z. f. Wfw., VIII, 73/74). (152)

Ilie C. Demetrescu

S'a pus sub tipar la Imprimeriile Statului, în editură proprie, o nouă ediţie a „Agendei forestiere" a d-lor prof. V. N. Stinghe şi prof. D. A. Sburlan, în întregime revăzută şi considerabil mărită.

Apariţia va avea loc în primăvara anului 1941.

RECENZII

CĂRȚI

RUCĂREANU NICOLAE: *Der ökonomische Vorrat* (Capitalul lemn economic). Teză de doctorat, München, 1939.

Evoluția concepției despre starea ideală a unei păduri obligă și amenajamentul la unele revizuiri și adaptări. In discuțiunile angajate în ultimul timp în această privință, noțiuni de bază ale amenajamentului, ca aceea de stare normală și cea de capital-lemn normal au fost considerate de unii drept păgubitoare pentru progresul economiei forestiere și s'a cerut îndepărtarea lor. Așa s'a ajuns la noțiunea de „capital-lemn economic", care avea să înlocuiască pe aceea de capital-lemn normal.

D-l Rucăreanu își propune, în teza sa, să cerceteze raportul dintre aceste din urmă două noțiuni, privindu-le sub toate accepțiunile pe care literatura le-a indicat până acum și să lămurească cât mai de aproape pe cea de capital-lemn economic.

Lucrarea începe cu o discuțiune a bazelor de amenajare din vechea concepție și anume a stării normale și a capitalului-lemn normal.

Starea normală, după o veche caracterizare dată de C. Heyer, este aceea care trebue „să asigure maximum de venit, anual și permanent". Acest scop însă îl are și gospodăria silvică de azi. Ceea ce diferă este numai concepția asupra structurii pădurii, care poate duce mai sigur spre scopul fixat Această concepție este însă influențată de condițiunile economice și technice, ca și de stadiul științei la un moment dat, și ca atare este supusă la modificări. Când Heyer a enunțat printre condițiunile stării normale „succesiunea normală de vârste", nu se aprecia îndeajuns superioritatea din punct de vedere cultural a arboretelor amestecate și de vârste multiple, față de cele echiene și pure, dar se aprecia valoarea ordinei în pădure și marea superioritate a înfățișării pe care a numit-o „normală", față de aceea a pădurilor brăcuite din trecut. Experiența și cercetările științifice au dovedit însă că pentru a ajunge la maximum de venit anual și permanent, starea pădurii trebue să satisfacă alte condițiuni. După autorul lucrării pe care o recenzăm, condițiunile stării normale, potrivit concepției de azi, ar fi:

1. Maximum (relativ) de creștere, prin

2. întrebuințarea unei tehnici silviculturale raționale și

3. Adaptarea mijloacelor de producție (a capitalului-lemn, N. R.), la scopul gospodăriei (ceeace revine la a constitui capitalul-lemn economic).

Aceasta presupune:

a) O potrivită grupare după factorul timp a capitalului lemn pentru a asigura un venit susținut,

b) ordine în spațiu.

Capitalul-lemn, care corespunde condițiilor de mai sus, are o structură diferită de aceea a capitalului lemn normal după definiția lui Heyer. Această nouă structură a făcut pe Biolley și pe Chr. Wagner să-l denumească altfel decât l-a denumit Heyer, să nu-i mai zică „normal", ci „rațional", respectiv „economic".

Incidental, d-l Rucăreanu se ocupă și de alte denumiri și definiții, cum este aceea a lui Abetz, de „capital final" *) (Zielvorrat), pe care acesta a lansat-o pentru a aduce un corectiv la ceeace se pare că s'ar putea obiecta noțiunei creată de Wagner: că anume, capitalul-lemn economic s'ar putea folosi numai în cazul codrului grădinărit. Totuși d-l Rucăreanu nu insistă și nu se oprește la propunerile lui Abetz.

Concluzia la care ajunge este interesantă. Autorul arată, că, după D-sa, ambele noțiuni și denumiri pot avea egală îndreptățire, dacă nu se are în vedere forma sub care se realizează în pădure, ci scopul urmărit. In aceste condițiuni ele se pot aplica fiecare la oricare pădure, indiferent de modalitatea de tratament. Totuși pentrucă se cere insistent revizuirea termenului de capital-lemn normal, „pentru a se evita neînțelegeri" (Biolley), d-l Rucăreanu acceptă denumirea de capital-lemn economic. Și pentru a stabili apropierea sau diferențierea celor două noțiuni, D-sa, într'o a doua parte a studiului, supune unei cercetări critice aspectul sub care urmează să se înfățișeze capitalul-lemn economic în cele două forme: grădinărit și tăieri localizate.

Fiindcă din elaborarea „metodei controlului", aplicată în grădinărit, s'a născut ideea „capitalului-lem rațional" (Biolley) identică cu aceea a „capitalului-lemn economic" (Wagner), autorul studiază în partea a doua a lucrării sale, aspectul acestuia din urmă în pădurea grădinărită.

Faptul care caracterizează în modul cel mai pregnant constituția capitalului-lemn este repartiția acestuia pe clase de diamatre. In ce măsură mărimea absolută a volumului lemnos constitue și ea o caracteristică, rămâne să se cerceteze. Până acum nu s'a putut stabili o lege precisă cu privire la raportul dintre cantitatea de material lemnos și clasa de fertilitate.

Francezii Schäffer, Gazin, d'Alverny și mai apoi elveținul A. Meyer au stabilit că în codrul grădinărit ideal numărul arborilor de acelaș diametru descrește cu cât crește diametrul, și anume după o progresie geometrică. Pentru fiecare pădure se poate stabili curba sau ecuația repartiției arborilor în raport cu clasele de diametre. Această curbă sau ecuație reprezintă pentru silvicultor idealul spre care, prin tratament, trebue să-și conducă pădurea.

In codru cu tăieri localizate noțiunea de capital-lemn economic trebue judecată numai în raport cu scopul fiecărei gospodării forestiere. Scopul acesta determină alegerea speciilor, influențează asupra alegerii revoluției, în raport cu el se fac operațiuni culturale mai intense sau mai puțin intense. Toate acestea

*) In sensul de „potrivit unui scop".

însă influențează atât mărimea cât și structura capitalului-lemn. De aceea d-l Rucăreanu, referindu-se la rezultatele de până acum ale diverșilor cercetători, caută să scoată indicațiuni practice pentru judecarea în diverse cazuri a măsurilor trebuincioase în vederea apropierii capitalului-lemn real, de cel economic. Iată în această privință câteva concluzii interesante:

1. Arboretele de specii amestecate sunt indicate pentru gospodărie atât din punctul de vedere biologic, cât și din cel economic. Dar proporția esențelor în amestec trebue să rezulte dintr'o judicioasă examinare a necesităților economice și biologice. In anumite cazuri această examinare ar putea totuși duce la concluzia că arboretele pure sunt din punct de vedere economic mai potrivite cu scopul urmărit, de cât cele amestecate.

2. Pentru rentabilitatea unei gospodării forestiere, adică pentru îmbunătățirea raportului dintre creștere și capitalul lemn, îmbunătățirea metodelor de cultură este mai importantă decât stabilirea precisă a revoluției. Căci pentru o revoluție dată raportul dintre creștere și capitalul-lemn poate fi îmbunătățit prin aplicarea unor metode de cultură mai bune, și invers. De aceea modificarea revoluției este numai atunci îndreptățită, când o ameliorare prin măsuri culturale nu mai este posibilă

3. Operațiunile culturale sunt absolut necesare pentru realizarea capitalului economic. Ele influențează nu atât asupra creșterii, cât mai mult asupra calității arborilor și arboretelor.

Calculul mărimii capitalului-lemn economic se poate face ca și până acum, cu ajutorul tablelor de producție, dar trebuesc luate în seamă câteva măsuri de prevedere: Tablele de producție să fie aplicabile pădurii în speță (mersul creșterii pădurii să fie identic cu cel al tablelor); la arboretele amestecate să se țină seama de proporția amestecului în fiecare clasă de vârstă.

Pentru a se vedea cum variază mărimea capitalului-lemn economic cu esența, stațiunea, cu intensitatea răriturii, și cu revoluția, autorul a calculat mărimea capitalului-lemn la diferite revoluții pentru fag, stejar, molid, pin și brad, după diferite table de producție. Rezultatele sunt arătate într'un tablou.

Lucrarea D-lui Rucăreanu are meritul de a fi atacat una din cele mai gingașe probleme ale amenajamentului și de a fi adus o lumină în chestiunea așa de nebuloasă încă a capitalului-lemn economic. Ideea a fost lansată în amenajamentul modern, dar nici sfera, nici conținutul ei, nu sunt precizate cu claritate la nici un autor. Citind lucrarea D-lui Rucăreanu, începe să se definească sfera noțiunii și limitele până la care se poate întinde. Autorul doboară credința ce părea a-și face drum în doctrină, că noțiunea de capital-lemn economic ar fi utilizabilă numai în codru grădinărit, și reușește, în același timp, să lămurească și conținutul noțiunii, când ne prezintă felul în care capitalul lemn economic se poate determina ca mărime și compoziție.

V. Stinghe

Prof. Dr.-Ing. F. KOLLMANN: *Die mechanischen Eigenschaften verschieden feuchter Hölzer im Temperaturbereich von —200° bis +200° C.* (Insușirile mecanice ale lemnelor de diferite umidități pentru temperaturi dela —200° la +200° C). VDI — Forschungsheft 403, Juli-August 1940, VDI-Verlag.

Asupra modului de comportare a lemnului la temperaturi joase, atât în arborele în picioare, cât și ca material de construcție pentru poduri, case, avioane, articole de sport, etc., se știe foarte puțin. Cu deosebire interesantă pentru practică este cunoașterea influenței umidității lemnului la temperaturi scăzute.

Lucrarea prof. F. Kollmann aduce lumini noi tocmai în acest domeniu foarte puțin cercetat. Incercările s'au făcut cu lemn la temperaturi dela —200° C la +200° C. In felul acesta problema cunoașterii însușirilor lemnului sub influența temperaturii și umidității este pusă aproape în întregul ei.

Cuprinsul lucrării este împărțit în următoarele capitole:

1. Generalități.
2. Planul de lucru, materialul folosit și organizarea cercetării.
3. Modulul de elasticitate la lemnele înghețate.
4. Influența temperaturii asupra coeziunii, rezistenței și dilatării.
5. Rezistența la compresiune a lemnelor înghețate.
   a) Influența umidității.
   b) Influența greutății specifice.
6. Rezistența la încovoiere a lemnelor înghețate.
7. Rezistența la izbire a lemnelor înghețate.
8. Concluziuni.
9. Literatură.

Lemnul folosit pentru încercări a fost, în majoritate, din speciile: fag, molift, pin, frasin, nuc, balsa și lemn lamelat (Schichtholz) TVBu 20.

Pentru obținerea temperaturilor scăzute s'a întrebuințat un răcitor cu reglare electrică automată a temperaturii dela —5° la —60° și aer lichid.

Un dispozitiv nou de măsurat efortul dinamic pe lagăre la ciocanul pendul — un indicator piezoelectric, — a fost folosit în această lucrare. El constă dintr'un element de presiune — un cristal de cuarț — cu ajutorul căruia impulsul pe lagăr se transformă în încărcare electrică — care trecută printr'un oscilograf se poate înregistra pe o hârtie sensibilă la lumină. Dispozitivul reprezintă un deosebit progres în tehnica încercării la izbire cu ciocanul pendul.

Din foarte interesantele rezultate la care ajung încercările făcute, se remarcă următoarele:

Modulul de elasticitate practic nu diferă la lemnul cu temp. de +20° până la —8°. La temperaturi mai joase scăderea modulului de elasticitate cu umiditatea este mai mică decât la +20°.

Intre temperatură și rezistența la compresiune a lemnului complect uscat este o relație liniară, care dispare abia peste +160°. Relația aceasta este influențată și de greutatea specifică a lemnului.

Curba relației dintre umiditate și rezistența la compresiune pentru diferite temperaturi prezintă două vârfuri: unul la limita între adsorpția superficială și condensarea capilară și altul la acea umiditate, la care se formează pentru prima dată o rețea de ghiață în lemnul înghețat.

Rezistența la încovoiere a lemnu-

lui îmbibat cu apă este dublă la lemnul îngheţat ca a aceluia la temperatura camerei.

Deasemenea rezistenţa la izbire, în domeniul higroscopicităţii, scade cu creşterea umidităţii la lemnul îngheţat.

Aceste câteva concluziuni sunt în măsură a ne clarifica modul de comportare a lemnului în special la temperaturi joase.

Cartea deschide drum într'un domeniu din studiul lemnului până acum puţin cercetat. Grija cu care sunt conduse lucrările şi noutatea încercărilor fac din noua publicaţie a prof. F. Kollmann o extrem de interesantă contribuţie la cunoaşterea lemnului atât pentru cei ce studiază aceste material cât şi pentru practica întrebuinţării lui.

N. Ghelmeziu

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC".

Dr. GR. ELIESCU:

Protecţia pădurilor

Bucureşti, Tip. „Bucovina"; 275 pagini.

Preţul 270 lei. Membrii Societăţii au reducere adresându-se la Societate.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 11, Noembrie 1940.

Marion Loebel:
Ein Kleiner Aufbewahrungsversuch mit Nadelholzsamen in Humus.
O încercare mică de păstrare a seminţelor de răşinoase în humus.

Păstrarea în humus (litieră) a seminţelor se credea că ar menţine facultatea germinativă mai mulţi ani. Cercetând germinarea seminţelor păstrate în sticle închise cu şi fără litieră, la pin, molift şi larice, s'a observat că seminţele păstrate în sticle fără litieră au dat rezultate mai bune după 10 ani. Numai la molift se constată o păstrare mai bună în humus.

Julius Fröhlich:
Der Prügelweg als Holzbringungsanlage in den Ostkarpathen.
Drumul podit ca mijloc de transport în Carpaţii de Est.

In multe părţi unde se practică tăerile rase pe suprafeţe întinse lemnul se folosea ca să se podească drumul spre a uşura târâtul buştenilor. Azi, când lemnul s'a împuţinat, folosirea unui astfel de mijloc de transport nu mai este deloc recomandabil, din cauză că se sacrifică cantităţi mari — aproape 1 mc. de fiecare metru liniar.

Antonin Nemec:
Über Ernährungsstörungen eines absterbenden Tannenbestandes.
Asupra deranjamentelor în hrănirea unui arboret de brad pe cale de uscare.

Uscarea bradului începe să apară şi în Boemia. In Apus este cunoscută de câţiva ani fiind chiar cercetată mai de aproape. Cei mai mulţi cercetători au atribuit această uscare insectelor sau unor boale. Autorul caută să analizeze din punct de vedere al prezenţei sau absenţei unora din substanţele minerale. Astfel s'a cercetat, acele, crăcile, scoarţa şi lemnul trunchiului în privinţa azotului, potasiului, sodiului şi cenuşa, la un arbore sănătos şi la unul bolnav. La unele minerale se constată diferenţe la arborele bolnav faţă de cel sănătos, la altele neînsemnate. Autorul crede că uscarea s'ar datora lipsei unora din aceste minerale.

Ant. V. Răd.

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 3 (1940), Caetul 11 (Noembrie).

A. Frey-Wyssling:
Die Ursache der anisotropen Schwindung des Holzes.
Cauzele contragerii anisotrope a lemnului.

Umflarea şi contragerea lemnului sunt în strânsă legătură cu structu-

ra fină a pereţilor celulari. Fenomenul se produce în mod deosebit în cele trei direcţiuni principale ale lemnului, longitudinal, radial şi tangenţial.

Autorul trece în revistă ipotezele ce s'au făcut asupra cauzelor contragerii şi umflării diferite după cele trei direcţiuni şi arată rezultatel măsurătorilor de până acum.

Deasemenea se demonstrează că umflarea şi contragerea anisotropă a lemnului sunt funcţie de ceeace se petrece în lamela mijlocie a pereţilor celulari şi nu de structura lamelei secundare.

G. A. Kienitz şi W. Klauditz:
Über die anatomisch bedingte unterschiedliche chemische Zusammensetzung des Buchen-Sulfitzellstoffes.

Asupra compoziţiei chimice diferită a celulozei-sulfit de fag datorită structurii anatomice a lemnului.

Se arată cum structura anatomică diferită a lemnului de fag aduce cu sine neuniformităţi în constituţia chimică a celulozei-sulfit. Această neuniformitate se face cu deosebire simţită în fabricarea celulozei pentru fibrele vegetale artificiale.

Bruno Schulze:
Vergleichende Untersuchung von Leichtbauplatten und anderen Dämmstoffen auf Fäulnis –, Schimmel- und Insektenbeständigkeit.

Incercări comparative cu plăci uşoare de construcţie şi alte materii izolante asupra durabilităţii faţă de atacul ciupercilor, mucegaiurilor şi insectelor.

Plăcile uşoare de construcţie, care se fabrică azi în foarte multe feluri, s'au introdus în practică pe scară mare. Ele se întrebuinţează, în majoritatea cazurilor, tocmai în medii (subsoluri, bucătării, pivniţe, etc.) unde condiţiunile sunt proprii atacurilor de ciuperci, mucegaiuri şi insecte.

Date asupra durabilităţii acestor materiale nu sunt decât foarte puţine. Articolul cuprinde metoda de lucru şi rezultatele încercărilor făcute în Institutul biologic din Berlin-Dahlem pentru determinarea durabilităţii noilor materiale de construcţie din lemn.

S'a constatat astfel că plăcile din lână de lemn se comportă foarte bine faţă de atacurile ciupercilor, bacteriilor sau insectelor.

E. Voigt, O. Krischer şi H. Schauss.
Sonderverfahren der Holztrocknung.

Procedee extraordinare de uscare a lemnului.

Articolul este continuarea aceluia apărut în caietul trecut sub titlul „Die Feuchtigkeitsbewegung bei der Verdunstungstrocknung von Holz".

După ce se tratează teoretic problema uscării lemnului fără să se producă crăpături, autorii expun rezultatele încercărilor făcute prin procedeele extraordinare ale uscării electrice şi în vid.

Un foarte interesant articol.

O. Kraemer:
Klimaanlagen in Sperrholzwerken.

Instalaţiuni climatizate în industria placajelor.

Se descriu câteva instalaţiuni cu temperatură şi umiditate reglabile pentru uscarea, prelucrarea şi păstrarea furnirelor şi placajelor.

Mici comunicări:

Norme noi.

Congresul Asociației inginerilor și chimiștilor din industria celulozei și hârtiei.

Uscarea electrică a lemnului.

Incercări comparative asupra consumului de lemn pentru construcția fermelor de poduri de case.

Reîntrebuințarea stâlpilor scoși din pământ.

Saboți de frână din lemn.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 72 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

W. Wegelt: Handbuch der Deutschen Holzwirtschaft.

W. Wegelt: Holzwirtschaftliche Monatsblätter.

O. Graf: Erläuterungen zu DIN 4074.

B. Thunell: Einfluss der Temperatur auf die Biegefestigkeit schwedischen Kiefernholzes.

J. Winckelmann: Blüchers Auskunftsbuch für die chemische Industrie.

E. Wagner und P. A. Koch: Die textilen Rohstoffe.

Holz-Berufsgenossenschaft: Sicherheit ist Leistung.

F. Fonrobert: Regeln und Erläuterungen für die Verwendung von Nägeln bei Nägelverbindungen im Holzbau nach DIN 1052.

F. Boerner: Statische Tabellen. Amtliche Vorschiften, Belastungsangaben und Formeln zur Aufstellung von Berechnungen für Baukonstruktionen.

O tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de fag.

Anul 3 (1940), Caetul 12 (Dec.).

R. Trendelenburg:

Über die Abkürzung der Zeitdauer von Pilzversuchen an Holz mit Hilfe der Schlagbiegeprüfung.

Asupra micșorării duratei încercărilor lemnului atacat de ciuperci cu ajutorul încercării la izbire.

Autorul critică procedeul de încercare a puterii fungicide a substanțelor pentru impregnat lemnul și pentru măsurat durabilitatea lemnului atacat cu diferite ciuperci. Acuzația principală este durata foarte mare a încercării — 4 luni maximum — după care prin diferența de greutate nu se poate caracteriza precis efectul atacului ciupercilor.

De aceea autorul propune să se încerce cu un ciocan pendul de 2 kg piese de 8,5×8,5×120 mm atacate de ciuperci timp de 1 lună.

Justificarea constă în faptul că rezistența la izbire scade după acest timp de atac cu cca. 80%, pe când greutatea specifică cu max. 10%. Prin acest fel de încercare se evidențiază, într'un timp mai scurt, mult mai clar, urmările atacului de ciuperci asupra lemnului.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute după această metodă.

Herald Ditges:

Der Einsatz von Altpapier bei der Herstellung von Papier und Pappe.

Contribuția hârtiei vechi la fabricarea hârtiei și cartonului.

Se arată modul cum este organizată adunarea hârtiei vechi, sortarea și distribuția ei fabricanților de hâr-

tie în Germania, economisirea lemnului realizată şi posibilităţile de viitor.

Bruno Schulze:
Vergleichende Untersuchung von Leichtbauplatten und anderen Dämmstoffen auf Fäulnis-, Schimmel- und Insektenbeständigkeit.
Încercări comparative cu plăci uşoare de construcţie şi materiale de izolaţie asupra durabilităţii faţă de atacul ciupercilor şi insectelor.

Este partea a doua a studiului apărut în caetul din Noembrie al acestei reviste.

Se arată rezultatele încercărilor cu materiale de izolaţie pentru căptuşit spre a se stabili durabilitatea lor faţă de atacul ciupercilor, mucegaiurilor, bacteriilor şi insectelor.

Autorul propune o metodă de făcut încercările de laborator cu aceste materiale.

Este un foarte interesant articol.

W. Beck:
Neuartige Maschinen für die Herstellung von Tischlerplatten.
Maşini noi pentru fabricarea panelelor.

Descrierea unui fierăstrău circular cu mai multe pânze pentru tăierea lănţeţilor cu care se face partea oarbă a panelor şi a unei maşini de reunit aceşti lănţeţi. Modul de lucru. Randament. Economisirea lemnului.

Georg Finck:
Ein Beitrag zur Erhaltung und Ersparnis von Schalbrettern im Betonbau.
O contribuţie pentru păstrarea şi economisirea scândurilor de cofraje în construcţiile de betan.

Cantitatea de scânduri care se consumă pentru cofraje devine din ce în ce mai mare, odată cu desvoltarea construcţiilor din beton. Intre mijloacele de conservare a acestor scânduri autorul recomandă ca foarte avantajoase uleiurile hidrofile. Se arată însuşirile acestor uleiuri.

Mici comunicări:

Dare de seamă asupra celui de al 9-lea congres al lemnului.

Activitatea în construcţii pe anul 1939 şi primele 8 luni din 1940.

Norme noi.

Insuşirile care diferenţiază plăcile dure din fibră, de plăcile de izolaţie din fibre.

Contructia unei fabrici de zahăr din lemn în Elveţia.

Procedeu de curbare şi răsucire a lemnului.

Puterea de fixare pe lemn a grundului de aluminiu.

Cercetarea stâlpilor de telegraf cu raze Röntgen.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 49 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

*: Teorica della cellulosa.

H. Pfanner: Flammschutz.

Tabelă cu însuşirile şi întrebuinţările lemnului de ulm.

Anul 4 (1941), Caetul 1 (Ian.).

V. Dieterich:

Zur Sicherung des Einklangs von Holzzuwachs, Holzeinschlag und Holzverbrauch.

Pentru asigurarea acordului dintre creşterea, exploatarea şi consumarea lemnului.

După discutarea punctelor de vedere ale cultivatorului, exploatatorului şi consumatorului în economia forestieră şi a lemnului, se arată care ar fi măsurile prin care s'ar putea asigura un acord între creşterea, exploatarea şi consumarea lemnului.

Günther Becker:

Prüfung der vorbeugenden Wirkung von Holzschutzmitteln gegenüber Eiablage und Eientwicklung sowie als Berührung- und Atmungsgift gegen Eilarven des Hausbockkäfers.

Incercarea acţiunii preventive a substanţelor prezervative pentru lemn contra depunerii şi desvoltării ouălor precum şi ca otravă, prin contact sau respiraţie, a larvelor din ouăle de cariu.

Articolul tratează problema, necercetată până acum, în ce măsură materiile prezervative pentru lemn împiedecă femela de cariu să depună ouăle sau opresc desvoltarea embrionului în ou.

Se expune metoda de lucru şi rezultatele încercărilor, din care se vede că, în general, substanţele întrebuinţate până acum au o acţiune preventivă redusă. Uleiurile sunt cele mai eficace.

Bertil Thunell:

Über die Elastizität schwedischen Kiefernholzes.

Asupra elasticităţii lemnului de pin suedez

După unele consideraţiuni generale asupra modulului de elasticitate, pe baza încercărilor lemnului de pin din Suedia, se arată care sunt influenţele direcţiei fibrelor, umidităţii, greutăţii specifice, temperaturii şi duratei încărcării asupra modulului de elasticitate al lemnului.

Interesant este faptul că lemnele îngheţate, îmbibate cu apă, au modulul de elasticitate cu cca. 50% mai mare ca la temperatura camerei.

Deasemenea defectele de structură şi o prea lungă încărcare a pieselor micşorează modulul de elasticitate al lemnului.

A. v. Wacek şi *A. Schön:*

Untersuchungen zur Frage der Zusammensetzung von Baumrinden.

Cercetări asupra compoziţiei coajei arborilor.

Se expune metoda de descompunere a coajei arborilor. Soluţia alcoolică de acid azotic s'a dovedit a fi foarte bună pentru această operaţiune. Din coaja de pin s'au obţinut cca. 21% fibre, care nu se deosebesc principial de acelea din lemn.

Substanţele nehidrolizabile care se obţin dela descompunerea coajei de molid conţin cel puţin parţial lignină, deoarece prin oxidare sub presiune se ajunge la vanilină.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor în acest sens.

A. Ugrenović:

Untersuchungen über die Spalt-

festigkeit und ihren Zusammenhang mit dem Bau der Markstrahlen.

Incercări asupra rezistenței la despicare și legăturii sale cu construcția razelor medulare.

Cercetările s'au făcut asupra lemnului de fag.

S'au obținut următoarele rezultate:

— rezistența la despicare crește cu creșterea greutății specifice, scade cu creșterea înălțimii razelor medulare și micșorarea inelelor anuale.

— rezistența la despicare crește pe măsură ce crește și rezistența la compresiune.

Mici comunicări:

— Economia forestieră și a lemnului în Olanda, Belgia și colonii.

— Industria chibriturilor în Statele Unite ale Americii.

— Fabricarea celulozei pentru furaje în Finlanda.

— Prezervarea lemnului prin limonit.

— Aparat de tăiat furnirul cu mâna.

— Dare de seamă asupra congresului tehnicii coloniale.

— Dare de seamă asupra congresului Asociației chimiștilor și inginerilor din industria celulozei și hârtiei.

Revista patentelor (anunțate și aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 58 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

B. Platzer: Das Herstellen von Kieferngruben- und Faserholzsorten.

J. Grant: Wood pulp.

O. Mecheels: Praktikum der Textilveredlung, Verfahren, Untersuchungs-methoden, Anleitungen zu Versuchen.

Bittner-Klotz' Furniere, Sperrholz, Schichtholz 2. Tl.

O tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de salcâm.

N. Ghelmeziu

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1/1941.

Aug. Barbey:

Sur les traces des chevreuils.

Pe urmele căprioarelor. (4 pag.).

Intr'o pădure căprioarele caută ceea ce este rar ca specie. Dacă este o pădure de rășinoase cu puține foioase, preferă pe acestea din urmă. Dacă din contră rășinoasele sunt cele mai puțin numeroase, atunci, acestea cad victimă. Când este vânat mult, atacă orice specie, arătând preferințe pentru larice și douglas. Dintre pini, preferă pinul cembra și pinul Banksian.

Se arată apoi cum putem să ferim arborii pe care vrem să-i protejăm, împotriva căprioarelor.

H. Badoux:

Propos au sujet de modifications à introduire dans l'économie nationale suisse. (3 pag.).

In legătură cu modificările de adus economiei naționale elvețiene.

Ținând seama de circumstanțele economice de azi, s'a emis ideia de a căuta să se mărească producția agricolă elvețiană. In acest scop s'a preconizat defrișarea a circa 500 ha pădure în special din Cantonul Argovie. In schimb s'a propus să se împădurească o suprafață egală în regiunea de munte.

Autorul arată tentativele asemănătoare ce s'au mai făcut de când s'a introdus codul silvic, cu rezultatele lor. Crede că nu este cazul să se micşoreze procentul forestier, care şi aşa este insuficient, Elveţia trebuind să importe lemn.

J. P. C.:
Hygromètres naturels. (2 pag.).
Higrometre naturale.

S'a observat în pădure că arborii răşinoşi uscaţi în picioare au pe timp uscat ramurile lăsate în jos. Din contră când este timp umed ramurile aceloraşi arbori se ridică. Se dă şi două fotografii foarte edificatoare.

Schgr.:
Dispenses militaires en faveur du personnel forestier et de bûcherons. (1 pag.).
Dispense militare pentru personalul silvic şi pentru lucrătorii de pădure.

Ca urmare a conferinţei ţinută de d-l H. Tanner la reuniunea forestieră dela Zürich, despre „Armată şi serviciul forestier", s'a emis dezideratul de a se cere pentru personalul silvic şi tăetorii de lemne o largă dispensă de serviciul militar, pentru a putea face faţă cerinţelor economiei generale. Exponenţii economiei forestiere au găsit la organele militare o completă înţelegere.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.
Bd. VII, Heft 11/12, (Aug./Sept. 1940).

Prof. Dr. P. Vageler:
Die Vegetationszonen Zentralbrasiliens als Ergebnis von Klima, Boden und Geschichte.
Zonele de vegetaţie ale Braziliei de Mijloc ca rezultat al climei, pământului şi istoriei.

Infăţişarea şi distribuţia actuală a vegetaţiei în ţările de veche cultură de pe pământ nu sunt condiţionate numai de aşa zişii factori naturali: clima şi pământul. La aceştia, trebuesc adăugate multele înrâuriri, directe şi indirecte, venite din partea omului în decursul istoriei. Ţinuturile tropicale şi subtropicale, foarte slab populate, erau privite ca având forme de vegetaţie corespunzătoare factorilor naturali. Ultimile cercetări au dus, însă, la încheierea, că şi în aceste cazuri, vegetaţia naturală a suferit însemnate influenţe din partea omului: incendieri, păşunări. Multe din actualele forme de vegetaţie sunt, în fapt, forme secundare de vegetaţie pe locuri părăsite de foştii locuitori. Un exemplu foarte interesant de această natură, îl înfăţişează vegetaţia Braziliei de mijloc dela Atlantic şi până la graniţa Boliviei, a cărei distribuţie clară este condiţionată de înrâuririle omului în unire cu împrejurările naturale.

Studiul este interesant din punct de vedere ştiinţific.

Cronica forestieră internaţională.

Cuprinde multe date şi ştiri despre fapte şi stări din feluritele ţări şi ţinuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

— Urmare a constituirii guvernului din 27 Ianuarie 1941, nouii demnitari ai Ministerului de Agricultură şi Domenii sunt:

1) General Ion Sichitiu ca ministru secretar de Stat;

2) Aurel Pană, ca subsecretar de Stat;

3) Ing. Consilier silvic Horia Lazăr ca Secretar general pentru Sectorul pădurilor.

— D-l Manfred von Killinger, ministrul Reichului la Bucureşti, însoţit de d-l Dr. Fr. Müller, ataşat forestier al Germaniei pe lângă legaţia din Bucureşti, au fost primiţi la Soc. Progresul Silvic, de către conducătorii destinelor noastre forestiere, pentru a li se arăta trofeul de cerb, record mondial, realizat de d-l Ing. Romeo Stănescu în pădurea Statului Sboina Neagră din Ocolul silvic Soveja, arendată societăţii de vânătoare A.V.I.S.-Bucureşti.

— D-l George Mînescu ing. insp. g-ral silvic a fost numit director general al Institutului Naţional al Cooperaţiei. (Mon. Of. 27/941).

— Prin dec. min. Nr. 3012 din 29.I. 1941, D-l Horia Lazăr, inginer consilier silvic, a fost delegat să îndeplinească funcţia de Secretar general al Ministerului de Agricultură şi Domenii. In această calitate d-sa este autorizat să examineze, să rezolve şi să aprobe lucrările privind: Administraţia Casei Pădurilor Statului, Direcţia Silvică, Direcţia Pădurilor Persoanelor Juridice, Direcţia vânătoarei şi pescuitului în apele de munte, Institutul de cercetări şi experimentaţie forestieră, cu toate serviciile exterioare depinzând de ele, afară de cele rezervate Ministerului prin legi şi regulamente. (Mon. Of. 27/941).

— D-l Hehn Francisc ing. şef silvic din Direcţia silvică Bacău, repatriindu-se în Germania, se consideră demisionat din serviciul silvic al Statului. (Mon. Of. 26/1941).

— Prin dec. min. 3574 din 1.II.1941 d-l I. Seceleanu, ing. insp. g-ral silvic detaşat la Eforia mânăstirilor înzestrate, revine în Adm. Casei Pădurilor Statului, iar d-l Poclitaru Iancu ing. insp. silvic dela Dir. Silvică se detaşează la această Eforie. (Mon. Of. 31/941).

— D-l Gh. Stamatescu ing. insp. silvic dela Inspectoratul de regim silvic Constanţa a fost pus în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie pe data de 1 Mai 1941. (Mon. Of. 28/941).

— D-l Truia Simion, ing. silv. stag., rămânând în teritoriul cedat

U. R. S. S., a fost pus în disponibilitate pe data de 1.7.1940. (Mon. Of. 33/941).

— Postul de comisar al guvernului pe lângă Direcţia Vânătoarei, în care fusese numit d-l Manole Stroici, a fost suprimat.

— D-l Ing. Dr. Rădulescu Teodor dela Serv. pentru protecţia plantelor pendinte de Dir. Producţiei Vegetale, a fost detaşat în Centrala Direcţiei Silvice ca şef al Biroului de Protecţia Pădurilor. (Mon. Of. Nr. 19/1941).

— S'a revenit asupra transferării d-lui Ing. Vasile Paladian dela C.A.P.S. la Inspectoratul de regim silvic Bucureşti. (Mon. Of. 19/941).

— D-l I. Gheorghiu, Ing. şef silvic a fost transferat dela Serviciul silvic al jud. R.-Sărat la Inspectoratul de regim silvic Bucureşti. (Mon. Of. 19/941).

— Pentru anul în curs, noul comitet de conducere al Soc. de ştiinţe ăgricole a fost constituit astfel: Preşedinte: d-l prof. Iuliu Voicu; vicepreşedinţi, d-nii: prof. I. Teodorescu şi prof. H. Vasiliu; membri d-nii: prof. G. Ionescu-Şişeşti, prof. M. Drăcea, prof. I. Sterian, prof. V. N. Stinghe, conf. I. Borcilă, conf. O. Vlăduţiu; secretar g-ral d-l C. Sandu-Ville.

Pentru a primi revista regulat şi la timp, vă rugăm anunţaţi-ne imediat schimbările de adresă.

C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acţionari ai Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic — „C. E. A. C. S." — sunt convocaţi în Adunare Generală Ordinară pentru ziua de 6 Aprilie 1941, orele 10 în localul Societăţii „PROGRESUL SILVIC" din Bucureşti, B-dul Tache Ionescu Nr. 31.

Ordinea de zi:

1) Darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii anului 1940;

2) Raportul Cenzorilor;

3) Discutarea şi aprobarea bilanţului, Contului de Profit şi Pierdere, precum şi repartizarea beneficiului anului curent şi anului trecut;

4) Aprobarea bugetului pe 1941;

5) Dispoziţiuni pentru plasarea Fondului de Rezervă;

6) Alegerea a trei membri în Consiliul de Ad-ţie în locul D-lor C. P. Georgescu, I. Popescu-Salcie şi St. Rodoteatu, al căror mandat a expirat;

7) Alegerea a trei Cenzori în locul D-lor Gh. Avram, I. Niţescu şi Gr. Vasilescu, al căror mandat a expirat, precum şi alegerea a trei Cenzori supleanţi.

8) Chestiuni în legătură cu transformarea Casei.

Membrii al căror mandat a expirat precum şi Cenzorii pot fi realeşi.

Membrii Consiliului aleşi trebue să posede 30 acţiuni iar Cenzorii 20.

Votarea se face în conformitate cu art. 81 şi 82 din Statute.

Potrivit art. 76 din statute, dacă în ziua de 6 Aprilie 1941 nu se va întruni numărul de acţionari cerut de Statute, Adunarea se amână pentru ziua de 13 Aprilie 1941 în acelaş local şi la aceiaşi oră, fără nici o altă convocare sau publicaţie, când se va ţine cu orice număr de membri.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

Societatea «Progresul Silvic»

PROCES VERBAL Nr. 1.

Şedinţa din 9 Ianuarie 1941.

Prezenţi D-nii: Al. Butoi, C. Chiriţă, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Horia Lazăr, At. Nedelcovici, M. Rădulescu, St. Rodoteatu, V. Sabău, D. Sburlan, V. N. Stinghe, N. Smărăndescu, Ion Zeicu, Andrei Ionescu.

Şedinţa se deschide la orele 20, sub preşedinţia D-lui Prof. V. N. Stinghe, vicepreşedinte.

Se citeşte procesul verbal No. din şi se aprobă.

Ordinea de zi:

1. Constituirea biuroului Societăţii pe 1941.
2. Numirea comisiunilor şi delegaţiilor pe 1941.
3. Darea de seamă asupra situaţiei financiare la finele anului 1940.
4. Diverse — Administrative.
5. Comunicări.

Se intră în ordinea de zi.

1. *Constituirea biuroului Societăţii.*

Se propune pentru Comitet următoarea listă:
Vicepreşedinţi D-nii: V. N. Stinghe şi N. Smărăndescu.
Secretar General: C. Emanoil.
Secretari de şedinţă: At. Haralamb şi N. Ghelmeziu.
Cassier: Marin Rădulescu.
Se votează în unanimitate, renunţându-se la vot secret.

2. *Numirea comisiunilor şi delegaţiilor pe 1941.*

Semnătura socială se încredinţează, conform art. 37 din Statute, D-lor Prof. V. N. Stinghe, vicepreşedintele Societăţii şi Ing. C. Emanoil, secretar general.

Pentru Comitetul de redacție al Revistei Pădurilor în locul D-lui Petre Ioan, se alege D-l Gr. Eliescu.

In comisiunile speciale se deleagă D-nii:

a) Comisiunea Govora: D. Grozescu, N. Caragea, D. Sburlan, Ilie Demetrescu și Sim. Ghica din R. Vâlcea.

b) Comisiunea Carmen Sylva: Al. Butoi, Tr. Heroiu și Al. Chiriţescu, Directorul Reg. Silv. Constanța.

c) Comisiunea Amara: M. Rădulescu, C. Emanoil, At. Haralamb și C. Călinescu, șeful Ocolului silvic Slobozia.

d) Căminul Societății: N. Ghelmeziu.

e) Delegați la C. A. P. I. R.: Tr. Heroiu, D. Sburlan, C. Emanoil, C. Chiriță, V. Sabău.

Secțiunile se constituesc astfel:

Secția I Social culturală: Președinte Tr. Heroiu, Secretar N. Ghelmeziu, Membrii: C P. Georgescu, O. Rădescu, At. Haralamb, G. Nicolau-Bârlad, A. Constantinescu-Fălciu.

Secția II-a profesională: Președinte Andrei Ionescu. Secretar C Chiriță, Membri: M. Burculeț, I. Paladian, I. Vlad, Gr. Andreescu.

Secția III-a economică: Președinte V. Sabău, Secretar I. Popescu-Zeletin, Membri: C. Emanoil, Al. Butoi, R. Vlad-Liteanu.

3. *Darea de seamă asupra situației financiare la finele anului 1941.*

D-l Președinte V. Stinghe spune că o dare de seamă și un bilanț exact nu s'a putut face pentru această ședință. In ședința viitoare se va prezenta un bilanț și proectul de buget pe 1941. cari se vor trimite din vreme membrilor Consiliului spre a le studia înainte de ședință.

Se cere autorizarea ca până la noul buget să se lucreze după prevederile celui vechiu.

Se aprobă.

Se citește apoi o sumară dare de seamă pe 1940.

4. *Diverse — Administrative.*

5. *Comunicări.*

D-l Andrei Ionescu dă explicații asupra modului cum s'a modificat Regulamentul Legii Corpului Technic și spune că în curând se va face o nouă lege a Corpului Technic, la elaborarea căreia trebue să conlucrăm. Când va fi de actualitate această chestiune, îl va ține în curent pe D-l Secretar General N. Smărăndescu.

D-l Grozescu spune să facem și noi un proect de modificare a Legii Corpului Silvic în sensul modificărilor făcute Legii Corpului Technic până acum

La această propunere se raliază D-nii C. P. Georgescu, C. Emanoil, V. Stinghe.

D-l At. Haralamb propune ca această chestiune să se pună la ordinea de zi a ședinței viitoare.

D-l D. Grozescu cere urgența, pentrucă până la ședința viitoare se poate să fie prea târziu.

D-l N. Smărăndescu întreabă cari sunt avantagiile Legii Corpului Silvic și cari ar fi ale Corpului Technic pentru noi.

D-l Tr. Heroiu propune ca să se treacă Secțiunii Profesionale studierea acestei chestiuni. Secțiunea să se completeze cu D-nii: D. Grozescu și C. Emanoil pentru această chestiune.

D-l C. Emanoil aduce la cunoștință că a lucrat un proect pentru modificarea Legii Corpului Silvic spre a o pune la nivel cu aceea a Corpului Technic după nouile modificări.

D-l V. Stinghe cere ca D-l Andrei Ionescu să se sesizeze de această chestiune, să convoace comisiunea profesională, să lucreze repede și să prezinte la ședința viitoare, convocată numai pentru aceasta, un referat asupra lucrărilor ce se vor face.

Consiliul fixează ședința specială pentru Marți 14 Ianuarie 1941, ora 19,30 cu ordinea de zi: Modificarea Legii Corpului Silvic.

Ședința se ridică la orele 21,50.

Vice-Președinte, (ss) V. N. STINGHE.

Secretar General (ss) *C. Emanoil*

PROCES VERBAL Nr. 2.

Ședința din 14 Ianuarie 1941.

Prezenți D-nii: Al. Butoi, C. Chiriță, C. Emanoil, M. P. Florescu, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, At. Haralamb, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Mircea Manoilescu, A. Nedelcovici, M. Rădulescu, St. Rodoteatu, V. Sabău, D. Sburlan, N. Smărăndescu, V. N. Stinghe și I. Zeicu.

Ședința se deschide la orele 19,30 sub președinția D-lui Prof. V. N. Stinghe, vicepreședinte.

Ordinea de zi: Discuțiuni asupra modificării Legii Corpului silvic.

D-l D. Grozescu prezintă un proect de modificare a Legii Corpului silvic (ingineri silvici, conductori și brigadieri silvici).

După ample discuțiuni la cari au luat parte toți membrii prezenți ai Consiliului, se hotărăște să se continue discuțiile în ședințele următoare spre a se putea redacta propuneri cu vederile Societății.

Ședința se ridică la orele 21.

Vice-Președinte, (ss) V. N. STINGHE.

Secretar General (ss) *C. Emanoil*

PROCES VERBAL Nr. 3.

Ședința din 18 Februarie 1941.

Prezenți D-nii: Al. Butoi, C. Chiriță, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Mircea Manoilescu, Gh. Năstăsescu, M. Rădulescu, D. Sburlan, V. N. Stinghe.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia D-lui Prof. V. N. Stinghe, vicepreşedinte.

Ordinea de zi:

1. Bugetul Societăţii pe 1941.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Se citesc procesele verbale No. 16 din 17 Decembrie, No. 17 din 23 Decembrie 1940 şi No. 1 din 9 Ianuarie 1941 şi se aprobă.

Deasemenea procesul verbal al Comitetului de Direcţie No. 1 din 7 Februarie 1941, care se aprobă.

D-l C. P. Georgescu propune să se arate Conducătorului Statului că Societatea Progresul Silvic înfierează actele de răsvrătire petrecute în ultimul timp în ţară.

După discuţii se hotărăşte să se trimită D-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, următoarea telegramă:

„Consiliul Societăţii „Progresul Silvic“ a inginerilor silvici din „România, întrunit în primă şedinţă după tristele evenimente dela „21—23 Ianuarie, condamnă acţiunea turburătorilor ordinei şi stă la „datorie, în serviciul ţării atât de greu încercată“.

D-l Preşedinte V. Stinghe arată că, în conformitate cu art. 29 din Statutele Societăţii, Preşedintele Consiliului Technic fiind de drept membru al Consiliului, propune să fie cooptat.

Se hotărăşte convocarea D-lui M. St. Suhăţeanu începând din prima şedinţă.

Se intră în ordinea de zi.

1. Proectul de buget pentru 1941.

După discuţiuni la cari iau parte membrii Consiliului bugetul se aprobă astfel:

1) Bugetul ordinar cu 2.750.000 lei la venituri şi 2.750.000 lei la cheltueli.

2) Bugetul extraordinar cu 802.768 la venituri şi 802.768 lei la cheltueli.

3) Bugetul fondurilor culturale cu 40.300 lei la venituri şi 40.300 lei la cheltueli.

Consiliul aprobă referatul serviciului casieriei din 8 Ianuarie 1941 prin care se propune ca să se radieze datoriile D-lor Ing. I. Botescu de 17.000 lei şi Gh. Iorgala de 26.000 lei ca fiind nerealizabile.

Radierea s'a aprobat în următoarele condiţiuni speciale:

a) Pentru cazul Ing. I. Botescu:

Suma de 17.000 lei datorată de D-l I. Botescu, reprezintă dobânda ce s'a calculat la o datorie pe care D-l Botescu o avea la Societate şi pe care d-sa a restituit-o Societăţii. D-l Botescu a fost absolvit numai de plata dobânzilor la suma datorată.

b) Pentru cazul Gh. Iorgala:

Suma de 26.000 lei reprezintă o parte din chiria restaurantului la

Vila din Govora pe anul 1936. Restauratorul a plătit o primă rată de 10.000 lei şi deoarece afacerile nu i-au mers, a părăsit restaurantul, neputând să-şi scoată cheltuelile.

Deasemenea aprobă ca suma de 10.000 lei donată de Doamna Caliopi Demetrescu-Vergu pentru ajutorarea membrilor Societăţii lipsiţi de mijloace, să fie acordată astfel: 4000 (patru mii) lei D-lui Ing. pensionar I. Lăzurianu şi lei 6000 (şase mii) D-lui Ing. pens. Th. Spirescu.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Vice-Preşedinte, (ss) V. N. STINGHE.

Secretar General (ss) *C. Emanoil*

FUNDAŢIA CULTURALĂ „REGELE MIHAI I"

Cartea Satului Nr. 40

M. PETCUŢ şi D. SBURLAN:

Arborii şi pădurile

1940. Bucureşti, M. O. Imprimeria Naţională

240 pagini, cu numeroase desene şi figuri; 30 Lei.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Ţigăneşti, judeţul Tecuci, proprietatea Moştenit. Nestor Cincu, în suprafaţă de 790 Ha 6145 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ruşeţu, judeţul Brăila, proprietatea Domeniului Coroanei, în suprafaţă de 781 Ha 6600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea în anul 1954.

c) Amenajamentul pădurilor Munţii Cozla şi Petricica, judeţul Neamţ, proprietatea oraşului Piatra Neamţ, în suprafaţă de 216 Ha 5400 mp., tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitate fizică şi şi o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Toaca, judeţul Muscel, proprietatea N. Manolescu, în suprafaţă de 187 Ha 7000 mp., prevăzând exploatarea rasă în vederea refacerii arboretelor cu specii de valoare. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Strâmbei (Ghimbavul), judeţul Muscel, proprietatea N. Gh. Vorovenci şi Moşten. Gh. N. Vorovenci, în suprafaţă de 70 Ha 7800 mp., tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitate fizică şi una serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*

No. 31884/940.

a) Amenajamentul pădurii Popeşti la Faţă ş. a., judeţul Ilfov, proprietatea Alexandrina Em. S. Miclescu, în suprafaţă de 107 Ha 8008 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Piteasca Pasărea, lotul II, judeţul Ilfov, proprietatea Alexandru Podgoreanu, în suprafaţă de 31 Ha 2699 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*
No. 31894/940

---

a) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Călineşti ş. a., judeţul Prahova, proprietatea Irina Sarafide şi A. Lazaris, în suprafaţă de 85 Ha 600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Vădişorul, judeţul Muscel, proprietatea Maria Tănăsescu Moşandrei, în suprafaţă de 66 Ha 5700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 26 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Turbatu, judeţul Prahova, proprietatea Irina Sarafide şi A. Lazaris, în suprafaţă de 55 Ha 840 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ruda, judeţul Muscel, proprietatea Nic. I. B. Costescu, în suprafaţă de 45 Ha 3220 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Teiul, judeţul Argeş, proprietatea Ioana Constantinescu, în suprafaţă de 40 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 18 ani. Revizuirea după 16 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Găvănelul, judeţul Prahova, proprietatea Gh. Predescu, în suprafaţă de 15 Ha 6100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*
No. 31836/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Tăcuţa Bumbăteşti, judeţul Vaslui, proprietatea Moştenitorilor D. Dobrescu, în suprafaţă de 642 Ha 8374 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Burda, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Burda, în suprafaţă de 221 Ha 2400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sâc, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Sâc, în suprafaţă de 220 Ha 3700 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 35 ani, pentru crâng şi 105 pentru elementul codru. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Fântânele, judeţul Alba, proprietatea Bisericei ortodoxe române din Geomal, în suprafaţă de 12 Ha 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1940 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*
No. 31895/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Cojasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Anastasia Ghiţă, în suprafaţă de 117 Ha 3456 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cojasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea N. N. Ghiţă, în suprafaţă de 23 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 9 Decembrie, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *N. Mareş.*

No. 32256/940.

---

a) Amenajamentul pădurilor Turcineşti, Stăneşti ş. a. judeţul Gorj, proprietatea Băncii Comerţului din Craiova, în suprafaţă de 174 ha. 600 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 20 şi 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Comunale Saca, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Saca, în suprafaţă de 109 ha. 3500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii urbariale Briheni, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial din Briheni, în suprafaţă de 53 ha. 2200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *Mareş.*

No. 880/940.

---

a) Amenajamentul pădurii comunale Vaşcău, judeţul Bihor, proprietatea comunei Vaşcău, în suprafaţă de 349 ha. 2100 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *Mareş.*

No. 891/941.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se vor revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPADURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

I D4946

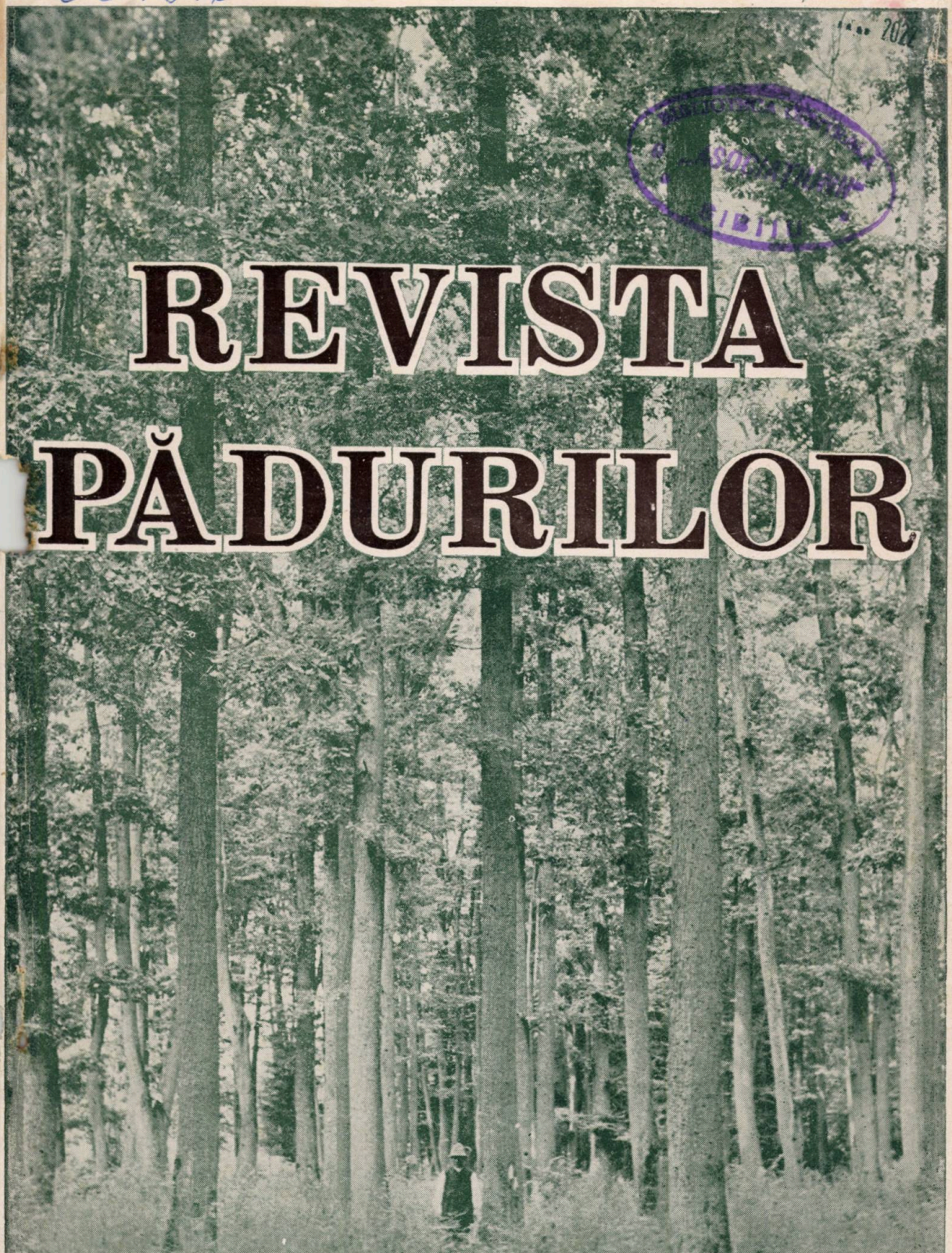

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

MARTIE 1491 ANUL 53 — Nr. 3

IUL. 2005
2014

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53, Nr. 3 MARTIE 1941

SUMARUL:

Studii:

Al. Săvulescu: Tarife de cubaj pentru molift — — — — — — — — 125

Comentarii — Insemnări:

Fr. Hafner: Intâmpinare la articolul „supraînălțarea șinelor exterioare în curbe" — — — — — — — — — — — — — — — 136

D. A. Sburlan: Răspuns la întâmpinarea de mai sus — — — — — — 139

S Pașcovschi: Asupra pagubelor produse de vânat în parcuri și pepiniere 146

T. Cernescu: Reflexiuni asupra normelor germane pentru încercarea lemnului — — — — — — — — — — — — — — — — 152

Vânătoare — Pescuit:

N. A. Constantinescu: O sinteză românească de istoria vânătoarei — — — 158

E. Pokorny: Terenul de vânat mic — — — — — — — — — — 163

E. Pokorny: Binoclul de vânătoare — — — — — — — — — — 167

Cronica internă (pag. 169), *Cronica externă* (pag. 181), *Recenzii* (pag. 185), *Informațiuni* (pag. 187), *Decizii ministeriale* (pag. 192).

SOMMAIRE:

Études:

Tarif de cubage pour l'épicéa provenant de l'éclaircie — — — — Al. Săvulescu

Commentaires:

Réplique à l'article „Surhaussement du rail extérieur dans les courbes" de M. Sburlan et la réponse de l'auteur: Fr. Hafner; D. A. Sburlan

Dégats produits par le gibier dans les parcs et pépinières — — — S. Pașcovschi

Reflexions sur les normes allemandes pour la recherche du bois — T. Cernescu

Chasse et pisciculture:

Une synthèse roumaine sur l'histoire de la chasse — — N. A. Constantinescu

Sur le terrain propre pour le gibier — — E. Pokorny

Chronique (intérieure et extérieure) — *Livres* — *Informations.*

INHALT:

Abhandlungen:

Massentafeln für Fichte aus der Durchforstung, Al. Săvulescu

Mitteilungen:

Entgegnung zum Artikel „Schienenüberhöhung in Kurven" von Prof. D. A. Sburlan und die Antwort des Verfassers: — — Fr. Hafner; D. A. Sburlan

Wildschaden in den Parkanlangen und Baumgärten — — — — S. Pașcovschi

Betrachtungen über die deutschen Normen für die Holzforschung — T. Cernescu

Jagd und Fischerei:

Eine rumänische Synthese der Jagdgeschichte N. A. Constantinescu

Über das Jagdterrain — E. Pokorny

Chronik — Bücherschau — Nachrichten.

24976

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

REVISTA PĂDURILOR ANUL 53 — Nr. 3/1941

S T U D I I

TARIFE DE CUBAJ PENTRU MOLIFT
ARBORI DIN RĂRITURĂ

de Ing. AL. SĂVULESCU

De pe proprietăţile Casei Regale situate în valea Azugei, începând de acum 40 de ani s'au exploatat arboretele de răşinoase în vederea alimentării cu lemn de celuloză a fabricei de hârtie dela Buşteni. In locul acestora s'au făcut plantaţiuni (mai târziu şi semănături) cu molift, într'un dispozitiv destul de des

Nr. 1. Tarif de cubaj pentru arborele fără crăci.

Înălţimi	Diametrul la înălţimea pieptului (cm)													
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
m.	Volum în dmc.													
8	20	23	25											
9	22	29	36											
10	24	33	39	50										
11	27	35	42	53	62	72								
12	28	37	46	56	68	76	86	100						
13		43	50	60	72	85	98	113	124	135				
14		47	56	68	79	92	104	119	130	142				
15				71	84	97	110	128	139	154				
16				76	92	109	124	139	152	168	186	202		
17							131	148	164	183	198	218	242	277
18								163	179	194	211	232	262	305

(1×1 m, adică 10.000 puieţi la hectar). Cele mai bătrâne arborete creeate în aceste condiţiuni se găsesc pe muntele Ritivoiu, unde plantaţiile au împlinit 40 de ani. Poziţia foarte îndepărtată a acestui munte nu a permis multă vreme să se facă ope-

39820

rațiuni culturale. In timpul din urmă, însă, când arborii au atins dimensiuni care îi fac utilizabili, s'a ajuns la ideia de a se folosi pentru celuloză materialul care ar putea să rezulte din aceste arborete, în urma unor tăieri de ameliorare, mai

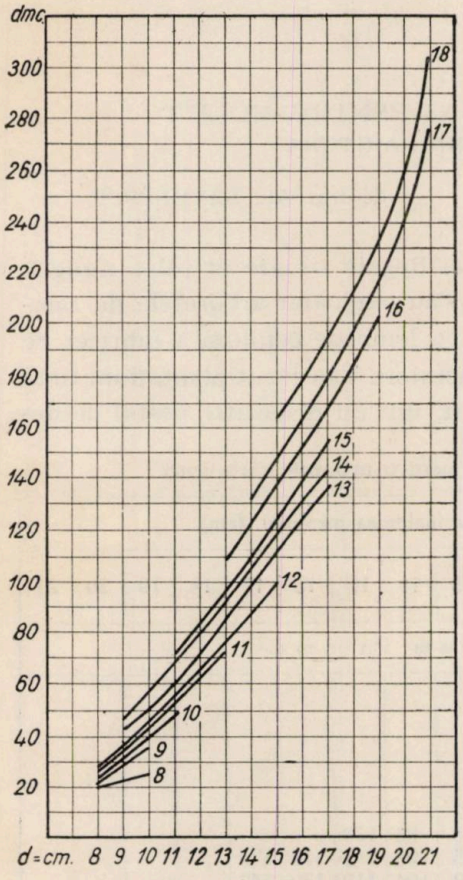

Fig. 1. Volumul fusului în funcție de diametru.

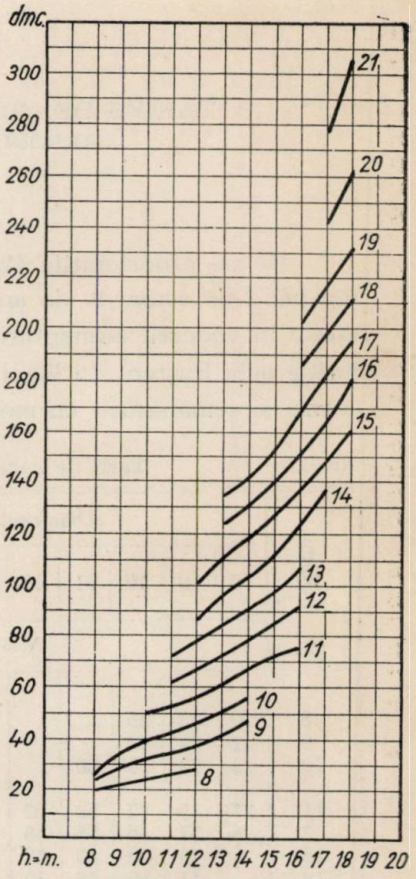

Fig. 2. Volumul fusului în funcție de înălțime.

ales că aprovizionarea fabricilor de hârtie cu material lemnos s'a îngreuiat. Lucrările au început în anul 1929. Se fac răriturі slabe, prin care se extrage aproape exclusiv material dominat.

Dat fiind că în general tabelele de cubaj dau cifre pentru materialul din arboretul principal (arbori dominanți și codominanți), am socotit interesant să stabilesc un tarif de cubaj

special pentru arborii din răritură. Se înțelege, el are un scop direct utilitar, putând servi administrației pentru evaluarea materialului de extras prin asemenea operațiuni; dar poate constitui și punctul de plecare al unui studiu tinzând să lămurească în ce raporturi se află dimensiunile, volumul și forma celor două categorii de arbori dintr'un arboret, cei dominanți și cei dominați. Această idee m'a determinat să public cifrele la care am ajuns. (Tab. 1 și 2).

Nr. 2. Tarif de cubaj pentru lemnul mare (de celuloză).

Înălțimi	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)													
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
m.	Volum în dmc													
8	16	18	20											
9	17	24	31											
10	20	27	34	45										
11	20	28	36	48	57	68								
12	22	30	40	50	62	72	82	96						
13		34	42	53	65	79	92	108	119	130				
14		40	49	61	72	85	97	113	127	137				
15				64	78	90	102	119	131	149				
16				70	85	102	117	132	148	163	180	196		
17							124	143	158	176	192	212	238	272
18									172	188	205	225	255	298

Procedeul urmat la întocmirea acestor tarife, în ce privește compensările aritmetice și grafice, întocmirea graficelor și a tablourilor, este cel descris în lucrarea „Tarife de cubaj pentru salcâm" a d-lor Prof. V. N. Stinghe și Ing. G. T. Toma, publicată în analele Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră, vol. III, 1937. In ce privește însă culegerea datelor depe teren, am de făcut următoarele precizări:

S'a cubat un număr de 605 arbori. Tăietura s'a făcut de jos, adică dela o înălțime ce nu depășește o treime din grosimea trunchiului. La cubare, partea din fusul arborilor mai groasă de 7 cm în diametru s'a considerat secționată în piese de câte 1 metru, cărora li s'a măsurat diametrul la mijloc.

Volumul porţiunei dinspre vârf, mai subţire de 7 cm în diametru, s'a determinat însă prin înmulţirea suprafeţei secţiunei dela jumătatea piesei, cu lungimea ei.

Parcela care a servit pentru adunarea materialului are altitudinea cuprinsă între 1250—1300 m.

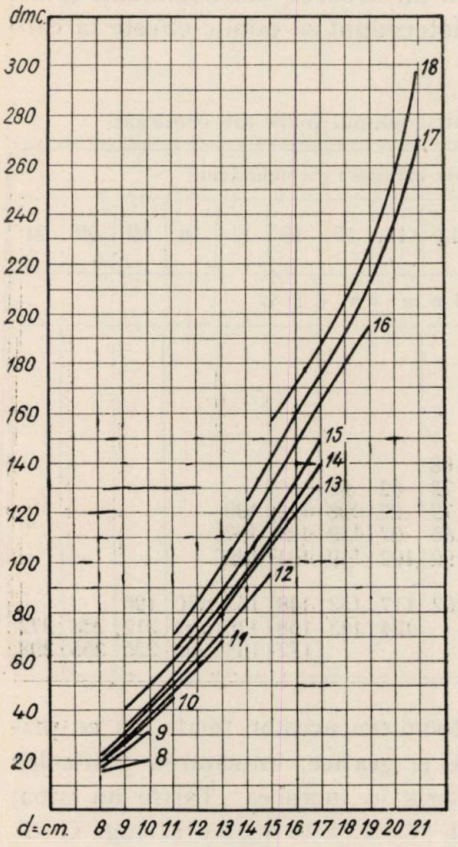

Fig. 3. Volumul lemnului mare în funcţie de diametru.

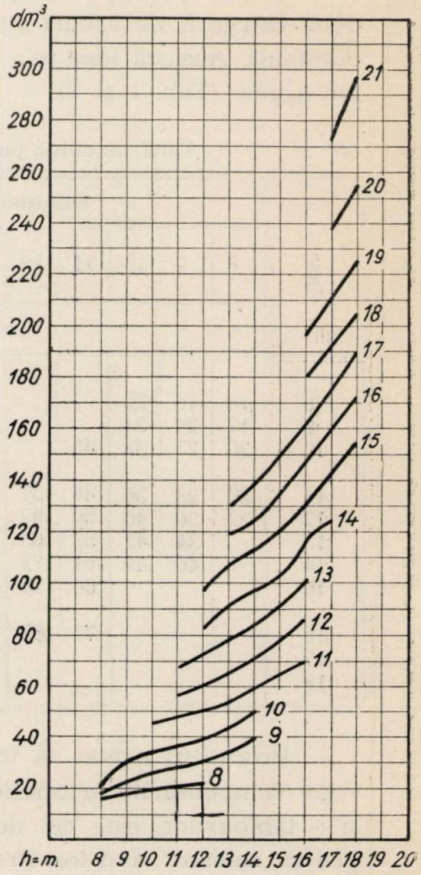

Fig. 4. Volumul lemnului mare în funcţie de înălţime.

Înălţimea medie a arborilor doborîţi este de 13 m. După tabelele Prof. Dr. S c h w a p p a c h arboretul ar intra în clasa a II-a de fertilitate (vârsta 40 de ani). Cum însă arborii măsuraţi fac parte din etajul dominat, media găsită este mai mică decât înălţimea medie a arboretului. Clasa de fertilitate reală este prin urmare superioară clasei a II-a.

Tarifele dau două rânduri de cifre: unele pentru volumul întreg al fusului (fără crăci) și altele numai pentru volumul lemnului mare (peste 7 cm diam.). Curbele compensate ale volumelor în raport cu diametrul și cu înălțimea, din care s'au dedus cifrele înscrise în tarife, sunt arătate în fig. 1 și 2 pentru fusul întreg și fig. 3 și 4 pentru lemnul mare.

Precizia cifrelor înscrise la diferitele categorii de diametre și înălțimi este desigur în raport cu numărul de arbori mă-

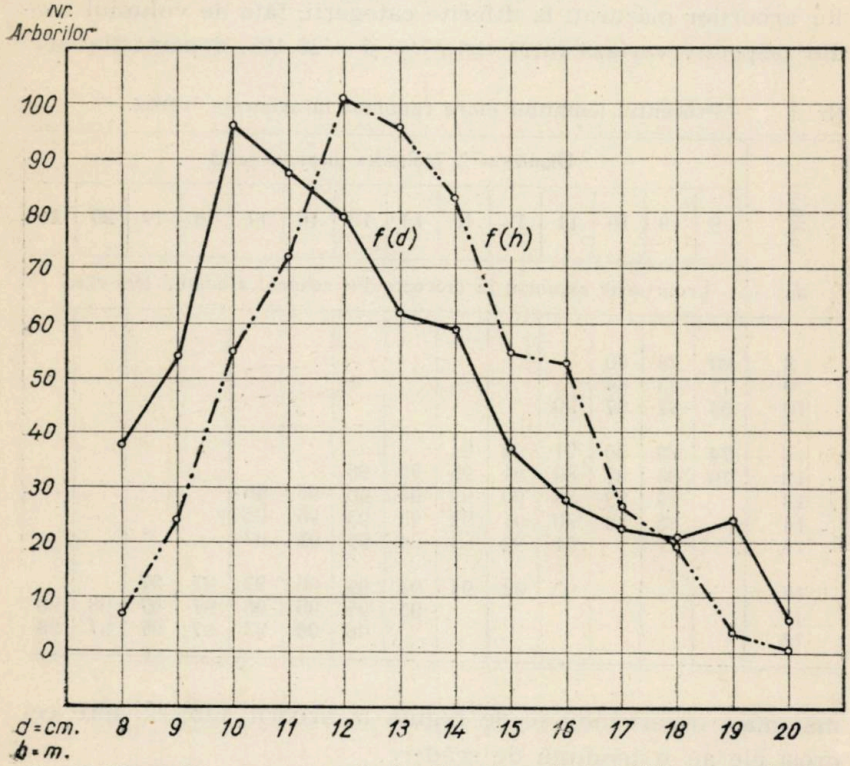

Fig. 5. Repartiția pe categorii de diametre și de înălțimi a arborilor măsurați.

surați de fiecare categorie. Cifrele înscrise la categoria de diametru 10 cm și de înălțime 12 m sunt cele mai sigure, fiind deduse din media celui mai mare număr de măsurători. Pentru categoriile mai mici și mai mari decât aceasta, precizia scade treptat, cu cât depărtarea este mai mare, întrucât și numărul arborilor măsurați scade progresiv, după cum se vede din curbele distribuției arborilor măsurați (fig. 5). Cifra volumu-

lui corespunzător diametrului de 20 cm a fost dedusă pe baza numai a 6 măsurători, pe când acelea corespunzătoare categoriei de diametru 10 pe baza a 96 de măsurători. Un alt considerent care ne face să atribuim rezultatelor bazate pe măsurători puține, o precizie mai mică este faptul că forma arborilor este foarte variabilă. Acest lucru s'a putut deduce din observarea diferențelor destul de importante dintre volumele arborilor dintr'o aceeași categorie. Depărtarea mijlocie a volumelor arborilor măsurați la diferite categorii, față de volumul mediu respectiv variază între ±1,37% și ±20,4%, depărtările cele

Nr. 3. Procentul lemnului mare raportat la arborele întreg.

Înălțimi	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)													
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
m.	Lemn mare exprimat în procente din volumul arborelui fără crăci													
8	80	78	80											
9	77	83	84											
10	83	82	87	90										
11	74	80	86	91	92	94								
12	79	86	87	89	91	95	95	96						
13		79	83	88	90	93	94	96	96	96				
14		85	88	90	91	92	93	95	96	96				
15				91	92	93	94	95	96	97				
16				92	92	94	94	95	96	97	97	97		
17							95	95	96	96	97	97	98	98
18								96	96	97	97	97	97	98

mai mari observându-se de regulă la arborii subțiri; spre cei groși ele au o tendință de scădere.

Comparându-se rezultatele noastre cu datele tarifelor de cubaj bavareze pentru molid neexploatabil de 60—90 ani, se constată că cifrele date de noi sunt cu 3—17% mai mici. Aceasta dovedește fără îndoială, o formă mai conică a arborilor care au stat la baza întocmirii tarifelor prezentate aici, dar din aceasta nu se poate trage o concluzie asupra formei molidului nostru în raport cu cel bavarez și nici asupra formei arborilor dominați față cu cei dominanți, date fiind condițiile cu totul diferite în care au fost întocmite aceste două tarife.

Nr. 4. Procentul de lemn mărunt raportat la lemnul mare (de celuloză).

Înălțimi	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)													
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
m.	Vârfurile exprimate în procente din lemnul mare.													
8	31	28	25											
9	29	21	16											
10	20	22	15	11										
11	35	25	17	10	9	6								
12	26	23	15	12	10	7	5	4						
13		18	19	13	10	8	7	5	4	4				
14		17	14	11	10	8	7	5	4	4				
15				9	9	8	7	5	5	3				
16				9	6	7	6	5	4	4	3	3		
17							6	5	4	4	3	3	2	2
18								4	4	3	3	3	3	2

Nr. 5. Coeficienți de formă pentru arborele fără crăci.

Înălțimi	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)														Coeficienți de formă medii pe categorii de înălțimi
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	
m.	Coeficienți de formă în miimi.														
8	500	451	397												449
9	489	509	507												502
10	490	516	494	521											505
11	491	500	489	505	500	493									495
12	477	487	490	491	500	478	431	472							477
13		518	490	484	490	491	490	491	476	458					488
14		528	509	511	497	495	481	482	454	447					489
15				490	500	493	470	472	454	453					476
16				500	508	515	504	491	472	471	458	441			484
17							500	500	480	474	446	448	463	470	473
18								513	500	409	461	449	480	490	483
Coeficienți de formă medii pe categorii de diametri	487	501	482	500	500	494	479	489	473	465	455	446	471	480	

Nr. 6. Coeficienţi de formă pentru lemnul mare.

Înălţimi m.	Diametrul la înălţimea pieptului (cm) 8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	Coeficienţi de formă medii pe categorii de înălţimi
	Coeficienţi de formă în miimi														
8	400	352	318												357
9	378	421	437												412
10	400	422	431	474											432
11	354	400	418	457	459	466									426
12	367	395	426	439	456	453	443	453							429
13		410	411	427	442	456	460	470	456	441					441
14		450	446	459	456	457	449	458	430	431					449
15				448	459	452	442	449	434	438					446
16				461	470	481	476	467	423	455	442	428			456
17							473	477	459	456	432	436	453	462	456
18								490	481	474	448	435	468	478	468
Coeficienţi de formă medii pe categorii de diametri	380	407	412	452	454	461	457	466	448	449	441	433	460	470	

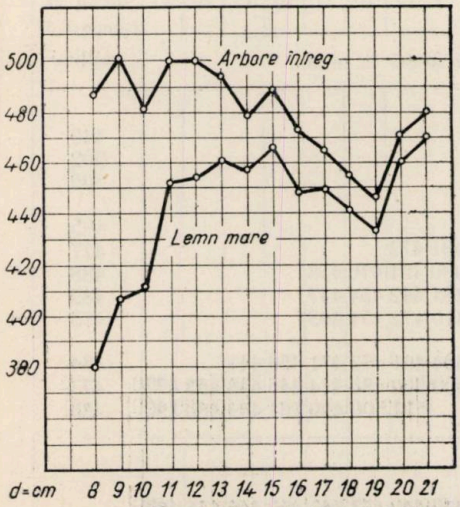

Fig. 6. Variaţia coeficientului de formă în funcţie de diametru.

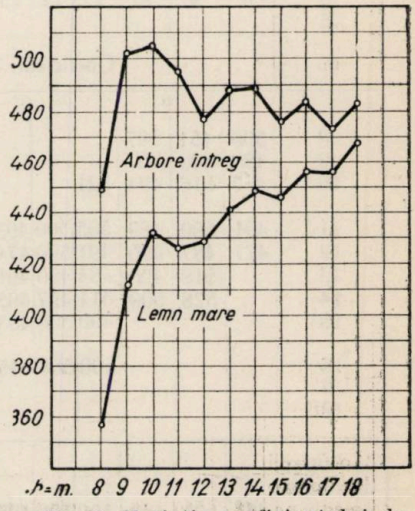

Fig. 7. Variaţia coeficientului de formă în funcţie de înălţime.

Nr. 7. Înălțimi reduse pentru arborele întreg (fără crăci).

Înălțimi m.	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)														Înălțimi reduse medii pe categ. de înălțimi
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	
	Înălțimi reduse exprimate în metri														
8	3,98	3,62	3,18												3,59
9	4,38	4,56	4,58												4,51
10	4,78	5,19	4,96	5,23											5,05
11	5,38	5,51	5,35	5,58	5,48	5,43									5,45
12	5,57	5,82	5,86	5,89	6,01	5,73	5,59	5,67							5,77
13		6,77	6,37	6,31	6,37	6,41	6,37	6,40	6,17	5,95					6,35
14		7,40	7,13	7,16	6,98	6,93	6,76	6,74	6,47	6,26					6,87
15				7,46	7,42	7,31	7,15	7,25	6,91	6,78					7,18
16				8,00	8,13	8,21	8,05	7,87	7,56	7,40	7,31	7,12			7,74
17							8,83	8,38	8,16	8,06	7,39	7,69	7,70	8,00	8,03
18								9,22	8,90	8,55	8,29	8,18	8,34	8,81	8,61
Înălț. reduse medii pe cat. de diametre	4,82	5,55	5,35	6,52	6,73	6,67	7,12	7,36	7,36	7,17	7,66	7,66	8,02	8,40	

Pentru interesul pe care îl pot avea mai mult pentru studiu decât pentru aplicarea în practică, am calculat din cifrele date în tabelele 1 și 2 procentul lemnului mare în raport cu volumul fusului întreg (tabela 3), procentul lemnului mărunt (fără crăci) în raport cu lemnul mare (tab. 4), apoi coeficienții de formă ai fusului (tab. 5) și ai lemnului mare (tab. 6), precum și înălțimile reduse (hf) pentru arborele întreg (tab. 7) și pentru lemnul mare (tab. 8).

Din reprezentarea grafică a coeficienților de formă medii (fig. 6 și 7, cifrele din rândul ultim și coloana ultimă din tab. 5 și 6) se pot observa ușor următoarele caracteristice: variația coeficienților de formă are în general același aspect ca și a celor corespunzători din tabelele bavareze: coeficientul de formă al fusului întreg în raport cu diametrul descrește cu creșterea diametrului până la categoria de 19 cm, dela valoarea de aprox. 0,500 până la 0,446, rămânând tot timpul inferior celor din tabelele bavareze; crește apoi pentru diametrul 20 și 21 cm, până la 0,480, apropiindu-se de cei bavarezi. Creșterea aceasta,

Nr. 8. Înălțimi reduse pentru lemnul mare.

Înălțimi m.	Diametrul la înălțimea pieptului (cm)														Înălțimi reduse medii pe categ. de înălțimi
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	
	Înălțimi reduse exprimate în metrii														
8	3,18	2,83	2,55												2,85
9	3,38	3,77	3,95												3,70
10	3,98	4,24	4,33	4,74											4,32
11	3,98	4,40	4,58	5,05	5,03	5,12									4,69
12	4,38	4,72	5,09	5,26	5,48	5,42	5,33	5,43							5,14
13		5,34	5,35	5,58	5,75	5,95	5,98	6,11	5,92	5,73					5,75
14		6,29	6,24	6,42	6,37	6,40	6,30	6,39	6,12	6,04					6,29
15				6,73	6,90	6,78	6,63	6,73	6,52	6,56					6,69
16				7,37	7,52	7,68	7,60	7,47	7,36	7,18	7,07	6,91			7,35
17							8,05	8,09	7,86	7,75	7,55	7,48	7,58	7,85	7,78
18								8,83	8,55	8,28	8,06	7,94	8,12	8,60	8,34
Înălț. reduse medii pe cat. de diametri	3,78	4,51	4,59	5,88	6,18	6,23	6,65	7,00	7,05	6,92	7,56	7,44	7,85	8,22	

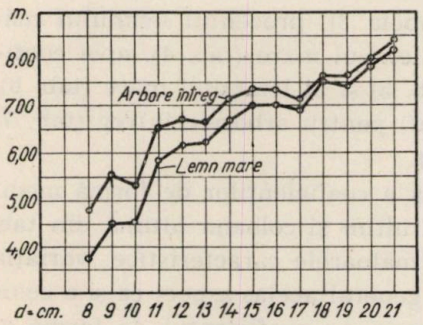

Fig. 8. Înălțimea redusă, în funcție de diametru.

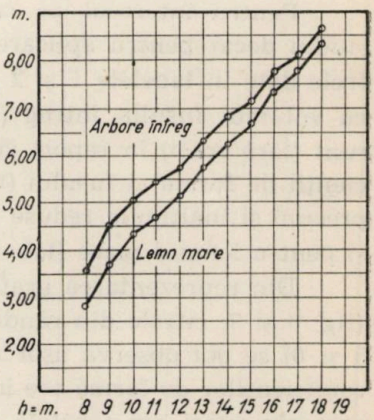

Fig. 9. Înălțimea redusă, în funcție de înălțime.

indicând o formă mai cilindrică a arborilor celor mai groși, aparținând în parte etajului dominant din arboret, ar putea îndreptăți poate concluzia asupra formei mai conice a arbo-

rilor dominați. Coeficientul de formă al lemnului mare în funcție de diametru crește până la categoria de 15 cm, la început foarte repede, atingând valoarea 0,466, scade apoi până la categoria de 19 cm și urmează mai departe mersul celui corespunzător fusului întreg. In funcție de înălțime coeficientul de formă atât al arborelui întreg, cât și al lemnului mare are la început o creștere foarte repede, cel dintâi atingând maximul (0,506) la înălțimea de 10 metri și luând apoi un mers descendent, pe când cel de al doilea prezintă o creștere continuă. Coeficienții de formă bavarezi ai fusului întreg cresc în general cu înălțimea (numai pentru dimensiuni mici, 8—10 cm diam. descresc).

Inălțimile reduse (tab. 7 și 8 și fig. 8 și 9) au fost calculate din cifrele volumelor date în tarife (tab. 1 și 2) prin împărțirea lor cu suprafața secțiunii la 1,30 m a categoriei respective. Atât cele referitoare la arborele întreg cât și cele referitoare la lemnul mare cresc în general atât cu diametrul cât și cu înălțimea arborilor.

Massentafeln für Fichte aus der Durchforstung.

Tarif de cubage pour l'épicéa provenant de l'éclaircie.

En appliquant le procédé exposé par prof. V. N. Stinghe et Ing. G. Toma dans les annales de l'Institut de Recherches et Expérimentation Forestière roumain, T. III, 1937, on établit un tarif de cubage pour les arbres dominés d'épicéa qui, en règle générale font l'objet des éclaircies par le bas. Les tabelles 1 et 2 donnent le volume du fut entier (non comprises les branches) et du gros bois, et les fig. 1—4 les courbes compensées des volumes par rapport au diamètre et à la hauteur, qu'on a pris pour base dans le calcul des chiffres inscrites dans ces tabelles. On a calculé ensuite le % du gros bois (dépassant 7 cm en diamètre) par rapport au fût entier (tab. 3) et du menu bois du fût par rapport au gros bois (tab. 4); puis les coéficients de forme du fût (tab. 5, fig. 6) et du gros bois (tab. 6, fig. 7); enfin pour les mêmes éléments les hauteurs réduites (tab. 7 et 8, fig. 8 et 9). La variation du coéficient de forme est semblable à celle des coéficients des tables bavaroises, mais ses valeurs restent toujours inférieures.

COMENTARII — INSEMNĂRI

ÎNTÂMPINARE

LA ARTICOLUL:

„SUPRAINĂLȚAREA ȘINELOR EXTERIOARE IN CURBE" *)

de Dr. FRANZ HAFNER-Viena

Articolul menționat mai sus, apărut în „Revista Pădurilor", anul 1939, caetul nr. 10, în afară de unele greșeli strecurate în calcul din nebăgare de seamă, se bazează în critica formulelor stabilite de Prof. L. Hauska, cu privire la calculul supraînălțării în curbe la căile ferate forestiere, pe presupuneri, ce nu pot fi considerate drept cunoscute.

Să ne oprim mai întâi asupra greșelilor de calcul strecurate:

Mărimea supraînălțării (h^{mm}), după procedeul de calcul anterior, este indicată nu prin expresia:

$$h^{mm} = \frac{V^2 - 127\ \mu\ R}{127\ R - \mu\ V\ (^{km/oră})^2}\ (s + s_b),$$ ci prin formula:

$$h^{mm} = \frac{V^2 - 127\ \mu\ R}{127\ R + \mu\ (V^{km/oră})^2}\ (s + s_b)$$

Ținând seama mai departe, că mărimea ecartamentului, inclusiv supralărgirea căii — care după formula: $e^{mm} = \frac{140}{R^m}$, în care R = 100 m, este de 14 mm — trebuie introdusă în formulă cu 760 + 14 = 774 mm, iar nu cu valoarea 0,94 m, ca la Sburlan, atunci calculul din exemplul lui Sburlan, luând

*) Articolul a fost scris în limba germană și tradus de redacție

raza R = 100 m și viteza V = 25 km/oră și păstrând valoarea $\mu = 0{,}15$, ar da pentru supraînălțare:

$$h^{mm} = \frac{625 - 1905}{12700 + 93{,}75} \quad (760 + 14) \text{ mm } *)$$

adică o valoare negativă.

Dar dacă, trecând peste aceste erori, concluzia trasă asupra inaplicabilității formulelor stabilite de Prof. Hauska nu este încă infirmată, o analiză mai amănunțită arată, că nici procedeul principial de calcul aplicat nu poate fi considerat ca incontestabil.

Pe când L. Hauska nu precizează valoarea μ a coeficientului frecării ce survine, A. Sburlan introduce ca mărime a acesteia, pentru demonstrația sa 0,15, deși arată că valori exacte lipsesc.

Frecarea ce se produce în curbe, nu poate fi totuși considerată ca o simplă frecare de alunecare, ci ceva mijlociu, între frecarea de alunecare și aceea de rostogolire. După formula empirică a lui Haarmann, mărimea valorii rezistenței la frecarea de rostogolire, de ex. la ecartamentul 600 mm, este dată de:

$$(2{,}2 + 0{,}0017\ V^2)\ ^{kg/t}$$

ceeace, la o viteză de 25 km face rotund 3,26 kg/t. Dacă, pentru a obține o valoare aproximativă pentru frecarea transversală ce ia naștere în curbe, se mărește această valoare cu 100 la sută, rezultă, pentru raza cea mai mică, pentru care mai este încă necesară o supraînălțare, după formula Prof. Hauska, următoarele:

$$R^m_{h=0} = \frac{(V^{km/oră}_{max.})^2}{127\ \mu^{**})} = \frac{625}{127 \times 0{,}00652} = 755 \text{ m}$$

Raza de 755 m este deja de așa natură, încât o neglijare a supraînălțării ar fi cu putință fără periclitarea exploatării. Pe baza formulei empirice (106) dată în lucrarea Prof.

*) Din efectuarea calculului se obține h = —77,4 mm. (N. R.).

**) In formula scrisă în manuscrisul D-lui Hafner lipsește μ de la numitor, desigur din greșală de transcriere. (N. R.).

Hauska, la această rază ar rezulta prin calcul următoarea supraînălțare:

$$h^{mm} = \frac{5\,(V^{km/oră})^2}{R^m} = \frac{5 \times 625}{755} = 4{,}1 \text{ mm}$$

Această supraînălțare neînsemnată este în orice caz încă prea mult dimensionată, deoarece această valoare a fost stabilită fără considerarea frecării reducătoare, în direcție transversală, asupra căreia Hauska insistă în mod precis.

La raza de 100 m, viteza de 25 km/oră, luând valoarea $\mu = 0{,}00652$, cum s'a arătat mai sus, și la un ecartament sporit de $600 + 10 = 610$ mm supraînălțare se calculează, după cum urmează:

$$h^{mm} = \frac{(V^{km/oră})^2 - 127\,\mu\,R}{127\,R + \mu\,(V^{km/oră})^2}\,(s + s_b)$$

$$h^{mm} = \frac{625 - 12700 \times 0{,}00652}{12700 + 0{,}00652 \times 625}\,(610)^{mm} = 26 \text{ mm}$$

Acest rezultat se apropie deasemenea de valoarea pentru supraînălțare calculată cu formula empirică:

$$h^{mm} = \frac{5\,(V^{km/oră})^2}{R^{mm}} = \frac{5 \times 625}{100} = 31{,}25 \text{ mm}$$

în special dacă se are în vedere neglijarea frecării la formula empirică.

Examinările de mai sus vor să arate, că dacă nu există date absolute pentru valoarea frecării în curbe și de aceea nu se pot încă deduce valori absolut certe pentru supraînălțare, se pot totuși obține rezultate, ce pot fi puse întru totul în concordanță cu experiențele practice, dacă se iau valori apropiate pentru mărimea frecării transversale.

Stabilirea acestor relații nu a avut nicidecum drept scop determinarea unei valori absolut exacte pentru mărimea supraînălțării, ci numai să arate, că diferitele formule empirice care neglijează frecarea transversală dau pentru supraînălțare valori, ce pot fi încă diminuate, întrucât o supraînălțare

prea mare are drept urmare şi consecinţe dăunătoare, prin frecare la bărbia roţii interioare.

Ar fi fost desigur nimerit, ca înaintea redactării criticei sale, Prof. S b u r l a n, să se fi informat la autor asupra scopului ecuaţiilor stabilite.

R Ă S P U N S
LA ÎNTÂMPINAREA DE MAI SUS

de D. A. SBURLAN

Unul din colegii ing. silvici, utilizat la construirea de căi ferate forestiere ale Caps.-ului, mi-a atras atenţia prin 1939, că aplicând o formulă teoretică dată în carea D-lui Prof. H a u s k a : „Waldeisenbahnbau“ din 1937 pentru calculul supraînălţării şinelor exterioare în curbe, a găsit valori, ce nu pot fi utilizate în practică.

Examinând la rândul meu această chestiune, am găsit nimerit să public observaţiunile din articolul ce face obiectul întâmpinării D-lui Dr. F. H a f n e r.

De la început ţin să remarc, că în multe tratate de căi ferate sunt date formule teoretice, asemănătoare celei stabilite de D-l H a u s k a, însă se arată, că diversele administraţii feroviare utilizează anumite formule empirice, care dau mai bune rezultate pentru practică.

Formula despre care e vorba, e dată în cartea D-lui Hauska sub n-rul (103) în felul următor:

$$h^{mm} = \frac{(V^{km/oră})^2 - 127\ \mu\ R}{127\ R + \mu\ (V^{km/oră})^2}\ (s + s_t) \qquad (1)$$

în care V = viteza vehiculului în km/oră, R = raza curbei în metri, $s + s_b = s_e$ = lărgimea de reazim a căii, adică lărgimea ecartamentului plus lăţimea căpăţânei şinei (relaţia 98 la D-l H a u s k a).

Dacă în formula de mai sus se exprimă viteza în m/sec şi se ţine seama, că $h/s_e = \operatorname{tg}\alpha$, înclinarea transversală a căii se poate scrie astfel:

$$\operatorname{tg}\alpha = \frac{v^2 - \mu\ g\ R}{g\ R + \mu\ v^2} \qquad (2)$$

formă sub care se dă de regulă înclinarea virajelor la şosele.

Singurul element din formulă, asupra căruia nu se dau indicaţiuni mai precise este coeficientul μ. Despre acesta, D-l Prof. Hauska spune la pag. 77 a tratatului D-sale, că este coeficientul de frecare în sens transversal (—unter μ den Reibungskoeffizienten in der Querrichtung verstanden —), fără a se preciza însă, ce valoare are, în cazul căilor ferate forestiere.

După modul cum sunt stabilite relaţiile de echilibru între forţele ce lucrează asupra vehiculului, când acesta parcurge curba, am găsit, că se poate considera acest coeficient, ca fiind un coeficient de frecare la alunecare (Gleitreibung) şi am luat pentru el valoarea coeficientului de frecare la alunecare al bandajului roţii pe şină, în medie $\mu = 0{,}15$.

Intrucât nici în tratatele clasice de căi ferate şi nici în „Hütte" n'am găsit nici-o indicaţie mai precisă cu privire la valoarea acestui coeficient de frecare în curbă, am cercetat să văd, prin analogie, cum e considerat acesta la şosele, unde, după cum se ştie, se dă deasemenea o pantă transversală platformei şoselei în curbă (viraj).

La cap. „Gleitgefahr" din tratatul „Strassenbau" de Heeb-Kölmel, panta transversală a căii e indicată printr'o formulă analoagă celei din cartea D-lui Prof. Hauska:

$$\operatorname{tg}\alpha = \frac{v^2 - fgR}{gR + fv^2} = \frac{v^2}{gR} - f \qquad (3)$$

în care se spune precis despre f, că este un coeficient de frecare la alunecare între partea carosabilă şi obada vehiculului („f = der Gleitwiderstandbeiwert zwischen der Fahrbahn und der Bereifung des Wagens ist 0,2"; Aufgabe 19, S. 59) şi mai departe (Aufg. 20, S. 61: „der Widerstandbeiwert der gleitenden Reibung $f = 0{,}2$ beträgt...").

In Hütte XXVI, vol. III nu se dă o formulă pentru calculul lui h la şosele, ci se prescrie, ca viteza vehiculului în curbă să nu depăşească valoarea:

$$v = \sqrt{gR(f + \operatorname{tg}\alpha)/(1 - f\operatorname{tg}\alpha)} \ [\text{m/sec}]$$

relaţie din care se poate scoate însă aceeaş expresie pentru $\operatorname{tg}\alpha$, ca aceea dată sub n-rul (3) de mai sus:

$v^3 - g R (f + tg \alpha) / (1 - f tg \alpha)$, de unde, $tg \alpha = \frac{v^2 - f g R}{g R - f v^2}$

Și aici se dă pentru f valoarea f = 0,2, ceeace arată că este un coeficient de frecare la alunecare.

In întâmpinarea D-sale, D-l Hafner spune că „frecarea ce se produce în curbe nu poate fi totuși considerată ca o simplă frecare de alunecare, ci c e v a m i j l o c i u între frecarea de alunecare și cea de rostogolire“ și cu acest corectiv, D-sa arată cum se poate utiliza formula menționată, pentru aflarea supraînălțării, în cazul căilor ferate.

Pornind probabil de la rezultatul dat de una din formulele empirice pentru h, D-sa stabilește valoarea coeficientului de frecare în sens transversal care introdusă în formula (106) să dea valori acceptabile pentru practică. Pe această cale a ajuns la concluzia că μ trebuie să aibă o valoare dublă (D-sa spune cu 100% mai mare, ceeace e acelaș lucru dar mai impresionant) cât valoarea coeficientului de frecare la rostogolire, determinat prin formula empirică a lui H a a r m a n n.

Acest mod de procedare e însă arbitrar și experiența cred că n'ar confirma, că μ, coef. de frecare transversal e tocmai dublul celui de rostogolire. Pe de altă parte, coef. de frecare la rostogolire calculat prin formula H a a r m a n n, e mult mai mic decât cel găsit de pildă de Dr. W i t t h o f f, în lucrarea: „Über Versuche mit schmalspurigen Eisenbahnbetriebsmitteln“ (circa 9 kg/t, față de 3,26 kg/t, cât a calculat D-l H a f n e r).

Față de această valoare de 3 ori mai mare, s'ar mai putea susține că μ este exact dublul coef. de frecare la rostogolire? Și în acest caz, valoarea razei limită, de la care înainte nu mai e necesară supraînălțarea ($R = 625/127 \times 0{,}018 = 273$ m) mai este verificată de datele din practică?

In articolul meu am arătat o parte din motivele care fac, ca formulele teoretice să nu dea rezultate aplicabile în toate cazurile ce se ivesc în practică, atât pentru supralărgire cât și pentru supraînălțarea căii în curbă. Ca o confirmare în plus a celor spuse acolo, dau mai jos considerațiile ce se fac asupra

acestor formule teoretice în „Handbuch der Ing. Wiss. V, Der Eisenbahnbau, II. Berechnung des Oberbaues", de F. Loewe și Dr. H. Zimmermann:

„In afară de cele arătate, deducțiile teoretice ale formulelor pentru supralărgire suferă însă și de neajunsul, că ele consideră numai un vagon izolat, pe când în exploatarea căilor ferate se mișcă trenuri întregi. Prin forțele ce acționează la cuplaje, poziția reciprocă și aceea în curbă a vagoanelor pot fi deasemenea influențate" (pag. 89). Iar cu privire la formula teoretică pentru supraînălțare se spune:

„Această formulă e valabilă însă numai pentru o osie ce se mișcă liberă și se aranjează după direcția centrului curbei, caz care nu survine în exploatarea căilor ferate, mai ales la osiile conducătoare, dinainte, ale vehiculului, de oare ce acestea pot converge cu atât mai puțin către centrul curbei, cu cât raza e mai mică și distanța între osii mai mare. Chiar la vehicule cu scaune rotitoare nu se poate realiza o convergență exactă a osiilor anterioare ale scaunelor (a se vedea cele spuse în această privință la supralărgire) și de aceea pentru calculul supraînălțării de bază a căii, utilizarea formulei teoretice nu se va face oricum și oricând" (pag. 94).

Am lăsat la urmă chestiunea greșelilor ce s'au strecurat în calculele, de altfel foarte simple, ce însoțesc articolul meu, deoarece ele nu prezintă o importanță de principiu. Mai întâi, greșeala de semn din formulă, datorită culegerii la tipografie, este destul de evidentă pentru cititor, deoarece pe același rând se află relația, din care ea a fost dedusă, și în care semnele sunt redate corect.

Cât despre greșelile făcute în calculul numeric al supraînălțării, e adevărat că lărgimea de reazem a căii trebuia să fie: $l = s + s_b + \epsilon = 760 + 14 + 35 = 809$ mm $= 0{,}81$ m, iar nu 0,94 mm, cum din greșală s'a scris, dar nici 774 mm, cât arată D-l Hafner. In acest caz, rezultatul calculului ar fi fost:

$$\frac{12\,700 - 93{,}75}{625 - 1905} \times 809 = -0{,}1 \times 809 = -81 \text{ mm}$$

iar nu —0,094 mm, cât s'a arătat în articolul meu și nici 77,4 mm, cât rezultă din cifrele date de D-l Hafner. Rezultatul corect, nu contrazice, ba chiar întărește și mai mult concluziile la care ajungeam în acel articol.

Asemenea erori se pot strecura în lucrările cele mai serios controlate. Bunăoară, chiar una din formulele redate în articolul meu, e scrisă la D-l Hauska:

$$R = V/127\,\mu, \text{ în loc de } R = V^2/127\,\mu$$

Eroarea nu e indicată în erata cărții, dar aceasta nu m'a împiedecat, ca descoperind-o, să aplic în articolul meu formula corectă.

Găsesc deci, că rău a făcut D-l Hafner începând întâmpinarea D-sale cu menționarea erorilor de transcriere și de aplicare a formulelor. Fiindcă și în calculul redat de D-sa se află o eroare, pe care aș putea-o califica mai gravă, decât cele comise de mine.

Astfel, în formula (103), pentru aflarea lui h se multiplică fracția cu $(s+s_b)$, în care s=ecartamentul căii (760 mm), iar s_b=lățimea căpățânei șinei (Schienenkopfbreite; la c. f. forestiere s_b=aprox. 35 mm). D-l Hafner spune însă că s_b este supralărgirea căii în curbă, lucru care nu se află scris nici în cartea D-lui Hauska, nici în alte tratate de căi ferate (de ex. în Loewe-Zimmermann).

Ca încheere, țin să remarc încă odată, cât de departe de mine a fost gândul, de a face prin articolul meu o critică rău voitoare, tratatului de căi ferate forestiere și emeritului ei autor, Prof. Hauska. Acest lucru reiese clar, atât din cuprinsul articolului, cât și din recenziile, totdeauna elogioase, ce am făcut prin revista noastră, numeroaselor publicații ale acestui neîntrecut autor de manuale tehnice forestiere. Aș fi deci foarte fericit, dacă menținând discuțiunea într'un curat și obiectiv spirit științific, am putea stabili pentru calculul supraînălțării în curbă la căile ferate forestiere, unde se lucrează cu raze de curbură mici și cu viteze reduse, o formulă, care să dea completă satisfacție pentru toate cazurile, ce se ivesc în practică.

Réplique à l'article „Surhaussement du rail extérieur dans les courbes" de M. Sburlan, (Rev. Pădurilor Nr. 10/939) et la réponse de l'auteur.

Entgegnung zum Artikel „Schienenüberhöhungen in Kurven" von Prof. D. A. Sburlan (Rev. Pădurilor Nr. 10/939) und die Antwort des Verfassers.

Dr. Franz Hafner-Wien hebt einige in die Rechnung untergelaufene Fehler hervor, und zeigt, dass man durch die Anwendung der von Prof. Hauska aufgestellten theoretischen Formeln zu brauchbaren Ergebnissen kommen könnte. Prof. Sburlan bringt in seiner Antwort zur Unterstützung seiner Behauptung, nämlich dass die theoretischen Formeln, besonders wenn es um Kleinbahnen handelt, zu unsicheren Werten führen, neue Beweise vor.

Din lucrările Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră din România

ASUPRA PAGUBELOR PRODUSE DE VÂNAT ÎN PARCURI ŞI PEPINIERE

de Ing. S. PAŞCOVSCHI

Iarna grea 1939—40 a făcut ca în multe părţi vânatul să atace arborii cultivaţi. In parcul şi pepiniera şcoalei silvice Casa Verde în special căprioarele au atacat răşinoasele cultivate, mai ales puieţii tineri. La puieţii mici de brad comun au fost roşi cu desăvârşire toţi mugurii şi parte din frunziş; aceşti puieţi s'au şi uscat mai târziu. A fost ros şi frunzişul

Tufă de Tisă roasă de vânat (căprioare, eventual şi iepuri). Casa Verde.

exemplarelor tinere de Thuja occidentalis L. şi Th. plicata Don.; la unele din acestea, care din toamnă au fost învelite în coceni de porum, căprioarele au reuşit să rupă acest înveliş ca să poată ajunge la cetină. Am găsit apoi şi câteva exemplare de pin negru tânăr cu mugurii roşi; au fost însă puţine.

Au fost atacate şi unele exemplare mai mari. Astfel la câteva tufe de tisă au ros complect frunzişul şi lujerii tineri până la o înălţime cât au putut ajunge. Au mai fost roase şi câteva exemplare tinere de Pinus banksiana Lam., deasemenea ramurile inferioare cu tot frunzişul şi toţi mugurii. Dintre foioase căprioarele au ros numai frunzele persistente de Mahonia aquifolium Nutt. din garduri vii.

Tufă de Laburnum vulgare roasă de iepuri. Gurghiu.

Iepurii au ros în schimb coaja tinerilor foioase, ca salcâm, ulm, oţetar, precum şi câţiva arbuşti ornamentali — Laburnum vulgare Gris, Colutea arborescens L. şi Caragana arborescens Lam. Multe tulpini au fost roase de jur-împrejur, încât s'au uscat mai târziu. Menţionez că roaderea lui Laburnum

vulgare am observat-o și în 1936—37 la Gurghiu, de unde provine fotografia de mai sus. In ce privește răşinoasele se pare că iepurii au luat parte la roaderea tisei, dar sigur nu sunt.

In Parcul dendrologic Bazoş din apropierea Timişoarei iepurii şi căprioarele au ros complect toate tufele de drobmătură (Sarothamnus scoparius Wimm.), ce au existat pe acolo. Nu degeaba deci această plantă se recomandă pentru hrana vânatului. M'a surprins faptul următor: constatând că scoarţa tuturor tulpinilor este roasă de jur-împrejur până la bază, le-am recepat de jos fiind sigur că vor lăstări; n'a lăstărit însă nici una, astfel încât această specie a dispărut complect din parc.

Puet de brad ros de căprioare. Casa Verde.

Pueţi de oţetar roşi de iepuri. Casa Verde.

In pepiniera Ocolului silvic Ţigăneşti s'au observat în iarna trecută deasemenea multe pagube produse de căprioare. Notez că pepiniera era bine împrejmuită. Dar s'a depozitat atât de multă zăpadă pe lângă gard, încât s'au format nămeţi foarte înalţi. Căprioarele se urcau pe aceşti nămeţi şi de acolo săriau uşor ce a mai rămas neacoperit din gard. Până ce s'a observat şi s'au luat măsuri, s'au şi produs pagube destul de

grave. A fost atacat în primul rând molidul, de 4—5 ani vârstă. Se poate spune că din câteva tarlale n'a scăpat nici un puiet neatins. Au fost roși toți mugurii, atât terminali cât și pe lujerii laterali. Au scăpat numai cei de jos care erau acoperiți cu zăpadă. Au mai fost vătămate tarlalele cu Thuja occidentalis, căreia i s'au ros complect tulpinile și frunzișul, tot ce era deasupra zăpezii. Cum zăpada era destul de groasă, puieții respectivi au rămas cu destul frunziș și n'au pierit; dar au fost ciuntiți urât, ceace la această specie, destinată tocmai scopurilor ornamentale, trebuie privit ca o vătămare destul de serioasă.

Aș prefera să evit discuția dacă aceste pagube provocate de vânat nu prezintă nici o importanță, cum susțin unii, sau din contra constituie un adevărat prăpăd pentru culturi, cum încearcă să demonstreze alții. S'a scris destul în ultimul timp asupra acestui punct și trebuie să recunoaștem că de multe ori s'a pus prea multă patimă în discuție și s'a ieșit din limitele obiectivității. Mă mulțumesc să constat numai atât: pentru un cultivator pasionat de plante (fie el silvicultor, horticultor, pomicultor sau ce o mai fi) pagubele provocate de vânat sunt totdeauna foarte supărătoare, chit că apreciate în bani nu s'ar urca la cine știe ce cifre mari. Și par'că ar fi un făcut: vânatul de prea dese ori alege tocmai plantele exotice, tocmai acele exemplare rare, pe care ai vrea să le vezi crescute cât mai frumos! Trebuie să fie la mijloc și o curiozitate, care îl împinge să guste din ce nu prea vede des. Și aceasta o face chiar având la dispoziție altă hrană destulă. Tot în iarna trecută am putut observa la Casa Verde, din fereastra biuroului meu, un țap care s'a plimbat nepăsător pe lângă o clăiță de fân, special pentru el și tovarărășii lui așezată, apoi a venit la o tufă de Magnolia stellata, mândria parcului nostru, și s'a pornit să-i ciupească mugurii.

Afirmația deseori exprimată și verbal și în scris, că vânatul nu se atinge de esențe valoroase, dacă are la dispoziție altă hrană, mai ales esențe moi, — îmi pare cel puțin exagerată. In privința aceasta îmi permit să aduc două exemple, cu toate că voi ieși puțin din tema ce mi-am propus să tratez aci. In Martie 1936 am găsit în parchetele curând plantate din jurul Lăpușnei (Gurghiu) destui puieți de molid cojiți de cerbi, iar alături, la 2—3 pași uneori, tufe de salcie

căprească rămase neatinse. Altădată tot pe acolo, la poalele muntelui Seaca, am văzut un larice, cam de 15—20 ani, pe care se vedea lămurit că era cojit regulat în fiecare an, timp de 5—6 ani consecutivi, rămânând cu o rană pe care nu reușia s'o acopere. Prin apropiere era pădure de molid tânără destulă și cu ceva esențe moi; dar cerbul a ales să cojească tocmai pe acel larice plantat.

In această ordine de idei îmi permit să citez o singură frază din cartea unui specialist: „n'a crescut încă nici o buruiană bună contra pagubelor de cojire cauzate de cerbi, și nici nu s'a găsit vre'un alt mijloc ca să facă să dispară cu totul această cojire...“ (H. Bruns, „Aesungs- und Revierverbesserung“, Hannover, 1938, pag. 93). Notez că este o carte vânătorească, nu una de silvicultură. Recomand să se uite prin ea toți care ar vrea să intre în discuție pe chestia pagubelor cauzate de vânat.

Puet de Thuja occidentalis ros de căprioare. Casa Verde.

Se vede treaba că întreaga chestiune nu este așa de simplă. Pentru mine lucrul este foarte natural. Vânatul în general, vânatul nobil mai ales, este doar reprezentat prin ființe vii, destul de bine înzestrate. De multe ori nu vrea să se încadreze în reguli precise, ci se conduce ca și omul după capricii și pofte de moment, pe care nu ni le putem explica. Exemple de felul acesta se cunosc destule, și nu numai în ce privește alegerea hranei, dar și în alte manifestări. Ori astfel fiind lucrurile totdeauna se va vorbi de pagube cauzate de vânat în diferite culturi și totdeauna se vor arunca tot felul de blesteme în capul lui.

Pentru a nu fi greșit înțeles țin să mai fac o precizare: scriind ce am scris nu am vrut de loc să mă încadrez în rândurile celor care propovăduiesc măsuri de represalii în contra vânatului, până la stârpirea desăvârșită. Din contra m'ar bucura să-l văd peste tot în țară tot atât de abundent ca și în câteva regiuni mai fericite, unde am trăit și am putut observa viața lui. Am vrut numai să fac o constatare obiectivă asupra unor anumite obiceiuri ale acestui vânat, obiceiuri ce pot deveni supărătoare pentru noi. Imi place să protejez vânatul, dar nu vreau nici să ascund păcatele lui. Cred că numai prin astfel de observațiuni obiective am ajunge să strângem materialul pentru a lămuri cel puțin această latură din problema devenită azi atât de spinoasă a raporturilor dintre silvicultură și vânătoare.

Wildschaden in den Parkanlagen und Baumgärten.

Dégats produits par le gibier dans les parcs et pépinières.

Quelques observations faites dans l'hiver 1939/40.

REFLEXIUNI ASUPRA NORMELOR GERMANE PENTRU INCERCAREA LEMNULUI

de TIBERIU CERNESCU
Inginer Inspector Silvic

Varietatea factorilor ce pot influența rezultatele ce se obțin la cercetarea unui material, prin cunoașterea proprietăților sale, pe baza încercării u n e i epruvete, impune executarea încercărilor după norme bine stabilite, spre a obține rezultate comparabile. In cazul lemnului, la acești factori se mai adaugă și inconvenientele ce decurg din caracterul organic al acestui material.

Clasificarea lemnelor după diferite categorii s'a făcut la început, pe baza unor criterii subiective cum ar fi numărul nodurilor pe metru liniar, mărimea nodurilor, creșterea mai mult sau mai puțin regulată a fibrelor, uniformitatea grosimei inelelor anuale, poziția de unde erau tăiate profilele de lemn, etc. Cu timpul, necesitatea întrebuințării raționale a lemnului a făcut ca aceste criterii pur subiective să devină insuficiente, simțindu-se nevoia unor criterii mai riguroase. Acest fapt a format piatra fundamentală a introducerii normelor pentru clasificarea lemnului.

Se pare că prima încercare serioasă pentru introducerea unor norme de încercări mecanice pentru lemn, bine definite — în Germania — s'au făcut de către Profesorul M. R u d e l o f f, fost Director al Institutului de Incercări de Stat din Berlin. In 1910 a prezentat un referat Comitetului Asociației Internaționale pentru Incercări de Materiale. Acest referat cuprindea metodele unitare pentru încercarea lemnelor admise de către asociație la Congresul din Bruxelles 1906, ocupându-se cu problema utilității unor probe mari, cu defecte și cu variațiuni de structură inerente acestui material. Aceasta drept ob-

servaţiune la prevederile metodelor unitare de a se folosi probe mici şi lipsite de noduri.

* * *

Referentul a accentuat că valoarea rezistenţelor admisibile alese de constructor trebue să depindă mai mult de proprietăţile fiziologice ale lemnului, decât de rezultatele obţinute la încercarea unor probe alese, cu o creştere mai mult sau mai puţin ideală. Nici compararea rezultatelor obţinute asupra probelor mici lipsite sau nu de noduri, nu ne poate lămuri complect, cel mult ne arată în ce măsură influenţează un nod, într'o poziţiune oarecare în corpul probei, rezistenţa unei probe mici. Intrebuinţarea economică a lemnului cere studierea proprietăţilor cu ajutorul unor probe mari tăiate din trunchiuri judicios şi sistematic alese, ţinându-se cont de toţi factorii silvici, ce pot influenţa calitatea lemnului. Trunchiurile alese după criterii staţionale ar reprezenta calitatea medie a lemnului din arboretele la care se referă proba. Iar probele mari ar avea avantajul că ne dau rezultate cât mai apropiate de cele ale diferitelor profile scoase din trunchiuri. Un inconvenient al acestor încercări este costul lor ridicat.

Alegerea trunchiurilor este foarte importantă, căci ele trebue să reprezinte calitatea medie a unor arborete sistematic create, tratate şi exploatate. Rezultatele încercărilor obţinute pe această cale ne permit a cunoaşte influenţa staţiunii, a epocei de tăere, a diferitelor operaţiuni aplicate pentru înlăturarea nodurilor aderente, etc. Ele mai pot clarifica şi influenţa depozitării trunchiurilor, tăerea probelor, precum şi a mediului în care sunt păstrate. Aceste rezultate trebuesc să fie apreciate atât de constructor cât şi de silvicultor. Incercările cu probe mari, referentul nu le consideră curente, ci drept probe ce se fac o singură dată spre a da constructorului datele necesare, rămânând valabile până ce rezultatul altor încercări nu cere complectarea lor.

Contra folosirei trunchiurilor sistematic tăiate se poate observa că încercarea trunchiurilor luate din comerţ are avantajul că rezultatele ne arată proprietăţile materialului folosit în practică, considerat de către practicieni potrivit în construcţii.

Cu privire la felul încercărilor Profesorul Rudeloff este

de părere că ele pot fi reduse la încercări la încovoere, compresiune și flambaj, complectate eventual cu încercări asupra îmbinărilor de lemn solicitate la întindere.

Lemnul de construcție ar urma să se încerce, potrivit felului uzual al debitării, cu probe de o secțiune dreptunghiulară, sau patrată, de o mărime optimă, determinată de diametru trunchiului sau din trunchiuri mai mari, cu probe obținute prin două tăeturi perpendiculare.

In privința luării probelor din trunchiuri, face o deosebire între lemnul de construcție și lemnul folosit în mine. La încercarea lemnului folosit în mine a accentuat importanța influenții impregnării asupra rezistenței mecanice.

O atenție cuvenită trebue dată și poziținii nodurilor față de mijlocul probei încercate la înconvoiere, cu o sarcină concentrată. Din această cauză crede, că încărcarea simetrică a probei rezămată, supusă la două forțe egale și simetric aplicate ar fi mai favorabilă dând naștere la un moment încovoetor constant între cele două forțe. In acest caz influența poziținei nodurilor față de mijlocul probei s'ar elimina.

Nodurile influențează atât rezultatul încercărilor la încovoere cât și rezultatul încercărilor la compresiune și flambaj. Pentru aprecierea justă a rezultatelor obținute găsește necesară specificarea scurtă a poziținei și a stării nodurilor existente indiferent dacă ruperea s'a produs în nod sau nu.

Pentru a putea defini proprietățile mecanice ale lemnului folosit în diferite domenii se cere examinarea acestui material, în stare naturală, în aceea uscată și în stare saturată cu apă. Se mai cere specificarea conținutului de umezeală la care s'au făcut încercările. Pentru scopuri speciale se cer încercări cu lemn aburit. Propune și în astfel de cazuri încercări paralele cu probe mici și probe mari.

Pe lângă determinarea conținutului de umezeală, starea lemnului trebue caracterizată cu privire la: 1) Vârsta lemnului, 2) Grosimea medie a inelelor anuale, 3) Proporția între duramen și alburn în secțiune, 4) Greutatea volumului, 5) Rezistența la încovoiere, 6) Creșterea deformațiunei în funcțiune de sarcină, până la rupere, la încercări la încovoere, 7) Incercarea la compresiune sau flambaj, 8) Specificarea flexiunei laterale, 9) Scurtarea în funcțiune de forța de compresiune.

Cele arătate la punctele 1—4 influențează rezultatele atât

la probele mici, cât şi la probele mari şi nu este exclus ca esenţele de aceeaşi calitate să trebuească să fie clasate după aceste patru criterii.

La caracterizarea rezistenţei la încovoere se cere specificarea, atât a forţei la rupere, cât şi a rezistenţei la rupere. Cu privire la calcularea rezistenţei la încovoere se observă următoarele: Rezistenţa calculată pe baza formulei lui Navier $\sigma'_B = \frac{M}{W}$ nu este deloc exactă. Despre această nepotrivire a prezentat Profesorul Fuji Tanaka, Tokio, o comunicare Congresului Internaţional din Copenhaga din 1909, accentuând că acest mod de calcul presupune o proporţionalitate între rezistenţă şi deformaţiune până la rupere. Acest autor a recomandat calcularea rezistenţei din formula $\sigma'_B = \frac{3\,P.\,b}{2\,b.\,h^n}$. Raportul Profesorului Tanaka a fost însoţit de o serie de rezultate şi a dovedit că înălţimii „h" variabile — pentru una şi aceeaşi esenţă, — valorile „n" rămân constante. După Rudeloff este regretabil că Tanaka n'a comunicat caracteristicele referitoare la locul din care s'au tăiat probele. Astfel nu se poate şti care este proporţia între duramen şi alburn şi cum a lucrat forţa de încovoere faţă de inelele anuale. In vederea acestui fapt, crede că ar fi foarte surprinzător şi important dacă influenţa acestor factori n'ar apărea în formula dată de Tanaka. Crede că ar fi utilă reexaminarea formulei lui Tanaka, folosind probe mari [1]).

* * *

Observaţiunile şi constatările făcute de Rudeloff în anul 1909 au rămas de o valabilitate indiscutabilă până astăzi.

Ele au format ideia conducătoare a tuturor normelor Germane, până la apariţia Normelor Germane pentru încercarea lemnului din 1939.

Normele Germane din 1939 cuprind următoarele:

DIN 2180 Generalităţi
„ 2181 Determinarea proprietăţilor de creştere
„ 2182 „ greutăţii volumului

1) Chestiunea calculului rezistenţei la încovoere s'a reluat mai târziu de către Monnin.

DIN 2181 Determinarea conţinutului de umiditate
„ 2184 „ contracţiunii şi umflării
„ 2185 încercări la compresiune
„ 2186 „ „ încovoere
„ 2187 „ „ forfecare
„ 2188 „ „ întindere
„ 2189 „ „ încovoere dinamică
„ 2190 „ „ torsiune

Prelucrarea acestor norme s'a făcut de către un comitet prezidat de Profesorul Dr. O. Graf ajutat de Prof. Dr. Kollmann, Dr. Trendelenburg şi Dr. Ing. Egner, având însărcinarea de a cerceta, cari sunt normele ce pot fi fixate definitiv şi dacă mai sunt necesare şi alte norme de încercare.

Noua redactare a acestor norme face o deosebire fundamentală între încercările în care se examinează proprietăţile lemnului ca material şi încercările ce se fac asupra profilelor uzuale debitate, la cari se examinează proprietăţile lemnului de construcţie.

In DIN 2180 se indică criteriile după care urmează a se alege probele pentru a ţine seamă de factorii staţionali.

In cadrul noilor norme s'a admis o încercare foarte importantă aceia a determinării nodorozităţii şi creşterii fibrelor precum şi a grosimii inelelor (DIN 2181). Prin aceste determinări s'a dat o importanţă caracteristicilor de creştere a lemnului, recunoscând însemnătatea acestor factori, ce depind în mare măsură de regimul şi tratamentul aplicat arboretelor, asupra rezistenţei mecanice a lemnului.

Rezultatele determinării după DIN 2181 pot fi folosite atât de către specialiştii silvici pentru a judeca efectul diferitelor tratamente aplicate cu scopul înobilirii arboretelor, cât şi de către constructori la judecarea calităţii fizice şi mecanice ale lemnului, prin aceste înobiliri a arboretelor.

In DIN 2184 se cere determinarea rezistenţei la compresiune cu ajutorul probelor prismatice cu baza patratică de o înălţime (1,50—3,00)×h. S'a trecut dela probele cubice la cele prismatice, căci cele din urmă se apropie mai mult de întrebuinţările din practică şi apoi datorită faptului că în străinătate cele mai multe încercări se fac cu astfel de probe. La încercarea la compresiune perpendiculară pe fibre se cere în

primul rând încercarea cuburilor și numai în al doilea rând încercarea traverselor.

Umiditatea probelor la care urmează să se execute încercările de lemn, s'a modificat admițând gradul de umiditate 12% în loc de 15%. S'a mai modificat și temperatura la care trebuesc uscate probele de lemn: dela 98° la 100°—103° (D I N 2183).

Incercarea la încovoere după normele din trecut s'a făcut cu o sarcină concentrată la mijlocul probelor. Normele din 1939, D I N 2186, prevăd la încercări la încovoere executate asupra lemnului ca material de construcție două sarcini egale și simetric egale și simetric aplicate. Această modificare s'a adus, pentru înlăturarea inconvenientului amintit pe care îl prezintă încercarea cu o singură sarcină la care rezultatele sunt supuse la dispersiuni mari. La încercarea profilelor debitate, supunându-le la două sarcini, proba este supusă la un moment încovoetor constant, iar ruperea se produce în secțiunea cea mai slabă și nu într'o secțiune bine definită, singură în care momentul încovoetor e cel mai mare, cum este în cazul unei sarcini aplicate la mijlocul probei. Aceste inconveniente le întâlnim dacă și nu în măsuri egale, atât la încercarea profilelor debitate, cât și la încercarea lemnului ca material cu probe mai mici. Ar fi recomandabil să se lucreze și aceste încercări din urmă cu două sarcini. Cu toate acestea, la insistența Profesorului Kollmann, s'a păstrat încărcarea cu o singură sarcină, la încercarea lemnului ca material, cu probe mici.

Dimensiunile epruvetelor pentru încercarea la întindere, D I N 2188, s'a schimbat pe baza numeroaselor încercări executate în laboratorul de încercări de materiale al Școalei Politechnice din Stuttgart.

Ca o încercare mecanică nouă s'a introdus încercarea la torsiune: D I N 2190.

In schimb, încercarea la uzură cu ajutorul suflătorului cu nisip nu s'a păstrat, căci rezultatele acestor încercări nu par a fi concludente. Nici determinarea durității lemnului nu s'a mai menținut drept încercare normalizată.

*

Prin redactarea nouă a normelor se vede că s'au realizat în mare parte principiile preconizate de Rudeloff. S'a ajuns la recunoașterea unanimă a importanței pe care o au aceste elemente asupra proprietăților mecanice ale lemnului.

Aceste norme judicios aplicate vor da un material statistic foarte valoros, din care se vor putea trage concluzii deosebit de importante. Credem că, până la introducerea unor norme, cari să se adapteze împrejurărilor noastre locale, folosirea normelor germane nu poate fi decât bine venită; întâi din punct de vedere ştiinţific, pentru a obţine rezultate comparabile cu încercările germane şi apoi din punct de vedere economic pentru a avea date asupra lemnului indigen cerut din ce în ce mai mult pe piaţa acestei ţări, care formează unul din debuşeele noastre cele mai de seamă.

Betrachtungen über die deutschen Normen für die Holzforschung.

Reflexions sur les normes allemandes pour la recherche du bois.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

O SINTESĂ ROMÂNEASCĂ DE ISTORIA VÂNĂTOAREI

de N. A. CONSTANTINESCU

I.

Printre cărţile de valoare apărute în cursul anului trecut, „Istoria Vânătoarei" de Gh. Nedici, Consilier la Inalta Curte de Casaţie şi profesor de economia vânătoarei la Politehnică, ocupă de sigur un loc de frunte, atât prin adânca pătrundere a tehnicei şi economiei acestei ramuri de activitate omenească, cât şi prin larga înţelegere a legăturilor ei cu întreaga desvoltare istorică a omenirii, de la origini până la astăzi. Se poate afirma pe bună dreptate că în această riscată întreprindere autorul a folosit cu multă îndemânare cea mai largă bibliografie, dovedind şi o perfectă pregătire în ştiinţele necesare unei astfel de sintese istorice, şi că impunătoarea lucrare, produs al multor ani de studii, de peste 750 pagini condensate, dintre care două cincimi privesc România, îmbrăţişează problema cu deplină competenţă în toate laturile ei, dintre care cea juridică trece în timpurile noi pe primul plan. Cartea se distinge şi printr'o aleasă expunere, sobră dar curgătoare. In afară de interesul istoric ea este menită şi unui scop naţional practic.

Dacă este adevărat că suntem în urma altor ţări mai slab înzestrate de natură sub raportul acesta şi că „vânătoarea nu are la noi încă însemnătatea economică şi culturală cuvenită, cu toate că România posedă... bogăţii şi posibilităţi nesfârşite" — cum ne spune autorul — atunci de sigur că sintesa de faţă este menită a da un şi mai larg impuls unei ramuri neglijate a economiei naţionale pentru care d-l profesor Nedici a luptat cu succes de mult timp. Notăm că

informația autorului în științele reconstituirii vieții preistorice, în zoologie și cultura materială este uimitoare, iar sensul epocilor istorice și al Statelor este bine stăpânit.

II.

Sintesa are șase secțiuni, care se puteau numi cărți [1]), privind vânătoarea în Preistorie, în cele patru evuri ale Istoriei și în România.

Rolul vânătoarei în epocile din Paleolitic este prezentat sistematic și cu bogată informație, nu ca o simplă incursiune în domeniul Preistoriei. Grupele umane care depășiseră stadiul de „culegători", găsiau în vânătoare nu numai ocupația capitală pentru agonisirea hranei dar și „continua perfecționare a mijloacelor (arme și procedee de vânat), impusă de apriga luptă pentru existență", care era „principalul mobil al progresului speciei omenești. Căci din acest moment vânătoarea nu face altceva de cât să evolueze continuu dealungul veacurilor, determinând evoluția și progresul paralel al celorlalte ramuri de activitate spirituală și materială" (p. 5).

Vânătoarea preistorică va fi înfățișată deci numai după o inițiere bogată în succesiunea epocilor din Paleolitic și până în timpurile Protoistoriei diverselor țări; în partea a doua se dă analiza metodelor de vânat, armelor și a diverselor specii vânate. Problema dispariției unor specii e pusă și cercetată metodic, încă din ultimele epoci Paleolitice și până în sec. XIX al erei noastre, nu numai în raport cu acțiunea omului ci și cu agenții climaterici. Proveniența speciilor și în deosebi a raselor la diverse animale domesticite (cai, câini, boi) ca și la fiarele rămase sălbatice este urmărită cu multă grijă.

Chestiunea domesticirii calului (de adăogat la bibliografie „Caii" de N. Filip, 1925), realizată în Eneolitic și dovedită în Egipt după alungarea Hicsoșilor (greșită datarea cu sec. XVIII la p. 120—121), ar trebui de pus în legătură mai de grabă cu apariția și desvoltarea popoarelor arice, căci ele intrau și în alcătuirea hordelor de Hicsoși-păstori cari au in-

1) Din punct de vedere tehnic era de dorit a se fixa o normă a gradației titlurilor prin caractere tipografice.

trodus de sigur calul în Egipt; Asiria, mai nouă în civilizație a primit dela Egipteni arta înhămării calului, iar nu invers, dacă nu o va fi moștenit direct dela Mitanienii de rasă ariană cari au întemeiat în Nordul Asiriei (Naharina) prima civilizație istorică. Cred și sper a demonstra într'un viitor studiu că: folosirea carelor de luptă și, mai târziu, a cavaleriei a fost de fapt arma cea nouă care înlesni expansiunea uimitoare a popoarelor arice (indo-europene), biruința lor în lumea egeeană și în Asia anterioară, cum și întemeerea marilor imperii, al Sciților și al Medo-Perșilor.

Incă din Neolitic vedem că „aspectul general al vânătoarei" se schimbă prin introducerea arcului și preferința dată la vânat animalelor mijlocii și mici, iar creșterea vitelor și începuturile agriculturii aduc o însemnată scădere în rostul vânătoarei ca factor de progres (pp. 125—7). Unele popoare renunță cu totul la ea, pe când altele își fac din vânătoare un titlu de noblețe, interzicând-o raselor subjugate. Din acel moment vânătoarea începe a fi un privilegiu al claselor războinice, fenomen social ce se va desvolta cu amploare crescândă până în secolul trecut.

In Evul antic, când, în special la Greci și la Romani, vânătoarea devine o artă destul de complicată prin metodele, cunoștințele ce se cereau ca și prin armele folosite — apanagiu al claselor bine situate — autorul exploatează cu succes bogata literatură cynegetică greco-latină. Acum se desvoltă „dreptul de vânătoare și ocrotirea vânatului" (cap. IV), organizația complicată a ei, profesioniștii și amatorii (cap. V). Era mai bine ca Mesopotamia și Egiptul să fie prezentate cum o cere desvoltarea istorică, înainte de Greci și Romani.

Pentru Evul Mediu specialistul ne aduce fapte noi din domeniul său pentru înțelegerea ordinei sociale de atunci: regimul juridic se răstoarnă, vânătoarea devenind un drept exclusiv al claselor stăpânitoare (p. 217) și luând un caracter dinamic, în loc de static, cum fusese până atunci, din cauză că scopul ei este altul: nu profitul material ci desvoltarea calităților de vânător și ostaș, gloria, „arta pentru artă"; dar, sub raportul tehnicei și armelor se arată că Evul Mediu n'aduce nici un progres de seamă. Noul „aspect juridico-social al vânătoarei medievale" (cap. III) devine însă un fenomen generator de noi instituții feudale și de mijloace pentru

opresiunea claselor rurale: regimul pădurilor interzise (f o r e s t a, Bannforst, v a r e n n e sau garene) la care s'ar putea alătura B r a n i ş t e a de la noi. Pe măsură ce ne apropiem de timpurile noastre interesul lecturii sporeşte prin lumina tot mai deplină ce se aruncă asupra unor chestiuni obscure, cum era aceea a distincţiei dintre b o u r şi z i m b r u, certată pe baza isvoarelor istorice, vânătoarea cu şoimi, cercetând în special „originea şi răspândirea şoimăritului" din India şi China, până în America — cum şi aceea a existenţei cerbului-dama (lopătarul) şi a elanului în Evul Mediu şi modern, instituţia Louveterie din Franţa, pentru distrugerea lupilor, de unde vine probabil numirea „Louvre".

In E v u l M o d e r n probleme noi se pun: aceea a ocrotirii juridice în scop politico-economic a multor specii pe cale de dispariţie. Pentru lămurirea armelor noi, autorul expune pe larg rezultatele cercetărilor privitoare la descoperirea prafului de puşcă şi armelor de foc, a căror răspândire va avea de efect d e m o c r a t i z a r e a v â n ă t o a r e i, iar în ce priveşte vânătoarea de mare aparat, aristocratică, se va distinge vânătoarea franceză de cea germană. Dar măsurile excesive de ocrotire a vânatului ar fi produs şi unele efecte de importanţă istorică mondială: deposedarea obştiilor ţărăneşti de pădurile comunale în Apus, şi desfiinţarea însăşi a comunităţilor agrare, apoi, în consecinţă, emigrarea în masă a ţărănimii spre noile continente şi îndrumarea proletariatului spre alte ocupaţiuni.

In e p o c a c o n t e m p o r a n ă vânătoarea capătă aspectul cunoscut de astăzi: speciile interesante stârpite, dreptul de vânătoare strict legiferat, măsuri felurite pentru protecţia vânatului. Expunerea se închee cu prezentarea „regimului legal al vânătoarei" în toate ţările europene (pp. 387—445).

III.

A şasea secţiune a lucrării tratează pe larg, în 300 pagini, după aceiaşi metodă şi cu o impunătoare bibliografie de isvoare şi studii, istoria vânătoarei în România, acordând un spaţiu larg descoperirilor arheologice, încă din Paleolitic, la fauna căruia ni se dă un lung tablou de fosile găsite în judeţele transilvane, apoi un capitol special pentru bouri şi zimbri, urmăriţi şi în toponimie, la care se poate adăoga localitatea Turia

din jud. Trei Scaune. In a doua parte, privind timpurile istorice, fără a se mai opri la epoca romană, se face istoricul vânătoarei pe provincii: vechiul regat deoparte și Transilvania de alta — dar e greșită data 900 (la p. 497) pentru cucerirea Ardealului — pentru Bucovina și Basarabia dându-se numai legislația impusă de stăpânirea străină.

Se lămurește, printr'o iscusită analiză, confuzia ce s'a făcut la noi, încă din sec. XVII, între bour și zimbru. De sigur însă că, pentru a fixa definitiv rolul pe care l-a avut vânătoarea în viața poporului român există în arhivele noastre și în colecțiile de documente, ca și în literatura populară, un imens și prețios material ce așteaptă să fie pus în valoare prin laborioase cercetări parțiale. Multe se vor ști atunci cu privire la ocupația, metodele, armele și răspândirea speciilor; dovada ni-o dă chiar faptul că Transilvaniei i se acordă aici un spațiu dublu față de cel dat vechiului regat, tocmai grație literaturii abundente în studii și isvoare tipărite — există și un tratat bun de „Istoria dreptului de vânătoare în Transilvania", 1936 de O. Witting, tipărit de Academia Română. Pe baza acestora autorul expune mult mai sistematic speciile de vânat, șoimănitul și alte metode de vânătoare privind județele transilvane.

Cartea se închee cu un larg studiu propriu asupra organizării vânătoarei în România întregită de la 1918 până la 1938. Bine tipărită și bogat ilustrată cu hărți și figuri alese — era bine a se reproduce, alături de fig. 48, scena similară a „fugii lui Mavrogheni" în caleașca trasă de cerbi (s'a dat și în „Albumul Istoriei Românilor" al meu, din 1927) — cartea d-lui consilier Gh. Nedici, prin bogăția materiei sistematizate în jurul problemei vânătoarei și prin chestiunile pe care le ridică, se poate socoti ca o isbândă a culturii noastre și un serios îndemn pentru adâncirea multor probleme în atingere cu Istoria Neamului.

Eine rumänische Synthese der Jagdgeschichte.

Une synthèse roumaine sur l'histoire de la chasse.

On fait une analyse de l'ouvrage de M. Gh. Nedici: „Histoire de la chasse et du droit de chasse" (Istoria vânătoarei și a dreptului de vânătoare) publié l'année précédente. Il est apprécié comme représentant un grand mérite pour la culture roumaine.

TERENUL DE VÂNAT MIC

Cercetări premergătoare înfiinţării unui teren de vânat mic

de Ing. E. POKORNY

Pădurile noastre din regiunea şesului şi a dealurilor cu arborete compuse din diverse foioase, ca stejar, fag, carpen, frasin, salcâm, ulm etc. se pot amenaja uşor ca terenuri de vânat mic, iepuri, sitari, căprioare, etc.

Pentru noi silvicultorii, amenajarea unui astfel de teren nu prezintă greutăţi prea mari, deoarece împreună cu exercitarea pazei pădurei şi a diferitelor lucrări silvice, se pot rezolva şi o mare parte din chestiunile vânătoreşti.

Ocrotirea vânatului este o datorie de onoare a personalului silvic, chiar dacă din cauza vitregiei naturei sau a diferitelor împrejurări nenorocite nu putem conta pe o înmulţire satisfăcătoare a stocului existent. Vânatul se poate desvolta la optimul posibil numai dacă şi mediul în care trăeşte îi oferă condiţiuni vitale optime, de aceea, când vrea cineva să înfiinţeze un teren de vânătoare, trebue să cerceteze şi să cunoască condiţiunile pe care acesta le oferă vânatului pentru traiu.

Factorii climatici cari pot cauza pierderi foarte mari vânatului sunt: zăpezile mari, gerurile târzii şi ploile torenţiale în timpul clocitului şi fătatului. Este cunoscut că o primăvară rece şi umedă poate periclita existenţa puilor de iepuri fătaţi în cursul lunei Martie. Zăpada mare în timpul iernei duce de multeori la distrugerea unei mari părţi din stocul de căprioare, prin aceea că după îngheţ, când se formează deasupra zăpezii o coajă tare, ele nu-şi pot găsi hrana necesară, căzând în acelaş timp din cauza slăbirii şi oboselii permanente, uşor victimă lupilor şi câinilor hoinari. In general vânatul suportă mult mai uşor gerul uscat decât frigul umed.

Solurile cele mai potrivite pentru gospodăria vânatului sunt, ca şi pentru agricultură şi silvicultură, cele argilo-nisipoase. Acestea sunt fertile şi calde. Permeabilitatea lor asi-

gură în acelaş timp, debitul necesar existenţei apelor curgătoare fără a provoca în timpul desgheţului sau al ploilor de primăvară, formarea torenţilor sau inundaţiilor nimicitoare de vânat. Solurile nisipoase sunt sărace în substanţe nutritive, pătura erbacee monotonă şi slab desvoltată nu oferă vânatului hrana suficientă. Aceleaşi desavantajii le prezintă şi cele calcaroase. Solurile argiloase, foarte bogate în substanţe nutritive, fiind însă puţin permeabile, expun terenurile la inundaţii şi uşurează în acelaş timp formarea locurilor smârcoase sau mlăştinoase, cari sunt focare de infecţie pentru gălbează şi care în anii umezi face adevărate ravagii printre căprioare şi iepuri.

Terenurile înclinate sunt mai sigure faţă de inundaţii, se usucă mult mai repede şi oferă vânatului mic culcuşuri uscate.

Din punct de vedere al compoziţiei arboretelor, terenul apt pentru cultura vânatului este caracterizat prin variaţia esenţelor şi arbuştilor existenţi. Monocultura forestieră, în special aceea a răşinoaselor nu oferă vânatului hrana necesară şi din această cauză acesta este silit să vatăme culturile agricole sau silvice. Foarte avantajoase sunt pădurile de amestec supuse regimului crâng, crâng compus sau codru cu tăeri succesive sau progresive. Din punctul acesta de vedere cerinţele cinegetice se suprapun cu tendinţele moderne ale silviculturei care cere evitarea, pe cât se poate, a monoculturii. Pădurile bogate în tufe sau plante erbacee, cari produc diverse fructe, ca lemnul câinesc, cornul, măceşul, smeurii, murii, etc., sunt o adevărată comoară pentru vânat. Prin măsurile silvice nu trebue să înlăturăm tufele existente dela marginea arboretelor sau a pădurii, acestea formând perdele naturale şi oferind în acelaş timp un supliment foarte preţios de hrană, ascunzişuri şi locuri de cuibărit pentru păsările folositoare. O zicătoare germană spune că atâta timp cât vânatul mai găseşte în timpul iernei o frunză verde de mură, nu duce lipsă, ceeace nu este exagerat, cunoscut fiind cât de mult le place căprioarelor iarna să caute frunzele de pe rugii de mure. Pădurile în care primele clase de vârstă sunt bine reprezentate, sunt mai preţioase din punct de vedere cinegetic, decât pădurile formate din arborete bătrâne, lipsite de desişurile şi tufişurile atât de necesare vânatului.

Silvicultorul poate uşura foarte mult traiul vânatului, lăsând să se desvolte în arborete şi „buruenile forestiere", ca sal-

cie căprească, plop, teiu, păr și măr pădureț, sorb, cireș etc. Ramurile și coaja acestor esențe complectează nutrimentul de iarnă al vânatului mic păros.

Poenile, râpile și locurile agricole sau netrebnice din cuprinsul pădurii trebue să se cerceteze, dacă nu s'ar putea folosi pentru cultura diferitelor plante de nutreț, ca napi porcești, lucernă, trifoi, porumb etc., în cazul când capacitatea de hrănire a terenului nu poate satisface complect cerințele stocului viitor de vânat.

Așezămintele lui Homo sapiens și manifestațiunile lui vitale au și ele o mare influență, de multe ori chiar hotărîtoare asupra înmulțirii și desvoltării vânatului. Din punct de vedere cinegetic, așezămintele omenești constituite pe sate sau comune compacte, între cari se găsesc întinderi mari de culturi diferite, sunt mai avantajoase decât gospodăriile izolate, ai căror proprietari sunt foarte greu de supravegheat, să nu se aprovizioneze clandestin cu carne din pădurea vecină.

Foarte multe neajunsuri pentru paza pădurii și a vânatului provoacă și enclavele de proprietăți străine din cuprinsul perimetrului pădurii. Iar dacă între săteni se găsesc specialiști în prinderea vânatului mic cu lațul, — „artă" care se răspândește foarte repede — aceștia pot periclita chiar existența vânatului, în special aceea a iepurilor, mai ales dacă un astfel de specialist a găsit elevi „talentați" și pasionați.

Culturile agricole variate și cari nu reclamă prea multă muncă în timpul anului sunt de preferat culturilor monotone și cari necesită lucrări repetate de întreținere. Unele culturi agricole sunt chiar periculoase. Rapița, de ex., provoacă primăvara, mai ales după o iarnă grea, epidemii de diaree, cari pot lua proporții dezastruoase dacă vânatul nu-și poate complecta acest nutriment cu plante bogate în substanțe tanice.

In regiunile unde populația se ocupă mai ales cu creșterea vitelor și unde întinse terenuri sunt afectate pășunatului, chestiunea câinilor hoinari poate procura vânatului ocrotitor foarte multe supărări.

Nu este indiferent dacă dreptul de vânătoarae de pe terenurile de culturi agricole învecinate cu pădurile noastre se află în mâini străine. De multe ori chiar suntem siliți a ține în arendă aceste terenuri, știut fiind că vânatul mic, în special

iepurele, iese foarte des la câmp și cade victimă vecinilor „binevoitori".

După studiul condițiunilor staționale și ecologice trebue să stabilim ce fel de specii de vânat populează terenul respectiv. Cu ocazia vânătorilor cu gonași, la pândă, ne putem edifica asupra speciilor și stocului de vânat existent, după urmele lăsate de acestea (cojiri de tufe sau arbori, „inele de vrajă", culcușuri, excremente etc.) sau după informațiunile culese dela personalul silvic inferior. Aceasta este de mare importanță pentru proporția cheltuelilor de investiție, căci un teren populat cu puțin vânat are nevoie de un timp mai lung de ocrotire absolută, deci necesită și un termen de arendare mai îndelungat, și deci cheltueli de multe ori foarte importante. Cunoașterea speciilor de răpitoare cari există pe teren este indispensabilă. Trecând prin pădure, vânătorul expert găsește multe semne cari trădează prezența răpitoarelor. Natural că nu vom încerca distrugerea lor complectă, cunoscând rolul sanitar ce-l îndeplinesc; vom căuta însă a reduce numărul lor la o cifră suportabilă.

Cu ocazia studiului terenului vom înregistra și instalațiunile necesare unei exploatări raționale și anume adăposturi pentru personal, poteci de vânătoare, posturi de pândă, hrănitoare, remise etc.

După ce am cercetat toate cele arătate mai sus, ne vom putea face o idee generală asupra capacității de exploatare, asupra investițiilor necesare și cheltuelilor anuale de întreținere. Inființarea unui teren de vânătoare model care necesită cheltueli simțitoare nu este justificată, dacă nu produce o rentă oarecare sau dacă nu servește unor scopuri bine determinate, de ex. ca teren de studiu. Datoria noastră de silvicultori este protecția, ocrotirea și înmulțirea vânatului existent, fără însă a face investiții importante în împrejurări unde condițiile staționale sau cele economice nu admit un stoc mai mare de vânat, cum ar fi pădurile de pe soluri extrem de sărace și cari s'au plantat pentru ameliorarea sau consolidarea acestor soluri, unde vânatul nu și-ar găsi nutrimentul strict necesar, fiind silit din această cauză a vătăma culturile.

Sur le terrain propre pour le gibier.

Über das Jagdterrain.

BINOCLUL DE VÂNĂTOARE

Pentru exploatarea rațională a vânatului, în special în cazul selecționării cu arma, când determinarea prealabilă a piesei în privința desvoltării, vârstei, conformației coarnelor etc., este o condiție esențială, nu trebue să lipsească din echipamentul vânătoresc un binoclu bun, cu care suntem în stare a observa vânatul fără a-l neliniști. și a identifica piesele care trebue neapărat împușcate, fiind neapte pentru prăsilă.

Un binoclu de vânătoare trebue să îndeplinească câteva condițiuni esențiale și anume: să aibă un câmp mare de observație, luminozitate puternică, imaginea clară până la marginea câmpului de observație, plasticitate suficientă și o luminozitate puternică în timpul amurgului. Aceste condițiuni le îndeplinește însă numai binoclul cu prisme; celesimple au un câmp de observație foarte redus, în schimb ele au o luminozitate destul de puternică.

Pentru a cunoaște mai bine valoarea unui binoclu ne vom ocupa în cele ce urmează cu aceste condițiuni.

Dacă privim într'un binoclu cu prisme ținut la depărtarea de 40 cm dela ochi, vedem în ocular un punct luminos al cărui diametru diferă după mărimea binoclului respectiv. La un binoclu de 6×30 acest punct are un diametru de 5 mm, dacă obiectivul are un diametru de 30 mm. Punctul luminos din ocularul binoclului, reprezintă cantitatea reală de lumină care a trecut prin obiectiv, prisme și ocular și se numește luminozitate.

Diametrul punctului luminos din ocular depinde de mărirea binoclului și de diametrul obiectivului. Luminozitatea se calculează după formula:

$$\left(\frac{\text{diametrul obiectivului}}{\text{mărire}}\right)^2$$

In cazul binoclului de 6×30, luminozitatea este de 25 $(30 : 6 = 5)^2$. Dacă diametrul obiectivului rămâne constant și mărirea crește, luminozitatea se micșorează. Luminozitatea este deci de 9 adică $(30 : 10 = 3)^2$ la un binoclu de 10×30. Luminozitatea ochiului nostru diferă după puterea de extindere și contragere a pupilei care variază între 3—7 mm. Ochiul cu extinderea maximă de 5 mm are o luminozitate de 25. Cantitatea de lumină mai mare, care trece printr'un binoclu cu luminozitate mai puternică de 25, poate fi folosită numai în parte de ochi cu luminozitatea de 25, întrucât numai fascicolul de raze luminoase cari trec prin deschizătura pupilei sunt percepute de retină, restul razelor nu este utilizabil. Pupila oamenilor mai în vârstă are o putere mai mică de extindere, ceeace se poate însă rectifica folosind un binoclu cu o mărire mai puternică. Binoclurile cu măriri mai mari decât de 10× nu sunt recomandabile din cauza imaginei foarte neliniștite în cazul observației libere.

O calitate foarte importantă, fără de care un binoclu are o valoare cu mult mai redusă pentru scopurile vânătorești, este coeficientul de luminozitate în amurg (Dämmerungsleistungswert). In practică s'a

observat că coeficientul de 1600 este suficient pentru a putea observa destul de clar în timpul amurgului.

Coeficientul se calculează după formula: mărirea $^2\times$luminozitatea. Binoclul de 6×30 are deci o luminozitate de amurg de $6^2\times25=900$, cel de 8×40 de 1600, deci pentru scopurile noastre vom prefera un binoclu de 8×40 sau pentru ochi presbiți de 10×50.

Pe teren binoclul se poartă scos din cutie, legat de curea și pus după gât. Cureaua nu trebue să fie prea lungă ca binoclul să fie la înălțimea pieptului. Fabrica Zeiss-Iena a construit o cutie care permite scoaterea rapidă a binoclului, evitând prin aceasta deteriorările eventuale în cazul purtării fără învelitoare.

Câteva binocluri foarte recomandabile sunt:

Zeiss Debrintem (8×30), Binoctem (7×50), Dekarem (10×50), Hensoldt Jagddialyt 6×42, 7×42, 8×50, 7×56, 8×56, 10×56 (ultimele 3 pentru noapte).

Leitz: 7×50, 8×60, 10×50, 10×60.

Busch: Ultra lux 6×, Hellux 6×, Marlux 7—10×.

Ing. *Ervin Pokorny*

C R O N I C A

INTERNĂ

PLANUL DE LUCRU AL CASEI PĂDURILOR STATULUI PENTRU DECENIUL 1941—1950

Conducătorul Statului împreună cu guvernul ţării au luat hotărîrea să se întocmească pentru fiecare din sectoarele vieţii noastre economice, programe de lucru şi de investiţiuni pentru un deceniu. In acest interval de timp, administraţiile respective urmează să realizeze o valorificare integrală şi cât mai raţională a bunurilor ce posedă. Casa Pădurilor Statului a întocmit un vast program de lucru, pe care l-a înaintat organelor superioare şi din care extragem cele ce urmează:

I. **Importanţa şi necesitatea planului decenal de lucru.**

După cesiunile teritoriale din 1940 pădurile Statului au suprafaţa de 1.464.239 ha ceeace reprezintă, ca întindere, 1/3 din pădurile ţării; ca producţie însă, pădurile Statului dau 45% din producţia lemnoasă anuală a ţării şi anume circa 5.900.000 m^3 lemn de lucru, construcţie şi foc.

Valorificarea pădurilor Statului, făcută în trecut în antrepriză, a dat rezultate puţin favorabile: preţuri mici, însemnate suprafeţe rămase neîmpădurite. Refacerea acestor suprafeţe, a costat în unele cazuri, aproape tot atât cât şi sumele încasate din exploatare.

Prin legea pădurilor din 1930, gospodărirea domeniului forestier al Statului a fost aşezată pe baze comerciale noi: exploatarea în regie şi autonmia.

Sprijinită pe aceste principii, Administraţia Pădurilor Statului (CAPS.) a reuşit să înregistreze în deceniul 1930/1940, realizări mulţumitoare.

Pentru sporirea producţiei pădurilor Statului, cerută de nevoile ţării şi pentru extinderea activităţii sociale şi economice a CAPS.-ului, se impune întocmirea şi aplicarea unui plan de lucru decenal. Intrucât executarea acestui program nu se poate face prin mijloacele bugetare obişnuite, va trebui să se recurgă la aranjamente financiare speciale.

II. **Organizarea şi căile de acţiune.**

Gospodărirea pădurilor Statului prin Administraţia Casei Pădurilor Statului constă în:

a) Administrarea, conservarea, regenerarea şi ameliorarea pădurilor Statului;

b) Exploatarea (recoltarea), industrializarea şi valorificarea producţiei lemnoase.

c) Prin exercitarea funcţiunilor de mai sus, CAPS. mai urmăreşte, pe de o parte creiarea de posibilităţi remuneratorii şi echitabile de lucru, muncitorilor şi populaţiei rurale, iar pe de altă parte, prin aprovizionarea cu lemne a autorităţilor şi a consumului intern, îndrumarea şi regularea pieţii lemnului.

CAPS.-ul are un buget propriu care, pe exerciţiul în curs, prevede la cheltueli şi venituri suma de 2.400.000.000 lei.

Acţiunea pentru sporirea producţiei lemnoase, pentru o mai rentabilă valorificare a ei şi pentru o bună gospodărire a patrimoniului forestier, se va executa direct de Casa Pădurilor Statului, în cadrul programului decenal de faţă.

Pe principalele sectoare de activitate, ce alcătuesc economia forestieră la pădurile Statului, se urmăresc obiectivele arătate mai jos:

A. *Sectorul tehnic.*

1. Ridicări în plan.

Situaţia pădurilor Statului în privinţa planurilor topografice ce posedă pentru proprietăţile sale este următoarea:

păduri cu planuri exacte şi complete	325.000 ha
păduri cu planuri exacte dar fără curbe de nivel şi cu detalii insuficiente	500.000 „
păduri fără planuri sau cu planuri neexacte şi incomplete.	598.239 „
Total . . .	1.464.239 ha

In cadrul programului pe 10 ani, se vor efectua anual următoarele lucrări:

completarea cu detalii şi curbe de nivel	50.050 ha
ridicări în plan, cu detalii şi curbe de nivel	59.824 „
Total . . .	109.874 ha

ceeace în deceniul 1941/2—1951 va însuma: 1.098.740 ha.

Prin ridicarea în plan a celor 1.098.740 ha valoarea patrimoniului forestier se măreşte cu suma ce ar cósta aceste măsurători, (lucrându-se prin antreprenori) adică cu: 1.098.740 ha × 150 lei ha = 164.811.000 lei.

Aceleaşi lucrări de ridicări în plan (cu detalii şi curbe de nivel), dacă se fac în regie de către personalul tehnic al C.A.P.S.-ului necesită în total numai 41.000.000 lei.

2. Amenajarea patrimoniului forestier.

Se ştie, că orice acţiune de gospodărie forestieră, care urmăreşte valorificarea pădurii, se bazează pe un plan economic, denumit amenajament. Stadiul în care se găseşte amenajarea patrimoniului fo-

restier al unei instituţii proprietare de păduri, constitue şi un criteriu de judecată asupra nivelului acelei gospodării.

Datorită eforturilor făcute în ultimii 10 ani, domeniul forestier al Statului, prezintă din acest punct de vedere aspectul următor:

amenajamente definitive în vigoare	750.000 ha
amenajamente sumare	11.900 „
amenajamente în curs de definitivare	308.800 „
amenajamente în lucru (campania 1939/41)	153.600 „
amenajamente definitive, venite la revizuire în 1941/42 .	108.100 „
fără nici un fel de studiu	131.139 „
Total . . .	1.464.239 ha

In deceniul 1941/42—1950/51 urmează să se întocmească amenajamente definitive la pădurile cu studii sumare sau fără nici un studiu şi să se revizuiască amenajamentele definitive ajunse anual la revizuire, circa 125.000 ha. anual, astfel că, în zece ani se vor revizui şi amenaja 1.250.000 ha.

Plusul de valoare pe care îl câştigă patrimoniul forestier al Statului este egal cu costul lucrărilor, care făcându-se numai în regie, de către personalul C.A.P.S., necesită pe întregul deceniu, suma de 29.000.000 lei.

La finele deceniului, vom avea aşa dar întreg domeniul forestier amenajat, iar lucrările de revizuire la curent.

3. Instalaţiuni de transport şi fabrici de cherestea de construit.

In perioada 1930/1940 în teritoriul actual al ţării, reţeaua de căi ferate silvice, proprietatea Statului, a crescut dela 247 km. la 767 km. adică cu 520 km.

In ceiace priveşte fabricile de cherestea, C.A.P.S. foloseşte astăzi 10 fabrici proprietatea Statului, 2 fabrici în arendă şi 2 fabrici în asociaţie, pentru prelucrarea unei părţi din lemnul de lucru ce recoltează din domeniul său forestier.

Capacitatea actuală de debitare a acestor 14 fabrici este 265.000 m^3 lemn brut anual, reprezentând o producţie de 150.000 m^3 cherestea, în valoare de 316.000.000 lei.

In deceniul 1941/42—1950/51, activitatea de investiţii a Casei Pădurilor urmăreşte trei scopuri:

a. Să deschidă restul masivelor păduroase, ce se găsesc încă nepuse în exploatare (272.000 ha.), legându-le cu căile publice de comunicaţie, prin construirea instalaţiilor de transport necesare;

b. Să construiască noui fabrici de cherestea şi să se complecteze utilajul la cele existente.

c. Să construiască în interiorul pădurilor reţeaua de drumuri necesare pentru exploatarea şi scoaterea materialelor lemnoase de mai mică valoare, rezultate din operaţiuni culturale, lucrări care vor avea ca rezultat o mărire a producţiei la hectar.

Aceste investiţii fiind imediat productive prin sporirea volumului materialelor recoltate, mărirea capacităţii de debitare a fabricelor de cherestea, reducerea cheltuielilor de exploatare, etc. s'a prevăzut din această cauză concentrarea executării lor în primii cinci ani ai deceniului.

Investiţiile de făcut şi fondurile trebuitoare în acest scop sunt:

Felul lucrării	Materiale metalice şi maşini lei	Manoperă şi alte mater. lei	Total lei
353 km. căi ferate silvice cu o val. de investiţie de	285.800.000 (şine, mat. rulant)	234.000.000 (manoperă)	519.800.000
5 fabrici de cherestea cu o val. de investiţie de	52.635.000 (maş. şi maşini unelte)	43.065.000 (manoperă şi mat. constr.)	95.700.000
500 km. drumuri, şosele şi procurarea a 100 autocamioane . .	80.000.000 (autocamioane)	342.600.000 (manoperă)	422.600.000
Total pe deceniu:	418.435.000	619.665.000	1.038.100.000

Prin executarea lucrărilor specificate mai sus valoarea patrimoniului forestier va spori cu suma de 1.038.100.000 lei, iar producţia lemnoasă efectivă a pădurilor Statului se va mări, după un interval de 5 ani, cu 1.470.000 m^3 anual, ceeace reprezintă o valoare, socotită loco pădure, de 150.000.000 lei. Din acest material 900.000 m^3 sunt produse secundare. Transportul materialelor se va putea face la timp, şi astfel se vor îmbunătăţi condiţiunile de valorificare; iar cheltuelile de transport se vor reduce cu circa 25.000.000 lei.

4. Refacerea şi construirea de noui clădiri.

La acest capitol ale cărui lucrări au fost continuu amânate din „lipsă de fonduri", se propune realizarea unui program eşalonat, pe 10 ani, care constă din:

construirea a 6 reşedinţe de Direcţii regionale silvice . 30.000.000 lei
construirea a 32 reşedinţe de ocoale silvice . . . 32.000.000 „
construirea a 40 localuri de cancelarie . . . . . 20.000.000 „
construirea a 140 cantoane de conductori, brigadieri şi pădurari, a 11 locuinţe pentru lucrători şi a 50 case

pentru adăpost și instruirea profesională a lucrătorilor, în valoare totală de . . . . . 121.000.000 lei
reparații curente la clădirile existente . . . . . 30.000.000 „

Total pe deceniu . . . 233.000.000 „
ceeace revine la 23.300.000 lei anual

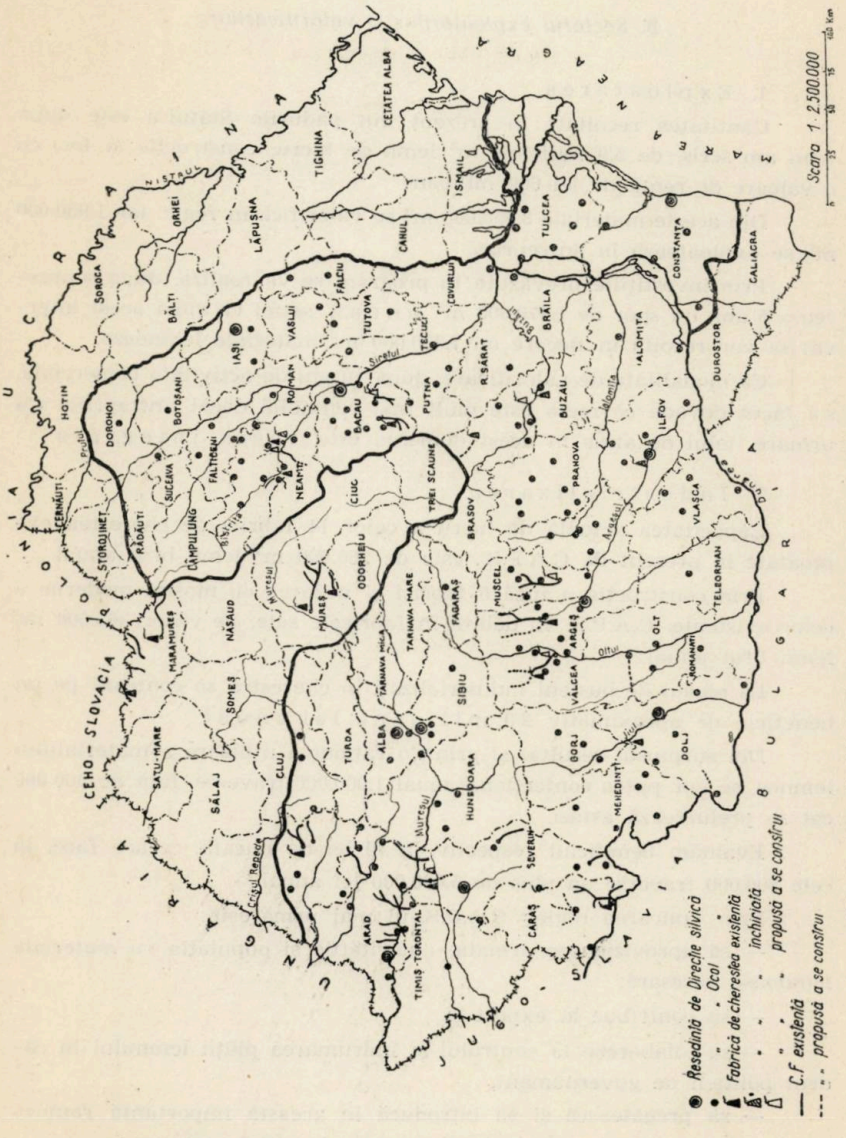

Harta României indicând fabricile de cherestea și căile ferate existente ale CAPS.-ului și cele propuse a se construi în deceniul 1941—1950.

Valoarea construcţiilor proiectate a se executa în cei 10 ani, în sumă de 233.000.000 lei, se adaogă deasemenea la valoarea patrimoniului forestier.

In plus, se ridică prestigiul instituţiei şi al slujitorilor ei şi se asigură mai bune condiţiuni de gospodărie.

B. *Sectorul exploatărilor şi valorificărilor..*

1. Exploatarea.

Cantitatea recoltată în prezent din pădurile Statului este după cum am scris, de 5,9 milioane m^3 lemn de lucru, construcţie şi foc, cu o valoare de rentă de lei 600 milioane.

Din aceste materiale 3.950.000 m^3 se valorifică în regie, iar 1.950.000 m^3 se exploatează în antrepriză.

Prin investiţiile prevăzute în program se va realiza, după scurgerea a 5 ani, un spor de 1.470.000 m^3 anual, astfel că după acest interval se vor recolta în fiecare an 7.370.000 m^3 materiale lemnoase.

Ca modalitate de valorificare, după 10 ani de activitate comercială, s'a făcut dovada că regia este mult mai rentabilă decât antrepriza. Ca urmare, ţelul de atins în acest domeniu este regia integrală.

2. Industrializarea.

Capacitatea actuală de lucru a celor 14 fabrici de cherestea exploatate în prezent de C.A.P.S., este de 265.000 m^3 lemn brut anual.

Prin construcţia a încă 5 fabrici şi utilarea cu maşini moderne a celor existente, C.A.P.S. va debita în fabricele sale, pe viitor 365.000 m^3 lemn brut anual.

La plusul de buşteni industrializaţi în cherestea se contează pe un beneficiu de aproximativ 20 milioane lei anual.

Din surplusul rezultat şi printr'o raţională utilizare a materialului lemnos, se vor putea confecţiona anual 1.000.000 traverse, faţă de 500.000 cât se prelucrează astăzi.

Evaluăm beneficiul respectiv la 10 lei de bucată, ceeace face, la cele 500.000 traverse un plus de 5.000.000 lei anual.

Prin aplicarea regiei, C.A.P.S.-ul mai urmăreşte:

— să aprovizioneze armata, autorităţile şi populaţia cu materiale lemnoase necesare;

— să contribue la export şi

— să colaboreze la controlul şi îndrumarea plăţii lemnului în cadrul politicii de guvernământ.

— să pregătească şi să introducă în această importantă ramură a economiei naţionale, conducători, muncă şi capital românesc.

C. *Sectorul culturii pădurilor.*

Programul de realizat în deceniul 1941/42—1950/51, cuprinde:

1. Impăduriri.

a. Impăduriri pe suprafețele exploatate ras, în parchetele scadente (1938/1940) . .	10.000 ha	
Idem, în parchete restante (rămase neîmpădurite în trecut	3.000 „	
Idem, în poieni și goluri destinate împăduririlor	12.000 „	
Idem, pe terenuri degradate . . .	4.800 „	
Idem, prin completări la împăduririle nereușite (cca. 20%)	6.200 „	36.000 ha
b. Completări la suprafețele împădurite în ultimii 3 ani și în arboretele regenerate natural, dar incomplet reușite . .		20.000 „
Impăduriri la suprafețele ce se vor exploata prin tăeri rase în deceniul 1941/42—1950/51		50.000 „
Arborete degradate de refăcut . .		20.000 „
Operațiuni de întreținerea și îngrijirea plantațiunilor și semănăturilor prin lucrări de mobilizarea solului, recepări și degajări .		50.000 „
Total general . . .		176.000 ha

Revine deci anual de împădurit, completat prin plantațiuni și semănături și ameliorat arborete tinere, o suprafață totală de 17.600 ha.

Fondul anual necesar pentru împăduriri, pepiniere, culegere de semințe se ridică la suma de lei 50.000.000, ceeace în 10 ani însemnează 500.000.000 lei, cu care se majorează și valoarea pădurilor Statului.

Relevăm că pe ultimii 10 ani s'au împădurit și ameliorat în total 160.000 ha, cheltuindu-se suma de 268.000.000 lei, revenind în mediu anual la 16.000 ha și 26.800.000 lei.

2. Ingrijirea arboretelor tinere.

Pentru ameliorarea arboretelor existente ca volum și calitate, se vor face operațiuni de curățiri și degajări pe suprafața medie anuală de 30.000 ha.

Executarea acestor lucrări este condiționată de efectuarea drumuriior prevăzute în programul de investiții respectiv.

Pentru efectuarea operațiunilor culturale urmează a se cheltui anual 15.000.000 lei, adică în total, pe deceniu, 150.000.000 lei.

In ultimii cinci ani s'au făcut asemenea lucrări pe suprafața de 311.000 ha, cheltuindu-se în total suma de 45.300.000 lei, rezultând o medie anuală de 62.000 ha. și lei 9.076.000.

3. Combaterea insectelor.

Pentru prevenirea calamităţilor produse de insecte, se vor continua în fiecare an lucrările necesare de combatere.

In această privinţă va fi nevoe de circa 1.000.000 lei anual, iar pentru întregul deceniu de 10.000.000 lei.

4. Ameliorarea golurilor de munte.

Pentru sporirea puterii de producţie a celor 21.000 ha goluri de munte proprietatea Statului, trebueşte anual câte 3.000.000 lei, adică pentru întregul deceniu 30.000.000 lei.

Prin efectuarea acestor lucrări, venitul anual se va spori dela un milion la cinci milioane lei, în afară de opera socială ce se înfăptueşte şi contribuţia ce se aduce la ameliorarea creşterii vitelor.

D. *Sectorul administrativ.*

Cu toată complexitatea lucrărilor ce decurg din exploatarea în regie a domeniului forestier al Statului şi din intensificarea lucrărilor tehnice (construcţii c. f. s., drumuri, etc.) ca şi a lucrărilor de industrializare şi comercializare, conducerea C.A.P.S. a căutat să împiedice sporirea excesivă a cadrelor personalului său.

In viitor însă, prin introducera regiei integrale şi a intensificării gospodăriei, C.A.P.S. va trebui să-şi completeze, în anii ce urmează, nevoile în personal de specialitate.

Paralel, se va urmări ridicarea nivelului de pregătire a întregului personal folosit, şi mai ales a lucrătorului de pădure, de a cărui educaţie profesională se va ocupa în mod special.

Unităţile C.A.P.S., sunt încadrate cu următorul personal tehnic, specialist şi administrativ: 434 ingineri silvici, 186 conductori silvici, 854 brigadieri silvici, 2926 pădurari, 304 funcţionari ad-tivi bugetari, 294 funcţionari diurnişti şi 1400 lucrători specialişti.

Pentru completarea cadrelor este nevoe de următorul personal tehnic: 184 ingineri, 90 conductori, 320 brigadieri şi 850 pădurari. Surplusul de personal este reclamat pe de o parte de creiarea de noui unităţi, ca rezultat al deschiderii şi exploatării pădurilor azi neproductive, de creiarea de noui fabrici şi c. f. s. precum şi de micşorarea suprafeţelor actuale a ocoalelor în vederea unei mai intensive gospodăriri.

E. *Sectorul măririi patrimoniului forestier al Statului.*

Faţă de reducerea suprafeţelor pădurilor Statului, provocată de exproprierile făcute pentru creiarea de islazuri comunale, conducerea C.A.P.S. a dus o politică de mărirea patrimoniului forestier, prin cumpărări de păduri dela proprietarii particulari.

In acest scop s'a creiat prin bilanţ, un fond special de 350.000.000 lei. Administraţia C.A.P.S. fiind încă lipsită de un fond de rulment,

acest fond a fost afectat pentru explcatări şi cumpărarea de materiale necesare regiilor, astfel că scopul urmărit nu a putut fi atins.

Dacă Ministerul de Finanţe va lichida în numerar debitul de 600 milioane lei, ce are faţă de C.A.P.S., fondul de 350 milioane lei creiat prin bilanţ va putea fi întrebuinţat pentru cumpărări de păduri.

III. Recapitularea rezultatelor ce se vor obţine prin aplicarea planului decenal.

Ridicarea valorii patrimoniului		Sporirea producţiei pădurilor Statului şi beneficii	
Natura lucrărilor	Valcarea lei	Natura lucrărilor Vol. m³	Val. lei
1. Ridicarea în plan a 1.098.740 ha. .	164.811.000	1. Prin deschiderea de noui masive şi aplicarea de operaţiuni culturale 1.470.000	150.000.000
2. Amenajări şi revizuiri de amenajamente a 1.250.000 ha	50.000.000	2. Reduceri de chelt. de transp.	25.000.000
3. Investiţii: 353 km. c. f. s. 500 km drumuri şi şosele, 5 fabrici de cherestea şi 100 autocamioane	1.038.000.000	3. Beneficiul din industrializarea surplusului de lemn brut 100.000	20.000.000
4. Construcţiuni: 6 reşedinţe de Direcţii silvice, 32 reşedinţe de Ocoale silvice, 40 localuri de cancelarie, 11 locuinţe de lucrători, 50 case pt. adăpostul lucrătorilor şi instruirea lor, 140 cantoane de pădurari	233.000.000	4. Beneficiul realizat prin debitarea unui surplus de 500.000 trav. .	5.000.000
5. Impăduriri .	50.000.000	5. Beneficiul din ameliorarea golurilor de munţi	4.000.000
Totaluri	1.535.811.000		204.000.000
Valoarea inventarul patrimonial în 1940 .	14.000.000.000		
Valoarea inventarului patrimonial la finele deceniului . .	15.535.811.000		

Ca urmare a lucrărilor preconizate mai sus, cifra bugetului C.A.P.S. va creşte la finele deceniului 1941/42—1950/51 dela 2.400.000.000 lei, cât este astăzi, la suma totală de 3.000.000.000 lei, deci cu un spor de

600.000.000 lei, reprezentând preţul de vânzare al sporului de producţie arătat în tabloul de mai sus.

Redevenţa pe care o varsă Casa Pădurilor, inclusiv subvenţiile impuse prin legi, se cifrează astăzi la o sumă totală de 420 milioane lei, în afară de suma de 70 milioane lei, reprezentând valoarea investiţiilor ce se execută anual din veniturile C.A.P.S.-ului, investiţii care măresc valoarea inventarului patrimonial şi contribue la sporirea producţiei şi veniturilor.

In caz contrar, această ultimă sumă s'ar vărsa Ministerului de Finanţe şi ar majora redevenţa la 490 milioane lei.

Prin aplicarea programului decenal, redevenţa efectivă ce se varsă Statului se va ridica dela 420 milioane lei la 624 milioane lei, adică cu valoarea loco-pădure a sporului de producţie şi a beneficiilor arătate în tablou.

Acest spor de redevenţă va acoperi capitalul cu dobânzile respective ale investiţiilor prevăzute în planul de lucru, investiţii care însumează 1.038.000.000 lei, în aprox. 5 ani.

IV. **Finanţarea lucrărilor şi investiţiilor**

1. Fondul de rulment.

Pentru exploatarea pădurilor Statului, industrializarea şi comercializarea produselor, Ad-ţia Casei Pădurilor Statului, are nevoe de un fond de rulment de . . . . . 1.200.000.000 lei

Până în prezent şi-a constituit din beneficiile sale un fond de . . . . . 614.000.000 „

care este învestit în materiale lemnoase exploatate, industrializate şi vândute pe credit autorităţilor de Stat.

Pentruca executarea lucrărilor să nu fie stânjenită din cauza lipsei de numerar, fondul de rulment trebueşte completat de Stat cu restul sumei de . . 586.000.000 „

2. Finanţarea investiţiilor.

Recapitulând lucrările propuse şi anume:

a. pentru lucrări de ridicări . . . . . 41.000.000 „

b. „ „ „ amenajeri . . . . . 29.000.000 „

c. „ construcţii de c. f. s. drumuri, fabrici şi cumpărări de autoc. . . . . 1.038.000.000 „

d. ptr. construcţii de reşedinţe, cantoane, case de lucrători şi lucrări de întreţinere . . . . . 233.000.000 „

e. ptr. lucrări de împăduriri şi ameliorări de arborete . . . . . , 690.000.000 lei
f. pt. cumpărări de păduri . . . . . 350.000.000 „
Se ajunge la suma totală de . . . . . 2.381.000.000 lei

Din această sumă lucrările arătate la alin. a, b, d, e şi f în valoare totală de 1.343.000.000 lei se execută din bugetul ordinar anual al C.A.P.S.-ului iar suma prevăzută la alin. c şi anume 1.038.000.000 lei urmează să fie procurată prin Ministerul de Finanţe şi anume, în primii 5 ani ai deceniului, adică între 1941 şi 1946.

Red.

PROBLEMA COMBUSTIBILILOR

Este desbătută adesea în cotidianele noastre.

De pildă, Universul, în numărul său din 15 Decembrie 1940, în articolul de cap întitulat: „Punerea în valoare a surselor noastre de energie", arată necesitatea utilizării bogăţiilor noastre (petrol şi derivatele lui, gazele naturale, cărbunele, lemnul, căderile de apă), „pe baza unui plan tehnic, economic şi financiar". Relevând hotărîrea Consiliului de Miniştri de a se studia introducerea gazului metan în Capitală, pentru încălzitul locuinţelor spre a se înlocui lemnele şi cărbunele, — arată avantagiile care ar decurge de aici: ieftinătate şi căldură suficientă „îndeosebi pentru familiile cu venituri modeste". In plus se spune: „înlătură celelalte inconveniente ale transporturilor şi depozitării ce le prezintă lemnele de foc şi cărbunii".

De curând (la 5 Martie 1941), acelaşi ziar, sub titlul: „Problema combustibililor", şi tot ca articol de cap, relevă din nou „necesitatea unei politici de Stat a combustibililor în genere". In tratarea subiectului, se arată că „cruţarea patrimoniului nostru forestier nu mai poate fi considerată ca o problemă minoră, a cărei rezolvare ar mai putea fi lăsată pe planul al doilea". In continuare se adaugă următoarele: „Sistemul pustiitor de exploatare practicat de zeci de ani, mergând mână în mână cu o întrebuinţare neeconomică şi neraţională a esenţelor lemnoase cele mai nobile (stejarul, coniferele, fagul, nucul) a condus fatal la o scădere vertiginoasă a acestui atât de preţios isvor de bogăţie naţională, scădere agravată prin pierderile teritoriale din vara şi toamna anului trecut. De aceea problema cruţării capitalului nostru forestier se conjugă azi nu numai cu necesitatea unui program viguros de refacere a masivelor păduroase, dar şi cu necesitatea unei politici de Stat". Drept urmare, se cere „răspândirea folosirii acelor combustibili ale căror rezerve sunt foarte mari (cărbunii, gazele) şi la un preţ foarte mic" recomandând să se dea lemnului şi petrolului o valorificare mai bună în alte direcţiuni, tinzând la „limitarea treptată — până la eliminare" a consumului acestora drept combustibili.

Suntem întru totul de acord în ce priveşte afirmaţia privitoare la împuţinarea rezervelor noastre forestiere şi la „sistemul pustiitor" de exploatare practicat până acum. Suntem deasemenea de părere că trebue

să se impuie pe viitor o politică de folosire rațională și economică a lemnului. Am discutat și noi silvicultorii, mai în amănunt, problema lemnului de foc, în coloanele acestei reviste. S'a arătat cu acel prilej că încă pentru multă vreme, pădurea românească va continua să dea o cantitate apreciabilă de lemn de foc. Aceasta chiar în cadrul unei politici de rațională folosire a lui. Căci nu va fi simplu să se treacă dela pădurile brăcuite și secătuite, la masive pline producătoare de mari cantități de lemn de construcție și de lucru. Aceasta va necesita timp.

Prin urmare, nu se poate cere înlăturarea totală a lemnului de foc. Aceasta trebue să se știe. De altfel, nici nu va fi cu putință curând și deodată, căci și introducerea gazelor va necesita timp și capitaluri. In sfârșit, chiar folosirea gazelor nu va fi lipsită de inconveniente, cari după cât s'a arătat în coloanele acestei reviste, nu sunt mici.

At. Har.

EXTERNĂ

Dela Comisiunea pentru seminţe forestiere şi rasele de arbori.

Insemnătatea deosebită pe care chestiunile legate de seminţe forestiere şi rasele de arbori o prezintă pentru foarte multe ţări a dus la întemeierea unei Comisiuni speciale şi permanente în cadrul Uniunii internaţionale a Institutelor de Cercetări forestiere. Punerea problemelor respective pe plan internaţional a izvorît din nevoia câştigării unui cuprinzător material comparativ. Spre acest sfârşit, se desfăşoară şi frumoasa acţiune de conlucrare pe temeiuri uniforme. Astfel, s'au formulat reguli unitare pentru întemeierea de locuri de încercare şi conducerea lucrărilor. Numeroase locuri de observaţie au şi fost organizate aproape în întreaga Europă şi America de Nord.

In împrejurările internaţionale actuale lucrările Adunării Generale a Uniunii sunt, practic, cu neputinţă de ţinut. Pentru a se împlini, în parte, acest neajuns, Comisiunea amintită desfăşoară, în schimb, o lucrare deosebită. Cu tot războiul, s'au putut ţine conferinţe, şi anume, una în Copenhaga, în Ianuarie 1940 şi alta în Viena în zilele de 15—17 Octombrie 1940, având drept ţintă, în primul rând, să păstreze continuitatea lucrului început.

La Copenhaga, s'au examinat, cu deosebire diferitele rezultate obţinute din cercetarea pueţilor de rase europene de pin, repicaţi de doi ani, în cultura mare. Cu acest prilej, s'a luat poziţie critică faţă de tehnica cercetărilor în materie de rasele arborilor.

In conferinţa dela Viena, chestiunile discutate sau numai antamate au fost reluate şi împinse mai departe cu un pas bun. Pentru informaţiuni mai cuprinzătoare a se vedea art.: Wiener Herbstkonferenz der Kommission für Forstsaatgut und Baumrassenfragen des Internationalen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, de Werner Schmidt, în Der Deutsche Forstwirt. 22, pag. 813. (153)

Câştigul forestier al Sovietelor în 1940.

Ţinuturile ocupate de Rusia sovietică, în anul trecut, reprezintă nu numai o creştere teritorială oarecare a nesfârşitei noastre vecine dela răsărit, dar — mai ales — o însemnată fortificare a economiei sale forestiere.

In afară de Basarabia, care este un ţinut deficitar în materie de lemn, celelalte erau aşezate printre cele mai împădurite ţări ale Europei. Industria şi exportul lor de lemnărie cântăreau greu în socotelile europene.

Suprafaţa pădurilor respective se repartizează astfel:

1. Basarabia şi Bucovina			0,5 Mil. ha.
2. Istmul Coreliei (Finlanda)			2,5 „ „
3. Estonia	0,9 Mil. ha.	3,5 „ „	
4. Letonia	1,7 „ „		
5. Lituania	0,9 „ „		
6 Polonia răsăriteană			5,5 „ „
Total			12,0 Mil. ha.

Fată de întinsele ţinuturi păduroase ale Rusiei, noile cuceriri nu înseamnă mare lucru, reprezentând numai cam 1,5% din suprafaţa totală.

Din punctul de vedere al forţei lor economice actuale, înseamnă, însă, foarte mult. Pădurile respective sunt înzestrate cu mijloace de transport lesnicioase, sunt organizate pentru producţiune, pe când, din cele ale Rusiei, mare parte este fără însemnătate economică actuală, nefiind încă orânduită pentru producţiune.

Producţiunea lemnoasă actuală a pădurilor cucerite este estimată astfel:

1. Basarabia şi Bucovina			2,0 Mil. m^3
2. Ismul Careliei			5,5 „ „
3. Estonia	2,5 Mil. m^3	10,2 „ „	
4. Letonia	5,4 „ „		
5. Lituania	2,3 „ „		
6. Polonia răsăriteană			10,4 „ „
Total			28,1 Mil. m^3

Aceasta înseamnă ceva peste 10% din producţiunea lemnoasă totală actuală a pădurilor Rusiei, care se ridică la rotund 280 milioane m^3.

Aşa dar, suprafaţa pădurilor Uniunii a crescut cu 1,5%, iar producţia lor lemnoasă, cu 10%. Insemnătatea noilor cuceriri este cu atât mai mare pentru economia sovietică, cu cât, deocamdată, economia respectivă este deficitară în materie de lemn şi cu cât noile ţinuturi aduc, totdeodată, o deosebit de înaintată industrie a lemnului. Dintre cele mai mari instalaţiuni industriale de acest fel, se enumără: 7 fabrici de cherestea mari; 4 fabrici de celuloză cu sulfit; 2 fabrici de celuloză cu sulfat; 3 fabrici mari pentru pastă de lemn; 2 mori pentru hârtie; 2 fabrici de furnir şi 1 fabrică de cutii de lemn. Cam 20% din industria de celuloză a Finlandei, şi care era foarte puternică şi reputată în Europa, a trecut sub stăpânirea Sovietelor.

Intr'adevăr, datorită admirabilelor căi de comunicaţie pentru lemn numeroase lacuri şi canale), cât şi aşezării priincioase a portului Wy-

borg, a găsit loc de aşezare, în Ismul Coreliei, o foarte înfloritoare industrie având ca materie primă lemnul. Enumărăm dintre fabricile mari câştigate de Soviete, în acel singur loc:

1. Fabrica de celuloză prin sulfit dela Kenholm, cu o capacitate de producţiune anuală de 100.000 t. celuloză.

2. Fabrica de celuloză prin sulfat dela Enso, cu o capacitate de producţiune anuală de 90.000 t. celuloză;

3. Fabrica de celuloză prin sulfat dela Pitkerant, cu o capacitate de producţiune anuală de 40.000 t. celuloză înalbită;

4. Fabrica de hârtie dela Ilchevaara, cu o capacitate de producţiune anuală de 110.000 t. celuloză şi hârtie.

La acestea, se adaogă o mulţime de alte fabrici mai mici.

(După Z. f. Wfw., VII, 873 şi 880). (154)

● **Căile ferate suedeze revin la încălzirea cu lemn.**

Imprejurările de faţă, fac ca încălzirea cu lemn a locomotivelor să apară ca mai potrivită, în unele regiuni. Căile ferate suedeze dezvoltă necontenit un program de revenire la lemnul de foc pentru motivul că acest material a devenit mai ieftin decât cărbunele şi se găseşte mai la îndemână, într'o ţară atât de împădurită. Până acuma, s'a ajuns ca aproape 10.000 km zilnic să fie parcurşi de trenuri mişcate prin încălzire cu lemn. In curând se va ajunge la 13—14.000 km zilnic.

(După D. D. Fw. 23, 102). (155)

● **Gazogenele cu lemn sau cărbune de lemn câştigă teren şi în Norvegia.**

Imprejurările internaţionale de faţă înlesnesc răspândirea tracţiunii automotoare prin gazogene alimentate cu lemn sau cărbune de lemn în ţările lipsite de izvoare petrolifere. Astfel, în Norvegia s'au eliberat permise pentru construirea a 5.000 de generatoare pentru automotoare. Din acestea, 3.000 se şi află în funcţionare. Consumul anual mijlociu al unui automotor este cam de 1.000 hl cărbuni de lemn sau lemn; iar costul la producător al hectolitrului de astfel de material, în mijlociu, de 2,50 coroane.

(După D. D. Fw. 32, 50). (156)

● **Unificarea chestiunilor forestiere în Norvegia.**

Cu prilejul reformelor administrative şi în general, de Stat în curs de îndeplinire în Norvegia, chestiunile de economie forestieră, economia lemnului şi de vânătoare au fost întrunite, în ce priveşte conducerea, în cadrul Ministerului de Agricultură. Indrumarea chestiunilor de această natură către Ministerele Comerţului şi Aprovizionării a fost suspendată.

(După D. D. Fw. 23, 50). (157)

● von Tubeuf †

Profesorul Freiherr von Tubeuf a murit, de curând, la München, în vârstă de 79 ani. A fost o personalitate cu mare vază în cercurile învăţaţilor naturalişti. Numeroasele sale lucrări în materie de Patologie vegetală constituie un capital de preţ al ştiinţei respective. Deasemenea, a dat un viguros impuls cercetărilor, în general, în direcţia acelei ştiinţe, căreia i-a dăruit o îndelungată viaţă de muncă entuziastă. Amintim, între altele, că a fost, mulţi ani redatorul publicaţiei, cu renume mondial: „Zeitschrift für Pflanzenkrankheiten und Pflanzenschutz".

Ca profesor de Patologie vegetală s'a remarcat printr'o expunere sistematică şi clară. (158).

Ilie C. Demetrescu

CĂRŢI NOI:

I. MOLDOVANU-JUNIOR:

Polemici vânătoreşti

1940, Tip. Bucovina, 25 pagini.

RECENZII

CĂRTI

OTTORINO FOGLI: *Stime agricole forestali: conteggi, misurazioni e cubature dei legnami in bosco, abattuti e lavorati,* (Evaluări agricole și forestiere: evaluări, măsurători și cubaje la lemnele din păduri, doborîte sau prelucrate). Milano: Hoepli, 300 p. cu 176 tabele, 25 lire it.

Această agendă tehnică silvică scoasă în a 2-a ediție de marea casă de editură Ulrico Hoepli din Milano, cuprinde în cele 11 capitole ale sale, cele mai de seamă date tehnice, de care face uz silvicultorul italian, în viața practică.

Primul capitol cuprinde o serie de date cu privire la unitățile de măsură: topografice, geografice, industriale etc.

Capitolul următor dă formule și tabele pentru calculul dobânzilor rentelor, anuităților, amortismentelor.

Un alt capitol, de aritmetică uzuală, cuprinde tabele de patrate, cuburi, rădăcini, lungimea cercului etc.; apoi tabele de suprafețe, table de cubaj, reducerea unghiurilor centezinale la sexagesimale, etc.

Din geometrie, se dă calculul ariilor și al volumelor uzuale.

Din fizica industrială se dau greutățile tehnice ale diverselor substanțe și ale lemnului, greut. specifice, rezistența materialelor, căldura și combustibili.

Un capitol special e consacrat datelor practice utile în culturile agricole: supraf. diverselor culturi în Italia, date meteorologice; semănături, lucrări, recolte; pisciculturâ, zootehnie, mecanică agricolă etc.

Urmează apoi o serie de tabele și date în legătură cu cultura pădurilor: speciile forestiere din Italia, semințe, plantațiuni, calendar forestier pe luni, utilizarea și transportul produselor forestiere.

Partea cea mai importantă a manualului o formează datele și tabelele în legătură cu estimația pădurilor (pag. 153—288) unde se găsesc descrise pe scurt metodele de estimare a solului și arboretului, creșteri, table de producție, tarife de cubaj, diverse formule și metode de cubaj pentru arbori și arborete etc.

Alte tabele înlesnesc cubajul trunchilor, al scândurilor traverselor etc.

Lucrarea e prezintată în excelente condiții tehnice, pe hârtie de bună calitate și legată în pânză. Poate figura cu mult folos în biblioteca inginerului silvic român.

D. Sburlan

„WALDHEIL", 1941.

In limba germană apar multe calendare forestiere, care pe lângă partea calendaristică, propriu zisă, cuprind și o serie întreagă de date practice utile pentru gospodăria silvică de toate zilele.

Intre ele „Waldheil" ocupă o poziție specială, prin aceea că apare fără întrerupere de peste 50 ani și pentru că este cel mai complet și mai mult răspândit printre silvicultorii germani.

Calendarul pe 1941 se prezintă, ca și până acum, în 2 părți: Partea I mai portativă și bine legată în pânză (370 pag.), spre a putea fi dusă pe teren, cuprinde, ca și în anii precedenți, o serie de tabele de cubaj și de producție; apoi dispozițiile referitoare la sortare și comercializare a lemnelor, cunoscute sub numele de „Homa", tabla de salarizare, date practice asupra muncii la pădure, date vânătorești, având anexate și mai multe serii de foi albe, perforate, cadrilate pentru note, însemnări, ordine, schițe, etc.

Partea II: „Călăuza forestieră" (780 pag.) a mers în continuă desvoltare, an de an, ajungând astfel a fi o mică enciclopedie a silviculturii practice. In afară de partea tabelară, găsim în această călăuză: I. Legislație generală: flamuri, semne, muncă națională, circulație, impozite; planul național de 4 ani și apărarea națională.

II. Silvicultură și economia lemnului; vânătoare și protecția naturii: Controlul pieții lemnului în Germania, Protectorat și guvernământul general; Științele silvice și educația forestieră; Dispoziții de serviciu, tarife, muncitori; Tăieri; „Reichshoma", prelucrare, scoatere; Plata lemnului la vânzare; Controlul și dirijarea comerțului și industriei forestiere.

Date asupra semințelor, plantelor și îngrijirii arboretelor, Incendii în pădure; Produse accesorii, pomi de Crăciun; Protecția pădurii; Diverse legi, ordonanțe și date referitoare la vânat și vânătoare. Instrucțiuni și regulamente de serviciu, uniforme, echipament etc.

Noi și interesante sunt datele privitoare la învățământul silvic superior, așa cum e organizat azi.

După cum se vede, războiul pe care îl duce Germania de mai bine de 1½ ani, nu a redus capacitatea de producție, în domeniul literar al silvicultorilor ei și în această privință, ca și în multe altele merită întreaga noastră admirație.

Edițiile calendarului „Waldheil" din ultimii ani ies sub îngrijirea D-lui Dr. R. Müller, atașat forestier al Germaniei în București.

D. Sburlan

S'a pus sub tipar la Imprimeriile Statului, în editură proprie, o nouă ediție a „Agendei forestiere" a d-lor prof. V. N. Stinghe și prof. D. A. Sburlan, în întregime revăzută și considerabil mărită.

Apariția va avea loc în primăvara acestui an.

INFORMAŢIUNI

TABLOURI

de terenuri comunale de vânătoare, păduri ale Statului şi fonduri de pescuit, ce urmează să se arendeze pentru dreptul de vânătoare, de către Direcţiunea Economiei Vânatului

Comuna (pădurea, fondul)	Judeţul	Suprafaţa	durata maximă	Estimaţia	data
1. Hodora	Iaşi	2480 Ha	7 ani	1.000 lei	8 Mai 1941
2. Lazu	Dolj	2491 „	Idem	1.300 „	Idem
3. Certege	Turda	5467 „	„	2.700 „	„
4. Popânzăleşti	Romanaţi	2945 „	„	1.500 „	„
5. Pleşcuţa	Arad	991 „	„	700 „	„
6. Aciuţa	„	1082 „	„	600 „	„
7. Gura Văii	„	700 „	„	400 „	„
8. Talagiu	„	1857 „	„	900 „	„
9. Poşaga de Sus	Turda	10350 Jugăre	„	2.000 „	„
P ă d u r i :					
1 Păd. Drăcşani-Cozancea Ocol silvic: Coşula		792,40 Ha	5 ani	4.000 lei	8 Mai 1941
5. Păd. Câineanca Ocol sivic: Coşula		812,30 „	Idem	4.000 „	Idem
2. Păd. Drăcşani-Poeniţa Oc. silv.: Băile Herculane		6810 „	„	5.000 „	„
3. Păd. Iardoştiţa-Sarcaştiţa Oc. silv.: Băile Herculane		6717 „	„	5.000 „	„
4. Păd. Fundul Cernei Ocol silvic: Nucet		502,87 „	„	3.000 „	„
Fonduri de pescuit:					
1. Lucăceşti	Jud. Bacău		10 ani	1.500 lei	8 Mai 1941
2. Voineasa	„ Vâlcea		Idem	1.500 „	Idem

Comuna (pădurea, fondul)	Judeţul	Suprafaţa	Estimaţia	Durata	Data
Rudari	Dolj	3194 Ha.	1.600 lei	7 ani	26.LV.1941
Fondul Bilceşti: Bilceşti					
Fondul Bilceşti: Valea mare Voineasa	Muscel	2328 „	2.000 „	Idem	Idem
Călui	Romanaţi	907 „	500 „	„	„
Oboda	Romanaţi	1200 „	700 „	„	„
Sâncrai	Hunedoara	1772 jug.	2.000 „	„	„
Năda̧stia Super	Hunedoara	1496 „	1.200 „	„	„
Morunglav	Romanaţi	1114 Ha.	700 „	„	„
Corni	Botoşani	1683 „	2.200 „	„	„
Goldghileşti	Hunedoara	1397 „	1.800 „	„	„
Diniaş	T.-Torontal	3958 Ha.	6.200 lei	7 ani	26.IV.1941
Golfin	Romanaţi	1339 „	1.000 „	Idem	Idem
Leoteşti	„	700 „	1.000 „	„	„
Voineasa	„	555 „	1.300 „	„	„
Alunu	Vâlcea	676 „	500 „	„	„
Slăveşti	„	832 „	800 „	„	„
Carol I	Roman	1584 „	3.000 „	„	„
Fonduri de pescuit					
„Orşova“	Severin	—	1.200 lei	10 ani	26.IV.1941
„Igeag“	„	—	500 „	Idem	Idem
„Cugir II“	Hunedoara	—	1.800 „	„	„
„Coşna“	Câmpulung	—	600 „	„	„
„Cerna“	Severin	—	3.000 „	„	„
Păduri					
Pădurea Gâlmeele Ocolul silvic: Slatina		457 Ha.	16.00 lei	5 ani	26.IV.1941
Pădurea Bucu Ocolul silvic: Slatina		334 „	2.600 „	Idem	Idem
Pădurea Zăvoiul-Babiciu Ocolul silvic: Slatina		71 „	250 „	„	„
Terenuril inundabile cuprinse între Borcea şi Dunăre, regiunea Dichiseni-Pietroiul jud. Ialomiţa		10.525 Ha.	5.000 lei	5 ani	Idem

Direcţia Vânătoarei adresează următorul apel:

Măsurile luate de către noua conducere a Direcţiei Economiei Vânatului, tind spre o utilizare integrală a cunoştinţelor şi posibilităţilor de afirmare a membrilor corpului silvic, în domeniul cinegetic. Era logică dorinţa noastră de a ne spune cuvântul în treburile vânătoreşti, iar măsura de mai sus este de natură de a satisface această năzuinţă.

Se impune deci, mai ales din partea organelor de conducere din exterior, o deosebită atenţie problemelor vânătoreşti şi o cât mai grabnică şi totală soluţionare a tuturor lucrărilor cerute de către Direcţia Economiei Vânatului.

Credem, că este cazul să atragem atenţia tuturor membrilor corpului silvic, asupra necesităţii de a se trata problema vânătorească la justa valoare şi deci cu deosebită atenţie, demonstrând în felul acesta, avantajele rezultate pentru economia vânatului, prin utilizarea organelor silvice.

Intârzierea răspunsurilor sau insuficienta soluţionare, în afară de faptul că ar aduce pagube în ce priveşte dreptul de arendare, ar îndreptăţi pe acei interesaţi, într'o critică astăzi neverificată.

Totodată, apelăm la bunăvoinţa şi priceperea D-Voastră pentru îndrumarea şi strânsa colaborare cu arendaşii dreptului de vânătoare în pădurile statului, controlând şi luând cele mai severe măsuri pentru aplicarea dispoziţiunilor Legei Vânatului, reprimarea braconajului şi mai ales încercările de abateri ale subalternilor.

Şeful de ocol, nu este însă numai un organ de control şi de şicane pentru arendaş; el este în primul rând un organ de producţie în materie cinegetică ca şi silvică şi este deci obligat a acorda arendaşilor toate înlesnirile legale posibile.

Idealul ar fi ca silvicultorul să producă vânatul, după cum produce şi lemnul, arendaşul având numai sarcina să achite o contra valoare echitabilă. Neglijenţa sau dorinţa de a fi comod, nu ar justifica sub nici un caz abandonarea unui teren, câştigat cu atâta trudă.

— Printr'un Decret Lege, publicat în M. O. Nr. 50 din 28 Febr. 1941, Serviciul Vânătoarei din Ministerul Agric. şi Domeniilor se transformă în „Direcţiunea Economiei Vânatului", organ unic prin care Ministerul va executa Legea pentru Protecţia Vânatului şi reglementarea vânătoarei.

Conducerea Direcţiunei trebue să fie încredinţată, conform Decretului, unui tehnician, „recunoscut drept specialist în materie, între studiile sale academice trebuind să figureze şi vânătoarea ca atare".

Articolele 103 şi 104 din legea pentru protecţia Vânatului şi reglementarea Vânătoarei au fost abrogate. Atribuţiunile Consiliului Permanent şi Inspectorului General al Vânătoarei au trecut în întregime asupra Conducătorului Direcţiunei Economiei Vânatului.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 3655 din 15 Martie 1941, s'a dispus următoarele:

Prinderea lostriţei nu se poate face decât pe bază de autorizaţie specială, eliberată de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor — Direcţia Economiei Vânatului.

Pentru fiecare lostriţă prinsă fără autorizaţie sau în epocă nepermisă, Statul sau proprietarul dreptului de pescuit, va cere o despăgubire civilă de 5.000 lei, în afară de pedepsele prevăzute în Legea Pescuitului în Apele de Munte, art. 66—86 inclusiv.

Ministerul, Direcţia Economiei Vânatului, va plăti descoperitorului sau denunţătorului care va conduce la descoperirea cazului de braconaj sau vânătoare ilicită, un premiu de 3.000 lei, contra actelor legale ce se vor prezenta, fără a mai aştepta hotărîrea judecătorească.

— Domnii: Ing. Pârvulescu Gr. Constantin şi Ing. Marcu Gh. Ioan, din serviciul Casei Pădurilor au fost admişi ca membri în Societatea „Progresul Silvic", pe data de 1 Ianuarie 1941.

— D-nii: Ing. Constantinescu St. Ionel, şef al Serviciului silvic Romanaţi, Ing. Zdetovetschi Alex., şef c. f. s. Oneşti-Scutaru şi Ing. Ervin Pokorny, au cerut înscrierea în Societatea „Progresul Silvic". Se publică aceasta potrivit art. din statutele societăţii.

— Prin D. M. 13291/941, D-l Ing. Consilier silvic Tedor Păiş a fost repus în funcţiunea de Director administrativ la Caps., pe ziua de 25 Febr. 1941, în locul D-lui Ing. şef silvic A. Constantinescu-Fălciu, trecut în cadrele I. C. E. F.

— D-l Ing. cons. silvic Petre Ioan dela CAPS. a fost detaşat pe ziua de 22 Febr. 1941 pe lângă cabinetul D-lui Ministru al Agriculturii şi Domeniilor, de unde va primi diverse însărcinări de serviciu.

— D-l Ing. insp. silvic Mavrodin Eremia se transferă din serviciul Direcţiei silvice, la Caps., Dir. reg. silvică Constanţa în funcţiunea de subdirector, urmând a gira şi direcţia respectivă, până la numirea unui titular.

— D-l Ing. Petrescu Gh. subinsp. silvic din centrala Direcţiei reg. silvice Constanţa a fost transferat în comisia de amenajări de pe lângă Dir. silvică Arad, pe data de 25/II 1941.

— D-l Ing. subinsp. silvic Munteanu Victor de la Ocolul silvic Cerna, jud. Tulcea, a fost transferat ca şef al Ocolului silvic Braşov.

— D-l Ing. şef silvic Munteanu Radu din serv. central al Direcţiei regionale silvice Constanţa a fost transferat ca şef al Ocolului silvic Cerna, jud. Tulcea.

— D-l Ing. şef silvic Ciobotaru T., din serv. central al Direcţiei Constanţa a fost numit şef al Ocolului silvic Pipirig-Neamţ.

— D-l Ing. subinsp. silvic Dogaru Nicolae dela Ocolul silvic Braşov, a fost transferat în centrala Direcţiei silvice Craiova, în Comisia de Amenajări.

— D-l Ing. şef silvic Coban Diomid a demisionat din serviciul Caps. pe ziua de 1 Ian. 1941 pentru motive de sănătate.

— D-l Ing. silvic Antonescu P. Jean din serv. central al Direcţiei Bucureşti a fost numit şef al Ocolului silvic Mitreni-Ilfov pe ziua de 1 Ian. 1941.

— D-l Ing. Paly Em. subinsp. silvic a fost numit ajutor la Ocolul silvic Coşula-Botoşani, pe data de 15 Febr. 1941.

— D-l Ing. insp. silvic Ardeleanu Ion din serv. central al Dir. Arad a fost numit şef al Ocolului silvic Vărădia de Mureş pe ziua de 1 Martie 1941.

— D-l Ing. şef silvic Păcuraru Ion de la Ocolul silvic Varadia de Mureş a fost transferat în Comisia de Amenajări a Dir. reg. silvice Arad pe ziua de 1 Martie 1941.

— D-l Ing. insp. general silvic Nicolae N. Caragea a fost transferat în interes de serviciu din centrala CAPS. şi numit director al Dir. reg. silvice IV Constanţa pe data de 1 Aprilie 1941.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC".

Dr. GR. ELIESCU:

Protecţia pădurilor

Bucureşti, Tip. „Bucovina"; 275 pagini.

Preţul 270 lei. Membrii Societăţii au reducere adresându-se la Societate.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Zimbru, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului Zimbru, în suprafaţă de 526 Ha. 8950 mp. conversiune la codru cu tăeri succesive şi revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăpozi Dâlma lui Balmuş, judeţul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Cânţaga, în suprafaţă de 332 Ha. 3800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Suseni Bogaţi, judeţul Dâmboviţa, proprietatea V. Vanghelescu în suprafaţă de 163 Ha. 2300 mp., Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

d) Amenajamentul pădurii Leprozeria Tichileşti, judeţul Tulcea, proprietatea Ministerului Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale, în suprafaţă de 100 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Mânăstirei Sf. Gheorghe, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Mânăstirei Gr. Ortodoxă Sârbă din Mânăstirea, în suprafaţă de 88 Ha. 6500 mp. Conversiune la codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Livada Fata Pietrii, judeţul Prahova, proprietatea V. Manolescu în suprafaţă de 62 Ha. 6836 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 18 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană*

No. 3391/941.

a) Amenajamentul pădurii Ciorani, judeţul Prahova, proprietatea Eforiei Bisericei Kreţulescu, a suprafeţei de 96 Ha. 6900 mp. tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 20 şi 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Groseni, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Groşeni, în suprafaţă de 66 Ha. 4700 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Poiana Târgului, judeţul Alba, proprietatea Crişan Partenie, în suprafaţă de 25 Ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumbrăviţa, judeţul Mehedinţi, proprietatea Ştefania N. Dima, în suprafaţă de 25 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Bârzeşti, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial din Bârzeşti în suprafaţă de 21 Ha. 3500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Vlădeni-Valea Hotarului, judeţul Muscel, proprietatea Gh. I. Cârnaru, în suprafaţă de 15 Ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 18 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 3392/941.

---

a) Amenajamentul pădurilor Poiana Feţii, Clăbucetul, Găinaţul Mare ş. a., judeţul Muscel, proprietatea Obştea Moşnenilor Nămăeşti şi moştenitorilor N. Pr. Cornăţeanu în suprafaţă de 3417 Ha. 6000 mp. tratată în 3 serii de codru cu tăeri rase şi revoluţia 96 ani; o serie de conversiune la codru prin exploatarea actualelor arborete în 24 ani, şi trei serii de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 12 ani, în anul 1950.

Dată astăzi 18 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 3393/941.

---

a) Amenajamentul pădurilor Poneasca şi Gura Columbului din Ocolul Silvic Bozovici, judeţul Caraş, proprietatea Statului în suprafaţă de 5567 Ha. 3100 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani şi una serie de protecţie cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hoceni, judeţul Fălciu proprietatea Statului, în suprafaţă de 1214 Ha. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Hălăreşti Seria V Muncelul din Ocolul silvic Floreşti, judeţul Tutova, proprietatea Statului, în suprafaţă de 366 Ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Prislava, judeţul Tulcea, proprietatea Statului, în suprafaţă de 192 Ha. 8700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 18 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 3394/941

---

a) Amenajamentul pădurei Cioara, judeţul Alba, proprietatea Composesoratului din Comuna Cioara, în suprafaţă de 264 Ha. 3800 mp. tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 40 şi 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 4200/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Dosul Ursului, Pojorâta Mică ş. a. judeţul Muscel, proprietatea Maria Dr. Gh. Severeanu, în suprafaţă de 802 Ha. 9500 mp. tratată în o serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică şi una serie de crâng cu perioada de exploatare 20 ani în vederea refacerii arboretelor de codru. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 4201/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Sotânga Dobrogeanca ş. a., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ana C. Costescu, în suprafaţă de 218 Ha. 3900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Februarie 1940 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 4208/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Tilişca, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Tilişca, în suprafaţă de 794 Ha. 7500 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 96 ani; o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 96 ani şi una serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Voroveni-Huluba, judeţul Muscel proprietatea Maria V. Focheanu în suprafaţă de 79 Ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii urbariale Gurani, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Gurani, în suprafaţă de 34 Ha. 7100 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ghiocel, lot 1), judeţul Ilfov, proprietatea Ecaterina Gh. Adamescu, în suprafaţă de 16 Ha. 8733 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

e) Amenajamentul pădurii Coşuleni Moţoc judeţul Botoşani, proprietatea Mihail Boacă, în suprafaţă de 14 Ha. 8437 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 25 Ianuarie 1941, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 1436/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Slatina, ş. a., judeţul Câmpulung, proprietatea Obştei Stulpicani, în suprafaţă de 723 Ha. 2600 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Covăsinţi judeţul Arad, proprietatea Comunei Covăsinţi, în suprafaţă de 336 Ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 84 ani. Revizuirea în anul 1941.

c) Amenajamentul pădurii Heveş, judeţul Târnava Mică, pro-

prietatea Comunei Cetatea de Baltă, în suprafaţă de 243 Ha. 5700 mp. Regimul crâng. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Colibi, judeţul Târnava Mică, proprietatea comunei Blăjel, în suprafaţă de 228 Ha. 7500 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 8 şi 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Schiau sau Negovani, judeţul Argeş, proprietatea Elena M. Cristea, în suprafaţă de 100 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

f) Amenajamentul pădurii Armăşeni, judeţul Vaslui, proprietatea Statului cedată în folosinţa Schitului Mălineşti, în suprafaţă de 30 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1941, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A Pană.*
No. 1501/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Ursoaia Ţigăneşti ş. a., judeţul Buzău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 5594 Ha. 5700 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 96 şi 100 ani şi o serie de crâng simplu cu revoluţia 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Văleni Tâlhăreşti, judeţul Fălciu, proprietatea Statului, în suprafaţă de 575 ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani pentru elementul crâng şi 120 ani pentru codru. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1941, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A. Pană.*
No. 1502/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Măneşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Barbu Grăjdănescu în suprafaţă de 796 Ha. 850 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 20 şi 6 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1941, în Cabinetul nostru
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *A Pană.*
No. 1503/941.

---

a) Amenajamentul pădurilor Brânzea Groşet ş. a., judeţul Prahova, proprietatea Statului cedată în uzufruct Sf. Mânăstiri Brâncoveanu şi Schitului Păltiniş, în suprafaţă de 1100 Ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani, iar pentru Zăvoiu regimul şi tratamentul crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Călugăreni, judeţul Vlaşca, proprietatea Alexandrina Vartiade, în suprafaţă de 97 Ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii Gepiş, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial din Gepiş, în suprafaţă de 66 Ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Nişcovelul, judeţul Buzău, proprietatea Constanţa Cincu şi Lucia Băicoianu, în suprafaţă de 55 Ha. 1486 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Stăneşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea G. Iordanide, în suprafaţă de 45 Ha. 3410 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Bodiu, judeţul Bihor, proprietatea

Composesoratului urbarial din Bodiu, în suprafață de 36 Ha. 3100 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani pentru elementul crâng și 60 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurei urbariale Forosig, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial din Forosig în suprafață de 25 Ha. 4800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Plantația de salcâmi Cârcea, județul Dolj, proprietatea N. D. Băncioiu, în suprafață de 21 Ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Calea Mare, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Calea Mare, în suprafață de 47 ha. 628 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 de ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 27 Ianuarie 1941, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 1504/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Fiziș, județul Bihor, proprietatea Comunei Fiziș, în suprafață de 182 Ha. 9400 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hodiș, județul Bihor, proprietatea Composesoratului din Hodiș, în suprafață de 26 Ha. 600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Aluniș, județul Dâmbovița„ proprietatea D-tru I. Florea, în suprafață de 13 Ha. 7039 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Februarie 1941, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *A. Pană.*

No. 4203/941.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se vor revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Pentru a primi revista regulat și la timp, vă rugăm anunțați-ne imediat schimbările de adresă.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPADURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

1937—1941
1941
2022
I 24947

REVISTA PĂDURILOR

BIBLIOTECA
C IV
R 114

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

DECEMBRIE 1941 ANUL 53 — Nr. 12

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53 — Nr. 12 DECEMBRIE 1941

SUMARUL:

Studii:

I. Lupe: Observații asupra perdelelor de protecție din Ucraina și Crimeia — 565

Comentarii — Insemnări:

D. Burghelea: Funicularul ca mijloc de transport — — — — — — — 579

D. Drâmbă: Hotarnicul Tudor Vladimirescu — — — — — — — — 581

C. I. Ciulei: Imbunătățirea terenurilor degradate și inundabile din regiunea Jijiei și a Bașeului — — — — — — — — — — — — — 591

Cronica internă (pag. 596); *Cronica externă* (pag. 598); *Cronica cinegetică* (pag. 602); *Cărți* (pag. 606); *Reviste* (pag. 609); *Informații* (pag. 616); *Legi* (pag. 618); *Necrolog* (pag. 620); *Societatea Progresul Silvic* (pag. 628); *Publicații* (pag. 641).

SOMMAIRE:

Études:

Observations sur les rideaux de protection en Ukraine et en Crimée — I. Lupe

Commentaires:

Le funiculaire comme moyen de transport forestier — — — — D. Burghelea

Tudor Vladimirescu comme opérateur d'abornement — — — — D. Drâmbă

L'amélioration des terrains dégradés et inondables de la région des rivières Jijia et Bașeul C. I. Ciulei

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Lois, Nécrologie, Société Progresul Silvic, Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Einige Bemerkungen über die Schutzstreifen von Ukraine und Krim — I. Lupe

Mitteilungen:

Die Seilbahn als Holztransportmittel — — D. Burghelea

Landmesser Tudor Vladimirescu — — — D. Drâmbă

Verbesserung degradierter rasser Böden der Jijia- und Bașeulgebieten — — — — C. I. Ciulei

Chronik, Zeitschriftenschau, Bücherschau, Nachrichten, Gesetze, Nachruf, Verein Progresul Silvic.

I 24947

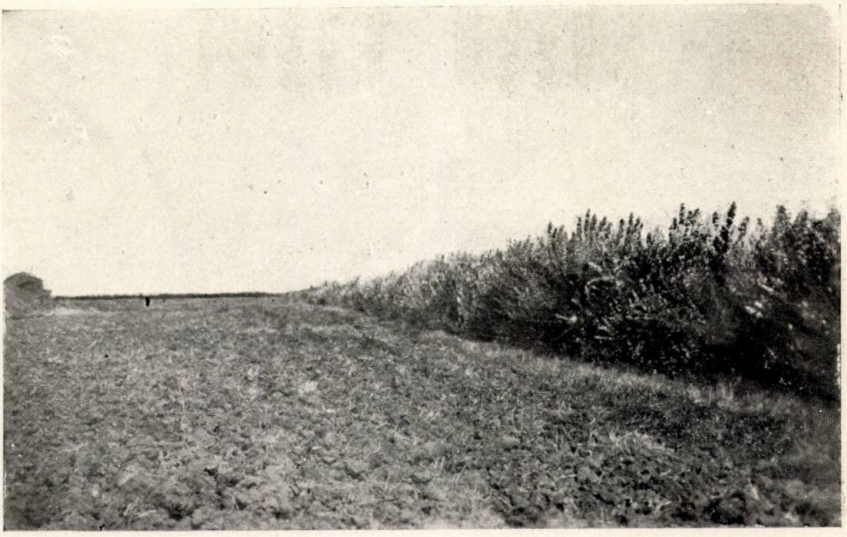

Perdea de protecţie, de amestec, de 3 ani, în Dobrogea. (Se observă la margine sălcioara, pe coamă plopul de Canada şi în fund o altă perdea).
Rideau de protection. Mélange d'espèces, dans la 3-ème année de végétation, en Dobrogea.
Dreijähriger Schutzstreifen aus verschiedene Holzarten im Dobrudja. (Man sieht am Rande Elaeagnus angustifolia L., in der Mitte Populus Canadensis Mnch, und im Hintergrund einen anderen Schutzstreifen).

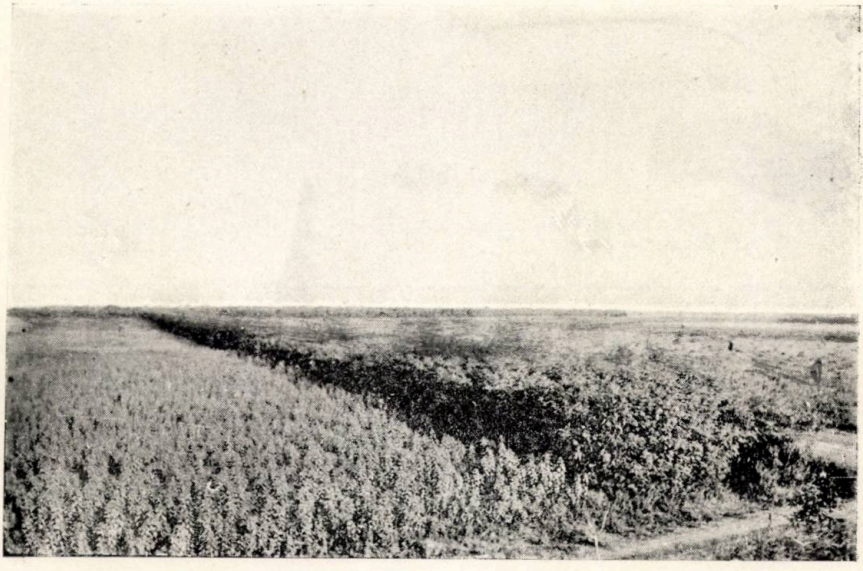

Perdea de protecţie de 5 ani, de salcâm, în Dobrogea. (Se observă la dreapta o cultură de floarea soarelui, iar în fund alte perdele).
Rideau de protection de robinier dans la 5-ème année de végétation, en Dobrogea.
Fünfjahriger Schutzstreifen aus falsche Akazie (Robinia pseudacacia L.) im Dobrudja (Man sieht, rechts, eine Sonnenblumenkultur und im Hintergrund andere Schutzstreifen).

97
- IUL. 2005
2014

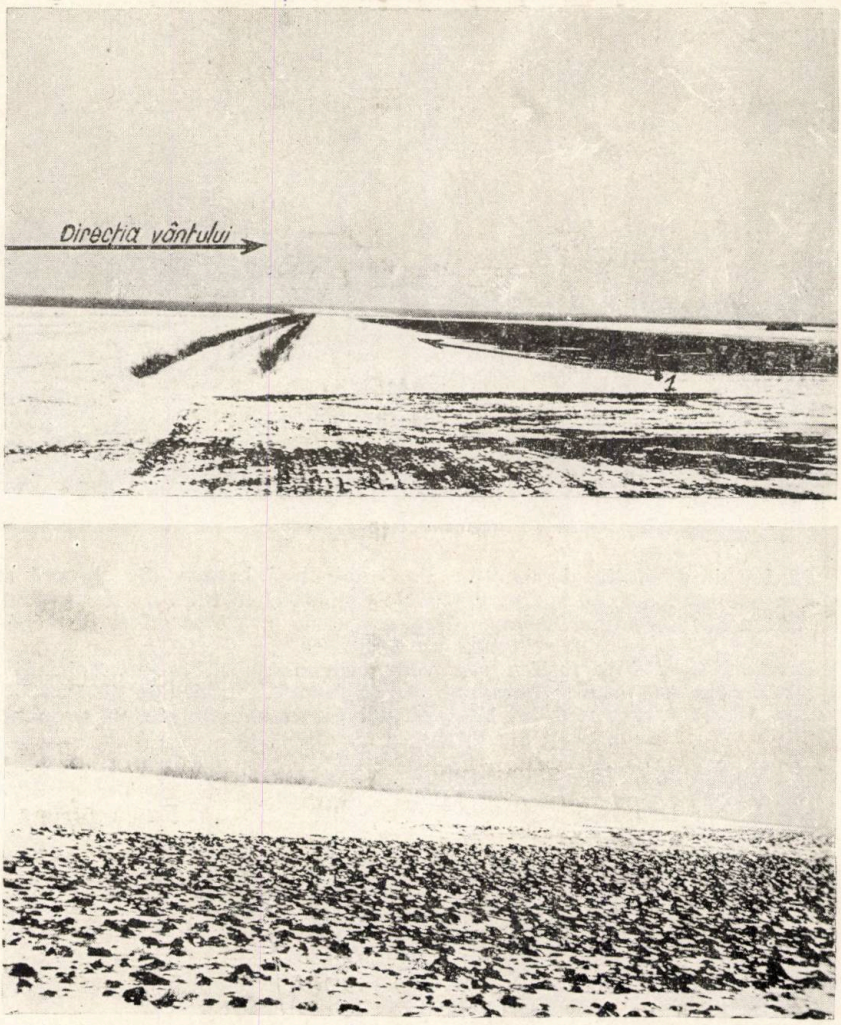

Clișeu ICEF — Foto I. Lupe

DEPUNEREA ZĂPEZII LA ADĂPOSTUL PERDELELOR DE PROTECȚIE EXPERIMENTALE DELA STAȚIUNEA „DOBROGEA"

Sus: Zăpada depusă în lungul unei perdele orientată E–W.
Jos: Aceiași, fotografiată din punctul 1.

L'accumulation de la neige à l'abri des rideaux de protection exécutés par l'Institut de recherches et d'expérimentation forestière de Roumanie, dans une station de Dobrogea.
En haut: Neige déposée au long d'un rideaux orienté E-W.
En bas: Même situation, vue prise du point Nr. 1.
Schneeanhäufung im Schutze eines E-W orientierten in Dobrogea durch die forstliche Versuchsanstalt angebauten Schutzstreifens.
Unten dasselbe, vom Punkt 1 gesehen.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

S T U D I I

Din lucrările Institutului de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră din România

OBSERVAŢII ASUPRA PERDELELOR DE PROTECŢIE DIN UCRAINA ŞI CRIMEIA

de Ing. ION LUPE

Generalităţi.

Cele dintâiu lucrări forestiere pentru protejarea agriculturii sau lucrări agro-silvice, cum se numesc în limbaj technic, au avut loc în Rusia. Explicaţia firească se poate găsi în faptul că în întreagă Europa, Rusia are cele mai întinse stepe, cu un pământ foarte fertil, însă cu condiţii climatice destul de grele pentru desvoltarea agriculturii.

Incă din prima jumătate a secolului trecut, Rusia ţaristă a început să cerceteze diferite mijloace pentru ameliorarea condiţiilor climatice din stepele agricole, creind primele perdele de protecţie şi plantaţiuni forestiere colectoare de zăpadă, pe câmp şi în jurul iazurilor şi eleşteelor.

In jumătatea a doua a secolului trecut existau deja în Rusia câteva ocoale experimentale ca: Derkul, Kamenno Stepnoe ş. a. şi silvicultori iluştri ca: Morosov, Stepanov ş. a. cari se ocupau cu experimentarea acestui gen de lucrări.

Astfel se explică faptul că, aproape peste tot în Ucraina şi stepa Crimeii, pe unde am trecut în timpul campaniei actuale, am găsit o reţea destul de complectă de perdele de protecţie.

Pe tot parcursul dela Marinowka (cca 80 Km Est de Balta), Domanewka, Vosnesensk, Poltawka, Bol. Alexandrowka, Mencekur, Timoşewka, Kostheim, Wasserau, Tigenhagen, Rot-Front şi în stepa Crimeii pela Djankei, Kolai, Novo-Ţariţino, Wladimirowka, Işun, Armiansk, Perekop, reţeaua de perdele

39821

de protecţie se întinde ca o pânză de păianjen pe marginile drumurilor şi a loturilor de cultură agricolă.

Această vastă reţea de perdele începe cam dela înălţimea oraşelor Balta, Vosnesensk şi Krivoj-Rog şi împânzeşte câmpiile din cursul inferior al râurilor: Bug, Ingul, Inguleţ şi Nipru până la malul Mării Negre şi a Mării de Azov iar în Crimeia ocupă toată stepa din centrul şi jumătatea de Nord a peninsulei.

In rândurile ce urmează voiu căuta să redau câteva observaţii făcute asupa perdelelor întâlnite, încercând să extrag unele învăţături folositoare la concepţia nouilor tipuri de perdele ce vor trebui experimentate în stepe româneşti.

Majoritatea peredelelor observate în special spre Vest, în câmpiile Bugului şi între acesta şi Ingul, sunt relativ tinere, în vârstă dela 1—5 ani. Cu cât înaintăm spre Est apar perdele mai vechi, ceea ce denotă că acolo stepa devine mai aridă şi necesitatea perdelelor a fost simţită mai mult.

Numărul mare de perdele plantate în ultimul timp ne face să deducem foloasele pe care acest gen de lucrări le aduc culturilor agricole din stepă.

Speciile forestiere întrebuinţate în perdele.

Perdelele de protecţie observate nu sunt construite după un tip bine stabilit, din aceleaşi specii şi cu aceiaşi structură. Aceasta desigur pentru faptul că nu s'a ajuns încă la un tip bine definit şi probabil se experimentează încă, căutându-se cele mai potrivite specii şi combinaţii pentru a se obţine perdele cât mai compacte, repede crescătoare şi cu un profil cât mai adecvat scopului urmăritt.

Se observă totuşi o mai mare extensiune a câtorva specii cari au arătat o comportare mai bună în perdele. Unele din aceste specii au fost experimentate şi la noi şi au dat aceleaş rezultate, altele, cari nu au fost încă introduse la noi, au dat rezultate foarte bune şi merită a fi încercate şi în lucrările noastre.

Asupra felului cum se comportă fiecare specie aparte, în perdelele întâlnite, menţionăm următoarele:

S a l c â m u l (Robinia pseudacacia L.). E cea mai răspândită esenţă, în special în perdelele mai vechi. El formează

SCHEMA UNEI PERDELE DE PROTECȚIE DIN CRIMEIA

(La Sud de Djankoi, lângă C.F. Djankoi-Kolai, orientată N.-S.)

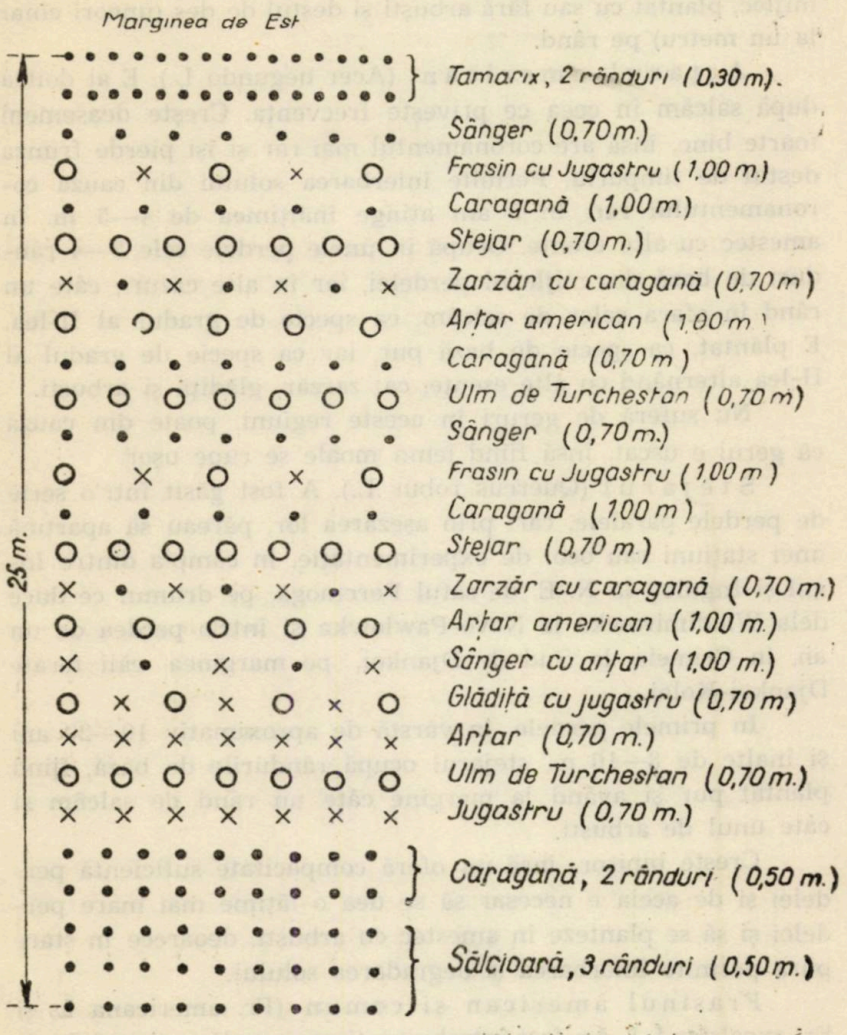

Cifrele din paranteză indică distanța de plantare pe rând.
Distanța între rânduri = 1 m.

rândurile de bază ale perdelei. Creşte foarte bine şi are un coronament destul de des pentru a da o bună compacitate perdelei. In majoritatea perdelelor ocupă cele 3—4 rânduri dela mijloc, plantat cu sau fără arbuşti şi destul de des (uneori chiar la un metru) pe rând.

Arţarul american (Acer negundo L.). E al doilea după salcâm în ceea ce priveşte frecvenţa. Creşte deasemeni foarte bine, însă are coronamentul mai rar şi îşi pierde frunza destul de timpuriu. Permite înierbarea solului din cauza coronamentului rar. In 5 ani atinge înălţimea de 4—5 m. în amestec cu alte esenţe. Ocupă în unele perdele cele 3—4 rânduri de bază din mijlocul perdelei, iar în alte cazuri, câte un rând în afara celor de salcâm, ca specie de gradul al II-lea. E plantat, ca specie de bază pur, iar ca specie de gradul al II-lea alternând cu alte esenţe, ca: zarzăr, glădiţă şi arbuşti.

Nu suferă de geruri în aceste regiuni, poate din cauză că gerul e uscat, însă fiind lemn moale se rupe uşor.

Stejarul (Quercus robur L.). A fost găsit într'o serie de perdele paralele, cari prin aşezarea lor, păreau să aparţină unei staţiuni sau ocol de experimentaţie, în câmpia dintre Ingul şi Inguleţ, la N.-E. de satul Peremoga, pe drumul ce duce dela Wladimirowka la Novo-Pawlowka şi într'o perdea de un an, în Crimeia, la Sud de Djankoi, pe marginea căii ferate Djankoi-Kolai.

In primele perdele, în vârstă de aproximativ 10—20 ani şi înalte de 8—10 m, stejarul ocupă rândurile de bază, fiind plantat pur şi având la margine câte un rând de salcâm şi câte unul de arbuşti.

Creşte binişor, însă nu oferă compacitate suficientă perdelei şi de aceia e necesar să se dea o lăţime mai mare perdelei şi să se planteze în amestec cu arbuşti, deoarece în stare pură permite înierbarea şi degradarea solului.

Frasinul american şi comun (Fr. americana L. şi Fr. excelsior L.). Au fost întrebuinţaţi pe o scară mai restrânsă, ca specie de gradul al doilea în rândurile din imediata apropiere a marginei perdelei şi ca specie de bază ocupând cele 3 sau 4 rânduri dela mijloc.

In primul caz a dat rezultate cam slabe, fiind eliminat de celelalte specii sau rămânând mic şi producând nişte coridoare în tot lungul perdelei.

In cazul al doilea s'a desvoltat mai bine, însă nu oferă destulă compacitate perdelei şi este depăşit în creştere de rândurile extreme.

Glădiţa (Gleditschia triacanthos şi Gl. innermis). Ca şi stejarul şi frasinul, a fost întrebuinţată pe o scară destul de redusă şi cu rezultate slabe, ca arbore de categoria întâia în amestec cu salcâmul şi de categoria doua în amestec cu arţarul comun sau american sau cu arbuşti.

Creşte strâmb, cu coronament rar, în tinereţe e rupt uşor de vite şi e ros de iepuri. Nu acoperă aproape deloc solul.

Nu e recomandabil pentru perdele de protecţie decât în amestec intim cu esenţe cu conament mai des şi cu creştere mai înceată, ca să nu-l copleşească.

Ulmul de Turchestan (Ulmus pumila var. pinnatiramosa). A fost văzut într'o singură perdea, de un an, la sud de Djankoi, în Crimeia.

In primul an de vegetaţie se prezenta întocmai ca în perdelele noastre; cu o creştere destul de frumoasă şi port des. Ca şi la noi, a fost pus în rândul esenţelor de categoria doua.

Zarzărul (Prunus armeniaca L.). E una din cele mai răspândite esenţe din perdele. Aproape nu există perdea care să nu aibă această specie. E întrebuinţat ca esenţă de gradul al treilea, în rândul al doilea dela margine, sau chiar la margine, alternând pe rând cu arbuşti.

La toate perdelele s'a putut observa că această specie corespunde în totul scopurilor pentru care a fost plantată; creşte destul de repede, cu un port des, ca o mătură, oferind o foarte bună compacitate împotriva vântului, rezistent la ruptură fiind destul de elastic şi nu e vătămat de insecte sau de ger.

Ca arbore de bază nu e bun, deoarece creşte mai încet decât celelalte esenţe şi nu atinge înălţimi mari, însă la margine de perdea formează un paravan foarte bun împotriva vântului.

E una din esenţele cari n'au fost încercate de noi şi care merită foarte mult a fi introdusă şi răspândită în lucrările noastre de acest gen.

Sălcioara (Elaeagnus angustifolia L.). Este deasemeni foarte răspândită ca esenţă de gradul al treilea şi ca specie de margine de perdea.

Ca şi zarzărul, creşte foarte bine, cu un port des, dând

o foarte bună compacitate perdelei şi fiind foarte rezistentă faţă de diferiţii agenţi vătămători.

Rezultatele pe cari această specie le dă, le-am văzut şi în încercările dela noi şi au fost descrise în altă lucrare, aşa că nu e necesar să mai insist asupra lor.

Trebue menţionat însă faptul că aici a fost găsită şi în rândurile de mijloc, unde fiind forţată să crească în înălţime, a crescut destul de bine, atingând la vârsta de 5 ani înălţimea de 4—4,5 m.

Arţarul şi jugastrul (Acer tataricum L. şi A. campestre L.). Au fost găsiţi numai în câteva locuri ca specii de împingere (podgon) sau de stimularea creşterii. Nu arătau o desvoltare prea bună. In majoritatea cazurilor au fost găsiţi pe rândurile de glădiţă. De altfel din prea puţinele cazuri întâlnite nu putem trage o concluzie valabilă pentru aceste două specii.

Sofora (Sophora joponica L.). A fost găsită numai în câteva perdele, cu o desvoltare foarte slabă, fiind crescută strâmb şi copleşită de celelalte specii.

Dudul (Morus alba). A fost văzut într'o singură perdea în Stepa Nogaică, ca arbore de categoria doua, flancând cele patru rânduri principale de salcâm, dela mijloc. Creşte bine în rânduri pure, însă fiind găsit într'un singur caz, nu putem trage concluzii definitive asupra lui.

Vişinul turcesc (Prunus mahaleb). Plantat în rânduri pure între sălcioară şi zarzăr, dă rezultate bune. A fost găsit deasemeni într'un singur loc.

Lonicera (Lonicera tatarica). Ca arbust de margine de perdea a fost găsit într'o singură perdea. Dă rezultate bune şi merită a fi încercat şi la noi.

Caragana (Caragana arborescens L.). Este deasemeni mult întrebuinţată ca arbust de amestec pe rândurile de bază şi în special ca arbust de margine. In ultimul caz ocupă cele două rânduri dela margine, uneori în stare pură, alteori în amestec cu alte specii ca: zarzăr sau amorfa.

Nu dă rezultate prea bune, fiind distrus mult de vite şi iepuri, având un coronament redus care îşi pierde frunza foarte de timpuriu (începând din Iulie). Pentru îmbogăţirea coronamentului ar trebui tăiat în primii doi-trei ani, din apropiere de pământ.

Amorfa (Amorpha fruticosa L.). E deasemeni întrebuințată ca arbust de margine de perdea și mai rareori ca amestec. In ambele cazuri dă rezultate foarte bune, însă ca arbust de margine este excelent și merită a fi introdus, cu toată încrederea și în lucrările noastre.

Structura perdelelor de protecție.

In ceiace privește structura perdelelor cari fac obiectul prezentei lucrări, aceasta este în general la fel cu aceia a perdelelor experimentate de noi. In cele ce urmează voiu căuta să redau câteva tipuri și modele de perdele întâlnite.

In general în Ucraina și Crimeia n'am putut constata diferențe între perdelele de protecție propriu zisă (cu orientare generală N.-S.) și perdelele de acumularea zăpezii (cu orientare E.-W.).

Tipuri de perdele.

Ca tipuri mari de perdele am găsit în Ucraina și Crimeia:

1. perdele cu rânduri pure, înțelegând prin acestea perdelele cu rânduri compuse din aceiași specie, fără amestec arbustiv sau de împingere pe rând.

2. perdele amestecate, în cari avem pe acelaș rând mai multe esențe. Acestea sunt și ele de două feluri:

a) monoarbustive, cari au pe rândurile principale între firele speciei de bază, un fir de împingere și unul de arbuști.

b) biarbustive, care au pe rândurile principale între firele specii de bază un fir de împingere și două de arbuști.

Să vedem acum cum se prezintă fiecare din aceste tipuri:

1. Perdele cu rânduri pure. Sunt perdele la cari găsim 3, 4 sau mai multe rânduri, la mijloc, compuse numai din specia de bază (salcâm, arțar american, stejar, etc.), fără amestec arbustiv pe rând, iar în afara acestora câte un rând sau două de specii de talia doua și a treia și arbuști, tot pure (pe rând).

Ca exemple menționăm următoarele:

— Perdelele așezate pe-o parte și pe alta a drumului Poltawka-Wladimirowka, la intrarea în satul Zbirowka și care

TIPURI DE PERDELE DIN UCRAINA ȘI CRIMEIA

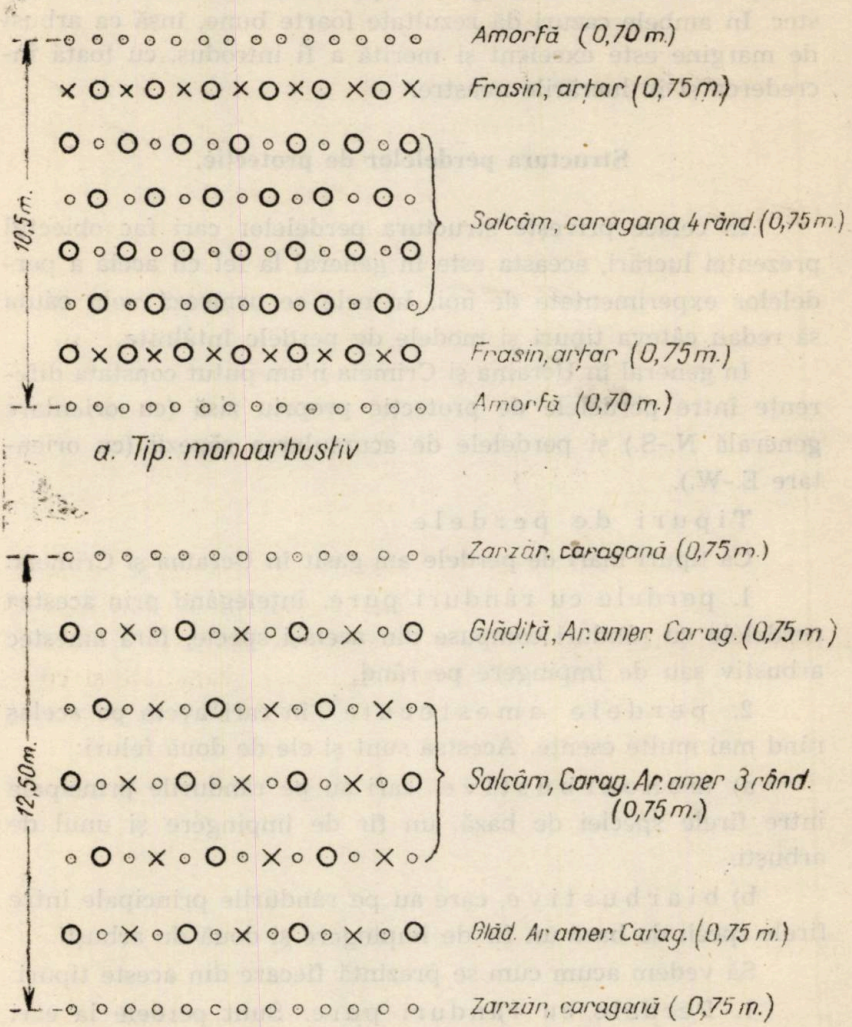

(* Cifrele din paranteză indică distanța de plantație pe rând.)

sunt compuse din patru rânduri de salcâm la mijloc, câte un rând de zarzăr de-o parte și de alta, la margine.

— Perdeaua de pe drumul Șerbani-Lenina, compusă din 4 rânduri de salcâm la mijloc, două rânduri de zarzăr în afara

acestora, câte un rând de sălcioară spre margine iar la margine de tot, câte un rând de caragană.

Acestea fac parte dintre cele mai frumoase perdele întâlnite.

— Perdelele de pe drumul Wladimirowka - Nowo - Pawlowka, pe marginea drumului, între satele Peremoga-N. Pawlowka, având următoarea structură: 4 rânduri arţar amèrican la mijloc, câte un rând de salcâm pe margine.

In alte perdele din acelaş grup, salcâmul e înlocuit cu zarzăr, dând perdelei un profil mai potrivit pentru scopul urmărit prin ele.

— O altă variantă din acest grup e compusă din: un rând de zarzăr la mijloc, câte două rânduri de salcâm de-o parte şi de alta, câte un rând de zarzăr spre margine, iar la margine de tot câte unul de amorfa.

Aceasta ar fi o formă desăvârşită dacă ar lipsi rândul de zarzăr din mijloc, care din cauza creşterii mai reduse în înălţime, a dat naştere unui şanţ pe coama perdelei.

— Perdelele de pe acelaş traseu, aflătoare la N.-E. de satul Peremoga, compuse din: 8 rânduri stejar, câte un rând de salcâm şi unul de amorfă sau caragana la margine.

Sunt deasemeni perdele foarte frumoase, cam late şi cu defectele arătate la descrierea speciilor (stejar).

2. Perdele de amestec. Sunt perdele cari au în compoziţia lor un număr mai mare de specii pe acelaş rând şi în rânduri diferite.

Majoritatea perdelelor de acest gen sunt tinere, între 1—5 ani şi în special cele plantate în anul acesta.

Probabil că în timpul anilor de experienţe anteriori s'a observat necesitatea amestecului arbustiv şi de împingere, pentru desvoltarea speciilor de bază şi ameliorarea solului, precum şi aceia a amestecului de mai multe specii principale pentru a se obţine în perdea un arboret cât mai sănătos şi un profil cât mai adecvat scopului urmărit prin perdele.

Ca exemple tipice de perdele de amestec, dintre cele multe întâlnite, menţionez următoarele:

a) tip monoarbustiv (cu un singur arbust pe rând între firele speciei de bază).

— Perdeaua de lângă drumul Marinowka-Domanewka, din dreptul Sowhozului Alexandrodar, compusă din: 4 rânduri

salcâm cu caragană, două rânduri (de-o parte și de alta) de frasin cu arțar american, un rând de sălcioară (spre drum).

— Perdeaua dela Est de satul Marinowka, compusă din: 4 rânduri salcâm cu caragană, 2 rânduri frasin cu arțar, 2 rânduri de amorfa la margine.

In continuare (în dreptul unui alt lot de cultură) frasinul e înlocuit cu arțar american, care crește mai bine însă e mult rupt.

Această perdea s'a desvoltat bine, atingând în 3 ani înălțimea de 3—3,5 m pe rândurile de bază. Amorfa dovedește aici că e arbustul ideal pentru margine de perdea.

b) tip biarbustiv (cu doui arbuști sau arbust și specie de împingere între speciile de bază pe rândurile principale).

— Perdelele dela Vest de satul Moldowka, având structura următoare:

— 3 rânduri la mijloc compuse din salcâm (ca specie de bază), arțar american (ca specie de împingere) și caragana (arbust), așezate astfel:

S 0.75 m. Car. 0.75 m. Ar. amer. 0.75 m. Car. 0.75 m. S.

— câte un rând de-o parte și de alta a celor trei, cu aceiași compoziție însă salcâmul e înlocuit cu glădiță.

— câte un rând la margine, de zarzăr cu caragana la distanța de 0,75 m pe rând.

In ceiace privește desvoltarea în primul an de vegetație, la data de 26 August 1941, speciile ce compun perdeaua au următoarele înălțimi medii: salcâmul 1,00 m, glădița 0,72 m, arțarul american 0,86 m, zarzărul 0,84 m, caragana 0,46 m. Aceste cifre reprezintă media a câte 5 înălțimi, măsurate pentru fiecare specie în parte. Glădița și caragana sunt aproape în întregime mâncate de vite. Acestea sunt creșterile unui an în care, din cauza războiului, nu s'au putut face lucrări de întreținere.

— Altă perdea din acelaș grup cu orientare N.-S., compusă din:

2 rânduri de salcâm cu arțar american, caragană și amorfa, având un fir de caragană și unul de amorfa în loc de două fire de caragană de-o parte și de alta a firului de salcâm pe rând, ca în schema de mai jos:

S 0.75 m. Car. 0.75 m. Ar. amer. 0.75 m. Am. 0.75 m. S.

2 rânduri de glădiță, la fel cu cele de salcâm.

2 rânduri de zarzăr cu caragană.

In continuare, mai departe, ultimele două rânduri dela margine sunt înlocuite cu amorfa curată.

In afară de perdelele cu rânduri pure şi cele de amestec, s'au mai întâlnit unele cari în ceiace priveşte aranjamentul rândurilor se clasează între primele, iar în ceiace priveşte diversitatea speciilor, în categoria a doua. Dintre acestea amintim:

— Perdeaua dela Vest de satul Privolnoie, orientată N.-S., formată din 13 rânduri pure, cari, luate dela marginea de Vest către Est, sunt compuse din: arţar american, sălcioară, soforă, zarzăr, sălcioară, soforă, arţar american, zarzăr, amorfă, zarzăr, soforă, zarzăr, arţar american.

Perdeaua e destul de compactă, având rândurile la distanţa de 1 m. unul faţă de altul, şi plantaţia la 1,20 m. pe rând. Inălţimea medie la: arţarul american, sălcioară şi zarzăr e între 4—4,5 m. Vârsta perdelei, 5 ani.

— Perdeaua de pe stânga drumului Orloff-Terpenie (Stepa Nogaică), orientată N-S, având 9 rânduri pure compuse din următoarele specii (dela marginea de Est a perdelei spre Vest): sălcioară, vişin turcesc, zarzăr, caragană, salcâm, caragană, zarzăr, vişin turcesc, zarzăr.

Perdeaua este foarte frumoasă şi compactă. Toate speciile au crescut bine în această formaţie.

Din cele arătate mai sus, se vede clar diversitatea mare a tipurilor de perdele şi a amestecurilor speciilor. In mulţimea perdelelor întâlnite s'au găsit foarte multe combinaţii. Descrierea amănunţită a tuturor amestecurilor întâlnite ar necesita mult mai mult spaţiu şi o foarte amănunţită cercetare a lor, ceiace nu mi-a fost îngăduit în marşul nostru care avea cu totul alt scop.

Distanţele de plantare şi între perdele.

In ceiace priveşte distanţa de plantare aceasta este deasemeni foarte variabilă. Astfel, la perdelele cu rânduri pure, distanţa pe rând e cuprinsă între 1—1,50 m, iar la cele de amestec între 1,50—3,00 m. între speciile de bază. La rândurile de arbuşti de pe margine distanţa de plantare e între 0,50—1,00 m.

Distanţele între rânduri sunt în general între 1,50—2,00 m, cu excepţia penultimei perdele descrisă, la care e de 1,00 m.

Aceste distanţe, între rânduri, sunt la majoritatea perdelelor neregulate (rânduri ne paralele perfect), lăsând impresia că plantarea s'a făcut pe brazdă în urma plugului.

Distanţele între perdele sunt variate după mărimea lotului de cultură, perdelele fiind plantate pe marginile acestora. In general ele sunt în jurul cifrei de 500 m. Pot ajunge şi peste 1000 m şi sub 500 m.

Lăţimea perdelelor.

Asupra lăţimei perdelelor întâlnite, nu se poate da deasemeni o cifră exactă. In general lăţimea variază între 10—20 m, cele mai multe având lăţimi în jurul cifrei de 12 m.

Diferenţe între perdelele cu orientare N-S şi cele cu orientare E-W, n'am putut constata. De altfel şi orientarea lor depinde de aceia a marginilor loturilor de cultură pe care sunt plantate şi care nu au totdeauna orientarea după cele două direcţii cardinale.

Concluzii.

Din puţinele observaţii descrise în rândurile de mai sus, putem totuşi să extragem câteva concluzii utile, pentru lucrările de acest gen, ce vor trebui continuate în ţara noastră.

Astfel, în ceiace privesc esenţele forestiere întrebuinţate, se observă o foarte bună comportare, ca specie de bază, a: salcâmului, arţarului american şi într'o mai mică măsură a stejarului.

Ca specii de împingere foarte bune găsim: zarzărul şi sălcioara, iar ca arbuşti: amorfa şi într'o oarecare măsură caragana şi lonicera.

Arţarul american, poate fi întrebuinţat atât ca specie de bază în rândurile mai laterale, cât şi ca specie de împingere (podgon).

Sălcioara, deasemeni ca specie de bază în rândurile din apropierea marginei, ca specie de împingere şi chiar ca margine de perdea.

Zarzărul, ca şi sălcioara, este esenţa cea mai potrivită pentru rândurile din imediata apropiere a marginei. El vine să acopere golul ce se creiază prin creşterea în înălţime a speciilor de bază din rândurile mijlocii. Prin portul lui şi creşterea de care a dat dovadă, în toate cazurile observate, el se pretează foarte bine acestui scop.

Vişinul turcesc, în unica perdea unde a fost găsit, a arătat că plantat în rânduri pure dă rezultate bune.

Amorfa se dovedeşte a fi un minunat arbust, atât ca amestec pe rândurile interioare, cât şi la margine de perdea.

Lonicera deasemeni se pare a fi un arbust bunt de margine şi de interior.

Dudul, ca specie de gradul II sau III dă deasemeni rezultate bunişoare.

Caragana trece în rândul arbuştilor mediocri. Cred că ar da rezultate mai bune, la margine de perdea, dacă ar fi tăiată de 2—3 ori pentru a-şi forma un port mai des.

Glădiţa şi sofora arată şi aici că nu sunt prea bune pentru a fi folosite în perdele de protecţie; prima pentrucă creşte rar şi strâmb şi a doua pentrucă se desvoltă destul de greu şi e eliminată cu uşurinţă de celelalte specii.

Frasinul (ambele specii), arţarul şi jugastrul, vor mai trebui încercate. Asupra acestor specii nu putem să precizăm nimic până în prezent, fiind găsite destul de rar.

In ceiace priveşte lăţimea perdelelor, se observă o coincidenţă destul de mare cu rezultatele găsite la noi şi cari au arătat deasemeni o lăţime optimă în jurul lui 12 m.

Distanţa între perdele şi orientarea acestora, sunt în funcţie de mărimea şi poziţia loturilor de cultură agricolă.

Despre efectele perdelelor de protecţie întâlnite, din punct de vedere al culturilor agricole, nu ne putem pronunţa decât pe bază de date statistice, cari să arate diferenţa de producţie între loturile protejate şi neprotejate. Ori aceste date ne lipsesc. Deasemeni ne lipsesc măsurători asupra: acumulării zăpezii, micşorării puterii vânturilor, umezelii solului şi aerului, evaporaţiei ş. a. date cari nu se pot culege prin simpla trecere pe lângă aceste perdele.

Asupra utilităţii perdelelor de protecţie pentru cultura agricolă în stepă, nu e necesar să mai insistăm. Marea extensiune a acestor lucrări în câmpiile Rusiei şi dragostea cu care ţăranii le îngrijesc şi vorbesc despre ele, ne lămuresc îndeajuns.

Observations sur les rideaux de protection en Ukraine et en Crimée.

Einige Bemerkungen über die Schutzstreifen von Ukraine und Krim.

Verfasser beschreibt die Schutzstreifen welche er im Vormarsch durch Ukraine und Krim als Offizier des Gebirgsjägerkorps besichtigt hat.

Aus seinen Bemerkungen sind folgende Schlüsse zu ziehen:

1. Die besten Holzarten für Schutzstreifen sind: Robinia pseudacacia L., Acer negundo L., sowie einigermossen Quercus pedunculata Ehrh. als Hauptholzarten; dann: Prunus armeniaca L., Elaeagnus angustifolia L., Prunus mahaleb L., und Morus nigra L. als Holzarten zweiter Höhe oder als Treibholz; und endlich: Amorfa fruticosa L., Caragana arborescens Lam. und Lonicera tatarica L. als Sträucher.

Gleditschia und Sophora japonica L. geben keine zufriedenstellende Ergebnisse. Fraxinus excelsior und Fr. americana kam wenig vor, um ein Schluss über die Anwendung dieser Holzart ziehen zu hönnen.

2. Die optimale Breite der Schutzstreifen scheint etwa 12 m. sein (dieser Zahl wurde auch für die Schutzstreifen in Rumänien als angezeigt gefunden).

3. Die Weite zwischen den Schutzstreifen hängt von der Grösse der Ackerparzelle ab, an deren Rande die Streifen gepflanzt wurden.

Über die Nützlichkeit der Schutzstreifen in den russischen Steppen, spricht das grosse Verständnis aus, welche diese Arbeiten bei der Bevölkerung finden; die kennt, schätzt und behaltet ziemlich gut die Schutzstreifen.

COMENTARII—INSEMNĂRI

FUNICULARUL CA MIJLOC DE TRANSPORT

de Ing. D. BURGHELEA

Citim în numărul recent al acestei reviste o dare de seamă a D-lui Ing. I. Lungu asupra lucrărilor de transport în care se schiţează pe viitor un program constând în construcţii de şosele forestiere.

Se aminteşte în acest articol de lucrările de căi ferate înguste ce s'au făcut, se vorbeşte în continuare de şosele forestiere ca mijloace principale de transport, ce vor trebui luate în mai mare măsură în seamă pe viitor, nu se pomeneşte însă nimic de funiculare; şi doar sunt prin excelenţă mijloacele pentru transportul lemnelor din regiunile accidentate.

La noi funicularul a fost privit ca un mijloc colonial de exploatare, ca un semnal de distrugere al pădurilor.

Nu s'a conceput niciodată, că funicularul s'ar împăca cu un raport susţinut, acel ideal către care se tinde în silvicultură.

Cu o perseverenţă demnă de toată stima, s'a continuat cu lucrările de căi ferate înguste, chiar dacă nu erau peste tot terenuri potrivite pentru această modalitate de transport.

Au venit însă în multe părţi acele mari viituri din vara 1941, însoţite pe alocuri de deplasări de teren şi de curgeri de pământ ce au făcut impracticabile sau au distrus cu totul aceste căi.

Amintim în această privinţă dezastrele din basinul Buzăului, al Argeşului, Topologului şi aşa mai departe.

De aceea nu vreau să apăr cenuşereasa, cum a fost privită în lumea silvică, calea ferată aeriană, ci vreau să arăt că pe nedrept a fost desconsiderată.

Funicularul nu este un mijloc colonial de exploatare până la epuizare; el este un mijloc civilizat, şi singurul mod de transport care poate învinge greutăţile terenului, fie din cauză că e prea accidentat, fie că este nestabil.

Nu înseamnă că funicularul poate să ia arborele chiar dela buturugă; există pentru aceasta mijloace secundare de transport ca jilipuri, canale, chiar căi ferate cu hipotracţiune, care pot aduna materialul în anumite puncte, pentru ca apoi să fie transportat cu funicularul, fără nici un fel de deteriorare, peste terenurile greu de trecut altcum.

Unde este material puţin şi cale scurtă, se pot face şi instalaţii trecătoare, bicable, cu tracţiune mecanică sau automotoare, în general funiculare repede demontabile.

Amortizarea instalaţiilor de funiculare se face repede, căci trebue avut în vedere, că odată construite, atât manipulaţia prin mijloacele practice de încărcare şi descărcare cât şi întreţinerea sunt puţin costisitoare.

Mai trebue avută în vedere şi întreţinerea, care este o problemă din ce în ce mai grea, la căile ferate înguste construite în locuri nepotrivite.

Incoronarea avantagiilor funicularului stă în faptul că şi construirea căii şi transportul în sine sunt independente de vicisitudinile terenului şi ale vremii.

Voi încheia aceste puţine rânduri cu un desiderat al vremurilor de azi, de care va trebui să ţinem seama, din ce în ce mai mult:

Pădurea românească trebuie organizată ca un vast şantier care respectând raportul susţinut, să răspundă în orice moment la comanda cerută, fără ca producţiunea să fie stingherită de intemperii sau de dificultăţile terenului.

Şi pentru a realiza acest deziderat va trebui să ne ocupăm şi de funiculare, cel puţin de acum înainte.

Le funiculaire comme moyen de transport forestier.

Die Seilbahn als Holztransportmittel.

HOTARNICUL TUDOR VLADIMIRESCU

de Dr. D. DRĂMBĂ
Profesor de Hotărnicii
Politechnica din Bucureşti

Anul acesta, s'au împlinit 120 ani de la mişcarea de redeşteptare naţională a lui Tudor Vladimirescu.

Se ştie că Tudor, făcându-se apărătorul clasei ţărăneşti, căreia voia să-i aducă o uşurare, urmărea în primul rând îndepărtarea străinilor din ţară iar prin legăturile ce le avea în Moldova, Basarabia şi Transilvania, lupta sa înfăţişa, oareşicum, şi ideia unităţii naţionale.

Fecior de moşnean din Gorj, cu ştiinţă de carte, intrat în rândurile boierinaşilor, cu rangul de sluger, reuşise în scurt timp, să aibă o mare influenţă asupra ţărănimii, care începuse să-i zică chiar „Domnul Tudor".

Ţăranii îl iubeau şi-l urmau orbeşte, pentru că îl considerau, în primul rând, ca pe un înţelegător şi cunoscător, de aproape, al nevoilor lor.

Poate, din nici un document al vremii, nu reiese mai limpede, motivele pentru care ţărănimea avea atâta încredere în Tudor, ca din jalba din 8 Mai 1818, către Domnitor, a moşnenilor din Cloşani (Mehedinţi).

Acest document a fost analizat într'o şedinţă, din luna Aprilie a. c., a Institutului de Istorie Naţională, de la Universitatea din Bucureşti, de sub conducerea D-lui Prof. C. Giurescu, la care desbateri a avut onoarea să ia cuvântul şi subsemnatul.

Documentul a fost prezentat de către eruditul cercetător de documente româneşti vechi, D-l Profesor N. Plopşor din Craiova. Ideia capitală, care se desprinde din acest document, este că încrederea, pe care o aveau ţăranii în acest exponent al mişcării naţionale, se sprijinea, în primul rând, pe convin-

gerea nestrămutată în dreptatea și capacitatea lui.

In adevăr, din document, se vede că moșnenii din Cloșani (Mehedinți) având o moșie de moștenire din vechime, de la moși și strămoși, și deoarece această moșie se afla în „locurile cele mai rele și mai cu apropiere de marginele Dunării, unde de multe sute de ani răsmeriţele, răsvrătirile și hoţiile" de asupra lor nu mai încetaseră, li se prăpădiseră toate hrisoavele și toate cărţile de hotărnicii și, de aceia, temându-se ca nu cumva cu vremea „să se întingă vecini" cei cu moșiile dimprejur și „să împresoare moșia lor" au alergat la Domnitor, rugându-se „fierbinte" ca să se „orânduiască un boier hotarnic anume Domnul Sluger Teodor, carele era cerut și primit de toţi" cei ce semnau jalba. Acea jalbă probabil că nu a avut rezultatul dorit, căci, din document, reiese că se dăduse numai porunci Ispravnicului județului ca să cerceteze pricina, prin judecată și la fața locului, printr'un boernaș orânduit de către Ispravnic.

Moșnenii se vede că nu s'au dat învinși și, printr'o nouă jalbă, aceia din 8 Mai 1818, arată că nu sunt mulţumiţi cu măsura luată și își spun încăodată păsul cuviincios, scurt și hotărît, în modul următor: „Pentru aceia cu fierbinţeală ne rugăm Măriei Tale să fie luminată porunca Măriei Tale către numitul boer **care îl cerem noi, fiindcă îl știm că este om drept și cu știinţă la trebile moșiilor,** ca să meargă la fața locului să urmeze cu hotărnicia precum arătăm înapoi, sau către D-l vel Logofăt de Ţara de Sus, să fie luminată porunca să ni-l orânduiască **pe cerutul de către noi hotarnic,** iar să nu mai fim orânduiţi pe la isprăvnicături să ne tot cheltuim, căci noi cu nimenea judecată nu avem".

Iată cuprinsul acestei a doua jalbe, reprodusă după Nr. 10/940 al Revistei „Oltenia" din Craiova, în care a fost publicată de către D-l N. Plopșor:

„Cu al doilea jalbă jăluim Marii Tale fiindcă tot hotarul de moșie Cloșani din sud Mehedinți să împarte în două trupuri, mari, din care un trup, se numește Motrișorul iar alt trup să numește Motrul cel mare și acest trup Motrul mare să împarte în cinci teie și să stăpânește de noi cinci moși mari, care ne iscălim mai jos și această moșie o avem de moștenire

din vechime dela strămoşii şi moşii noştri pe care dintru început şi până acum am stăpânit-o şi o stăpânim tot cu pace şi cu nimenea nici o pricină pentru dânsa nu avem, făr decât fiindcă noi ne aflăm cu lăcuinţa cu această moşie în locurile cele mai rele şi mai cu apropiere de marginea Dunării, **unde de multe sute de ani răsmeriţele răsvrătirile şi hoţiile de asupra noastră nu s'au mai încetat,** precum este ştiut de obşte, de aceea dintr'această pricină toate hrisoavele şi toate cărţile bătrâne şi mai noi ale acestei moşii ni s'au prăpădit de nu ne-au rămas nici o carte pentru această strămoşească moşie şi ne temem ca nu care cumva după vreme să se întingă vecini cei cu moşiile din prejurul nostru şi să ne împresoare această moşie. Pentru aceea am alergat la mila Inălţimei Tale şi ne rugăm fierbinte ca cu luminata porunca Măriei Tale să ni să orânduiască un boer hotarnic **anume d-l sluger Teodor, carele este cerut şi primit de către noi de către toţi cei de mai jos iscăliţi,** ca să meargă să ne hotărască această moşie, adecă să ne întemeieze cu pietri tot hotarul nostru de jur împrejur, tot pe semnele vechi pe unde tot cu pace am stăpânit dintru început de multe sute de ani de când avem această moşie, care semne le arătăm mai jos tot anume şi apoi să ne împartă şi între noi între aceşti cinci moşi mari, atât moştina cât şi cumpărăturile ce avem unii dela alţii, dând fieşcăruia dintre noi cât i se va cuveni ca să li se urmeze stăpânirea şi de acum înainte făr de gâlceavă sau când, ori din lăturaşi sau vreunul dintre noi nu va rămânea odihnit, numitul boer hotarnic să dea pricina în scris şi să ne sorocească la cinstitul divan al Craiovei ca să ne judecăm, măcar că noi până acum cu nimenea nici o pricină nu avem şi vedem că la asemenea jalbă a noastră ce am dat Inălţimei Tale să face luminată poruncă **către d-l ispravnicul judeţului** ca ca să ne cerceteze pricina prin judecata atât înaintea d-lor cât şi la faţa locului **prin boernaş** orânduit de către d-lor. Dar fiindcă noi n'avem pricină cu niminea pentru acest hotar de moşie, de cât numai şi numai pentru că din pricina răsmeriţelor ni s'au prăpădit toate cărţile, de aceia venim ca să ni să orânduiască **numitul boer** să ne facă ocolnică pentru acest hotar, precum numim în napoi, cu care ocolnică pe urmă va să venim iar către mila Inălţimei Tale să ni să facă

şi luminat hrisov precum am mai avut şi din vechime şi ni s'au prăpădit. Pentru aceia cu fierbinţeală ne rugăm Măriei Tale să fie luminată porunca Măriei Tale, către numitul boer **care îl cerem noi, fiindcă îl ştim că este om drept şi cu ştiinţă la trebile moşiilor,** ca să meargă în faţa locului să urmeze cu hotărnicia precum arătăm înapoi, sau către d-l vel logofăt de Ţara de Sus să fie luminată porunca să ni-l orânduiască **pe cerutul de către noi hotarnic,** iar să nu mai fim orânduiţi pe la ispravnicături **să ne tot cheltuim,** căci noi cu nimenea judecată nu avem.

Lungul se începe dela capul despre ameaz din Valea Racilor, pe apa Motrului în sus până în Vadul Rău şi peste pisc pe drumul mare scoboară în vad în Capul Grueţului unde să împreună Motrul mare cu Motrişorul şi pe crac în deal pe scursura apei până în vârful Măgurei şi tot în sus spre apusul mezului nopţii până în Gruiul lui Barbat şi tot în sus în Muncel şi tot în sus în Tâlva cu groşii şi drept în apa Cernei în lunca largă şi de aceia tot în sus pe muichea Balmăjului până în vârful Godeanului la tablă în graniţă unde ne hotărâm cu ţara Nemţească despre Banat şi de acia spre răsărit tot pe graniţă pe vârf pe linia munţilor până în muntele Mănesei. De aici apucăm în vale iar în lungul moşiei despre Răsărit pe unde ne învecinăm cu moşia Izvarna ce să ţine de judeţul Gorjiu şi merge hotarul în vale în Suceava Arsă şi tot în vale până în boldul Turcinesei şi tot în vale în lacul Frumosului şi tot în vale spre ameaz până în Pietrile Tăiate şi de aici pe plaiul cel mare în vale până în fântâna Matrăgulei şi tot plaiul în vale până în Crovul lui Frentz dela Mătrăguni, şi tot în vale pe râul Asanei şi peste dâlmă în gruiul morei, pe unde ne învecinăm cu alt hotar Călugăreni, şi tot în vale în apa Motrului mare în gura părăului Racilor. Acesta este tot ocolul şi toate semnele moşiei noastre, şi cum va fi mila Mariei tale.

Robii Mariei Tale.

(ss) Ioan Frentescu cu toţi cetaşii mei din teiul Fâsesc i Cloşani sud, Mehedinţi.

(ss) Barbul Petriman cu toţi fraţii şi cetaşii mei din teiul Mărcuesc otam.

(ss) Ion al Ghali cu toţi cetaşii mei din teiul Dănciulesc.

(ss) Popa Ştefan cu toţi cetaşii mei din teiul Izbaşesc.

(ss) Ianas Sita cu fraţii şi cetaşii mei din teiul Negulesc".

Marele Logofăt de Țara de Sus, căruia i se dăduse în cercetare jalba către Domnitor, face următoarea anafora (raport) din 10 Mai 1818 [1]).

„Prea Înălțate Doamne,

După luminata porunca Măriei Tale ce mi se dă la această jalbă făcând cercetare, arăt Mariei Tale că numiții zic prin jalba lor că au moșie în sud Mehedinți strămoșească a lor care o împart pă cinci moși, dar fiindcă din întâmplătoarele răsvrătiri ce sânt știute că au fost în anii trecuți în partea locului, li s'au răpus hrisovul Domnesc ce au avut și alte cărți de stăpânirea moșiei să roagă a li să orândui hotarnic **d-l slujer Teodor** ca să le facă ocolnică de către vecinii de jur împrejur pă unde s'au stăpânit din vechime și până acum, pentru care găsesc cu cale să fie luminata poruncă către **cerutul hotarnic** să meargă la fața locului să facă cercetare de față cu toți vecinii atât prin alte dovezi cât și prin carte de blestem de va fi trebuință și când toate părțile mulțumite să puie și pietre, dând cărți după orânduială; iar unde va fi pricină pietre să nu puie, ci numai semne și cu alegere în scris să-i sorocească la Divanul Craiovei.

(ss) Vel Logofăt. 1818 Mai 10.
S'au văzut la hotărnicie Trecut în condică
(ss) nedescifrabil (ss) D. Drinu".

Jalba poartă următoarea apostilă:

„Dumneata vel logofăt de Țara de Sus să cercetezi jalba aceasta și să ne arăți în scris.

1818 Mai 8.

(ss) Biv vel Caminar".

In sfârșit, Domnitorul Ioan Gheorghe Caragea nu mai are încotro și pune următoarea rezoluție [1]), din care transpiră și oarecare amărăciune, căci, încă, se vede că evită să menționeze și numele hotarnicului:

1) Publicat în același număr, de D-l Plopșor, în Revista „Oltenia" din Craiova.

1) Publicată de D-l N. Plopșor, în același Nr. din Revista „Oltenia" din Craiova.

„Io Ioan Gheorghiu Marele Voivod Domnul Valachiei. Cu cale fiind anafoiaua aceasta a d-lui vel logofăt de Ţara de Sus poruncim Domnia Mea **cerutule hotarnic** mergând la faţa locului să faci urmare întocmai precum mai jos să coprinde.

818 Maiu 14.

(ss) G. G. (ss) Vel Logof.".

(L. S.)

Iată acum şi cuprinsul cărţii de hotărnicie, întocmită, la 15 Iulie 1818, de către Tudor Vladimirescu. O reproducem aşa cum a fost publicată de D-l N. Plopşor în Nr. 9/940, al Revistei „Oltenia" din Craiova.

1818 Iulie 15. **Hotărnicia plaiului Cloşani-Mehedinţi făfută de biv vel slugerul Theodor Vladimirescu** [1]).

Sămnele hotarului Cloşani Motru cel Mare precum s'au găsit şi precum s'au aşăzat de jur împrejur începându-să întâi din capu moşii despre răsărit pintre hotarul acesta şi pintre hotarul Călugăreni, însă:

Din apa Motrului din capul luncii de su surupă unde s'au pus piatra drept în deal peste cracu alătur cu părul din ogoară unde iarăş s'au pus piatră şi de aci în vale în gura ogaşului în fântâna rece cea de piatră. De aci tot în deal drept în dâlmă în capul cleanţului şi de aci în sus tot pe dâlmă pe scursura apoi înainte drept în Crovu lui Frenţi şi tot dâlma în sus alături cu Pădina Scorţii pe margine despre răsărit în sus în Ciocă pe mijlocul Poeni Turcului şi de aciia culmea în susi drept în vârful Cioci Isvorului unde s'au pusi piiatra deacia tot culmea înainte până în obârşia văi Sohodolului. Până aici vine hotarul Cloşanilor şi cu al Călugărenilor tot înjugat. Şi aici să sfârşaşte şi să împreună aici trei hotară: al Cloşanilor al Călugărenilor şi al Isvărnarilor şi apoi de aici înainte merge hotarul Cloşanilor înjugat cu alu Isvărnarilor drept peste Cioacă în curmătură în plai şi înainte tot pe plai în sus pe mijlocul culmii până în pietrile tăete. Până la aceste sămne merg Cloşani tot înjugaţi cu Izvărnari hotar plaiu adecă drumu cel

1) Publicată în No. 9/1940, de D-l N. Plopşor în Revista „Oltenia" din Craiova.

vechi. De aici mai înainte puțintel despre răsărit de drum, se isprăvește moșiia Izvărnarilor și începe a eși cu capul la acest drum moșiia mănăstirii Tismana, iară pe izvărnari îi împinge peste drum spre apusi în moșiia Cloșanilor și apoi de aici înainte în susi merg înjugate cu drumul tot prin păduri hotarul Isvarnăi cu al Tismeni până supt poalele muntele Bou în poiana ce să chiamă Lespezălele pe mijlocul poenii pe drum până în golu muntelui Bou și înainte tot pe plaiu vechi adecă pe drum pe poala muntelui Bou, despre apusi până unde trece drumul vechi peste un crac de munte carii acum îi zic Turcineasa. Apoi de-a coasta tot drumul vechi până în cracu de munte ce acum să zice Șarba și de aci scoboară tot pe drumul vechi despre apusi într'o zănoagă sau pădină mare care acum să chiamă Prisloapele care cade despre apusi în Obârșia Cernișoarii. Iară despre răsărit în Obârșiia Jiiului și tot drumul vechi pe mijlocul Pădinii înainte spre apusi până în muntele ce să chiamă Mănăil. Ocolu acestui munte este așa: Să începe iarăși din drumul veichi ce scoboară în numita Pădină pe margine despre răsărit scoboară pe un isvor ce viine despre muntele Oslea al Tismeni până în cracu muntele Soarbelor. De aici tot pe crac în sus până în granița nemțască în tablă, care crac desparte despre răsărit Soarbele Tismeni, iară despre apus rămâne Măneasa apoi tot pe graniță spre apusi, până în pârâul muntelui Scurtul ce se chiamă și Șneapănul și pârâu în vale pintre Măneasa și muntele Scurtu până în poala pădurii. Apoi tot pe poală spre răsărit până iarăși în numita Padină Prisloapele. Aici să sfârșaște ocolu acestui munte în capul Pietrilor Arsă și de aici în josi iarăși pe plai îndărăt până în sat în Izvarna precum scriie hrisovul Gavrilă Vodă Moghila și altele ale Isvărnarilor.

Iară pentruce și cum, din numitul munte și până în Pietrile Tăete să va fi băgat Tismana peste Isvărnari la Pădure și la Câmpu Boului și al Turcinei să se caute cărțile Tismeni căci plaiul merge drept și în hrisovul Izvărnarilor din Turcineasa nu pomenește, iară Izvărnarii peste plai în pădurea Cloșanilor spre apusi făr nici un temei trec, căci ei au a ținea numai după hrisov și dupe cărțile lor.

Capul hotarului Motru cel Mare al Cloșanilor despre apusul mezului nopți să începe lungirea cea despre răsărit pe

numitele din urmă sămne până în obârşiia ogaşului între Maneaasa şi între Scurtul care şi acest munte Scurtul este numai cât ţine golu înfundat, iară pădurea în vale este al Cloşanilor Motreni şi de aci capul despre apusi pe vârful munţilor pe graniţă spre apusi până în vârful Godeanului care să începe din obârşiia ogaşului Mănesii pe graniţă spre apusi până în obârşiia ogaşului între Scurtul şi între Gârdomanul şi pe ogaşi în vale până unde să împreună ogaşăle amândoaoă. Acest munte Scurtu să stăpâneşte de dum[nea]lui Stolnicu Vicşoreanu şi de Sălisteni. De aici tot spre apusi să începe muntele Gârdomanu al Orzăştilor carele în vale scoboară până în Cerna despre răsărit pe pârâu Scurtului în susi până în graniţă, iară spre apusi până în curmătura Stânei Mari şi de aici nu apucă pe ogaşi în vale ci apucă în muntele Gârdomanului în vale spre miiază-zi pe mijlocu coastei în jos până în buza cracului în boldâ, apoi scobară drept în ogaşu Stânei Mari şi pe ogaşi în vale până în Cerna. Din curmătura Stânei Mari pe graniţă despre apus se începe muntele dela Stana Mare ce să stăpâneşte de Pădeşteni şi merge tot pe graniţă până în curmătura unde să alătură cu capu Micuşi şi de aci în vale pe dosul Micuşi dea coasta prin boldurile de piatră ce sânt tot în vale până în coda fagilor unde dă iarăşi în apa Stânei Mari de să închiotoară cu Orzăştii şi să isprăveşte. Acest munte, pădure nu are, nici în Cerna nu merge. Din capu pietrii Micuşi din Pădină spre apusi tot pe graniţă este muntele Micuşa alu Cloşanilor; merge până în curmătură de unde să începe un izvor să scoboară pe supt Pădină alăturea cu Vlăsiea până dă în matca cea mare şi Micuşa merge până în Cloşani. Dintr'această curmătură tot pe graniţă spre apus până în curmătura Rădotesei şi pe pârâu în vale până unde să împreună cu pârâu Micuşi este muntele Vlăsii care munte să stăpâneşte jumătate de dum[nea]lui stolnicu Vicşoreanu cumpărat dela Cloşani şi jumătate de Călugărenii. Acest munte pădure nu are. Acum începem de josi din buza Rădotesii de unde se împreună cu pârâul Bulzului cu al Micuşi şi pe pârâu Micuşi al Vlăsii în sus până în curmătură pe graniţă şi pe graniţă spre apusi până în şăsul din vârful Rădotesei unde să hotărăşte cu Bulzul şi apoi pe pârâu Bulzului în vale iară până în buza Rădotesii. Acest munte să chiamă Rădoteasa şi să stăpâneşte de dum[nea]lui biv vel stolnic Vicşoreanu cumpărat dela Cloşani. Ne întoarcem iarăşi în

șăștul din vârful Rădotesii de unde apucăm iară în vale pe pârâu Bulzului printră muntele Bulzului și printră Rădoteasa tot pe pârâu în vale până în ogașu Cărbunele și pe Cărbunele în josi până în Cerna în capul muntelui Bulzul de unde dă Ivanul în Cerna apoi apucăm apa Ivanului în sus printră Bulzul și printră Mucirliu tot în susi pe apa Scărișorii până în tablă. Din tablă pe graniță către răsărit până în șăst. Aici să închee muntele Bulzul. Scărișoara ce i să zice și cracu Bisăricii. Acest munte este al Cloșanilor de moștenire în care are și schitu Baia de Aramă o margine de câmpâ de susi din șăst pe pârâu Bulzului în vale până în dreptul fântâni și dela fântână pe muchia dealului în sus până iarăși în șăst. Această margine de munte este de danie dela . . . [1])

Acum ne întoarcem iar la tabla nemțască în obârșiea pârâului Scărișoara de unde să începe muntele Mucirliu și apucăm pe graniță spre apusi până în vârful Godeanului de unde se alătură și să hotăraște muntele Mucirliu cu muntele Balmeju și din vârful Godeanului merge Mucirliu cu Balmeju tot înjuga în vale pe scursura api despre răsărît pi lângă muchiia dealului și tot pe muchia dialului pe scursura api în vale până în lunca largă în Cerna în capu luncii dela deal și pe Cerna în sus până în Ivanu unde să încheie ocolu muntelui Mocirliu.

Iar al Cloșanilor de moștenire aceste munte, despre răsărît să învecinește cu Bulzul iar al Cloșanilor pe apa Ivanului și a Scărișoari iară despre apusi să învecinește cu muntele Balmeju ce să stăpânește de dum[nea]lui biv vel stolnic Barbu Vicșoreanu și de Sălișteni. Din capu luncii largi din Cerna apucă hotarul Cloșanilor spre ameazi înjugat cu hotarul Sărmuranilor din motrul Săc drept în Culmea Cernii în Obârșiia Dobrota și de aci tot drept în vale puntea pe supt dosul pietrii Cloșanilor despre apusi drept în muncel și tot drept în vale în vârful Gruiului Bărbat pe pădină în vale până în vârful măguri și pe măgură în vale pe mijlocul cracului până în țărmure unde s'au pusi piiatra și de aciia tot la vale dunga Gruiețului drept peste Motrul în drumul veichii și tot pe drum până în Vadu Rău și de aci pe apa Motrului în josi până în capu lunci de su surupă unde este pusă piatra.

Theodor Vladimirescu biv vel Sluger. 1818 Iulie 15".

1) Loc liber în actul original

Din această hotărnicie, se vede destoinicia hotarnicului Tudor Vladimirescu, claritatea expunerii, cunoașterea adâncă a termenilor întrebuințați în hotărnicii, cu diferitele denumiri ale semnelor firești, fără strecurare posibilă de dubiu în alegerea hotarelor și, am putea spune, chiar oarecare erudiție în cunoașterea cuprinsului cărților de hotărnicii ale marilor moșii învecinate.

Mai presus de toate, însă, se vede cât de mult umblase acest erou național și cât de bine cunoștea pământul Țării lui, pentru desrobirea căreia a murit luptând.

In vremurile, prin care trecem astăzi, se cade să ne aducem aminte și de ultimele lui cuvinte: **„De e Dumnezeu viu, va vedea și va judeca!"**.

Landmesser Tudor Vladimirescu.

Tudor Vladimirescu comme opérateur d'abornement.

L'auteur fait ressortir l'attachement des paysans de Valachie à la personne de Tudor Vladimirescu, le héros national du redressement de 1821 en demandant instamment au Prince regnant de lui confier les opérations du bornage de leurs biens-fonds.

On voit que cet attachement était fondé sur l'esprit de justice et de bon connaisseur de l'état des lieux, de cet homme du peuple, suivi un jour, aveuglement, par tous les paysans.

IMBUNĂTĂȚIREA TERENURILOR DEGRADATE ȘI INUNDABILE DIN REGIUNEA JIJIEI ȘI A BAȘEULUI

de CONST. I. CIULEI

După îndelungi studii și cercetări făcute pe teren ca delegat al Ministerului Agriculturii în numeroase comune din basinul hidrografic al Jijiei și al Bașeului din Nordul Moldovei pentru a pune în valoare cca. 100.000 ha. terenuri neproductive și în mare parte paludice din această regiune, am ajuns la următoarele soluțiuni :

Din punct de vedere juridic, Statul este în drept să oblige pe proprietarii acestor terenuri de a se organiza în vederea pregătirei și executării lucrărilor pentru îmbunătățirea lor.

El va aplica în această privință dispozițiunile art. 76 din legea regimului apelor.

Obștiile de îmbunătățiri funciare

Am împărțit regiunea Jijiei și a Bușeului în 26 basine hidrografice secundare cu o suprafață de 25.000—30.000 ha.

La proporția de 12% terenuri neproductive față de suprafața totală a regiunei, fiecare basin secundar va avea în medie cca. 3600 ha. terenuri de acest fel.

Proprietarii lor vor trebui să se grupeze în câte o obștie de îmbunătățiri funciare, al cărei statut tip, redactat de noi, a fost aprobat de curând și tipărit de Institutul Național al Cooperației, care îl poate trimite la cerere tuturor celor interesați.

In cursul acestui an, primarii, agenții agricoli și agenții fiscali din toate orașele și comunele rurale, aflătoare în sus-

numita regiune, au primit din partea organelor lor superioare (Prefecţi, Camere Agricole şi Ad-tori Financiari din judeţele Dorohoi, Botoşani, Iaşi, Fălciu şi Baia) instrucţiunile necesare pentru identificarea terenurilor respective şi a proprietarilor lor.

In majoritatea comunelor, aceste instrucţiuni au fost executate conştiincios sub controlul organelor agricole, astfel încât dispunem astăzi de un material informativ destul de bogat.

Din constatările făcute, rezultă că mai mult de 70% din suprafaţa terenurilor degradate şi inundabile aparţin persoanelor juridice de drept public şi anume: comunelor, ca islazuri comunale, judeţelor şi Ministerului Lucrărilor Publice, ca zone de şosele judeţene şi naţionale, Regiei Autonome C. F. R. ca zonă a căilor ferate etc. precum şi proprietarilor persoane fizice, cu mai mult de 10 ha.

După înscrierea acestora ca membrii fondatori ai obştiilor în chestiune, ceilalţi proprietari mai mici vor fi mai uşor de câştigat, chiar şi fără să întrebuinţăm constrângerea legală.

Statutul tip al acestor obştii prevede, că membrii lor subscriu câte o parte sociale de 500 lei pentru 2 ha. sau fracţiune mai mare de 1800 m. p. terenuri necultivabile ce posedă în zona respectivă şi o achită, ca la orice cooperativă, în timp de doi ani.

Art. 21 din acelaş statut îi mai obligă să contribue pentru acoperirea cheltuelilor cu executarea lucrărilor de îmbunătăţire timp de 15 ani după terminarea fiecărei lucrări, cu 25% din valoarea sporului de producţie, obţinută în fiecare an pe terenurile îmbunătăţite, cu condiţiunea ca exploatarea sau cultivarea acestor terenuri să fie făcută după planul stabilit de conducerea obştiei.

Prin valoarea sporului de producţie se înţelege valoarea care depăşeşte pe aceia obţinută în ultimii 3—5 ani pe aceleaşi terenuri, înainte de începerea lucrărilor.

La preţurile de astăzi, valoarea mijlocie a producţiei de iarbă, stuf etc. a acestor terenuri, nu trece de 3000 lei la ha., iar aceea a sporului de producţie sub formă de iarbă, cereale, plante irigate, peşte în iazuri, material lemons, sau fructe din plantaţiile, care vor fi făcute pe terenurile îmbunătăţite, poate fi evaluată la 7.000 lei de ha. pe an sau 100.000 lei la ha pentru 15 ani.

Scăzând 30% din această sumă pentru anii cu o producţie

mai slabă sau pentru terenurile mai greu de pus în valoare, obţinem totuşi un spor de venit în valoare de 70.000 lei la ha.

Cota de 25% cuvenită obştiei va fi atunci de 17.500 lei la ha.; iar aceea, care rămâne proprietarului respectiv de 52.500 lei faţă de un capital social subscris de 250 lei la ha.

Pentru a realiza acest spor de producţie vom cheltui cca 500 lei de ha. cu întocmirea proiectelor technice şi cca. 10.000 lei de ha. pentru executarea lucrărilor de îmbunătăţire.

Costul acestora din urmă variază între 5000 lei de ha. dacă se fac simple amenajări de albie şi canale de drenaj şi lei 20.000 de ha. când este vorba de refacerea iazurilor sau de fixarea terenurilor alunecătoare prin plantaţiuni şi drenuri.

Astăzi asemenea lucrări se execută cu cheltueli mult mai mari pe suprafeţe mici şi izolate, fără un plan de ansamblu, care se aibă în vedere disciplinarea regimului apelor dintr'un întreg basin hidrografic principal sau secundar.

Intenţia noastră este că toate cele 26 obştii de îmbunătăţiri funciare din basinul hidrografic al Jijiei şi al Başeului să procedeze împreună şi după un plan bine chibzuit la executarea tuturor lucrărilor din regiunea lor şi să le termine în cel mult trei ani, folosind cu precădere maşini de săpat, care vor aparţine unor întreprinderi specializate în executarea unor asemenea lucrări.

Regia Cooperativă Jijia - Başeul

Pentru acest scop s'au întocmit statutele unei organizaţii regionale, care să facă oficiul de Federală a Obştiilor în chestiune şi să dispună de personalul necesar la întocmirea proiectelor tehnice, iar mai târziu la îndrumarea executării şi a întreţinerei lucrărilor proiectate.

Am propus să facă parte din această organizaţie pe lângă cele 26 obştii de îmbunătăţiri funciare, toate colectivităţile publice interesate la lucrările lor şi anume: Ministerele de Agricultură, de Lucrări Publice, şi al Sănătăţii, Regia Autonomă C. F. R., Prefecturile judeţelor, Camerele Agricole, Federalele de Bănci Populare, precum şi Primăriile tuturor oraşelor şi comunelor rurale din regiune, în număr de 125.

Dacă toate aceste instituţii vor subscrie ca membrii ai Regiei numai media pe un an din cât au cheltuit ele în ultimii

5 ani pentru plantarea terenurilor degradate din această regiune, pentru repararea drumurilor, a terasamentelor de căi ferate, şi a podurilor stricate de inundaţii, pentru ajutorarea populaţiei de pe urma pagubelor pricinuite de inundaţii şi de alunecare la vale a unor terenuri sau pentru combaterea paludismului, s'ar realiza cel puţin 40.000.000 lei.

Cu această sumă, la care se va adăuga şi o contribuţie de 10% din capitalul obştiilor afiliate, putem acoperi cu prisosinţă cheltuelile necesare pentru întocmirea tuturor proiectelor technice de către specialiştii regiei.

Obştiile vor avea şi ele câte un specialist, ca administrator agronom, pentru a ajuta la adunarea materialului informativ ca şi la executarea şi întreţinerea lucrărilor.

Regia Cooperativă va funcţiona potrivit legii pentru administrarea pe bază comercială a intreprinderilor şi avuţiilor publice sub conducerea unui Consiliu de Administraţie din care o treime vor fi numiţi de guvern la propunerea ministrului agriculturii.

Finanţarea lucrărilor

După ce proiectele tehnice, întocmite în condiţiunile mai sus schiţate, vor fi aprobate de organele competente ale Ministerelor Agriculturii şi Lucrărilor Publice, potrivit legilor în vigoare, Regia Cooperativă va căuta fondurile trebuincioase sub formă de împrumut rambursabil în timp de 15 ani, pentru executarea lucrărilor.

Cred că aceste fonduri vor putea fi oferite în parte de Stat prin Creditul Agricol Naţional şi în parte de Creditul Funciar Rural prin emitere de scrisuri la valoarea corespunzătoare.

Aceste împrumuturi vor fi achitate din veniturile Obştiilor produse de contribuţia datorită de membrii lor asupra sporului de producţie pe terenurile îmbunătăţite, astfel cum s'a arătat mai sus.

*

Acestea sunt în linii mari soluţiunile, la care s'a ajuns pentru a pune în valoare o întinsă suprafaţă de terenuri degradate şi inundabile din regiunea Jijiei şi a Başeului.

Socot că ele se încadrează în programul de refacere economică a ţării şi că merită a fi examinate şi aplicate cu aten-

ţiune şi stăruinţă de toate Instituţiile şi de proprietarii direct interesaţi la reuşita lor, pentru a ne forma experienţa şi personalul tehnic necesar la aplicarea lor şi în alte regiuni ale ţării.

Statistica Ministerului Agriculturii ne arată că avem în toată ţara cel puţin 2.000.000 ha. terenuri degradate şi inundabile în afară de Lunca şi Delta Dunării, astfel că problema punerei lor în valoare reclamă astăzi atenţiunea tuturor cercurilor interesate.

Verbesserung degradierter nasser Böden der Jijia- und Başeulgebieten.

L'amélioration des terrains dégradés et inondables de la région des rivières Jijia et Başeul.

Les bassins hidrographiques des rivières Jijia et Başeul affluents du Prut (au Nord de la Moldavie) présentent presque 100.000 ha terrains incultes (dégradés par érosion et marécageux).

L'auteur a fait, comme délégué du Ministère de l'agriculture et des domaines, de longues étude sur le problème d'amélioration de cet état de choses.

Dans cet article il expose la solution juridique et économique capable de conduire à une meilleure mis en valeur de cette région.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

● Strădanii pentru ideia forestieră.

Ca silvicultori am năzuit, mai ales în ultimul deceniu, ca ideia forestieră să capete cât mai multă consistenţă în rândurile mari ale populaţiei româneşti. Deaceea am salutat cu bucurie ziarele şi revistele cari au acordat spaţiu pentru desbaterea problemelor în legătură cu pădurea şi economia forestieră. La un moment dat erau destul de multe, par'că exista şi o întrecere între ele. Dela o vreme însă numărul lor a scăzut; din când în când doar câte un articol în ziarele cele mai de seamă din Capitală şi ceva mai des în Ogorul Românesc (organul de popularizare al Ministerului de Agricultură şi Domenii) sau în „Satul" revistă culturală pentru popor pornită şi condusă din iniţiativă particulară.

Noi am semnalat în coloanele acestei reviste orice preocupări de acest fel, din toate colţurile ţării, de care am putut lua cunoştinţă. Dacă vor fi fost sau vor fi unele de cari n'am făcut menţiune, vină nu putem avea.

De data aceasta mărturisim din nou satisfacţia pe care o avem când constatăm că revistele pentru popor: „Albina" şi „Căminul Cultural — Şcoala Ţărănească" — ale Fundaţiei culturale regale „Regele Mihai I" reiau firul unei acţiuni de difuzarea prin scris a cunoştinţelor forestiere, începută în anul 1935. Am văzut de pildă în „Albina" o pagină întreagă rezervată „Silviculturei". In Nr. 16—17 din 10.X.1941 la această rubrică se publică două articole semnate de d-l Tr. Heroiu şi Al. D. Rusu; primul scrie despre „Pădurile Bucovinei", iar al doilea un îndemn pentru culegerea seminţelor forestiere.

A doua revistă a Fundaţiei, publică din când în când articole şi menţiuni despre realizările pe tărâm forestier ale Căminelor culturale. In Nr. 6—7 din Iunie-Iulie 1941 găsim semnalate „faptele silvice" ale Căminelor culturale în 1940. Se vorbeşte în aceste articole de 21 Cămine culturale. Unele au făcut pepiniere (cele mai multe de salcâm), altele au plantat drumuri şi râpi, punând salcâm, plop, anin, tei, zarzăr. Căminul din Dodeşti (Fălciu) a început executarea unei perdele de protecţie pe islazul comunal. Căminul din Grăjdana (Buzău), pentru a-şi putea construi un local, a fasonat dintr'o căzătură provocată de chiciură, 1146 steri. Căminul din Şiria (Arad) a plantat pe o coastă 40.000 puieţi de salcâm.

Prin urmare, trebue subliniat că Fundaţia înţelege să activeze şi prin fapte pe teren. In acest scop a obţinut din partea Ministerului

de agricultură şi domenii, detaşarea unui inginer silvic (d-l Al. D. Rusu), care lucrează în cadrul Fundaţiei prin Căminele culturale.

Sunt unele Cămine culturale care-şi au publicaţie proprie. Aşa este Căminul „Constantin Brâncoveanu" din Chitila care publică revista „Poporul Românesc" — foaie bilunară pentru folosinţa muncitorilor de la sate şi oraşe. Revista se găseşte în al 10-lea an de apariţie. Răsfoind colecţia din ultimii doi ani, aflăm mai în fiecare număr, articole şi îndemnuri în sprijinul pădurii şi ideii forestiere, semnate de colegul Ing. Al. D. Rusu.

● **Interzicerea păşunatului în păduri.**

Deşi categoric interzis prin Codul Silvic, păşunatul vitelor în păduri a fost aprobat an de an „în mod cu totul excepţional". Doar în vreo două rânduri, de când se aplică Codul Silvic, nu s'a admis (aceasta după ştiinţa mea): cândva pe vremea ministeriatului Carp şi în 1938 când Ministru al Agriculturii şi Domeniilor a fost d-l prof. G. Ionescu-Şişeşti având ca Secretar General pe d-l prof. M. Drăcea.

Anul 1942 se va înscrie şi el în rândul anilor de aplicare strictă a Codului silvic. Măsura a fost luată din timp de către conducătorii Ministerului şi adusă la cunoştinţa populaţiei prin toate mijloacele: prin organele administrative şi prin publicaţii. Nu s'a scăpat din vedere să se atragă atenţiunea celor interesaţi de a-şi căuta terenuri de păşune în altă parte, arătându-se în acelaşi timp că în Basarabia se găsesc suficiente păşuni disponibile.

Este bine că interdicţia s'a anunţat cu luni de zile înainte, pentru a nu se spune la primăvară, de către cei în nevoie, că n'au ştiut şi că nu mai au timp să caute şi nici că nu mai pot găsi păşuni în altă parte.

Când peste ani se va veni cu priviri înapoi asupra acestei probleme dureroase, cei ce vor răsfoi şi filele acestei reviste să ştie că la conducerea Ministerului nostru se găsea d-nii General I. Sichitiu ca titular, Aurelian Pană Subsecretar de Stat şi Ing. Cons. silvic Horia Lazăr ca Secretar general pentru sectorul pădurilor.

T. H. Crivăţ

● **Dela Centrul internaţional de Silvicultură - Berlin.**

1) Comitetul Centrului s'a întrunit în a cincea sesiune, în zilele de 21—25 Octombrie 1941, în Freiburg (Germania). Preşedinţia lucrărilor a avut-o Baronul K. de Waldbott, Preşedintele C. I. S.-ului şi delegatul Ungariei în Comitet.

Au fost reprezentate la întrunire: 1. Danemarca, prin D-l Krarup, fost Director al Administraţiei silvice a Statului; 2. Elveţia, prin D-nii: Petitmermet, Inspector general silvic şi Sartorius, Inginer silvic; 3. Finlanda, prin D-l Prof. Kajander, Director general al Administraţiei Pădurilor Statului; 4. Franţa, prin D-nii: Colomb, Director general al Direcţiei Pădurilor, Vânătoarei şi Pescuitului, Prof. Oudin, Directorul Şcoalei naţionale forestiere şi Perdrizet, Secretarul general al Comitetului central al grupurilor interprofesionale forestiere; 5. Germania, prin D-nii: Director ministerial Eberts şi Landforstmeister Raab; 6. Italia, prin D-l Dr. Moser, Primo Seniore în Miliţia naţională forestieră, ca reprezentant al D-lui Locotenent general Agostini; 7. Norvegia, prin D-l Opsahl, Consilier de Stat; 8. Olanda, prin D-l Van Steijn, Directorul Administraţiei silvice a Statului; 9. România, prin D-l Prof. Drăcea, Directorul Institutului de cercetări forestiere; 10. Slovacia, prin D-l consilier Bednarcik; 11. Spania, prin D-nii: Rodero — Perez şi Rodriguez — Torres, Directori forestieri; 12. Suedia, prin D-l Aminoff, Şef de Secţie în Direcţia Domeniilor Statului; 13. Turcia, prin D-l Kemal Koc, Prim secretar de Ambasadă la Berlin; 14. Ungaria, prin Baronul K. de Waldbott, Membru al Camerei înalte ungare şi Preşedinte al C. I. S.-ului; 15. Institutul internaţional de Agricultură dela Roma, prin D-nii: Baronul Acerbo, Preşedinte, Prof. Papi, Secretarul general al Institutului şi Consilierul ministerial Weber, Delegatul Reichului pe lângă Institut; 16. Uniunea internaţională a Institutelor de Cercetări forestiere, prin D-l Sven Petrini, Inginer silvic.

La deschiderea lucrărilor, D-l Director ministerial Eberts a urat bun venit delegaţilor, în numele Guvernului Reich-ului şi ca reprezentant al D-lui Secretar de Stat Generalforstmeister Alpers, Delegatul german pe lângă C. I. S. Preşedintele C. I. S.-ului a salutat în cuvinte deosebite pe reprezentanţii Norvegiei şi ai Turciei, care iau parte pentru prima dată la lucrările Centrului. Trebuie să remarcăm şi participaţiunea Franţei la lucrările C. I. S.-ului, după întreruperea datorită războiului, şi încă prin personalităţi atât de proeminente.

Lucrările s'au început prin raportul D-lui Prof. Köstler, Directorul Centrului, asupra activităţii Biroului, dela sesiunea precedentă şi până în prezent. După discuţiuni asupra proectului de buget pe 1942

şi a unor chestiuni de personal şi de organizare, a fost adoptat programul de lucru pe 1942. S'a hotărît să se dea o deosebită atenţiune întrebărilor privitoare la economia lemnului. Câţiva dintre colaboratorii permanenţi ai C. I. S.-ului au ţinut expozeuri asupra unor întrebări forestiere, precum, D-nii: 1. Ing. silvic Andersen (Danemarca): „Rostul economic al lemnului de foioase în Europa"; 2. Consilier Gonggryp (Olanda): „Exportul de lemne tropicale în Europa"; 3. Consilier Aro (Finlanda): „Folosirea practică a rezultatelor cercetărilor asupra ferestraelor în ţările europene din Nord şi centrale"; 4. Forstmeister Immel (Germania): „Protecţia naturii şi ideia peisajului în silvicultură".

In ultimile trei zile, ale seziunii, Administraţia forestieră din Baden a organizat excursiuni în ţinuturi caracteristice din punct de vedere forestier şi peisager, din părţile de Nord ale Schwazwald-ului şi Câmpiei Rinului.

Seziunea a fost încheiată printr'o recepţie oferită la Karlsruhe de către Reichsstatthalter-ul şi Gauleiter-ul Robert Wagner. Oficialitatea a mai fost reprezentată şi prin Ministrul-Preşedinte al Baden-ului, D-l Köhler şi diferite personalităţi din Administraţia forestieră badeză şi ale Universităţii Freiburg. (194)

2) Participaţiunea statelor europene la lucrările acestei tinere instituţiuni internaţionale este din ce în ce mai însufleţită, cu toate împrejurările grele prin care trece bătrânul nostru continent.

Cu începere dela 1 Octombrie 1941, a aderat la C. I. S. şi Statul independent al Croaţiei. Ca delegat în Comitetul Centrului a fost numit D-l Ivica Frkovič, Ministrul Pădurilor şi al Minelor.

(După comunicări oficiale). (195)

● † **Câteva clipe pentru Philippe Flury!**

Vremurile grele pe care le trăim au făcut să treacă aproape neluată în seamă vestea tristă că încă o mare personalitate din lumea ştiinţifică forestieră a păşit, la 27 Iulie 1941, în câmpul istoriei. Este vorba de Philippe Flury, stâlp al Institutului federal de Cercetări forestiere (Zürich), dela întemeierea acestuia (1883) până în 1934, când a fost pensionat.

Pentru noi cei din afara graniţelor elveţiene, Flury şi-a câştigat merite mari prin lucrările sale eminente asupra creşterilor arborilor şi arboretelor şi mai ales prin stăruitoarea şi decisiva sa conlucrare din sânul Uniunii internaţionale a Staţiunilor de cercetare forestieră. De numele său este legată întemeierea unei Comisiuni de Bibliografie forestieră (1903), pe lângă Uniune. Cu o stăruinţă pilduitoare, având să învingă greutăţi excepţionale, Flury ne-a dăruit, în anii trecuţi (1934), „Schema de clasificare a bibliografiei forestiere internaţionale („Klassifikationsschemas der internationalen Bibliographie für Forstwirtschaft"[1]).

---

1) Asupra acestei spinoase întrebări, se poate cerceta, credem, cu folos, articolul: Ilie C. Demetrescu: „Bibliografia forestieră internaţională şi problema celei româneşti". (Revista Pădurilor, 1934, pag. 559—579.

„Beraten und beschlossen durch die internationale forstlich-bibliographische Kommission von 1903—1933"). In felul acesta, s'au deschis excepţionale perspective de progres în cercetarea ştiinţifică forestieră şi în folosirea rezultatelor acestei cercetări. Numai cine a urmărit lucrările Comisiunii amintite îşi poate da seama de câtă pasiune şi credinţă pentru un gând bun a fost capabil un suflet de elită ca al lui Flury pentru a se putea ajunge la acest rezultat. Datorită marilor sale însuşiri de muncitor chibzuit şi stăruitor, a putut să se rânduiască în fruntea silvicultorilor, nu numai din patria sa, dar şi de pretutindenea. Numele său este dominant de peste 30 de ani, în paginile Analelor Institutului federal de Cercetări forestiere, ca şi ale Revistei de limbă germană a Societăţii forestiere elveţiene (Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen). In revistele germane de specialitate întâlnim, deasemenea, numele lui Flury. Ţara sa îi datorează una dintre cele mai frumoase şi bune cărţi cu caracter popular asupra pădurei naţionale (Die forstlichen Verhältnisse der Schweiz şi La Suisse forestière, fiecare în câte 2 ediţii).

Drept recunoaştere a meritelor sale de cercetător şi scriitor, Flury a fost numit: Doctor h. c. al Politehnicei din Zürich, membru de onoare al Societăţii forestiere elveţiene şi al lui Society of American Foresters, membru corespondent al Societăţii de Ştiinţe forestiere din Finlanda, al Academiei Masaryk din Praga.

O viaţă atât de plină de muncă! Şi când te gândeşti că a venit pe lume aproape orb, a avut mari neplăceri din partea vederii în tot timpul vieţii sale şi a murit orb! (196)

● **Străduinţe de economicoasă folosire a lemnului pretutindeni.**

Date fiind împrejurările forestiere, climatice şi de orânduire a gospodăriilor casnice din Italia, cărbunele de lemn a jucat un rol de căpetenie în economia acestei ţări. In ultima vreme, materialul respectiv capătă o şi mai mare însemnătate datorită folosirii sale în locomoţiunea automobilă. Intr'adevăr, străduinţa guvernului fascist de a elibera economia naţională de dependenţa potrolului străin, a dat un neobişnuit impuls introducerii generatorilor cu gaz de lemn la motoarele de automobile, autocamioane şi chiar şi de avioane.

In vederea unei pregătiri cât mai economicoase a cărbunelui de lemn, un consorţiu de mari întreprinderi italiene, a constituit, de curând, o societate pentru pregătirea chibzuită a mangalului, după metode moderne. Străduinţele se îndreaptă, mai ales, către pregătirea mangalului în legătură cu câştigarea şi de produse de distilare. Prin părăsirea căilor primitive de până acuma de pregătire a acestui material din ce în ce mai preţios, se nădăjdueşte a se realiza însemnate câştiguri directe şi indirecte pentru economia naţională.

(In parte, după D. D. F., 1941/570). (197)

● **Impăduriri comunale în Turcia.**

Pe cale de lege, s'a statornicit îndatorirea pentru fiecare sat şi târg de a avea o bucată de pădure în întindere de cel puţin 5 ha. Ca

urmare, s'a trecut la o serioasă lucrare de împădurire. Pentru aceasta, singur Statul a pus la îndemâna comunelor 7 mari pepiniere cu o întindere de 340 ha, după situaţia dela sfârşitul anului 1937. In felul acesta au luat naştere 1680 grupe de păduri, dintre care 1500 se află numai în Ankara. Costul lucrărilor de împădurire din anul 1938 s'a urcat la suma de 210.000 lire turceşti.

Măsura aceasta ne reaminteşte de încercarea făcută la noi, prin preajma anului 1900, cu împăduririle de pe „terenurile cedate satelor", din Dobrogea-Veche.

(In parte, după Z. f. Wfw., VIII/535). (198)

● **Ca la Elveţieni la nimenea.**

Imprejurările grele ale stărilor de faţă, silesc şi pe elveţieni să-şi îndrepte economia naţională, vrând-nevrând, către forme autarchice. Se încearcă, astfel, să se îmbunătăţească lipsurile de produse agricole şi forestiere prin culturi mai întinse şi prin exploatări mai intense decât până acuma. Intre altele, s'a plănuit defrişarea unei păduri: Hard-Wald, pentruca, în felul acesta, să se câştige loc pentru cultura agricolă şi pentru instalarea unor aerodromuri şi tot deodată să se exploateze şi arboretele pentru lemn de foc, de care ţara duce mare lipsă.

Impotriva acestei măsuri guvernamentale, s'a ridicat, însă, comuna în cuprinsul căreia se află pădurea respectivă (Muttain), cu proteste înverşunate. Şi anume, se obiectează că dăinuirea pădurei este de trebuinţă pentru interesele comunei, deoarece o apără de grindină, geruri şi vânturi uscate. Această susţinere este sprijinită pe întâmplări din trecut. Anumite defrişeri ar fi mărit frecvenţa grindinei.

(După Z. f. Wfw., III/552). (199)

● **Cartelarea industriei europene de celuloză.**

Războiul şi urmările sale politice au dat naştere unor noi temeiuri de grupare a industriilor europene. Intre altele, se vorbeşte, în ultimul timp despre o cartelare a industriei europene de celuloză. In alcătuirea cartelului respectiv ar urma să intre: Germania, Suedia, Norvegia şi Finlanda. Ţelurile acestui cartel ar consta din înrâurirea preţului şi a exportului. Deocamdată s'a ajuns la o înţelegere asupra repartizării exportului până la sfârşitul lui 1942.

(După Z. f. Wfw., VIII/556). (200)

● **Un „Oficiu central al Lemnului" în Belgia.**

De curând, a fost întemeiat un astfel de oficiu, prin participarea obligatorie a tuturor întreprinderilor care negociază mai mult de 10 m^3, precum: exploatări de păduri; industrii de prelucrarea lemnului; comercianţi de lemnărie. Acest nou organ, al cărui sediu este în Bruxelles, ar fi să ajute guvernul în plănuirea şi efectuarea politicei sale a lemnului.

(După Z. f. Wfk., VIII/556). (201)

Ilie C. Demetrescu

● Cerbul capital doborît de Domnul Ministru Killinger.

La 26 Septembrie 1941 cu ocaziunea mugetului de cerbi, D-l Baron Manfred von Killinger, ministru plenipotenţiar al Germaniei la Bucureşti, a împuşcat un cerb capital pe terenul A. V. I. S. din cuprinsul Ocoalelor silvice Soveja-Caşin. Ne amintim că pe acelaş teren a împuşcat în anul 1940 colegul ing. insp. silvic Romeo Stănescu, cerbul record mondial.

Primit în gara Oneşti de personalul silvic local, D-l Ministru Killinger a fost condus cu trenul Caps la casa de vânătoare din pădure, — casă reparată şi transformată de curând.

Domnul inginer insp. gl. silvic Aurel Comşa, directorul economiei vânatului şi D-l inginer insp. gl. silvic Valeriu Linţia, au însoţit pe distinsul oaspe. Totdeauna prezent a fost D-l inginer Mircea Ion, Şeful Ocolului Soveja.

Pitorescul regiunii, ţinutul sălbatec aşa cum nu se întâlneşte în occidentul Europei, casa de vânătoare bine amenajată şi excelent plasată faţă de forma terenului de vânătoare, au constituit o adevărată desfătare pentru vizitator.

Descriindu-şi impresiile dela această vânătoare într'un articol publicat în excelenta şi răspândita revistă de vânătoare germană „Wild und Hund", Domnul Ministru Killinger are cuvinte alese pentru administraţia silvică a Casei Pădurilor Statului.

Reţinem în urma acestui remarcabil eveniment vânătoresc, următoarele fapte:

a) In anul 1940, când a căzut cerbul record mondial al D-lui Inginer Romeo Stănescu, scepticii şi cei cari nu puteau concepe că un astfel de rezultat s'a putut obţine pe un teren „A. V. I. S." susţineau pur şi simplu că „cerbul Stănescu" este o întâmplare, că el a rătăcit numai prin acea regiune şi că în nici un caz nu este un produs al eforturilor îndelungate ale colegilor noştri de breaslă în direcţiunea ocrotirii şi amenajării terenului Caşin-Soveja.

Un an mai târziu, cerbul D-lui Killinger răstoarnă aceste îndoeli, încununează o muncă trudnică de mulţi ani şi răsplăteşte sacrificiile materiale însemnate făcute cu terenul asociaţiei vânătorilor ingineri silvici din Bucureşti.

Examinând mai de aproape trofeul, putem constata după conformaţia prăjinei drepte, că cerbul D-lui Killinger face parte din acelaş neam cu cerbul D-lui R. Stănescu.

Este deci autohton al acelor plaiuri.

b) Al doilea fapt este în legătură cu propaganda națională și cu recunoașterea muncii prea modeștilor slujitori ai pădurii. Nu știu când ar fi avut prilejul D-l Ministru al Reichului să ia un contact așa de strâns cu țăranii localnici, să le cunoască obiceiurile, portul și firea primitoare; și să vadă cu proprii săi ochi realizările administrației silvice, — dacă pasiunea de vânat nu i-ar fi îndreptat pașii prin codrii Vrancei.

Succesul repetat dela Caşin este o satisfacție morală pentru toți cei cari au depus trudă și au făcut sacrificii materiale întru ridicarea terenului Caşin-Soveja la rangul de cel mai bun teren de cerbi din România ciuntită. Este și o încurajare pentru alții cari se găsesc la începutul unei astfel de acțiuni. (1)

● **Cooperativa vânătorilor.**

La sfârșitul anului 1941, a luat ființă în București, Str. Polonă No. 8, „Cooperativa vânătorilor". Scopul acestei organizații este dublu:

a) Procurarea de arme, muniții și echipament de vânătoare pentru membrii săi.

b) Valorificarea în condițiuni avantajoase pentru vânătoare a produselor vânătoarei și în special a pieilor de vânat.

Scumpirea excesivă din ultimul timp a cartușelor de vânătoare, care face aproape imposibilă vânătoarea pentru cei cu mijloace materiale modeste, precum și valorificarea blănurilor de vânat sub prețul real, fac ca noua înjghebare cooperatistă să corespundă unei necesități bine simțite.

Ca un prim succes, cooperativa a obținut o masivă reducere a taxelor vamale la importul a circa 2 milioane cartușe, fapt care va avea drept urmare o eftenire a cartușelor de vânătoare ce se vor cumpăra dela această cooperativă.

Nu cunoaștem încă statutele cooperativei. Este probabil însă că ea va vinde și va cumpăra numai dela membrii săi. Date fiind avantajele ce decurg din calitatea de membru al cooperativei, recomandăm colegilor să se înscrie ca membrii în cooperativă. O acțiune costă 500 lei. Suma minimă ce se poate subscrie este de 1.000 lei (două acțiuni) și maximă 10.000 lei. La mai multe acțiuni, vărsarea capitalului subscris se poate face și în rate. (2)

● **Apelul Soc. „Progresul Silvic".**

Venerabila noastră Societate „Progresul Silvic" prezentă întotdeauna și în toate inițiativele mari care interesează economia forestieră și Corpul silvic, — ne dă în ultimul timp o nouă dovadă de interesul pe care-l poartă integrării corpului silvic în acțiunea de propășire a vânătoarei românești.

Prin circulara adresată în cursul lunei Decembrie 1941, către toți

membrii săi (aproape totalitatea inginerilor silvici din România) face un călduros apel, de a sprijini din toate puterile inițiativele sănătoase în materie de gospodărie vânătorească.

Recomandă în acelaș timp o cât mai strânsă colaborare cu arendașii dreptului de vânătoare din păduri, cărora — în cadrele legii — trebuie să li se acorde întreg sprijinul pentru executarea corectă și integrală a clauzelor contractelor de arendare.

Desigur, acest apel a găsit un larg răsunet în inimile tuturor slujbașilor pădurilor, pentru că aceștia de ani de zile nu cer altceva, decât să li se dea posibilitatea de afirmare pe teren cynegetic. Gândurile exprimate prin acest apel de conducerea Societății „Progresul Silvic" nu sunt decât gândurile membrilor săi. Putem astfel nădăjdui că inițiativa luată și de data aceasta de Societatea noastră, va marca un moment important în evoluția vânătoarei românești. (3)

● **Descentralizare la Direcțiunea Economiei Vânatului.**

In ședința dela 18 Decembrie 1941 — Consiliul superior al vânătoarei și pescuitului în apele de munte, a luat în discuțiune și a aprobat în principiu — între altele — proiectul de regulament de serviciu al organelor exterioare ale Direcțiunii Economiei Vânatului, — prezentat de Direcțiunea Economiei Vânatului.

In locul celor circa 12.500 persoane, care compuneau aparatul exterior de până azi, format din paznici publici, inspectori de vânătoare din administrați,a centrală, inspectori regionali și inspectori județeni și care cu tot numărul mare, n'a dat rezultatele așteptate, se creează prin noul regulament alte organe și anume:

a) 6 inspectori regionali pe țara întreagă.

b) câte un inspector de vânătoare pe județ cu atribuțiuni mai largi ca până acum.

c) câte un inspector de vânătoare la fiecare plasă.

d) o comisiune județeană cu atribuțiunea de a aviza asupra unor chestiuni de interes general pentru județul respectiv. Comisiunea are ca președinte pe insp. județ., apoi 3 membrii de drept între care și Șeful serv. silvic județean și 3 membri aleși dintre vânătorii din județ.

In locul unui aparat „polițist" compus din 12.500 persoane — cum a fost în trecut și care n'a dat rezultate, — vom avea de aci înainte un aparat „creeator" compus din circa 370 persoane. (așa glăsuește expunerea de motive a proiectului).

Toate organele înșirate mai sus sunt onorifice, totuși inspectorul județean va primi îndemnizație de 5.000 lei lunar pentru cheltuieli de deplasare, birou și în plus reducere de 50% pe C. F. R.

Se urmărește reducerea lucrărilor de birou la aceste organe exterioare; cu deosebire inspectorul de plasă va trebui să fie exclusiv un organ de teren.

Sunt de aşteptat schimbări în rândul inspectorilor de vânătoare judeţeni, precum şi numiri de inspectori regionali şi de plasă.

Proectul de regulament prevede între criteriile de alegere ale ispectorilor judeţeni şi obligaţiunea de a locui cel puţin 3 ani în capitala judeţului respectiv şi de a avea domiciliul permanent acolo.

Faţă de condiţiunile grele impuse la alegerea inspectorului judeţean, ne îndoim că se vor găsi în toate judeţele persoane care să îndeplinească toate aceste condiţiuni. De aceea, socotim că vechimea de trei ani în judeţ ar trebui redusă la un an.

După ce acest regulament va primi aprobarea legală, vom reveni. (4)

Vasile Cotta

CĂRŢI NOI:

TR. HEROIU:

Conducere şi responsabilitate proprie în sectorul silvic.

1941. Tip. „Bucovina". 62 pagini, 100 Lei.

RECENZII

CĂRȚI

GHEORGHE I. PANĂ: *Contribution a l'étude des propriétés mécaniques du bois en fonction de sa structure.* 94 pag., 37 fig. București 1941 (lucrare pentru doctorat).

Incă dela începuturile studiului lemnului s'a ajuns la convingerea că însușirile acestui material sunt funcție de structura sa, aceasta la rândul ei depinzând de condițiunile de creștere a arborelui, poziția piesei în arbore, climat, etc. S'a căutat de cele mai multe ori să se pună în legătură însușirile fizice, mecanice și chimice ale lemnului cu structura sa. Rezultatele nesigure și prea puțin importante care s'au obținut, au fost datorite, în mare măsură, ignorării încă a altor variabile care intră în problema cunoașterii lemnului și mai ales lipsei unei tehnici care să permită o ușoară și complectă măsurare a elementelor de structură a lemnului, astfel ca să se poată stabili exact raporturile dintre aceste elemente și însușirile lemnului și să se găsească elementul de structură, care odată măsurat să dea indicațiuni cât mai precise asupra celorlalte însușiri ale lemnului. Din această cauză mult timp s'a lăsat deoparte preocuparea de a se studia mai adânc structura lemnului. In ultima vreme câțiva cercetători și-au îndreptat atențiunea și eforturile spre această problemă, au perfecționat tehnicele de cercetare și ceeace s'a obținut până acum lasă să se întrevadă că pe acest drum se pot găsi foarte importante rezultate.

In acest gen de preocupări se poate încadra lucrarea d-lui ing. Gh. Pană. Autorul și-a fixat ca temă studierea câtorva proprietăți mecanice ale lemnului de brad din Vosges și din Carpații noștri (j. Buzău și Dâmbovița) în legătură cu structura sa.

După ce în capitolele „generalități" și „istoric" se expun problemele care se pun în studiul lemnului și etapele prin care a trecut rezolvarea lor până în ultimul timp, se arată structura lemnului de brad cu ajutorul câtorva fotografii microscopice.

In partea doua se examinează factorii care determină variațiile structurii lemnului și se arată tehnica întrebuințată în cercetări, expunându-se principiile metodei Monnin, după care autorul a executat încercările.

Partea treia cuprinde rezultatele obținute. Din examinarea rupturii lemnului la compresiune, încovoiere statică și dinamică (isbire), se evidențiază influența lamelei mijlocii asupra rezistenței lemnului de brad, verificându-se prin aceasta rezultatele obținute de S. H. Clarke pentru frasin în 1935. Se dau apoi rezultatele încercărilor făcute pentru a se stabili: influența vârstei asupra modulului de elasticitate, greutății spe-

cifice, rezistenței la compresiune, încovoiere statică și dinamică (variația acestor rezistențe după locul de unde s'a luat proba pe diametrul arborelui), influența înălțimii dela care se ia proba din arbore asupra modulului de elasticitate și a rezistenței la compresiune, influența orientării față de punctele cardinale, greutății specifice, numărului de inele anuale pe cm, proporției de lemn târziu, lungimii și diametrului trabeidelor, volumului razelor medulare și climei numai asupra rezistenței la compresiune, influența solului (calcaros sau silicios) asupra rezistențelor la compresiune, încovoiere statică și dinamică și legătura dintre consistența arboretului și rezistențele la compresiune și încovoiere.

Rezultatele obținute sunt prezentate astfel ca să fie posibilă comparația între bradul din Vosges și Carpați. Deasemenea rezultatele sunt comparate cu acelea publicate în literatură până la epoca lui Janka.

Valorile cotelor de calitate pentru compresiune, încovoiere statică și dinamică completează rezultatele încercărilor făcute.

Din cele de mai sus se vede că autorul a căutat să stabilească legătura dintre câteva însușiri mecanice ale lemnului și structura sa, mai mult prin aflarea legăturii dintre aceste însușiri și factorii care influențează structura lemnului, decât prin măsurători directe făcute asupra elementelor de structură și a repartiției lor. Rezultatele obținute arată că dintre acești factori vârsta, locul din arbore, altitudinea, solul și consistența arboretului influențează mai mult asupra rezistenței lemnului, de cât orientarea față de punctele cardinale, expoziția, etc.

Pentru aprecierea valorii rezultatelor încercărilor din lucrarea d-lui Pană, ar fi fost deosebit de importantă arătarea modului cum au fost luate piesele de probă din arbore, numărului și alegerii arborilor întrebuințați, numărului probelor încercate pentru fiecare din relațiile care s'a căutat să se stabilească precum și pregătirea acestor probe până la încercare. Aceasta pentru a se vedea cum s'au eliminat celelalte variabile care influențează însușirile lemnului, de s'a ajuns la izolarea unei funcțiuni de o singură variabilă, mai ales când este vorba de stabilirea influenței climei, altitudinii, solului, consistenței arboretului și vârstei arborelui asupra însușirilor lemnului. Deasemenea ar fi fost interesantă redarea tehnicii întrebuințată și rezultatelor obținute pentru aflarea influenței volumului de raze medulare și a golului celular asupra rezistenței lemnului.

Lucrarea este o reală contribuție la cunoașterea însușirilor lemnului de brad.

N. Ghelmeziu

Asociația română de poduri, șarpante și încercarea materialelor: Ședințele grupului român de încercări de materiale, 1940—1941. Extrase din Buletinul Societății Politehnice din România, vol. 50, 108 pag. București 1941.

Activitatea industrială și de construcții tot mai intensă din țara noastră a accentuat necesitatea unei mai temeinice cunoașteri a însușirilor materialelor indigene.

Din inițiativa unui grup restrâns de profesori și ingineri, care se ocupă cu încercarea materialelor, a luat ființă în toamna anului 1940 Grupul român pentru încercarea materialelor, în cadrul Asociației române de

poduri, şarpante şi încercări de materiale, spre a se da un impuls mai mare lucrărilor de acest gen.

Grupul şi-a propus următorul prim program:

1) întocmirea listei persoanelor ce se ocupă cu încercarea materialelor, a problemelor studiate în diferitele laboratoare şi a aparaturii existente în România.

2) ţinerea de şedinţe lunare pentru comunicarea rezultatelor studiilor, stabilirea colaboratorilor, completarea normelor de încercare şi întocmirea unui vocabular ştiinţific şi tehnic,

3) trezirea interesului de a publica rezultatele încercărilor şi răspândirea publicaţiilor peste hotare, în care scop se vor folosi publicaţiile noastre existente,

4) stabilirea şi eliminarea conflictelor ce rezultă din aplicarea prea strictă a normelor,

5) mărirea prestigiului membrilor asociaţiei.

La apelul făcut de iniţiatori s'au primit numeroase adeziuni. Şedinţele grupului au avut loc în localurile diferitelor instituţiuni, fiind urmate de vizitarea laboratoarelor respective.

Referatele au fost publicate împreună cu discuţiunile ce au avut loc în Buletinul Societăţii Politehnice din România, vol. 50, din care s'au extras în volum separat.

Acest volum cuprinde următoarele comunicări:

Prof. C. C. Teodorescu: Incercările cimentului în anii 1938—39;

Dr. A. Steopoe: Cercetări asupra proprietăţilor tehnice ale cimenturilor româneşti, în vederea construirii şoselelor de beton;

Ing. M. C. Mazilu: Incercări dinamice asupra balastului de cale ferată, în comparaţie cu încercarea statică;

Ing. P. Brătescu: Cercetarea pieselor metalice rupte în serviciu,

Dr. Ing. Şt. Nădăşan: Cercetarea pieselor rupte în serviciu;

Dr. Ing. Şt. Nădăşan: Incercarea fontei în caietele noastre de sarcini.

Problemele tratate în aceste comunicări şi discuţiunile de care au fost urmate au verificat, odată mai mult, imperioasa nevoe de a se da un ritm mai viu activităţii din domeniul încercării materialelor indigene.

Grupul român de încercări de materiale şi-a început activitatea şi în anul acesta.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF

Anul IV (1941), Caetul 7 (Iulie).

Erik Hägglund:

Über Schwefellignin und seine Bedeutung bei dem Sulfatkochprozess.

Despre lignina cu sulf şi importanţa sa în procesul de fierbere cu sulfat.

Cantitatea de sulf pe care o conţine lignina ce se obţine prin fierbere cu sulfat are o deosebită influenţă asupra randamentului în celuloză şi anume cu cât conţinutul în sulf creşte se măreşte producţia de celuloză.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute de autor în acest domeniu şi explicaţiile fenomenelor care au loc în timpul procesului fabricării celulozei prin procedeul cu sulfat.

Karl Friedrich:

Das Verhalten von Faserplatten gegen holzzerstörende Pilze.

Comportarea plăcilor de fibră faţă de ciupercile care distrug lemnul.

Se expun rezultatele încercărilor făcute cu plăci de fibră de diverse greutăţi specifice, impregnate sau nu cu diferite substanţe prezervative, pentru stabilirea comportării lor faţă de câteva ciuperci care distrug lemnul (Merulius domesticus, Coniophora cerebella, Polyporus vaporarius, Lenzites abietina şi Lenzites trabea). S'a dovedit că plăcile de fibră se comportă foarte bine chiar în apropierea pereţilor umezi.

Helmut Hille:

Die Dachkonstruktionen in kommenden Wohnungsbau.

Construcţia podurilor la viitoarele locuinţe.

In Germania s'a făcut un mare program de construcţii de locuinţe ieftine, care se va pune în aplicare imediat după încheierea războiului. Din cauza numărului mare de locuinţe ce se plănueşte, cât şi din aceea că ele trebue să fie ieftine, iar lemnul este destul de puţin nu numai în Germania, ci şi în alte ţări, se impune o economisire a lui cât mai accentuată.

Incă de acum se studiază drumurile economisirii lemnului în construcţia podurilor de case.

Se arată tipurile de poduri de case studiate până acum, modul lor de construcţie şi avantajele.

E. Sachsenberg, W. Wolf şi R. Gottschald:

Gesichtspunkte zur Gestaltung rohstoffsparender Kisten.

Puncte de vedere pentru confecţionarea lăzilor cu economie de materii prime.

Rezultatele încercărilor de a se ajunge prin diferite feluri de cons-

trucţie şi materiale întrebuinţate la câteva tipuri de lăzi a căror confecţionare să economisească lemnul şi fierul.

Mici comunicări:

Economisirea lemnului în Guvernământul general.

Să se depoziteze bine lemnul!

Mărirea producţiei de gudroane din lemn în Suedia.

Fabrica de spirt din lemn în Finlanda.

Finlanda întrebuinţează ulei de răşină de pin în locul firnisului.

Mărirea industriei italiene de fibre artificiale.

Infiinţarea asociaţiei constructorilor în lemn din Germania.

Dare de seamă asupra congresului din vară al Secţiei lemnului de pe lângă V.D.I. şi D.F.V. ţinut în Hersfeld la 27 şi 28 Iunie 1941.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 83 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

Dtsch. Arbeitsfront: Jahrbuch Wald und Holz 1941.

*** Warenverkehr „Holz". Nachlieferung 6, 7, 8, 9 u. 11.

F. Grünwoldt: Die Dokumentation in der Forstwirtschaft.

*** DIN Normblatt - Verzeichnis Herbst 1940.

F. Roch: Die Terediniden des Mittelmeeres.

S. Petrini: Der Forstbetrieb und dessen ökonomische und natürliche Voraussetzungen.

W. Späth: Physik und Technik der Härte und Weiche.

F. Krczil: Kurzes Handbuch der Polymerisationstechnik.

*** Die Einrichtung von Textillaboratorien.

*** Führer durch unsere Textilveredlungsmittel.

Massar, Zerban und Schwiertz: Baustoffkontingengentierung.

F. Kress: Der praktische Zimmerer.

N. Ghelmeziu

Anul IV (1941), Caietul 8 (August).

O. Kratky, A. Sekora şi R. Treer: Röntgenographische Untersuchung der Quellung von Zelluloseabkömmlingen.

Cercetări röntgenografice ale umflării derivaţilor celulozei.

Una din caracteristicile materiilor cu lanţuri moleculare lungi este însuşirea de a se umfla. In articolul acesta se arată pe scurt rezultatele studiului acestei însuşiri pe cale röntgenografică la hidratul de celuloză în apă şi nitroceluloză în diferite amestecuri lichide.

E. Gaber:

Der Einfluss der Holzfeuchtigkeit auf den Elastizitätsmodul von Nadelholz.

Influenţa umidităţii lemnului asupra modulului de elasticitate al lemnului de răşinoase.

In ultima vreme se întrebuinţează lemnul destul de umed din cauza lipsei de timp pentru uscare între tăiere şi întrebuinţare. Uscarea

naturală nu poate fi peste tot suplinită de aceea artificială, aşa că azi, în general, se întrebuinţează lemnul mai umed ca înainte, când consumul era mai redus. Deaceea s'a simţit nevoia să se cunoască mai exact comportarea lemnului la diferite umidităţi. Pentru lemnul de construcţie o cifră caracteristică este aceea a modulului de elasticitate.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute cu grinzi din lemn masiv şi din scânduri bătute cu cuie.

R. Schlüter:
Trocknung von Bauholz:
Uscarea lemnului de construcţie.

Pentru campania de construcţii plănuită nu se va mai putea întrebuinţa lemnul uscat natural. De aceea trebuesc cunoscute metodele de uscare artificială a lemnului de dimensiuni mari, astfel ca să nu se diminueze calităţile materialului.

Cercetările asupra acestei probleme au fost făcute în instalaţiile de uscare a lemnului ale firmei Siemens & Halske.

Articolul rezumă rezultatele primelor studii făcute pentru a se vedea raportul dintre umiditatea iniţială şi cea finală a lemnului, mersul şi economia uscării, precum şi aparatele de măsură necesare.

E. Doffiné:
Furnir-Verlängerungsverfahren.
Procedee pentru înădirea furnirului.

Fabricarea plăcilor de lemn lamelat şi a panelelor de mari dimensiuni necesită foi de furnir mari, care nu se pot obţine, în general, decât prin înădirea acestuia. Prin înădire se valorifică mai bine lemnul, fiindcă se pot folosi şi bucăţile mici.

Se arată procedeele şi maşinile întrebuinţate pentru înădirea furnirului. Deasemenea se analizează costul muncii necesare pentru această operaţiune.

Mici comunicări:

Schimbul de reviste al Comitetului Internaţional de Silvicultură.

Pădurile Croaţiei.

Norme noi.

Generatori de gaz din lemn în Suedia.

Proba de viteză a unui automobil cu gaz din lemn.

Paraşute din hârtie.

Plăci uşoare de construcţie pentru izolare contra frigului.

Măsuri pentru desvoltarea industriei plăcilor de fibră.

Constituirea comisiunei pentru studierea ambalajelor.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 96 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

E. Ulbrich: Hausschwamm, Nassfäulen und andere Zerstörer unserer Häuser und Bauten.

Piest: Künstliche Holztrocknung.

W. Stoy und F. Fonrobert: Holz-Nagelbau nach DIN 1052, 3 Ausg. 1941.

Cristoph & Unmack A.-G.: Wohnhäuser aus Holz. Musterbuch W 2000.

J.-P. Coulen: Les bois de mine.

H. Mäkelt: Untersuchungen von Prestoff-Achslagern für Schienenfahrzeuge.

P. Leinweber: Passung und Gestaltung (Isa-Passungen).

Tabelă cu însuşirile şi întrebuinţările lemnului de okume (gabun).

N. Ghelmeziu.

Anul IV (1941), Caietul 9 (Sept.).

E. Suenson:
Die Lage der Nullinie in gebogenen Holzbalken.

Poziţia fibrei neutre la grinzile de lemn supuse încovoierii.

Repartiţia eforturilor în grinzile de lemn supuse încovoierii nu urmează legea lui Navier. Poziţia fibrei neutre nu se poate stabili precis pe baze teoretice. De aceea s'au făcut o seamă de încercări cu grinzi de pin şi molift, în laboratorul pentru tehnica construcţiilor din Politehnica Danemarcei, spre a se stabili mersul încovoierii, în special poziţia fibrei neutre, influenţa umidităţii şi felul rupturii grinzilor. Se expun rezultatele obţinute.

W. Klauditz:
Zur Zellulosegewinnung aus Laubholz.

Fabricarea celulozei din lemn de foioase.

Se arată diferitele procedee de fabricare a celulozei din lemnul de foioase, evidenţiindu-se pentru fiecare avantajele şi desavantajele.

Procedeul cu sulfit este cel mai potrivit pentru fabricarea celulozei de bună calitate şi cu randament mare din lemnul de foioase. El nu asigură însă o întrebuinţare economică a părţilor necelulozice ale lemnului şi nu se poate extinde la sortimente care nu se întrebuinţează pentru lucru.

Procedeul alcalin ar prezenta tocmai aceste avantaje, dar nu dă o celuloză de calitate. Deaceea s'a căutat un alt procedeu, aşa zisul procedeu acido-alcalinic, care să însumeze avantajele ambelor procedee de bază.

Articolul prezintă rezultatele diverselor încercări făcute pentru rezolvarea acestei extrem de importantă problemă a industriei hârtiei şi fibrelor artificiale.

Fritz Rüsch şi Paul Sander:
Ein bauchiges Fass aus Sperrholz.
Un butoi curb din placaj.

Se arată procedeul de fabricare al butoaielor curbe din placaj întrebuinţat de atelierele I. G. Farbenindustrie A.-G. Leverkusen. Procedeul economiseşte foarte mult lemn şi metal.

Mici comunicări:

Al 10-lea congres al Comisiunei lemnului.

Norme noi.

Fabricarea combustibililor lichizi din lemn în Suedia.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 33 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

S. Koller: Graphische Tafeln zur Beurteilung statischer Zahlen

*** Die Gewinnung und Verwertung der Fichtenrinde.

O tabelă cu însuşirile şi întrebuinţările lemnului de tei.

N. Ghelmeziu

Anul 4 (1941), Caietul 10 (Oct.).

A. Frey-Wyssling:

Über das anatomische Gefüge von technisch überbeanspruchtem Holz.

Asupra structurii anatomice a lemnului tehnic supraîncărcat.

Insuşirile mecanice ale lemnului depind nu numai de rezistenţa materialelor membranei, ci şi de structura microscopică a celulelor. Se pune întrebarea dacă la lemnele tehnic supraîncărcate (lignostone, etc.) limita de rupere este funcţie de structura sa vizibilă cu microscopul sau de structura fină submicroscopică.

Rezultatele cercetărilor făcute de autor arată că la lemnele aburite şi tehnic presate partea care cedează este lamela mijlocie. La lemnele uscate la aer se arată schimbări de structură în pereţii secundari.

H. Staudinger şi E. Husemann:

Bestimmung des Zellulosegehaltes in verschiedenen Holzsorten.

Determinarea conţinutului de celuloză al diferitelor specii lemnoase.

Intrebuinţările diverse ale celulozei în stare pură au cerut o cunoaştere cât mai exactă a conţinutului de celuloză al speciilor lemnoase.

După compararea diferitelor procedee de analiză şi a rezultatelor obţinute, se descrie procedeul E. Schmidt prin care se obţine un conţinut mai mare de celuloză, datorită faptului că aceasta nu este descompusă prin reacţiunile ce au loc.

Se dau rezultatele obţinute cu acest procedeu pentru 12 specii lemnoase analizate.

Otto Graf:

Aus Versuchen mit Bauholz und hölzernen Bauteilen.

Din încercările cu lemn de construcţie şi cu părţi din construcţii de lemn.

Se dau câteva din rezultatele încercărilor făcute cu lemnul de construcţie pentru stabilirea bazelor de elaborare a normelor germane privitoare la construcţiile în lemn.

Se insistă în deosebi asupra claselor de calitate stabilite prin norma DIN 4074.

Helmut Hille:

Die Verhinderung von Zerstörungen an Holzspänesilos.

Impiedecarea stricăciunilor la silozurile pentru rumeguş de lemn.

După ce se arată care sunt pericolele de stricare a silozurilor pentru rumeguş de lemn şi se exemplifică cu cele întâmplate la un siloz al unei fabrici de făină de lemn, se arată modul cum trebue construit un siloz rezistent şi bun pentru înmagazinarea rumeguşuui de lemn.

Mici comunicări:

Programul congresului Comisiei lemnului din Berlin la 28 Nov. 1941.

Biroul de informaţiuni pentru construcţii.

Producţia şi consumul de cărbuni de lemn în Ungaria.

Celuloză din frunzele de cartof.

Norme noi.

Revista patentelor anunţate şi aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 55 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

N. Ghelmeziu

VIAŢA AGRICOLĂ.

Nr. 1/1942.

I. D. Staicu:

Distrugerea solului prin eroziune (4 pag.).

Autorul relatează un caz de eroziune provocat de apa ploilor într'un teren arat şi cultivat cu grâu în jud. Constanţa pe teritoriul comunei Palazul Mare, satul Cocoş (Horăslaru). Terenul prezenta o pantă de 4—6%.

Autorul a făcut măsurători pe o suprafaţă numai de 2 ha (350 m lung şi 60 m lat). Constată că din toamna anului 1940 până'n Mai 1941, apa ploilor a provocat 8 făgaşe mari începând din capătul de sus al locului, deci lungi de 350 m. Lăţimea lor a variat între 20 şi 50 cm. iar adâncimea era de 5—20 cm. Intre aceste făgaşe mai de seamă se aflau altele mai mici cu adâncimi până la 5 cm. şi late de 10—20 cm.

Dintr'un calcul făcut, autorul constată, că în intervalul de timp amintit apa a dislocat 107 m³, depe o suprafaţă de 1085 m³. Transportat în vale, pământul erodat a potmolit alţi 4000 m² de culturi.

Constată apoi că această acţiune erozivă a fost provocată de o cantitate mică de ploi.

In final semnalează că asemenea cazuri sunt multe în tot cuprinsul ţării, şi că trebue să dea de gândit tuturor inginerilor agronomi, agricultorilor şi oamenilor de stat. „Procesul de eroziunea solului se petrece în ţara noastră lent dar constant. Impotriva lui nu se ia nici-o măsură. Dacă vom continua să privim procesul de eroziunea solului cu aceiaşi indiferenţă ca până acum, în foarte scurtă vreme ne vom afla în faţa unor probleme atât de grele încât va fi cu neputinţă să le rezolvăm".

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT

Vol. VIII, Caetul 9/10 (Iunie-Iulie 1941).

László Földváry, Ing. şef silvic, Dr.:

Die Forstwirtschaft Ungarns nach dem Rückanschluss Oberungarns und Siebenbürgens.

Economia forestieră a Ungariei după reanexarea Ungariei superioare şi a Transilvaniei.

Julius Fröhlich, Inginer:

Einige vordringliche Probleme der Forstwirtschaft in Südosteuropa.

Câteva probleme grabnice de economie forestieră în Europa sud-estică.

In bună prietenie cu autorul de mai sus stă şi autorul articolului de faţă, care a trăit atâţia ani în mijlocul nostru, fără să fi înţeles temeiurile mai adânci ale economiei noastre forestiere. De bună seamă, nu este o întâmplare tovărăşia autorilor celor două articole de mai sus,

Dintre problemele grabnice de interes pentru viitoarea desvoltare a economiei forestiere din Sud-estul european, — de fapt, româneşti — autorul se opreşte, pe scurt, asupra

următoarelor: 1. Intocmirea unei sigure statistici forestiere; 2. Statornicirea unor rânduieli legale pentru impunerea principiului continuităţii la toate categoriile de proprietari; 3 Ingrijirea pentru o deplină regenerare a pădurilor de stejar ca şi a pădurilor amestecate de brad, fag şi molid; 4. Trecerea în administraţie de Stat a pădurilor particulare; 5. Refacerea pădurii de protecţie.

Şi acest articol merită a fi citit de toţi silvicultorii români, nu atât pentru sugestiile ce le-ar prilejui, întrucât problemele respective au fost de atâtea ori cercetate în cercurile noastre, cât mai ales pentru spiritul în care sunt înfăţişate.

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsbericht.

Cuprinde mult şi interesant material asupra împrejurărilor şi faptelor forestiere din diferite părţi ale lumii.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

— Atât numărul de faţă cât şi numărul pe Octombrie şi Noembrie al Revistei Pădurilor a apărut cu mare întârziere din lipsă de hârtie.

— Comitetul de Ad-ţie al Soc. „Progresul Silvic" în şedinţa din 3 Februarie 1942, a fixat cotizaţia anuală pentru membri la 500 lei cu o majorare de 60 lei faţă de cotizaţia din trecut. In această sumă intră şi abonamentul la Revista Pădurilor.

— Tot în aceiaşi şedinţă Consiliul a fixat taxa pentru Căminul Societăţii astfel:

a) Pentru membrii la curent cu plata cotizaţiei, 100 lei pe seară, având dreptul să locuiască 7 zile, iar peste 7 zile taxa se dublează.

b) Membrii cari sunt restanţi cu cotizaţia sau cu alte datorii către Societate, nu au dreptul să locuiască decât o singură noapte şi cu taxa dublă, adică 200 lei.

— D-l Ilia Stoianoff, Directorul pădurilor din Bulgaria a fost delegat să reprezinte Bulgaria în Comitetul Centrului Internaţional de Silvicultură dela Berlin.

— In Mon. Of. 287 din 3 Dec. 1941 a apărut decizia Ministerului Economiei Naţionale prin care se fixează preţurile de vânzarea lemnelor de foc în Bucureşti şi alte localităţi din ţară.

— Prin Decizia Ministerială Jr. Nr. 5/941, D-l Dr. Avram Vesa, subprefect al judeţului Alba, a fost delegat în mod onorific, cu girarea lucrărilor Inspectoratului de Vânătoare al judeţului Alba, în locul decedatului Dr. Ioan Vancea Victor.

Prin Decizia Ministerială Jr. Nr. 20.053/941, s'a oprit vânarea iepurilor dela 1 Februarie 1942 până la 1 Februarie 1944, pe terenul com. Coţofenii din faţă (Dolj).

— Prin Decizia Ministerială Jr. Nr. 16435 din 10 Octombrie 1941, s'a hotărît ca arendarea dreptului de vânătoare şi pescuit în apele de munte — atât prin licitaţie cu oferte închise sau prin bună învoială, să nu se aprobe dacă reflectanţii nu oferă minimum de preţ stabilit de Ministerul Agriculturii (Direcţia Economiei Vânatului).

Terenurile de vânătoare şi fondurile de pescuit din această situaţie precum şi cele pentru cari nu se vor prezenta amatori la termenele anunţate, se vor declara zone de refugiu pentru protecţia vânatului şi nu vor fi arendate până ce nu se ivesc ofertanţi serioşi.

Paza vânatului de pe terenurile din această categorie se va exercita de către un custode propus de inspectorul judeţean de vânătoare şi confirmat de Direcţia Economiei Vânatului.

In consecinţă următoarele terenuri pentru cari nu s'a prezentat nici un amator pentru arendarea dreptului de vânătoare — deşi s'au anunţat 2-3 termene — se declară zone de refugiu pentru protecţia vânatului. Terenurile comune de vânat pendinte de comunele: Lingina, Bulbuc şi Valea Mare din jud. Hunedoara, Hârşova (Constanţa), Certege (Turda), Vlădaia (Mehedinţi), pădurea Fundătura pendinte de Ocolul Silvic Regim Blaj (Târnava-Mică) şi fondul pescuit Lucăceşti (Bacău).

— Marele Stat Major a aprobat modificarea instrucţiunilor date la 2 Iunie a. c., referitoare la aprovizionarea cu muniţii a vânătorilor, în sensul că li se pot distribui pulberea, alicele şi capsele necesare confecţionării numărului de cartuşe prevăzut, adică:

Iniţial pentru fiecare armă cu permis se alocă câte 50 cartuşe sau materialul necesar pentru confecţionarea acestora; pentru armele de vânătoare cu glonţ se alocă numai 30 cartuşe de armă.

Ulterior împrospătarea se va face pe baza cererei solicitatorului, care va arăta cum şi unde a consumat cartuşele, având totodată şi viza Inspectoratului Judeţean de Vânătoare. Numărul de cartuşe cu alice ce se cere pentru împrospătare, nu poate depăşi cantitatea de 300 cartuşe trimestrial de fiecare armă aprobată, în loturi a 50 cartuşe.

Pentru armele cu glonţ acest număr se limitează la 30 cartuşe.

— In interesul aprovizionării pieţii cu carne de vânat, Marele Stat Major a dispus majorarea cotei de cartuşe cu alice, sau materiale componente, la 150 pe lună, pentru vânătorii cari posedă permis de vânătoare în regulă.

Autorizaţiile necesare, se eliberează de comandanţii de garnizoane din capitalele de judeţ, cari au competenţa să acorde vânătorilor calificaţi, membrii ai societăţilor de vânătoare, cote şi mai mari decât cea prevăzută.

DECRETE-LEGI

ADMINISTRAȚIA BASARABIEI

ORDONANȚA Nr. 17

Noi, General C. GH. VOICULESCU, Guvernatorul Basarabiei;

Având în vedere dispozițiunile art. 4 din Legea pentru organizarea Basarabiei și Bucovinei publicată în Monitorul Oficial Nr. 209 din 4.IX.1941

ORDONĂM:

Art. 1. — Sunt declarate perimetre de ameliorare în sensul art. 2 din legea pentru ameliorarea terenurilor degradate, toate terenurile degradate din cuprinsul Basarabiei, indicate de organele Subdirecției Regimului Silvic și sunt supuse normelor din Legea ameliorării terenurilor degradate, publicată în Monit. Oficial No. 141 din 28 Iunie 1930.

Proprietarii acestor terenuri rămân și pe viitor proprietari ai pădurilor ce se creiază fiind obligați a respecta prevederile Codului Silvic.

Art. 2. — Terenurile ce se indică de Marele Stat Major pentru a se creia pe ele păduri necesare apărării naționale sunt declarate ca perimetre pentru păduri de protecție — art. 8, aliniatul „c" din Legea publicată în Monit. Of. Nr. 88 din Aprilie 1935.

Proprietarii acestor terenuri rămân și pe viitor proprietari ai pădurilor ce se creiază, fiind obligați a da terenul la dispoziția organelor silvice pentru executarea lucrărilor de împădurire și a se supune prevederilor Codului Silvic și a Legii pentru pădurile necesare apărării naționale, publicată în Monit. Oficial Nr. 88/935.

Art. 3. — Pentru creiarea pădurilor comunale, Primăriile și obștiile proprietare de islazuri sunt obligate a pune la dispoziția organelor silvice din aceste islazuri, terenurile pentru creiarea de păduri comunale, astfel ca suprafața pădurii creiate să fie între 200—400 ha. grupate pe 2—4 comuni.

Aceste păduri rămân mai departe în proprietatea Primăriilor și a obștiilor respective, cu obligația de a fi supuse prevederilor Codului Silvic.

Art. 4. — Terenurile necesare creierii de păduri, pentru mărirea

procentului de păduri în sudul Basarabiei se vor repartiza de Directoratul Românizării, Colonizării şi Inventarului în suprafaţă de 50000 ha. indicate de Subdirecţia Regimului Silvic a Basarabiei.

Pădurile creiate pe aceste terenuri rămân proprietatea Statului şi supuse regimului silvic conform Codului Silvic.

Art. 5. — Pentru creiarea de zone de protecţie dealungul şoselelor şi căilor ferate, proprietarii terenurilor sunt datori a pune la dispoziţia Subdirecţiei Regimului Silvic a Basarabiei o bandă de 10—15 m. lăţime dealungul căilor ferate şi şoselelor pentru executarea lucrărilor de plantaţiuni de protecţie şi de camuflaj.

Art. 6. — Pentru creiarea pepinierelor necesare producerii puieţilor se va preda de Direcţia Romanizării, Colonizăriii şi Inventarului Public, loturi de 5—50 ha. în centrele indicate de Subdirecţia Regimului Silvic din loturile evreieşti, germanilor repatriaţi, etc.

Aceste terenuri rămân în proprietatea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, ce le va folosi în scopul de mai sus.

Art. 7. — Subdirecţia Regimului Silvic a Basarabiei este însărcinată cu întocmirea proectelor şi executarea lucrărilor la toate categoriile de păduri din prezenta ordonanţă.

Art. 8. — Toţi proprietarii terenurilor de mai sus sunt obligaţi a conlucra cu organele Subdirecţiei Regimului Silvic, contravenienţii prezentei ordonanţe vor fi expropriaţi de terenuri conform art. 8 din Legea pentru pădurile necesare apărării naţionale publicată în Mon. Of. Nr. 88 din 13 Aprilie 1935 şi art. 6 şi 7 din Legea pentru creierea zonelor militare publicată în M. Of. No. 293/1938 şi art. 24 Leg. A. T. D. după procedurile Leg. de expropriere pentru cauza de utilitate publică.

Dată în Chişinău la 15 Octombrie 1941.

Subdirectorul Regimului Silvic
Inginer Inspector G-ral Silvic,
EUGEN RĂUŢĂ

Guvernatorul Basarabiei
General C. GH. VOICULESCU

NECROLOG

† Ing. P. GHERVASIA
Cavaler al ordinului „Coroana României"
cu spade și panglică de Virtute Militară.

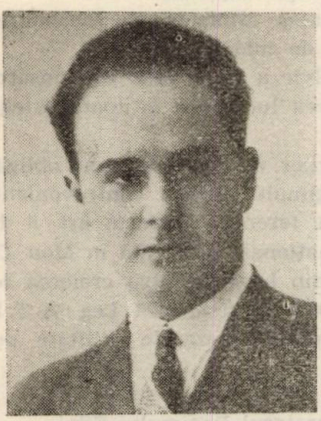

L'am întâlnit în Ucraina, în primele zile ale lui August, după ce trecusem de Kriswoe Osiero. Venia să întâlnească Regimentul meu de artilerie călăreață, unde fusese repartizat pentru războiu. Aparținea de fapt artileriei grele.

Umblase mult după regiment. Capriciile lui Marte ne îndreptau când spre Est, când spre Nord, când spre Sud; eram ca o apă care-și caută valea, iar Ghervasia reedita marșurile noastre pentru a-și putea întâlni undeva nouii camarazi, în mijlocul cărora voia să lupte pentru țara pe care o iubea cu adevărat.

Era într'o după amiază când a ajuns la Comandamentul Marei Unități sub ordinele căreia eram. Făcuse vreo două săptămâni pe drum până a dat de noi. Nesolicitat de alte ocupații, observa și nota ceeace vedea și-l impresiona: oameni, peisaj, urmele războiului, dar mai ales oameni. Il interesa atitudinea lor față de acest examne temeinic al firii, care e războiul, reacțiunea lor în fața morții și a eternității. Voia să se verifice? Voia să cunoască și simțămintele altora? Voia să-și justifice lui însăși spiritul de jertfă de care era animat, prin această cunoaștere a celorlalți? Nu știu. Dacă nu s'a pierdut carnetul lui cu notări zilnice, am afla. In orice caz, era un hotărît. Se traducea asta prin liniștea cu care vorbea despre războiu, moarte, victorii. Era un echilibrat. Domol la vorbă și la mers, parcă se trăda și prin firea lui, că venia dela „Greu". Era conștient de acest lucru și glumea întrebându-mă, dacă la „călăreață", în adevăr e vorba de mai multă sprinteneală și viteză.

Pe urmă a fost repartizat la una din baterii. Până în Septembrie, n'a participat la lupte prea importante, ci numai la marșuri lungi și forțate de urmărire a inamicului pus pe fugă. Un aspect al războiului.

In Septembrie însă, trei săptămâni în şir în defensiva de pe Nipru, a fost mereu în baterie şi observator înaintat sub un foc inamic infernal în toată puterea cuvântului. Pe urmă a trecut Niprul, iar marşuri de epopee şi a intrat în luptele dela Isvestia, botezată generic — împreună cu altele — bătălia din Stepa Nogai. Aci e repartizat cu bateria lui la un regiment de călăraşi, are de înfruntat un inamic mult superior în număr (2 divizii contra 1 regiment). Era ofiţer observator înaintat. La 27 Sept. e rănit grav în piept de o schijă de obuz şi evacuat. După 2 zile moare într'un spital de campanie.

Şi-a încheiat în felul acesta viaţa, aşa după cum doria: cu faţa la inamic, în slujba patriei, participând activ la războiul de afirmare a voinţei de existenţă a naţiunii.

După victoria din Stepa Nogai, regimentul în urmărirea inamicului se angajase în bătălia de încercuire dela Marea de Azov. După ce s'a terminat şi această perioadă (Octombrie), a început numărătoarea celor care au rămas. S'a aflat în felul acesta despre sfârşitul lui şi că e înmormântat undeva în Ucraina.

Regretul camarazilor a fost mare. Venit nou în Regiment reuşise să-i cucerească prin seriozitatea lui naturală, prin vorba cumpănită, prin sociabilitatea neafectată, prin pregătirea lui şi desigur prin vârstă, căci depăşia pe mai toţi comandanţii de baterii.

In Ghervasia, Regimentul a pierdut unul din ofiţerii de nădejde. Dar a pierdut şi Corpul Silvic unul din ostaşii entuziaşti şi credincioşi, pe unul din acei ingineri, cari odată terminată şcoala nu se înmormântează de vii undeva într'o administraţie pierdută de centru, ci păstrează contactul cu cartea şi scrisul. Frecventa congresele noastre şi colabora la revistele de specialitate, găsindu-şi timp pentru studiile profesionale în cadrul problemelor întâlnite la ocol. Era un om activ şi plin de viaţă, cu tot aspectul potolit al firii lui de moldovean; dorit şi apreciat în cercurile camarazilor pentru spiritul şi umorul lui, dar şi pentrucă îndrăsnia să aibă idei proprii.

Acum, s'au terminat toate. Lângă el, în spitalul de campanie în care şi-a trăit ultimile două zile, camarazii n'au putut veni şi nici la înmormântare n'au participat. Imaginile şi gândurile celor scumpi ai lui au fost singurii străjeri şi însoţitori pe drumul cel din urmă. Aşa a fost să fie.

Şi-a dat viaţa pentru ţară, înscriindu-se în cartea neamului. Ofiţerii Regimentului şi inginerii silvici, în doliul tăcut dar mândru cuvenit eroilor, îşi vor aduce mereu aminte de sublt. şi inginerul Ghervasia.

Fie-i ţărâna uşoară şi
Dumnezeu să-l odihnească în pace!

T. B.

† ANDREI IONESCU
Inginer Consilier silvic

Sufletul Societăţii „Progresul Silvic", este cernit la pierderea timpurie şi dureroasă a unuia dintre cei mai merituoşi membri ai săi, consilierul Andrei Ionescu.

El a fost, ca mulţi dintre noi, copilul frumoaselor coline ale Ţării noastre. Născut în comuna Tătărani din jud. Dâmboviţa, îşi trăgea obârşia pe care a respectat-o şi a iubit-o, din straturile adânci şi de temeiu ale poporului.

Luptând cu greutăţi cari apăsau asupra unei familii modeste şi numeroase, el trece strălucit prin toate treptele învăţământului, iar atunci când urma să-şi aleagă un drum în viaţă, legământul sfânt cu pământul din care se ridicase, îl chiamă puternic spre cariera de inginer silvic şi face din el un puternic şi convins susţinător al uneia dintre cele mai frumoase, cele mai specifice, dar şi mai puţin cunoscute şi mai puţin înţelese podoabe ale ţării, spre pădure. Andrei Ionescu a fost un student de elită al Şcolii Superioare de Silvicultură dela Braneşti, într'o vreme în care trebuia mult curaj şi multă abnegaţie să te dedici carierii silvice şi pădurii, care fără a fi înţeleasă, avea totuşi nevoie de puternici apărători. In acea epocă, un suflu înviorător, viguros şi idealist ne călea sufletul pentru greaua carieră de pădurar şi pentru războiul nostru cel mare de atunci, care trebuia să ne aducă întregirea firească şi definitivă a Neamului.

El intră, în pragul războiului trecut, în slujba pădurilor Ţării, primind din primele zile însărcinări grele, în locuri îndepărtate, în pă-

durea Seaca Optășeani, spre a lua dela început contact imediat cu toate realitățile carierei și ale pădurei românești.

După ce își face apoi cu cinste datoria pentru care se pregătise, datorie de ostaș al Țării, ca ofițer în marele și greul războiu al reîntregirii noastre din 1916—1919, Andrei Ionescu își reia însărcinarea de inginer silvic, iarăși dela obârșia cea adevărată, dela ocolul silvic — de data aceasta la Crețești în Moldova — deci dela locul care constitue cea mai grea, dar și cea mai înaltă școală a carierii. De aici, el este chemat în Ad-ția silvică din Iași, unde frumoasa sa inteligență, puterea sa de muncă și dorința de a-și lărgi și de a-și adânci orizonturile și temeiurile pregătirii sale în direcția juridică și economică, îl face să urmeze și să absolve cu distincție cursurile Facultății de Drept dela Universitatea din Iași. Aici, în afară de atribuțiunile sale de serviciu, el ocupă în mod onorific și conferința de Silvicultură generală dela Facultatea de Științe (secția agronomică) unde cu minunatele sale daruri el reușește să insufle câtorva generații de studenți, înțelegerea, respectul și cultul pentru pădure.

Chemat ulterior, în 1930, în Ad-ția Centrală, este însărcinat, deși tânăr, cu greaua și înalta funcțiune de Secretar al Consiliului Tehnic al pădurilor, în care Andrei Ionescu putea să-și valorifice munca și priceperea sa tehnică și juridică, ceeace i-a adus curând apoi calitatea de membru al acestui Consiliu, calitate cu care își sfârșește acum, așa de neașteptat, frumoasa și rodnica sa carieră.

Înăuntrul Soc. „Progresul Silvic", Andrei Ionescu este ales foarte de timpuriu de încrederea generală a membrilor, în Consiliul de Administrație, în care, de mai multe ori reales, funcționează fără nici o întrerupere timp de 15 ani, apropiindu-se de pragul la care, după Statutele Societății noastre, putea să-și dobândească prin meritele sale calitatea de membru de drept.

Violciunea spiritului său, cultura generală și profesională, temperamentul său, entuziasmul și însuflețirea sa în luptă, fac din el un nume, un membru ales al Societății, un colaborator de neuitat al Consiliului Societății, dar și Secretarul General al acesteia.

Legătura lui indisolubilă cu pământul și cu neamul care îl născuse și îl crescuse, o adâncă înțelegere a pădurii și a carierii căreia se devotase, cunoașterea realităților din cadrul economiei și mai cu seamă al exploatărilor forestiere, contribuesc a contura de timpuriu atitudinea de luptător hotărît a lui Andrei Ionescu în Consiliul de Administrație, în adunările generale și în congresele forestiere organizate de Societatea noastră.

Consemnăm aci această virtute, care strălucește în viața acestui om.

Școala pe care o făcuse în mijlocul nostru și însușirile sale personale fac din Andrei Ionescu, Secretarul General pe mai mulți ani

al Asociaţiei Generale a Inginerilor din România, în care calitate a ştiut şi a reuşit să fie unul dintre susţinătorii şi animatorii acestei Societăţi, care înseamnă de pe acum atât de mult în istoria vieţii noastre inginereşti şi în redresarea neamului.

Aceleaşi însuşiri era firesc să facă din Andrei Ionescu şi un membru al Secţiei Silvice din Colegiul inginerilor, pentru înfăptuirea căruia a luptat puternic, convins şi susţinut, cum şi din consiliul Confederaţiei asociaţiei profesioniştilor intelectuali.

In toate aceste posturi grele de comandă şi de luptă, Andrei Ionescu a fost unul şi acelaş, un stâlp al românismului.

El pleacă acum dintre noi cu cea mai frumoasă distincţiune: conştiinţa că şi-a făcut datoria faţă de neam, faţă de ţară, faţă de pământul nostru şi faţă de pădurile ţării. El se duce dintre noi, dar pilda lui rămâne!

M. D. D.

SUBSCRIEŢI LA IMPRUMUTUL INTREGIRII

† GH. TEODORESCU (AMICU)

Inginer inspector general silvic — pensionar

Cu G. Teodorescu-Amicu dispare încă unul din acea frumoasă generaţie de tineri studenţi universitari şi bacalaureaţi cari în 1902 şi 1903, au contribuit la ridicarea potenţialului Şcoalei Speciale de Silvicultură dela Brăneşti, transformându-se în Şcoală Superioară de Silvicultură, la îndemnul lui N. Gh. Popovici, căruia i se datoreşte exclusiv promovarea învăţământului silvic din acea vreme.

*

G. Teodorescu s'a născut la 15 Aprilie 1878 în oraşul Alexandria (Teleorman), dintr'o modestă familie, cunoscând suferinţa încă de mic copil, prin pierderea tatălui său, încă din primii ani ai vieţei.

Cursul primar l'a făcut în oraşul Alexandria fiind clasificat printre primii.

In toamna anului 1889 s'a înscris la gimnaziul clasic din Alexandria, pe care'l absolvă în 1894 fiind singurul promovat la matematici din clasa sa.

In continuarea studiilor, în acelaş an se înscrie în clasa V a Liceului „Alexandri" din Galaţi pe care îl termină în 1897.

Bacalaureatul şi l-a luat în 1897 la centrul dela Universitatea din Bucureşti.

După aceia s'a înscris la Facultatea de Ştiinţe din Bucureşti, în care timp, paralel cu cursurile universitare, fiind lipsit de mijloace, făcea şi pe suplinitorul la diverse licee, pentru a se putea întreţine.

In toamna anului 1902 şi 1903, când N. G. Popovici, fostul Director al Pădurilor din acea vreme, făcea propagandă şi printre studenţii Facultăţei de Ştiinţe din Bucureşti de a îmbrăţişa cariera silvică, l'a determinat şi pe studentul G. Teodorescu (care era aproape să-şi ia licenţa)

să se înscrie în 1903 la examenul de admitere în Şcoala Superioară de Silvicultură dela Brăneşti. Aşa că intrând în şcoală (II-a serie de bacalaureaţi) era cel mai în vârstă din seria sa, fiind şi ofiţer de rezervă.

Datorită blândeţei sale, faţă de colegii mai tineri, şi a respectului ce i se datora de ei, din primele zile, i s'a zis „Amicu" şi cu acest nume Amicu, a fost cunoscut şi în corpul silvic.

In 1907 terminând Şcoala Superioară dela Brăneşti, prin recomandarea lui P. A. Grunau, Directorul şcoalei din acea vreme, către I. Kalinderu, Administratorul Domeniilor Coroanei, a fost numit silvicultor la Domeniul Borca din jud. Neamţ, — apoi la Sadova (Dolj).

In 1908 demisionând din Serviciul Domeniilor Coroanei, a fost primit în Corpul Silvic al Statului cu gradul de silvicultor asistent la ocolul silvic Râşca (jud. Suceava), iar mai apoi, Şef al ocoalelor silvice Tătăruşi, Adâncata, Râşca.

In 1913 a luat parte în campania din Bulgaria şi a fost înaintat la gradul de căpitan în rezervă când i s'a conferit şi „Avântul Ţării 1913". In 1916 fiind mobilizat, după un an, a fost avansat pe front la gradul de maior în rezervă în care calitate a luptat tot timpul războiului pe front. Pentru actele sale de bravură i s'a conferit „Coroana României" în gradul de cavaler cu panglica de „Virtute Militară" şi „Crucea comemorativă 1916—1918,,, şi medalia „Victoria" 1924.

In timp de pace, în 1939, i s'a conferit „Răsplata Muncei" iar în 1939, „Medalia centenarului Regelui Carol I".

*

Reintors din războiul 1916—1918, a fost mutat la Direcţia Silvică Iaşi, când în 1920 a fost înaintat sub inspector silvic. In 1927 a fost înaintat Inspector silvic, când a fost numit şi Director al regionalei silvice Iaşi.

A fost transferat apoi în Transilvania la Mercurea Ciucului. In 1930 a fost înaintat Inspector general silvic onorific la Centrala Bucureşti, cu atribuţia controlului ocoalelor silvice din Moldova şi Basarabia. In 1933, se retrage la Iaşi, muncind liniştit până a eşit la pensie.

Rămân în urma lui două lucrări silvice de o reală valoare pentru Silvicultura românească, mai ales atunci când nu apăruse şi la noi lucrări care să unifice principiile de estimarea pădurilor atât de diferite după fiecare autor. Prima ediţie a acestei cărţi a apărut în 1919 intitulată *„Călăuza teoretică şi practică a estimatorului de păduri"*, ediţie care s'a epuizat imediat.

Ediţia a II-a este o complectare a primei ediţii, mult mai desvoltată, cu procedee bazate pe calcule mai înalte şi numeroase exemplificări, se găseşte în manuscris de 400 coale, care însă, după o muncă de 20 ani, n'a avut fericirea să vadă lumina tiparului.

Lăsând urmaşilor grija retipărirei acestei cărţi, G. Teodorescu-Amicu, şi-a împlinit misiunea şi prin lucrările sale a făcut ca numele său să nu fie dat uitărei.

După eșirea la pensie, s'a retras la Brusturi (Jud. Baia), în acel sat moldovenesc, trăind modest în mijlocul familiei lui dragi. Fiind suferind de inimă, s'a stins ușor înconjurat de ai săi intimi, fiind înmormântat la cimitirul dn com. Brusturi (Baia).

De vestea încetărei sale din viață, „Progresul Silvic" a aflat doar din ziare, așa că regretăm adânc, că la mormântul lui, Soc. „Progresul Silvic" n'a avut posibilitatea de a participa.

Soc. „Progresul Silvic" regretând pierderea acestui distins membru al ei, transmite pe această cale, condoleanțe îndureratei sale familii.

M. P. F.

ANUNȚAȚI DIN TIMP SCHIMBĂRILE DE ADRESĂ

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 8

Şedinţa Consiliului de Administraţie din 9 Mai 1941

Prezenţi Domnii: Al. Butoi, I. C. Demetrescu, M. Drăcea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, At. Haralamb, G. Năstăsescu, At. Nedelcovici, M. Rădulescu, V. N. Stinghe şi I. Zeicu.

Şedinţa se deschide la orele 19 şi 30 sub preşedinţia d-lui Prof. M. Drăcea.

Ordinea de zi:

— Darea de Seamă pentru Adunarea Generală
— Diverse administrative
— Comunicări.

Intrându-se în ordinea de zi, se citeşte proectul de dare de seamă privind activitatea Consiliului în anul 1940. Se adoptă, cu anumite retuşări, cu care sunt însărcinaţi D-nii: prof. V. N. Stinghe, C. Emanoil şi N. Ghelmeziu.

Se iau apoi o serie de dispoziţiuni în legătură cu ţinerea Adunării Generale. Autorizaţia pentru ţinerea Adunării Generale s'a obţinut.

D-l Profesor M. Drăcea, preşedintele Societăţii, informează Consiliul că în ziua de 11 Mai a. c. va sosi în ţară d-l Fr. Alpers, Ministrul pădurilor în Germania. In programul ce i se va face pe timpul şederii D-sale în Ţară, va fi, în afară de vizitarea pădurilor din jurul Capitalei şi o vizită la Societatea „Progresul Silvic", D-sa dorind să ia contact cu Consiliul Societăţii. Această vizită va avea loc Luni, 12 Mai a. c. ora 16.

D-l Ghelmeziu cere din nou lămuriri asupra modificărilor ce urmează a se aduce legii corpului silvic, în legătură cu stagiile pe teren ce se cer membrilor corpului. Arată situaţiile speciale în care se găsesc membrii corpului, care activează la Şcolile silvice de toate gradele, ICEF, Cooperaţie, Primării, Cadastru, etc.

La comunicare se raliază şi D-nii Ilie C. Demetrescu şi At. Haralamb.

D-l D. Grozescu arată că se vor ţine seamă, chiar în lege, de aceste cazuri speciale.

Consiliul hotărăşte apoi primirea în Societate a d-lui Fedorovici.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, şedinţa se ridică, anunţându-se o nouă şedinţă pentru Vineri 16 Mai a. c. ora 19.

PREŞEDINTE: (ss) *M. Drăcea* *Secretar:* (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 9

Şedinţa Consiliului de Ad-ţie din 16 Mai 1941

Prezenţi D-nii: M. Drăcea, H. Lazăr, G. Năstăsescu, M. Rădulescu, Ilie Demetrescu, C. Emanoil, At. Haralamb, D. Sburlan, N. Ghelmeziu, At. Nedelcovici, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, I. Zeicu, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, D. Grozescu, Tr. Heroiu.

Şedinţa se deschide la ora 19 sub preşedinţia d-lui Prof. M. Drăcea, preşedinte.

Ordinea de zi:

1. Adunarea Generală
2. Cooptarea unui membru în Consiliul de Ad-ţie
3. Diverse.

D-l C. Emanoil, secretar general, citeşte procesul-verbal al şedinţei Comitetului de Direcţie din 15 Aprilie 1941; Consiliul ratifică procesul-verbal.

D-l Preşedinte salută pe d-l Consilier Suhăţeanu care, în calitatea de preşedinte al Consiliului tehnic al pădurilor a intrat în Consiliul de Ad-ţie al Societăţii.

Domnii raportori ai problemelor dela ordinea de zi a Adunării Generale expune situaţia referatelor primite.

Se pun la punct ultimele măsuri în legătură cu Adunarea Generală.

D-l Consilier Horia Lazăr propune ca să se renunţe la excursia din ziua a treia a Congresului, date fiind ocupaţiile la care sunt imperios chemaţi să răspundă azi inginerii silvici. Se aprobă.

Dacă rămâne timp, Luni, se va face probabil o vizită la muzeul silvic.

D-l Butoiu se deleagă cu organizarea participării presei la Congres.

In locul vacant din Consiliul de Ad-ţie Secretariatul Consiliului propune şi se aprobă a se coopta d-l Comşia. Se aprobă cu unanimitate.

CAPIR-ul anunţă Adunarea Generală pentru ziua de 25 Mai crt Delegaţii Societăţii la CAPIR sunt rugaţi a participa la adunare.

D-l Ing. Al. Ştefănescu solicită să ţină o conferinţă despre biurocratism la Cercul de studii al Societăţii. Se va lua în considerare la întocmirea programului conferinţelor la Cercul de studii.

Şedinţa se închide la ora 20 şi 15.

PREŞEDINTE: (ss) *M. Drăcea* *Secretar:* (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 10

Şedinţa din 20 Iunie 1941

Prezenţi: Al. Butoiu, I. C. Demetrescu, M. Drăcea, C. Emanoil, N Ghelmeziu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Năstăsescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, D. Sburlan, V. Stinghe.

Şedinţa se deschide la ora 19.45 sub preşedinţia d-lui prof M. Drăcea.

Ordinea de zi:

1. Lucrări dela adunarea generală
2. Situaţia construcţiilor dela Govora şi Carmen Sylva
3. Răspunsul Soc. de Gaz şi Electricitate
4. Diverse — Administrative.

1. D-l Preşedinte mulţumeşte d-lor consilieri pentru modul cum s'au pregătit lucrările adunării generale.

Se hotărăşte ca moţiunile adunării generale să se prezinte d-lui Ministru Sichitiu în ziua de 21 Iunie, de o delegaţie a consiliului formată din d-nii: M. Drăcea, H. Lazăr, Năstăsescu, V. Stinghe, D. Grozescu şi A. Nedelcovici.

Se hotărăşte ca d-l prof. V. Stinghe să se ocupe cu tipărirea dărilor de seamă ale adunărilor generale din anii 1940 şi 1941.

2. D-l C. Emanoil informează consiliul că Vila Sylva s'a rechiziţionat şi ocupat complect de armata germană. Dulapurile, cearceafurile, păturile şi covoarele s'au depozitat în câteva camere rezervate pentru aceasta.

D-l Iliescu Marin, intendentul vilei, cere majorarea salariului. Se aprobă majorarea salariului la 3.000 lei pentru intervalul 1 Iunie—1 Octombrie 1941.

Vila dela Carmen-Sylva a fost rechiziţionată în iarnă tot de armata germană. Vila a fost foarte rău întreţinută. S'au cerut despăgubiri. S'au obţinut până acum doar 4.000 lei. S'a făcut contestaţie. D-l insp N. Caragea se ocupă îndeaproape de această vilă. Lengeria s'a depozitat. Se hotărăşte ca vila să nu se locuiască în sezonul acesta.

3. D-l C. Emanoil informează consiliul asupra stadiului tratativelor cu Soc. de Gaz şi Electricitate relativ la despăgubirea cerută de noi pentru stricăciunile cauzate de căderea calcanului clădirii Soc. de Gaz şi Electricitate peste acoperişul clădirii noastre cu ocazia cutremurului. Se ceruse o despăgubire egală cu cel puţin 50% din cheltuelile de reparaţii. Verbal s'a comunicat d-lui C. Emanoil că Soc. oferă 30.000 lei despăgubiri contra unei declaraţii că nu mai avem nici o altă pretenţie.

Se hotărăşte ca să se ia din nou contact cu conducerea Soc. spre a se vedea dacă nu se poate obţine mai mult.

Comitetul de direcţie va tranşa această chestiune şi anume spre a obţine cel puţin cei 30.000 lei oferiţi de Soc. de Gaz şi Elecetricitate

4. — Diverse.

— Capir-ul trimite un chestionar cu rugămintea de a se răspunde total sau în parte până la 10 Iulie.

Se hotărăşte să se trimită chestionarul tuturor membrilor Consiliului spre a da răspunsul pe care îl cred.

— Se admite ca membru în soc. d-l ing. Cerbulencu Anatolie.

— Se citeşte adresa d-lui ing. C. Călinescu relativ la starea lucrărilor pavilionului dela Amara. Se aprobă propunerile făcute.

— Consiliul aprobă cumpărarea unui tablou al D-nei Cezar Cristea cu suma de lei 8.000.

Şedinţa se închide la ora 21.

PREŞEDINTE: (ss) *M. Drăcea* *Secretar:* (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 11

Şedinţa din 8 Iulie 1941.

Prezenţi D-nii: A. Comşia, M. Drăcea, M. Florescu, N. Ghelmeziu, C. Emanoil, Tr. Heroiu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, D. Sburlan, V. Stinghe, I. Zeicu.

Şedinţa se deschide la ora 19.45 sub preşedinţia d-lui prof. M. Drăcea.

Ordinea de zi:

1. Organizarea lucrărilor pentru timpul verii
2. Situaţia vilelor dela Govora şi Carmen Sylva
3. Diverse, Administrative.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Preşedinte salută intrarea în consiliu a D-lui Aurel Comşia.

D-l Comşia mulţumeşte consiliului pentru cinstea ce i s'a făcut a fi cooptat în consiliu şi asigură consiliul de tot concursul D-sale.

1. Se hotărăşte ca pe timpul verii şedinţele consiliului să se ţină după necesităţi. In permanenţă lucrează Comitetul de Direcţie.

D-l Secretar General C. Emanoil va pleca, probabil în Basarabia. In timpul absenţei D-sale, lucrările de secretariat vor fi ţinute de D-l N. Ghelmeziu.

2. D-l Secretar general C. Emanoil informează consiliul că vila dela Govora este rechiziţonată încă de armata germană:

Primăria Com. Govora cere cota de impozite comunale.

S'a făcut corespondenţă necesară pentru amânarea plăţii acestor impozite până la încasarea banilor din rechiziţie.

Vila dela Carmen-Sylva este închisă.

3. D-l Preşedinte anunţă că s'a prezentat D-lui Ministru Sichitiu moţiunea dela adunarea generală.

Se aprobă cererea revistei „Pădurea Românească". D-l casier şi comitetul de Direcţie vor studia de unde se vor plăti banii.

— Se reaminteşte membrilor consiliului de circulara CAPIR-ului şi se face din nou apel de a i se răspunde.

— Se aprobă 2.000 lei ca abonament la revista „Statul Românesc".

— D-l Preşedinte aduce la cunoştinţă publicarea unui articol despre capre în Universul.

Se va face un comentariu al acestui articol în Revista Pădurilor.

Şedinţa se închide la ora 21.

PREŞEDINTE: (ss) *M. Drăcea* *Secretar:* (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 12

Şedinţa din ziua de 6 Septembrie 1941

Prezenţi D-nii: Al. Butoiu, C. Chiriţă, Comşia, Demetrescu, M. Drăcea, C. Emanoil, N. Ghelmeziu, M. Rădulescu, D. Sburlan şi V. Stinghe.

Şedinţa se deschide la ora 19.45 sub preşedinţia d-lui prof. M. Drăcea.

Ordinea de zi :

1. Contribuţia Societăţii la Imprumutul Intregirii
2. Situaţia vilelor Societăţii
3. Diverse — Administrative.

1. Se hotărăşte să se contribue la Imprumutul Intregirii, următoarele sume :

300.000 lei pentru Bucureşti
100.000 „ „ Govora
5.000 „ „ Carmen-Sylva, în rate lunare.

2. D-nul Paia expune situaţia vilei dela Govora, care este acum locuită de armata germană.

Se hotărăşte:

— să se angajeze la vila din Govora un paznic în plus pentru noaptea, în caz că va fi nevoie, dacă armata germană rămâne pe iarnă.

— să nu se plătească taxa de vizitator cerută de Primăria Govora.

— lengeria, covoarele, saltelele, etc., afară de mobilier dela vila Carmen Sylva, să se evacueze la Ocolul Silvic Basarabi (Murfatlar).

3. D-nul M. Rădulescu propune să se intervină pentru achiziţionarea unei vile la Slănicul Moldovei dintre vilele dela evrei.

Se hotărăşte să se facă o intervenţie în acest sens. Se deleagă D-nii: M. Rădulescu, A. Butoiu şi C. Emanoil să se ocupe cu această chestiune.

— Se aprobă o subvenţie de 20.000 lei, Eforiei de Vânătoare dela Brăneşti.

— Se admite ca nou membru în Societate, D-nul Inginer Comes Titus.

D-nul Președinte citește un proiect de apel din partea Societății, către toți Inginerii silvici pentru a se da un impuls mai mare activității vânătorești.

Consiliul roagă pe D-nul Președinte ca împreună cu D-l Ing. Comșia să complecteze apelul în sensul celor discutate în Consiliu.

D-nul Președinte dă informații asupra modului cum a luat ființă Academia de Agricultură. De această lege nu s'a luat cunoștință, decât după publicarea ei. Nu s'a cerut Soc. Progresul Silvic nici un aviz în privința acestei Legi, iar D-nul Președinte declară că nu a avut cunoștință sub nici o formă de această Lege.

Se hotărăște ca această chestiune pe care Societatea o găsește foarte importantă, să fie pusă la ordinea de zi, a ședinței următoare.

Se hotărăște să se plătească D-lui Avocat Babenco pentru serviciile aduse Soc. pe anii 1940/941, suma de lei 20.000.

Ședința se închide la orele 21 și jumătate.

PREȘEDINTE: (ss) *M. Drăcea* *Secretar:* (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 13

Ședința din 30 Septembrie 1941

Prezenți D-nii: Stinghe, Florescu, Năstăsescu, Suhățeanu, Rădulescu, Heroiu, Rodoteatu, Ionescu Andrei, Zeicu, Ghelmeeziu, Comșea, Emanoil, Butoi.

Ședința se deschide dela ora 19.45 sub președinția d-lui prof. V. Stinghe.

Ordinea de zi:

1. Secția Silvică din Academia de Agricultură
2. Diverse — Administrative
3. Comunicări.

Se citește și se aprobă procesul-verbal din ziua de 20 Iunie 1941.

1. Se ia în discuție punctul No. 1 dela ordinea de zi.

D-l Andrei Ionescu protestează vehement contra modului cum a fost făcută legea Academiei de Agricultură.

La acest protest se raliază toți membrii consiliului. După discuțiuni ample, consiliul hotărăște:

a) redactarea unui memoriu adresat d-lui Ministru împotriva înglobării silviculturii ca secție în Academia de Agricultură;

b) înserarea unui comunicat în ziare asupra celor discutate în această ședință, relativ la înființarea Academiei de Agricultură;

c) cei prezenți declară că nu vor primi să facă parte din Academia de Agricultură și se va recomanda celorlalți membri ai Societății să nu primească a fi membri ai acestei Academii sub sancțiunea desavuării;

d) la rectarea memoriului vor lucra d-nii: M. Drăcea, Tr. Heroiu, A. Ionescu, M. Suhăţeanu şi G. Năstăsescu;

e) la redactarea comunicatului pentru presă vor lucra d-nii: A. Ionescu şi C. Emanoil.

2. Diverse şi Comunicări.

— Armata Germană anunţă că până la 15 Oct. crt. vor libera vila dela Govora.

Se hotărăşte ca în caz că nu va putea să fie Dl. Paia prezent la predarea vilei, să se delege dl. ing. Simion Ghica cu aceasta.

— S'a rechiziţionat parte din lengeria dela Govora în val. de cca. 2.000.000 lei la preţurile de azi.

— D-l ing. Tocuşef cere demisionarea din Societate. Se aprobă.

— D-nii ing. Florescu Ilie şi Dămănceanu Enache cer găzduirea fiilor lor condidaţi la Fac. de Silv. în căminul societăţii. Se aprobă.

— Se citeşte răspunsul din partea Casei Majestăţii sale la felicitarea de 1 an de domnie.

— Se citesc cererile femeilor de serviciu de a li se mări salariul. Se hotărăşte să i se plătească 2700 lei celei care are locuinţă şi 3200 lei celei care nu locueşte în căminul Societăţii.

Şedinţa se închide la ora 21,30.

PREŞEDINTE: (ss) *M. Drăcea* *Secretar:* (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 14

Şedinţa din 14 Octombrie 1941

Prezenţi D-nii: C. Chiriţă, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. Drăcea, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, V. Sabău, V. N. Stinghe, Ion Zeicu.

Şedinţa se deschide la orele 10,30 sub preşedinţia D-lui prof. M. Drăcea, preşedinte.

Ordinea de zi:

1. Memoriul în chestiunea Academiei Agricole
2. Diverse — Administrative
3. Comunciări.

Inainte de a intra în ordinea de zi, se ţine un minut de reculegere pentru colegul Roman Berenţan, căzut pe frontul dela Odesa.

Se ţine deasemenea un minut de reculegere pentru colegii: Nacu Scrima, Horia Grecu, Ernest Thomae, Th. Sărăţeanu şi Gh. Teodorescu, decedaţi în ultimul timp.

Si citesc procesele verbale ale şedinţelor din 6 şi 30 Septembrie şi se aprobă.

1. D-l M. Drăcea, citeşte proiectul de memoriu către D-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor referitor la înfiinţarea Academiei Agricole.

2. Diverse:

a) Vila dela Govora a fost evacuată de armata germană şi a fost preluată de către D-l N. Paia, delegatul Societăţii. S'a întocmit un proces-verbal de luare în primire prin care germanii se obligă să facă reparaţiile specificate şi să înlocuiască obiectele distruse.

b) Se aprobă cumpărarea unor bilete în valoare de 3.000 lei pentru o serbare a Consiliului de Patronaj.

c) AVIS Lugoj cere o subvenţie. Se aprobă ultima sumă disponibilă, la acest articol, în buget.

d) Se aprobă demisia din Societate a D-lui Ing. Albrich Lothar, care a plecat în Germania.

e) Se deleagă D-l Secretar General Emanoil să refere asupra cererii de majorarea salariului D-lui N. Paia. Totodată D-l Emanoil se deleagă să întocmească un statut al personalului Societăţii.

Şedinţa se ridică la orele 21.

PREŞEDINTE: (ss) *M. Drăcea* *Secretar:* (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 15

Şedinţa dela 4 Noembrie 1941

Prezenţi D-nii: Comşia A., Drăcea M., Ghelmeziu N., Heroiu Traian, Lazăr Horia şi V. N. Stinghe.

Neintrunindu-se numărul statutar de membri, nu s'a putut ţine şedinţa.

PREŞEDINTE: (ss) *M. Drăcea*

PROCES-VERBAL No. 16

Şedinţa din 25 Noembrie 1941

Prezenţi D-nii: Al. Butoi, Const. Chiriţă, A. Comşia, I. C. Demetrescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. Stinghe, M. Suhăţeanu, I. Zeicu.

Şedinţa se deschide la ora 19,45, sub preşedinţia d-lui prof. M. Drăcea, preşedinte.

Ordinea de zi:

1. Discuţiuni asupra organizării profesionale,
2. Statutul personalului ad-tiv al Societăţii,
3. Diverse-administrative.
4. Comunicări.

1. Discuţiuni asupra organizării profesionale.

D-l profesor M. Drăcea, arată că d. Vice-Preşedinte al Consiliului

de Miniştri, d. Prof. Mihail Antonescu, în discursul ţinut la Colegiul Inginerilor, a expus modul cum d. Mareşal Antonescu înţelege să organizeze, în noul Stat, profesiunile.

Prezintă textul neoficial al comunicării d. Vice Preşedinte al Consiliului, la Colegiul Inginerilor.

Rezumând principilie din comunicarea făcută, arată că s'au desprins ideile diriguitoare, următoare:

— Creiarea unui mare corp profesional, al tuturor inginerilor români, cu mai multe secţiuni, care să fie un organ de selecţie şi erarhie profesională, cu dreptul de reprezentare şi participare la funcţiile de Stat şi particulare, după recomandările exclusive ale acestui corp profesional;

— Participarea reprezentaţilor Corpului Ingineresc, la Consiliul de Stat;

— Elaborarea unui program de înfăptuiri naţionale, pe care să-l prezinte guvernului.

D. Vice Preşedinte al Consiliului a cerut ca în termen de 3 săptămâni să se prezinte propunerile asupra organizării profesionale a inginerilor din România, pe aceste baze.

Faţă de cele comunicate de d. Vice Preşedinte al Consiliului, d. prof. Drăcea a pus în discuţiune următoarele probleme:

1. Din comunicarea făcută, nu a rezultat dacă se mai păstrează Corpul Technic al Inginerilor din serviciul Statului şi deci, trebuie luată o atitudine în această chestiune.

2. Care este soarta diferitelor asociaţiuni de ingineri — Progresul Silvic, Soc. Ingineri Agronomi, Asociaţia Ing. de Mine, etc. — faţă de viitorul colegiu sau corp profesional al inginerilor.

S'ar părea că, aceste asociaţuini ar urma să treacă problemele de ordin profesional asupra viitorului corp profesional al inginerilor.

Se impune ca Soc. Progresul Silvic să-şi fixeze punctul de vedere faţă de toate problemele ridicate de organizarea profesiunilor în noul Stat.

D. Prof. Stinghe, propune ca în viitoarea organizare a corpului profesional al inginerilor, să apărăm:

a) Societatea Progresul Silvic să fiinţeze mai departe, cu patrimoniul şi scopurile sale, cu modificările de rigoare.

b) Asupra destinelor silviculturei, să hotărască inginerii silvici.

c) Asupra destinelor Corpului Silvic, să hotărască tot inginerii silvici.

După discuţiuni la care au luat parte dd. Consilieri M. Suhăţeanu, Năstăsescu, Heroiu, A. Ionescu, Nedelcovici, se hotărăşte ca Soc. Progresul Silvic, să propună şi susţină:

1. — Apărarea patrimoniului şi conturului moral al societăţii.

2. — In viitoarea organizaţie a corpului profesional al inginerilor, să se păstreze individualitatea diferitelor categorii de ingineri.

3. — Să se păstreze şi organizeze un corp technic al inginerilor funcţionari de Stat, cu o erarhie bine stabilită.

D. Andrei Ionescu crede că în viitorul colegiu vor fi:
— o secţie a inginerilor funcţionari la Stat;
— o secţie pentru apărarea titlului de inginer (ing. particulari);
— o secţie pentru apărarea intereselor profesionale.

Preşedinte,
M. Drăcea.

p. Secretar General
Al. Butoi

PROCES VERBAL No. 17.

Şedinţa din 2 Decembrie 1941

Prezenţi: dd. Al. Butoi, A. Comşia, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Gh. Năstăsescu, M. Rădulescu, St. Rodoteatu, D. Sburlan, V. N. Stinghe.

Şedinţa se deschide la ora 19,30, sub preşedinţia d-lui prof. M. Drăcea, preşedinte.

Ordinea de zi:

1. — Discuţiuni asupra organizării profesionale;
2. — Statutul personalului ad-tiv al Societăţii;
3. — Creditul Forestier;
4. — Diverse — administrative;
5. — Comunicări.

1. — Discuţiuni asupra organizării profesionale.

D prof. M Drăcea, dă relaţiuni asupra celor discutate la Colegiul Inginerilor, cu privire la viitoarea organizare profesională, cu care ocaziune s'a susţinut:

— apărarea societăţilor diferitelor categorii de ingineri;

— păstrarea cadrelor Corpului Technic, care se pare a fi periclitată;

— în noua organizare profesională a inginerilor diferitele categorii de ingineri să fie reprezentate proporţional.

D-sa mai pune în discuţiunea consiliului, chestiunile următoare:

— în noua întocmire a Statului, cine va reprezenta interesele pădurilor?

— în chestiunile cari privesc interesele pădurilor, ca tarife vamale, tarife de transport, credit forestier, administrarea pădurilor particulare, etc., cine apără aceste interese?

— cu ocazia nouei organizări profesionale, în ce măsură ne interesăm de soarta conductorilor, brigadierilor şi pădurarilor?

După discuţiuni la care au luat parte dd. consilieri Stinghe, Grozescu, Rodoteatu, Ilie Dumitrescu, Sburlan, se hotărăşte că, discutarea chestiunilor de mai sus este prematură.

Deasemeni se mai hotărăşte să se susţină la discuţiunile ce vor avea loc la Colegiul Inginerilor, că erarhia în Corpul Technic este necesară, aşa dar, să se menţină gradele.

2. — Statutul personalului administrativ al Societăţii.

Se citeşte proectul de statut întocmit de d. C. Emanoil şi se hotărăşte ca d. Consilier Gh. Năstăsescu, să revadă proectul de statut, iar d. Butoi să prezinte un stat de plată personalului, întocmit conform prevederilor proectului de statut.

Se hotărăşte ca noul statut să intre în vigoare pe ziua de 1 Ianuarie 1942.

3. — Creditul forestier.

D. prof. M. Drăcea arată că chestiunea înfiinţării Creditului Forestier are mulţi sorţi de izbândă şi că a informat pe d. Ministru al Agriculturii şi Domeniilor asupra acestei chestiuni.

D-sa mai informează Consiliul, că a primit un proect de lege, pentru înfiinţarea creditului forestier, spre a-şi da părerea.

Soc. Progresul Silvic n'a fost întrebată asupra acestei chestiuni atât de importantă.

4. — Diverse — administrative.

Conf. art. 29 din statutul societăţii, se declară membru de drept în Consiliul Soc. Progresul Silvic, d. ing. Cons. Silvic N. Gh. Teodorescu, Administratorul Casei Pădurilor Statului.

5. — Comunicări.

D. Consilier A. Comşea, arată că d. Tr. Isbăşescu, conductor silvic, a cerut să i se dea o bursă de către Direcţia Economiei Vânatului, pentru a merge în Germania, să se specializeze în problema pescuitului în apele de munte.

Intrucât d-sa nu-l cunoaşte, a cerut avizul societăţii.

In urma discuţiunilor, s'a hotărît că societatea ia act de procedeul Direcţiei Economiei Vânatului, de a specializa diferite persoane dinnăuntrul Corpului Silvic, de diferite grade şi felicită pe d. Comşa că a luat această iniţiativă.

Se mai hotărăşte ca pentru o şedinţă viitoare, să se pună la ordinea de zi, problema îndrumării Corpului Silvic, către chestiunile vânătoreşti, dându-i-se preferinţă la Căminul societăţii, alături de fiii inginerilor silvici şi fiilor de vânători.

Şedinţa se închide la ora 21,30.

Preşedinte,
M. Drăcea.

p. Secretar general
Al. Butoi

PROCES VERBAL No. 18.

Şedinţa din 8 Decembrie 1941

Prezenţi d-nii: C. Chiriţă, I. C. Demetrescu, M. Drăcea, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. Sabău, D. Sburlan, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu.

Şedinţa se deschide la orele 19,30 sub preşedinţia D-lui Prof M. Drăcea, preşedinte.

Ordinea de zi:

Continuarea discuţiunilor asupra organizării profesiunii de inginer şi discutarea memoriului A.G.I.R. în această chestiune.

D-l Secretar citeşte adresa primită dela A.G.I.R. şi proectul de memoriu întocmit de A.G.I.R. relativ la rolul şi organizarea profesiunii de inginer în cadrul noului Stat.

D-l Preşedinte reaminteşte cum a luat naştere această chestiune. Intrebarea care se pune după citirea proectului de memoriu al A.G.I.R.-ului, este dacă organizarea Corpului inginerilor să se facă în jurul A.G.I.R.-ului sau în jurul Colegiului inginerilor.

D-l Andrei Ionescu spune că întrebarea este dacă memoriul A.G.I R.-ului este obiectiv sau nu şi dacă da, dacă mergem cu ceea ce este obiectiv sau cu alte considerente.

D-l M. Suhăţeanu spune că A.G.I.R. a întocmit un memoriu îndemnată de faptul că ea a luptat totdeauna în chestiunile profesionale inginereşti. Colegiul, aşa cum este organizat, nu poate să facă vreo acţiune de apărare a intereselor profesionale. Este de părere să se susţină memoriul A.G.I.R.-ului de către Societatea „Progresul Silvic", care este o afiliată a A.G.I.R.-ului, mai exact să se accepte formarea Corpului inginerilor în jurul A.G.I.R.-ului.

D-l A. Nedelcovici nu este de părerea D-lui Suhăţeanu, pentrucă mai pot apărea proecte de memorii pe cari cel puţin parţial le-am putea accepta. Este prematur a ne angaja cu proectul de memoriu al A.G.I.R.-ului. Deasemenea să nu se spună niciodată că Societatea noastră este afiliată A.G.I.R.-ului. Ea nu este afiliată nimănui. Ea activează numai cu ceea ce promovează interesele forestiere.

D-l Suhăţeanu precizează în ce sens a întrebuinţat cuvântul afiliat, sens care nu este în contradicţie cu cele spuse de D-l Nedelcovici.

D-l D. Sburlan întreabă dacă acest memoriu a fost cerut A.G.I.R.-ului sau este făcut din proprie iniţiativă.

D-l Gh. Năstăsescu spune că s'a cerut de către D-l Preşedinte al Consiliului de Miniştri tuturor organizaţiilor inginereşti sugestii pentru crearea Corpului inginerilor.

D-l I. Demetrescu întreabă dacă, adoptând memoriul A.G.I.R.-ului mai putea avea libertatea de acţiune mai departe sau dăm prin aceasta mandat A.G.I.R.-ului să ne reprezinte în discuţiunile relative la organizarea Corpului inginieresc.

D-l M. Suhăţeanu spune că A.G.I.R.-ul va face numai organizarea generală, rămâne ca fiecare specialitate inginerească să se organizeze în interior.

D-l I. Demetrescu spune că trebue să fim prudenţi până vom cunoaşte exact situaţia.

D-l Chiriță spune că A.G.I.R.-ul poate acționa pe cont propriu în această chestiune, fără să fie nevoie ca Societatea noastră să se angajeze cu totul la acțiunea sa.

D-l I. Zeicu crede că putem fi de acord sau putem discuta parțial memoriul în ceea ce are general, dar nu putem încă fi de acord cu partea finală, prin care cere ca organizarea Corpului inginerilor să se facă în jurul A.G.I.R.-ului.

D-l V. Stinghe este de părerea ca să nu se participe la discuțiunea A.G.I.R.-ului angajând Societatea noastră.

D-l M. Suhățeanu este de părere să se meargă la ședința A.G.I.R.-ului și să se adere la principiile generale ale proectului de memoriu, fără a ne angaja să susținem ca A.G.I.R.-ul să fie axa de organizare a viitorului Corp al inginerilor.

D-l D. Grozescu spune că prin discuțiunile ce vor avea loc, A..I.R.-ul vrea tocmai să se orienteze asupra modului cum va trebui organizat Corpul ingineresc. Memoriul A.G.I.R.-ului se poate discuta, așa că participarea noastră la ședința A.G.I.R.-ului este chiar necesară, nu numai de dorit.

D-l Președinte expune pe scurt cele ce va declara în numele Consiliului Soc. Progresul Silvic la ședința A.G.I.R.-ului. Nu se poate aduce o adesiune unanimă la proectul de memoriu al A.G.I.R.-ului. Ne informăm asupra modului cum vede A.G.I.R.-ul organizarea Corpului inginerese, dar nu votăm pentru ca această organizare să fie făcută de A.G.I.R. sau altă asociație inginerească.

Ședința se închide la ora 22.

Președinte,
M. Drăcea.

p. Secretar general
Al. Butoi

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Vadul Anei, judeţul Ilfov, proprietatea Al. N. Iacovaky, în suprafaţă de 49 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

b) Amenajamentul pădurei Caputeasca, judeţul Ilfov, proprietatea Ştefan Constantinescu, în suprafaţă de 26 ha. 1300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pitica, judeţul Buzău, proprietatea Traian Predescu ş. a., în suprafaţă de 53 ha. 3315 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Stătoaia ş. a., judeţul Vlaşca, proprietatea Dumitru Burilleanu, în suprafaţă de 18 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Dată astăzi 28 Mai 1941 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 10570/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Galeş, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Galeş, în suprafaţă de 307 ha. 5800 mp. Tratată în o serie codru cu tăeri succesive cu revoluţia 96 ani şi o serie de protecţie cu exploatabilitate fizică. Revizuirea în anul 1958.

Dată astăzi 18 Iunie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 12151/941.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Lucieni, judeţul Muscel, proprietatea Dumitru şi Alexandru Vlădescu, în suprafaţă de 141 ha.

900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 Iulie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 13319/941.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Gura Humorului, județul Câmpulung, proprietatea orașului Gura Humorului, în suprafață de 795 ha. 1500 mp. Tratată în o serie de codru cu tăieri succesive cu revoluția 80 ani și o serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 10 Iulie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 13318/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Plaiul Topologului, județul Argeș, proprietatea moșnenilor divizați Spineni Podeni, în suprafață de 1404 ha. 4500 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cegani Partani, județul Ialomița, proprietatea Adina C. Brătianu ș. a., în suprafață de 1156 ha. 8000 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tulbeasca Glodeni, județul Dâmbovița, proprietatea Maria Georgescu și Eliza Capeleanu, în suprafață de 384 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al păduri iPlorești, județul Dolj, proprietatea Elena Tâlpeanu ș. a., în suprafață de 62 ha. 9300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Frasinul, județul Gorj, proprietatea Ecaterina Bădescu, în suprafață de 31 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Livezi, județul Dolj, proprietatea Maria Al. Vișoreanu, în suprafață de 31 ha. 4300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Slătioara, județul Romanați, proprietatea Gheorghe T. Ceparu, în suprafață de 18 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Dată astăzi 13 August 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 14975/941.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Breaza, județul Câmpulung, proprietatea Fondului Religionar ortodox român din Bucovina, în suprafață de 5561 ha. 5700 mp. Regim și tratament codru cu tăieri localizate. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Verbila, județul Prahova, proprietatea Statului dată în folosința Sf. Mănăstiri Cocoș, Saon și Celic Dere, în suprafață de 1400 ha. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Moroda, județul Arad, proprietatea comunei Moroda, în suprafață de 115 ha. 900 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani pentru crâng și 90 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Luguzău, județul Arad, proprietatea comunei Luguzău, în suprafață de 128 ha. 2200 mp. Regim și tratament

crâng compus. Revoluţia 30 ani pentru crâng şi 90 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dud, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului Dud, în suprafaţă de 110 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng ocmpus. Revoluţia normală 35 ani pentru crâng şi 105 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Darvari, judeţul Ilfov, proprietatea I. I. Niculescu Dorobanţu, în suprafaţă de 249 ha. 3900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

h) Amenajamentul pădurii După Hulă ş. a., judeţul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului Sânt Ioana, în suprafaţă de 146 ha. 5900 mp. tratată în două serii de crâng cu revoluţia 30 şi 10 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 18 August 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 15375/941.

---

a) Planurile speciale de exploatare depuse la jn. No. 34061/940 pentru afectaţiile I-a şi IV-a din seria unică de codru cu tăeri succesive a pădurii Cheia, judeţul Vâlcea, proprietatea Obştei moşnenilor Cheeni, în suprafaţă totală de 3413 ha.

Aceste planuri fac parte integrantă din amenajamentul pădurii Cheia, aprobat prin D. M. No. 25623/924 publicată în M. Of. No. 105/924 şi sunt valabile până în anul 1946 când se face revizuirea amenajamentului.

b) Amenajamentul pădurii Dosul, judeţul Făgăraş, proprietatea Maria Verzar, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea în anul 1949.

c) Amenajamentul silvic pastoral al păşunii împădurite Cârstieni şi Glodul, judeţul Muşcel, proprietatea comunei Râncăciov, în suprafaţă de 58 ha. 2200 mp., prevăzând măsuri de conservarea intactă a arboretului existent, ameliorarea păşunei, îngrijirea vitelor şi reglementarea păşunatului. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 7 Septembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 16576/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Gornei, judeţul Tutova, proprietatea Succesorilor Adela C. Felix, în suprafaţă de 143 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Prigoria, judeţul Gorj, proprietatea Aurel Pociovălişteanu, în suprafaţă de 139 ha. 1547 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 7 Septembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 6577/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Dofteana, judeţul Bacău, proprietatea Primei Societăţi de Credit Funciar Rural din Bucureşti, în suprafaţă de 9020 ha., tratată în 5 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 96 ani şi o serie de codru grădinărit şi termenul exploatabilităţii 150 ani. Revizuirea după 20 ani. La sfârşitul primului deceniu se va face revizuirea posibilităţii pe volum.

Dată astăzi 12 Septembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 16857/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Storești, județul Botoșani, proprietatea Societății Anonime Storești, în suprafață de 2559 ha. 3600 mp., tratată într'o serie de codru cu tăieri succesive cu revoluția 84 ani și una serie de crâng cu revoluția 25 ani.

Amenajamentul se va aplica până în anul 1943, când se va decide în mod definitiv față cu rezultatul exploatărilor și al regenerării cu specii de valoare.

b) Amenajamentul păduri Mierea Birnici, județul Dolj, proprietatea D. T. Angelescu, în suprafață de 227 ha. 110 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Chiciura ș. c., județul Gorj, proprietatea Eleonora Schileru, în suprafață de 52 ha. 8355 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Satului, județul Argeș, proprietatea Preot Dumitru Mateescu, în suprafață de 20 ha. 2300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

e) Amenajamentul pădurii Casota, județul Buziaș, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 16 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Bercu, județul Vâlcea, proprietatea Elena Gh. Lupu și Ana C. Sordony, în suprafață de 86 ha. 1545 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 18 Septembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 17483/941.

---

a) Amenajamentul pădurilor Făget, Povergina, Drăgănești ș. a., județul Severin, proprietatea Statului, în suprafață de 8336 ha. 300 mp. tratată în 3 serii de codru cu tăieri succesive dintre cari 2 serii cu revoluția 120 ani iar a 3-a cu revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Comana, Fântânele și Crețești-Sintești, județul Ilfov și Vlașca, proprietatea Statului, în suprafață de 1547 ha. 400 mp. tratate într'o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția tranzitorie 80 ani și una serie de agrement cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 18 Septembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 21473/941.

---

a) Amenajamentul pădurilor Vieroși, Văcăreasca, Valea Mare ș. a., județele Argeș și Muscel, proprietatea Statului din cuprinsul Ocolului silvic Trivalea, în suprafață de 4502 ha. 3800 mp. tratate în 4 serii de codru cu tăieri succesive și revoluția 100 ani; una serie de crâng simplu cu revoluția 20 ani și una serie de agrement. Revizuirea după 10 ani în 1943.

b) Amenajamentul pădurii Cocorăștii Mislei, județul Prahova, proprietatea Statului, formând Seria III-a din Ocolul Silvic Ploești, în suprafață de 2161 ha. 1400 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 96 ani începând din anul 1932. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tălășman, județul Constanța, proprietatea Statului, formând Seria II-a din Ocolul Silvic Cerna-Vodă, în suprafață de 530 ha. 6300 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Octombrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 18849/941.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Preajma, judeţul Muscel, proprietatea A. Cotârleţ şi alţii, în suprafaţă de 272 ha. 9000 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 90 ani şi una serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Săuleşti, judeţul Gorj, proprietatea I. Urdăreanu, în suprafaţă de 58 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Corhana Zăton, judeţul Roman, proprietatea Adela Moga şi Alice Sârbu, în suprafaţă de 33 ha. 3513 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 20 şi 3 ani. Revizuirea după 20 ani pentru Seria I şi 3 ani Seria II-a.

Dată astăzi 8 Octombrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 18850/941.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Gura Humorului, judeţul Câmpulung, proprietatea oraşului Gura Humorului, în suprafaţă de 795 ha. 1500 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 80 ani şi o serie de protceţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Şotânga ş. a., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Laurenţiu Zara, în suprafaţă de 40 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea în anul 1946.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Moara Nouă, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Petre Bucurescu ş. a., în suprafaţă de 10 ha. 7422 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

Dată astăzi 3 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 20287/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Căvăran, judeţul Severin, proprietatea Societăţei Anonime „Cărăşana", în suprafaţă de 2678 ha. 3000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Muerii, judeţul Dolj, proprietatea Constantin A. Firescu, în suprafaţă de 10 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 20286/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Sentea, judeţul Alba, proprietatea Soc. Sentea, în suprafaţă de 124 ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Corneasca Ochiuri, lotul 12, judeţul Dâmboviţa, proprietatea N. C. Câmpeanu, în suprafaţă de 67 ha. 8354 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 20288/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Costeşti Romani, judeţul Vâlcea, proprietatea Statului, cedată în uzufruct Sf. Mânăstiri Horez, Bistriţa şi

Arnota, în suprafață de 1400 ha. Regi mși tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 96 ani. Revizuirea în anul 1964.

Dată astăzi 17 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 20890/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Siștărovăț, județul Timiș Torontal, proprietatea comunei Siștarovăț, în suprafață de 148 ha. 5400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 21 ani.

b) Amenajamentul pădurii Nișcovul Cârlovoaia, lot. VI, județul Buzău, proprietatea Aretia Procopiescu, în suprafață de 99 ha. 9300 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluțiunea 12 și 8 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Colțești, județul Vâlcea, proprietatea Simion Blendea, în suprafață de 98 ha. 6400 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Marghilești pe Păltiniș, județul Buzău, proprietatea Ion Andronescu ș. a., în suprafață de 15 ha. 9200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Mărghilești pe Păltiniș, județul Buzău, proprietatea Ion C. Andronescu ș. a., în suprafață de 20 ha. 2600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 17 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 20887/941.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Sfoara Vereș și Băscenii de Jos, județul Buzău, proprietatea Sofia G. Constantinescu, în suprafață de 21 ha. 4600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cărbunești, județul Gorj, proprietatea Ștefan Gr. Popescu, în suprafață de 20 ha. 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cărbunești, județul Gorj, proprietatea Preot Grigore Popescu, în suprafață de 11 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul Silvico-Pastoral al pășunei împădurite Valea Bratia ș. a., județul Muscel, proprietatea comunei Aninoasa, în suprafață de 145 ha. 6000 mp., prevăzând măsuri de refacerea, ameliorarea și exploatarea pășunei precum și conservarea Seriei de protecție ce cuprinde arboretele aflătoare pe pășune. Revizuirea după 5 ani.

Dată astăzi 17 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 20889/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Sinersig, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Sinersig, în suprafață de 114 ha. 8800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Capăt, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Capăt, în suprafață de 83 ha. 4100 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 anis Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pârâul Verpolea, județul Dorohoi, proprietatea Valerian Aritonovici, în suprafață de 58 ha. 7800 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 25. ani Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 21 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*
No. 21203/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Balota Valea Rece, județul Hunedoara, proprietatea Samoil Modârca ș. a., în suprafață de 187 ha. 8500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Calapăru-Frasin, județul Gorj, proprietatea Paula D. Scafeș, în suprafață de 77 ha. 5675 mp Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 21 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*
No. 21672/941.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Racovița, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Racovița, în suprafață de 173 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Râpa, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Râpa, în suprafață de 80 ha. 1400 mp Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Bănucu, județul Prahova, proprietatea Irina Alexandrescu, în suprafață de 16 ha. 3800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ursoaia Mică ș. a., județul Prahova, proprietatea I. Mihăilescu Mișu, în suprafață de 18 ha. 5050 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 21 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*
No. 21204/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava, județul Huniedoara, proprietatea Composesoratului urbarial Țiulești, în suprafață de 118 ha. 7500 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Drăgoești, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Drăgoești, în suprafață de 104 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani

c) Amenajamentul pădurii Ficător, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Ficător, în suprafață de 82 ha. 8000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 21 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr,*
No. 21202/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava-Câmpul Boilor, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Comunei Ohaba Timiş, în suprafaţă de 169 ha. 2800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Teleşti Bolintineanca, Lotul II, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ecaterina Dumitriu, în suprafaţă de 66 ha. 4300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 21671/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Chier, judeţul Arad, proprietatea Comunei Chier, în suprafaţă de 271 ha. 3800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani pentru elementul crâng şi 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 21897/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Bocsig, judeţul Arad, proprietatea Comunei Bocsig, în suprafaţă de 219 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani pentru elementul crâng şi 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cosma, judeţul Arad, proprietatea Aurel Cosma, în suprafaţă de 30 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Deju Râioasa, judeţul Vâlcea, proprietatea Leon Georgescu, în suprafaţă de 11 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 21898/941.

---

a) Amenajamentul pădurii Mâneciurile-Schiuleşti, judeţul Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, din Bucureşti, în suprafaţă de 9823 ha. 3664 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi 2 serii codru cu tăeri rase precum şi o serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revoluţia 100 ani pentru seriile de raport. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 22095/941.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Sititelec, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Sititelec, în suprafaţă de 290 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Galeş, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Galeş, în suprafaţă de 307 ha. 5800 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 96 ani şi una serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cumpenele ş. a., judeţul Buzău, proprietatea C. şi Gh. Rădulescu, în suprafaţă de 187 ha. 1020 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 70 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Iermata, judeţul Arad, proprietatea Comunei Iermata, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani pentru elementul crâng şi 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Zloteşti, judeţul Teleor-

man, proprietatea Ortansa Grigoriu, în suprafață de 16 ha. 8520 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No.

---

a) Amenajamentul pădurii Mirlău, județul Alba, proprietatea Composesoratului Șard, în suprafață de 230 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 5 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 22096/941.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Fundul Elanului Urlați, județul Fălciu, proprietatea Ana C. Popov, în suprafață de 21 ha. 300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaele Emil Lăzărescu, județul Dâmbovița, proprietatea Emil Lăzărescu, în suprafață de 73 ha. 7350 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 7 ani Revizuirea după 7 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fundătura, județul Târnava Mică, proprietatea Chețan Vasile, în suprafață de 57 ha. 4600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Piscul Cerbului, județul Muscel, proprietatea Const. Tudora, în suprafață de 1 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Verguleasa, județul Olt, proprietatea Paul P. Lazăr, în suprafață de 54 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Dată astăzi 19 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 23009/941.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Drăghinești, județul Vlașca, proprietatea Elena Lupu Sordoni și A. Grimaldi, în suprafață de 121 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii La Plop și Valea Nișului, județul Muscel, proprietatea Alex. Gh. M. Popescu, în suprafață de 2 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 22 ani. Revizuirea în anul 1959.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Cârcinovului ș. a., județul Muscel, proprietatea V. Duțulescu, în suprafață de 5600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulament de exploatare al pădurii In Branițe, județul Muscel, proprietatea Ion Duțulescu, în suprafață de 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Colonia Satu Mic, județul Arad, proprietatea Comunei Colonia Satu Mic, în suprafață de 33 ha. 2400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Micească Straislavu, județul Muscel, proprietatea Gh. și Dem. I. Chirea, în suprafață de 3 ha. 200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 23010/941.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Muncelul, judeţul Hunedoara, proprietatea Băncii Comerţului din Craiova, în suprafaţă de 622 ha. 2300 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri rase şi revoluţia 80 ani şi una serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Căuaşd, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Căuaşd, în suprafaţă de 184 ha. 4500 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cristina, judeţul Buzău, proprietatea Maria N. Hagi Moscu ş. a., în suprafaţă de 67 ha. 6316 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

d) Amenajamentul pădurii Creţuleasca, judeţul Buzău, proprietatea Simion Pr. C. Ionescu, în suprafaţă de 11 ha. 9829 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 22 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 23163/941.

---

a) Amenajamentul pentru refacerea pădurii Lacul Sărat, judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 618 ha. 8500 mp., prevăzând exploatarea actualelor arborete în decurs de zece ani şi reîmpădurirea cu specii de valoare proprii staţiunii. Revizuirea după 5 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bucova, judeţul Romanaţi, proprietatea Statului, formând Seria V-a din ocolul silvic Bobiceşti, în suprafaţă de 119 ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Porceni, judeţul Gorj, proprietatea Statului dată în folosinţa Sf. Schit Lainici, în suprafaţă de 100 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 29 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 23286/941.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Tulca, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Tulca, în suprafaţă de 136 ha. 900 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani pentru elementul crâng şi 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Movileni lotul 5, judeţul Covurlui, proprietatea Sansa Coltofeanu, în suprafaţă de 37 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Dată astăzi 14 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 909/942.

---

a) Amenajamentul pădurii Mociar, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Mociar, în suprafaţă de 255 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Ludeşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea moştenitorilor I. Marinescu, în suprafaţă de 100 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Crasani, judeţul Ialomiţa, proprietatea Zoe Vl. Atanasovici, în suprafaţă de 61 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No 911/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Homorog, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Homorog, în suprafaţă de 197 ha. 3900 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Mociar, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Mociar, în suprafaţă de 30 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani pentru elementul crâng şi 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 908/942.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Tisău (Armeanca), judeţul Buzău, proprietatea Nicolae Alex Păun, în suprafaţă de 363 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr.*

No. 910/942.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor: pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Dacă se va constata însă în urmă că arătările din acest amenajamente (regulamente de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între t,mp au suferit schimbări fortuite, ele se vor revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

Gr. Eliescu — Ilie C. Demetrescu
D. Sburlan — N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1941

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: **N. Ghelmeziu**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriţă C.
Comşa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhăţeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu** şi **I. Paladian.**
Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu** şi **Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

„BUCOVINA" I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI